

کاتژمیری شووم

«رۆمان»

نووسینێ

گابریل گاریسیا مارکیز

وههزجێرانی

ئەسکەندەر مەحموود رەسوڵ

کوردستان - ههولێر

٢٠٠٥

ناوی کتیب: (کاتژمیری شووم)

- نووسینی: گابریل گاریسیا مارکیز
- وهزجێرانی: ئەسکەندەر مەحموود رەسوڵ
- نەخشەسازی ناوهوه: طه حسين
- بهرگ: هۆگر سدیق
- سه‌ره‌رشتی چاپ: هیمن نه‌جات
- چاپ: چاپی یه‌که‌م ٢٠٠٥
- ژماره‌ی سپاردن: (١٢٩)
- تیراژ: ١٠٠٠
- نرخ: (٢٥٠٠) دینار
- چاپخانه: چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده

زنجیره‌ی کتیب - ٩ - (١١٢)

ناونیشان:

ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریانی

ههولێر - پشت روژنامه‌ی خه‌بات

پۆستی ئه‌لکترۆنی: asokareem@maktoob.com

ژماره‌ی ته‌له‌فۆن: ٢٢٦٠٣١١

www.mukiryani.com

سویاس و پیزانین:

زۆر سویاسی بهر پیزان مامۆستا (عوسمان مهحمووده دريژ) و مامۆستا (نازاد بابان) دهکهم که هاندەر و پشتیوانم بوون بۆ ئەم کاره.

«ومرگير»

خشته‌کانه‌وه گیای پاییزی خه‌ریک بوو سه‌ری وه‌ده‌ر دینا. بابه ئانجیل پیش ئه‌وه‌ی بچیتته نیو راره‌وه‌که، چووئه ئاوده‌ست و میزیتکی چاکی کردو هه‌ناسه‌ی خوئی گرت تا بوئی نامونیاک که ئاوی له چاوان هینابوو نه‌چیتته نیو قورگیبیه‌وه. ئه‌وسا هه‌نگاوی نایه نیو راره‌وه‌که‌وه ئه‌و وشانه‌ی وه‌بیر هاته‌وه:

«ئهم عه‌وه‌وه به‌ره‌و خه‌ونه‌کانتهم په‌له‌کیش ده‌کات». له‌به‌رده‌رکه‌ی بچووک و به‌رته‌سکی کلێسه‌که، بو‌دوا جار بوئی عه‌شقه‌کانی هه‌لمژی.

به‌شی بیه‌که‌م

بوئی نیو کلێسه‌که ناخۆش بوو. ته‌ختی هۆله درێژه‌که‌ی کلێسه‌که‌ش هه‌ر به‌ خشته‌ی لیک بلاو فه‌رش کرابوو و ته‌نیا یه‌که ده‌رگای کلێسه‌که ده‌یروانیه‌ گۆزه‌پانه‌که. بابه ئانجیل یه‌که‌راست به‌ره‌و تاوه‌ری زه‌نگی (ناقوس) کلێسه‌که رۆشیت. له‌وئ دیتی که‌وا قورساییه‌کانی قورمیشی کاتژمیهره‌که به‌ ئه‌ندازه‌ی مه‌تریک له‌ سه‌ر سه‌ریه‌وه‌ن و له‌ دلێ خۆیدا گوئی: هیشتا به‌شی هه‌فته‌یه‌کی قورمیش ماوه.

میشووله هیشیان بو‌ هینا و یه‌کیکیانی به‌ یه‌که لیدان به‌ پشته‌ملی خۆیه‌وه پان کرده‌وه ده‌ستی خوئی به‌ په‌تی زه‌نگی کلێسه‌که سه‌ریه‌وه. ئه‌وسا ده‌نگی جیه‌ جری میکانیکی نیو کاتژمیهره‌که‌ی وه‌به‌ر گوئیان که‌وت که له‌سه‌ر سه‌ریه‌وه‌ کاری ده‌کردو پاشان ده‌نگی قول و کپی پینج لیدانی زه‌نگه‌که له‌ نیو سکیدا پینچی خوارد.

راوه‌ستا تا دوایین زایه‌له‌ی ده‌نگه‌که‌ کپ بووه‌وه. ئه‌وسا به‌ هه‌ردووکه ده‌ستان په‌ته‌که‌ی گرت و له‌ مه‌چه‌کی خوئی ئالاندو به‌ باوه‌ریکی له‌ بن نه‌هاتوه‌وه برۆنزه تیک خواردوه‌کانی زه‌نگه‌که‌ی به‌ ده‌نگ هینا. ته‌مه‌نی گه‌یشتبووه شه‌ست و یه‌کسالی. هه‌ول و ته‌قه‌لا بو‌ به‌ ده‌نگ هینانی زه‌نگی کلێسه‌که‌ بۆ ببوو به‌ کاریکی تاقته‌ پرۆکتین، به‌لام هه‌میشه‌ بو‌ خوئی بانگ کردنی بو‌ نوێژی به‌ یانی ئه‌نجام ده‌داو جیبه‌جی کردنی ئه‌و رپوره‌سمه‌ وه‌ی به‌رز ده‌کرده‌وه.

هاوکات له‌گه‌ل ده‌نگی زه‌نگی کلێسه‌که‌دا ترینیدا ئه‌و ده‌رگایه‌ی کرده‌وه که به‌ سه‌ر شه‌قامدا ده‌یروانی و چووئه ئه‌و قورینه‌ی که ته‌له‌ مشکه‌کانی لی نابونه‌وه. له‌وئ دیمه‌نیکی به‌رچاو که‌وت که هه‌م دلێ پیتی تیکه‌ل هات و هه‌م خۆشحالی کرد: کۆکۆژیبه‌کی

بابه ئانجیل به‌ زه‌حمه‌ت و له‌شگرانی دانیشته‌وه. ره‌قایی په‌نجه‌کانی به‌ سه‌ر پیلوی چاوانیدا هینا و په‌رده کولله به‌ گول چن‌دراوه‌که‌ی هه‌لدایه‌وه. پیتوبستی به‌ دانیشته‌ن له‌ سه‌ر دۆشه‌کی بی‌ چه‌رچه‌ف و ساتیک ماتی و بی‌ ده‌نگی هه‌بوو تا بو‌ی ده‌رکه‌ویت که زیندوووه به‌رواوی ئه‌و رۆژه به‌ بیرخوئی بینیتته‌وه له‌گه‌ل رۆژ ژمیهری پیاوچاگاندا به‌راوردی بکات. بیری کرده‌وه، سه‌ شه‌مه، چواری تشرینی بیه‌که‌م، پاشان له‌به‌ر خۆیه‌وه گوئی: «فرانسیس ئاسیزی پیاوچاک هاواره».

بی ئه‌وه‌ی ده‌موچاوان بشوات و بپارێته‌وه، جلی له‌به‌رکردن. پیاویکی سووره‌وه به‌خۆه‌ بوو. قه‌دو بالا‌یه‌کی وه‌کو گای ساغی هه‌بوو و جموجۆلیشی وه‌کو گاجووت گران و خه‌مۆک بوو. له‌ شینه‌یی و به‌ وردی و به‌ جو‌له‌جولیک که ده‌ت وت ئامیری موسیقا قورمیش ده‌کات، خوئی به‌ قۆچه‌کانی کراسه‌که‌یه‌وه خه‌ریک کرد. کلۆمی ئه‌و ده‌رگایه‌ی هه‌لدایه‌وه که رووی له‌ حه‌وشی بوو و کردیبیه‌وه. بوئی عه‌شه‌قه‌کانی^(۱) به‌ر بارانی ئاوازیکی به‌ بیر هینایه‌وه:

«فرمیسکه‌کانم ده‌ریا فراوانتر ده‌کن». ئاخیکی هه‌لکیشا.

راره‌ویک ژووری نووستنی به‌ کلێسه‌وه ده‌به‌سته‌وه و ریزه‌ گولدانیکیش سنوره‌که‌ی دیاری ده‌کرد. ته‌ختی راره‌وه‌که به‌ خشته‌ی شاش و لیک بلاو فه‌رش کرابوو که له‌ که‌لینی

(۱) گیایه‌کی لاسک باریکی په‌لک پانه و وه‌کولاولا و خوئی له‌ دارو دره‌خت ده‌نالتینی. وه‌رگبیر

بچکوڻه. به ڪم ته له مشڪي ڪرده وه مشڪي ڪي به دوو په نجان گرت و له نيو ڪارٽونجي بچوڪي هاويشت. بابه نانجيل تازه ٿو دهرگايه ڪرده وه که ده پروانيه گوره پانه که.

ترينيداد گوتي: «به يانيت باش بابه».

دهنگه قه به ڪي قه شه که بهرگويي ڪيڙوله که نه کهوت. گوره پانه چول و هول که دار بابه وه نوستو وه ڪاني بهر باراني و ٿاوه داني بي جووله له بهر به ياني ٿارام نه به خشى سهره تاي پاييزدا، ههستي ته نيابيان له قه شه که دا وروژاند به لام کاتيک له گهل دهنگي باراندا راهات، به ٿا شڪرايي گوتي له دهنگي تا راده به ڪ خه يالاي قهره نه ي^(۲) قه شه گه نجه که بوو و ههر له وه دهمه شدا بوو که سه لامه که ي وه لام داوه.

گوتي: «باوڪي روچاني له ٿاههنگي خهلکدا به شدار نه بوو».

ترينيداد پشتگيري له قه شه که ي کرد: «نه». پاشان به خوو بهو ڪارٽونه وه که مشکه توپيوه ڪاني تيه او يشتيون لي نزيڪ بووه گوتي: «ته نيا گيتاري ده ٿهني».

قه شه که گوتي: «دوو ڪارٽميٽري ته او ٿو ٿاوازه بچوکه گه مٿانه يان دووباره ڪرده وه، فرميٽسکه کانم دهر يا فراوانتر ده ڪن ٿوه بوو، وا نييه؟»

ڪيڙوله که گوتي: «باوڪي روچاني تازه ٿم ٿاوازه ي داناوه».

قه شه که کاتيک گه يشته په نا دهرگايه که، راوه ستا، له پريکدا تووشی حاله تي جه زبه بوو. سالانتيک بوو که گوي بيستي دهنگي قهره نه ي قه شه گه نجه که ده بوو. دوو شه قام به ول او تر، هه موو روژتيک قه شه گه نجه که ڪارٽميٽر پينجي به ياني له سهر چوار پايه که ي ته نيشت ديره که داره که ي هيلانه کوتره کان داده نيشت و مه شقي له سهر قهره نه ي ده کرد.

ميڪانيزمي نه ريتي شار به ريڪي ڪاري ده کرد: له سهره تادا پينج ليداني زهنگي ڪارٽميٽر پينجي به ياني، پاشان يه که مين بانگ کردن بو نوٽري به ياني، ٿه وسا دهنگي قهره نه ي قه شه گه نجه که له حه وشه ي مال هه که يدا، که هه وای ٿاويته بووي به بوڻ جي قه نه ي کوتراني به نوته ناسک و پچر پچره ڪاني خو ي ساف ده کرده وه.

(۲) ٿاله تيڪي موسيقياه و له شيوه ي بلوٽره ڪلارنيٽيشي پي ده ٿين. وهرگير

قه شه که به قسه هات، «ٿاوازه که ي باشه، به لام شيعره کان گالته جارين».

ترينيداد گوتي: «به لام دويني شوي شتيڪي له ٿاوازيش باشتر هه بوو».

- چي بوو؟

ترينيداد گوتي: «جنيو نامه کان» و پاشان به رق هه ستايه وه دايه قاقاي پيکه نين.

سي خانو له ولاتر، سيزار مونتره خهوني به فيلان وه ده ديت. چونکه شوي يه ڪشه مه فيلم ي فيلاني ديتبوو. نيو ڪارٽميٽر بهر له کو تاي هاتني فيلمه که، باران بارين دهستي پيکرده بوو و نيستاش له خهونه کانيدا ههر دهباري.

سيزار مونتره هاوکات له گهل راکردني به ترس و له رزه وه ي خهلکان ي ناوچه که که له بهر ره وه فيله که هه لده هاتن! ته وای قورسايي جهسته زله که ي روو له هاوسه ره که ي وهر سو راندو له خهوي هه ستا. له هه مان کاتي شدا دهنگي دوو هه مين بانگه يشت کردن بو نوٽري به ياني له ڪليسه بهر زيووه. ژوورتيڪي گه وره بوو، به په نجه ره ي گه وره به په رده داپوشراوه وه. ٿو په نجه ره ي که ده پروانيه گوره پانه که په رده يه که ٿه ستوري گول زهردي پيدا درابوو. سهرميٽره که ش راديويه که ي بچووک و فانوستيک و ڪارٽميٽريڪي شه وييني له سهر دانرابوو. له لايه که ي ديه که به ديواريه وه که نوتورتيڪي دهرگا ٿاويته ي جلاني ليبوو. سيزار مونتره له کاتي له پيکردي چه ڪمه ڪاني دهنگي قهره نه ي قه شه جحيله که ي ده که وه ته بهرگوي. چه رمي چه مکه کان قوري پيوه وشک بسووه رهق هه لاتيون. بهو ده ستانه ي که له چه رم قائمتر بوون، چه ڪمه ڪاني هه لکيشان. ٿه وسا دهستي کرد به گه ران به دواي مامزه کانيدا، به لام له بن قه روٽله که بزي نه دوزرانه وه ههر بهو شيوه يه له تاريخيدا درٽيه يدا به له بهر کردني جله ڪاني. ٿاگاي له وه بوو تا تهق تهق نه کات نه وه کو ٽنه که ي به خه بهر بيت. به دم داخستني قو يچه ڪاني ڪراسه که يه وه ته ماشاي ڪارٽميٽره که ي سهر ميٽره که ي کرد، ٿه وچا دووباره له بن قه روٽله که بو مامزه ڪاني گه را. له پيشدا به ده ست کوتان، ٿه وسا وای ليتهات له سهر چوکان و به چوار چهنگوله دهستي کرد به پشکنين و به له پي دهستي بن قه روٽله که ي ڪراند.

خيزاني له خهوي هه ستا:

- له چی ده گه پری؟

- له مامزه کان.

- له پشت که نتوره که دا دناون، روژی شه ممه بو خوت له ویت دانان.

ژنه که ی پوره کولله که ی لادا چرایه که ی هه لکرد. سیزار مؤنترۆ به شه رمه زاری به پتوه راوه ستا. پیاویتی چوار شانه و به خووه بوو، به لام به نر می ده جو لایه وه ته نانه ت به و چه کمانه شه وه که بنه که یان وه کو داری رهق و ابوو. به لام سروشتی تا راده یه ک توند بوو. نه ده زانرا داخو ته مهنی چند سال ده بیت، به لام پیستی ملی وای نیشان ددها که له سه رووی په نجا سالییه وه یه. له سه ر قه رویتله که دانیشته بو ته وه ی مامزه کان له چه کمه کانی قایم بکات. هاوسه ره که ی گوتی: «باران هه ر ده باری». پاشان هه سته ی کرد که ئیسکه به نازاره کانی شتی شه ویان هه لمژیوه: «وه کو ئیسفنجم لیها توه». ژنه که ی نافر ته تیکی ره قه له و بچوک بوو و لوو تیکی درترو باریکی هه بوو. حاله تیکی وای هه بوو که دده ت هیتشتا به ته وای به خه به ر نه هاتوه. هه ولیدا تا له که لینی پوره که را ته ماشای باران بارین بکات. سیزار مؤنترۆ له به ستنی مامزه مسییه کانی بووه، به پتوه راوه ستا و چند جار تیک پتی به زه ویدا دا و خانوه که ی هه ژانده وه.

گوتی: «پلینگیش له تشرینی یه که مده قه له و ده بیت».

به لام ژنه که ی، که دالغه ی به ناوازی قه رهنه ی قه شه گه نجه که وه لیدابوو، گوتی له دنگی مپرده که ی نه بوو، کاتیک دووباره ته ماشای مپرده که ی کرده وه دیتی و ا خه ریکه له به ر ناوینه ی ده رگای که نتوره که سه ری خو ی داده هینی و له به ر ته وه ی بالای له ناوینه که به رزتره، لاقی لیک بلا و کردون و خو ی بو پیشه وه خوار کردو ته وه.

ژنه که له به ر خو یه وه هیدی هیدی بو ناوازی قه رهنه ی قه شه گه نجه که ی ده ستانه وه. سیزار مؤنترۆ گوتی: «زور جوانه».

ژنه که نه و قردیله یه ی کرده وه که به پاش قه رویتله که یه وه گریدا بوو و قره کانی له پشتی سه ری خو ی کو کرده وه، ئیدی به ته وای به خه به ر هاتبوو، ناخیکی هه لکیشا: «هه تا کو

سه ره مه رگ له خه ونه کانتدا ده مپنمه وه». کابرا لای به لادا نه کرده وه. له چه کمه جه ی ده رگای که نتوره که داو له نیو خشله کاندای که کاترمیتریکی بچوکی ژنانه و پینووسیکی (په ندان) ی تیدابوو، کیسه باخه لیک و هیندیک پاره ی هه لگرت. چوار ته سکیناسی راکیشان و کیسه باخه لکه ی له شوینی خو ی دانایه وه.

گوتی: «نه گه ر باران هه ر ناوا بیاریت روژی شه ممه ناگه ریمه وه».

وه ختیک نه و ده رگایه ی کرده وه که رووی له هه وشتی بوو بو چند ساتیک له نیو ده رگادا هه لوه سته ی کردو له گه ل هه لمژینی بو نی خه ماوی مانگی تشرینی یه که مدها چاوی له گه ل تاریکیدا راهاتن. کاتیک خه ریکی پیوه دانی ده رگایه که بوو، زهنگی کاترمیتره که له ریبه وه. ژنه خو ی گویدا و له نیو جیگا هاته ده ری. ده سته ی پیاوه که له رارایی و چاوه روانیدا له سه ر ده سکی ده رگایه که مایه وه تا کو ژنه که زهنگ لی دانی کاترمیتره که رابگریت. پاشان بو یه که مجار به که سه ره وه چاوی برینه هاوسه ره که ی. گوتی: «دوینی شه وئ خه ونم به فیلانوه دده دیت». ته وسا ده رگای پیوه داو چوو ئیستره که ی زین بکات.

به ر له سیه مین بانگ هیتشتی کلایسه بو نوپژکردن، باران بارین به خورتر بوو. پشووه بایه کی کورت، دواین گه لارژتیه کانی دار بایه وه کانی وه راند. گولپه کانی سه ر شه قامه که کوژانه وه، به لام ده رگای مالان هه ر داخرا بوون. سیزار مؤنترۆ به سواری ئیستر چوووه ژووری چیتشت لینان و بی ته وه ی دابه زئ به سه ر ژنه که یدا قیژاند تا پالتو بارانییه که ی بو بهینتی. تا پره که ی له شانی هینایه خواری و به ناسویی به زینه که یه وه قایم کرد. ژنه به خو و به پالتوه له نیو ژووری چیتشت لیناندا به دیار که وت.

بی ته وه ی هیچ پیدا گرتنیک له ناوازه ده نگیدا هه بیت گوتی: راوه سته تا باران خو شی ده کاته وه».

کابرا بی ته وه ی نوقه ی لیوه بیت پالتویه که ی له به ر کرد. ته وسا سهیری لای هه وشه ی کرد.

- هه تا کو مانگی کانونی یه که م باران خو شی ناکاته وه.

هاوسه ره که ی هاو رتیبه تی کرد. نیگای بریبووه ته وسه ری هه یوانتی. باران پارچه ته نه که

ژهنگاوییه‌کانی سه‌رانی ده‌کوتایه‌وه، به‌لام ئەو دەرۆیشت، ئاوزه‌نگی له ئیستیره‌که‌یداو سه‌ری خۆی نه‌وی کرد تا به‌لاشیبانی نه‌که‌وی و گه‌یشته نیتو حه‌وشه.

له گوێ سوانه‌کانه‌وه دڵۆبه باران وه‌کو ساچمه له سه‌ر پشتی لیک بلاو ده‌بوون، کاتیکی له ده‌رگا ده‌رۆیشته ده‌ری، بچ ئەوه‌ی ئاو‌پداته‌وه، هاواربکرد:

- هاوسه‌ره‌که‌شی گوئی: «تا رۆژی شه‌مه خوات له‌گه‌ل».

تا‌که ده‌رگایه‌ک که له گۆزه‌پانه‌که‌دا کرابۆوه، ده‌رگای کلێسه بوو. سیزار مۆنترو سه‌ری هه‌لپری و ئاسمانی قورسی بیینی که هه‌تا‌کو نیو مه‌تری سه‌ر سه‌ری دابه‌زببوو. خاچیکی له سه‌ر سینگی خۆی کیشاو ئاوزه‌نگی له ئیستیره‌که‌یدا. ئیستیره‌که‌ چه‌ند جارێک له سه‌ر پاشوان سووراپه‌وه هه‌تا پیتی له قوره‌ لیجه‌که گیربوو. له‌وه‌ده‌مه‌دا‌بوو که سیزار مۆنترو چاوی به‌و کاغه‌زه‌ که‌وت که له دیواری خانوه‌که‌یان دا‌بوو.

بی ئەوه‌ی له ئیستیره‌که‌ی دابه‌زیت کاغه‌زه‌که‌ی خوینده‌وه. باران کاغه‌زه‌که‌ی خووساندبوو، به‌لام ناوه‌رۆکه‌که‌ی که به‌ په‌رە‌موچ و پیستی چاپی نووسرابوو، هیششتاش هه‌ر ده‌خویندراپه‌وه. سیزار مۆنترو ئیستیره‌که‌ی هه‌تا‌کو په‌نا دیواری هیتنا. کاغه‌زه‌که‌ی له دیواری کرده‌وه پارچه‌ پارچه‌ی کرد.

پاشان به‌ لیدانی قایشی ئاوساره‌که‌ بۆ ماوه‌یه‌کی کورت ئیستیره‌که‌ی به‌ چوار ناله‌کی خست به‌ جۆریکی وه‌ها که بۆ سواری چه‌ندین کاتژمێر له بار بییت.

به‌ نیو کۆلانیکی پینچاوپینچ و ته‌نگه‌به‌ردا له گۆزه‌پانه‌که‌ چوه‌ ده‌ری. دیواری خانوه‌کان له‌ خسته‌ بوو و له‌ که‌لینی ده‌رگا کراوه‌کانرا بۆنی خه‌و ده‌هات.

بۆنی قاوه به‌ر لووتی که‌وت. وه‌ختیک دوایین خانووی شاری به‌جیه‌یشت، ملی ئیستیره‌که‌ی سووراندوه‌وه به‌ هه‌مان ئەو چوار ناله‌ ریکوپییکه‌ گه‌راپه‌وه نیو گۆزه‌پانه‌که‌وه له به‌رده‌م مائی قه‌شه‌ گه‌نجه‌که‌ راوه‌ستاو هه‌ر له‌وی دابه‌زی. تفه‌نگه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت و ئیستیره‌که‌ی به‌ دیره‌گییکه‌وه به‌سته‌وه. بۆ هه‌موو کاره‌کانی خۆی هه‌ر ئەوه‌نده‌ی کات ده‌کوشت که پیبوست بوو. کلۆمی ده‌رگایه‌که‌ ره‌پیش نه‌کراوو، هه‌ر سه‌ده‌فیکی گه‌وره‌ی

ده‌ریای له‌ پاش دانرابوو تا نه‌کریتته‌وه. سیزار مۆنترو چوه‌ ژووره‌ بچووک و نیوه‌ رووناکه‌که‌ی دیوه‌خان و ده‌نگی یه‌ک نۆته‌ی نزمی قه‌ره‌نه‌یه‌کی به‌رگوێ که‌وت و دوا‌ی ئەوه‌ بیده‌نگی بالی به‌سه‌ر شوپنه‌که‌دا کیشا.

به‌ ته‌نیشت چوار کورسیدا تیپه‌ری که له‌ ده‌وری میتزیکي بچووک دانرابوون. سه‌رمیژه‌ په‌شمینه‌که‌، گولدانیکی گولی ده‌سکردی له‌ سه‌ر بوو. سه‌ره‌نجام له‌به‌ر ئەو ده‌رگایه‌ راهه‌ستا که رووی له‌ حه‌وشی بوو، کلاوه‌ پانه‌ بارانییه‌که‌ی لاداو به‌ ده‌ستی بۆ زامنی تا پره‌که‌ی گه‌راو دیتییه‌وه، پاشان زامنه‌که‌ی کرده‌وه به‌ ده‌نگیکی ئارام و تا راده‌یه‌ک دۆستانه‌ بانگی کرد:

- باه.

قه‌شه‌ گه‌نجه‌که‌ به‌ ده‌م کردنه‌وه‌ی سه‌ری قه‌ره‌نه‌یه‌که‌وه له‌ نیتو ده‌رگادا به‌ دیارکه‌وت. گه‌نجیکی به‌له‌ باریک و ریک بوو، له‌ پشت لیوی سه‌ره‌وه‌یه‌وه هیلکی ته‌نکی سمیلانی دیاربوو که ده‌وره‌که‌ی به‌ مقه‌س کورت کردبووه‌وه. قه‌شه‌ کاتیکی چاوی به‌ سیزار مۆنترو که‌وت که پاژنه‌ی چه‌که‌که‌ی له‌ نیتو قوری ژووره‌که‌دا چه‌قاندوووه‌ تفه‌نگه‌که‌ی له‌ راستی پشتینی به‌ ئاراسته‌ی وی راگرتوو، زاری هه‌لینا به‌لام هیچی نه‌گووت. ره‌نگی روانی تیکچوو و زه‌رده‌یه‌کی هاتی. سیزار مۆنترو، سه‌ره‌تا پاژنه‌ی چه‌که‌که‌ی زیاتر له‌ زه‌وی گیرکردو پاشان به‌ تانیسک قۆنداگی تفه‌نگه‌که‌ی به‌ که‌له‌که‌ی خۆبه‌وه‌ گوشتی و له‌ هه‌مان کاتیشدا په‌نجه‌ی له‌ سه‌ر په‌لاپیتکه‌ گران کرد. به‌ ده‌نگی ته‌قه‌که‌ خانوه‌که‌ هه‌ژایه‌وه. به‌لام سیزار مۆنترو نه‌یزانی داخۆ له‌ پیش ته‌قه‌که‌دا بوو یان دوا‌ی ئەوه‌ بوو که له‌و به‌ری ده‌رگا‌که‌یه‌وه بیینی وا قه‌شه‌ گه‌نجه‌که‌ وه‌ک کرم خۆی به‌ نیتو په‌رە خویناوییه‌کاندا ده‌خشینتی.

وه‌ختیک ته‌قه‌ کرا، سه‌رۆکی شاره‌وانی تازه‌ خه‌ریک بوو خه‌وی لیده‌که‌ویت. چونکه‌ سنی شه‌و بوو له‌به‌ر ددان هیششان خه‌و له‌ چاوانی تۆرا بوو و له‌ به‌یانی ئەو رۆژه‌داو له‌گه‌ل یه‌که‌مین بانگی کلێسه، هه‌شته‌مین حه‌بی هیتورکه‌ره‌وه‌ی خواردبوو. ئازاره‌که‌ی تۆزیک که‌م ببوووه‌ ده‌نگی ته‌قه‌ته‌قی باران که له‌ سه‌ر بانه‌ کانزاییه‌که‌ی دده‌ا یارمه‌تیدا تا خه‌وی لیبکه‌ویت، به‌لام له‌وه‌ده‌مه‌دا که‌ نوستبوو خرینه‌که‌ی به‌بی ئەوه‌ی به‌یشت پرته‌پرتی ده‌کرد.

کاتیکی دەنگی تەقەکە ی بەرگۆی کەوت، لە خەوی راپەری و خبیرا پری دایە تا قەم و دەمانچە کە ی کە هەمیشە لە تەنیشت قەرەوێلە کەو لە نزیک دەستی چەپی دایدەنا تا حازر بە دەست بیێت. بەلام لەبەر ئەوەی تەنیا دەنگی باران بارینی وردی بەرگۆییان کەوت لە دلی خۆیدا گۆتی رەنگە خەونی ناخۆش دەبیێت و سەرلەنوێ ئازارە کە ی دەستی پیکردەو.

کەمیکی نۆبەتی لیبوو و لەبەر ئاوی تەنە هەستی کرد خەریکە روومەتی دەئاوسیت. قووتوبە کە هەتوان (مەرھەم) ی نەعناعی کردەو لە روومەتە ئاوسا و رەق و نەتاشراوە کە ی هەلسوو. لە پیکداو لە نیو دەنگی ئەمی بارانداو لە دوورەو گۆی لە دەنگە دەنگییک بوو. چوو سەر هەبوانە کە. دیتی و دانیشتووانی سەر شەقام، هیندیکیان هەر بە جلی نووستنەو بەرەو گۆرەپانە کە رایان دەکرد. کۆرپژگە یە کە رووی بۆ لای وی وەر سووراندو دەستی لیک بلاوکردن و بەبێ ئەوەی راوەستی هاواریکرد:

- سیزار مۆنترو قەشە کە ی کوشت.

لە گۆرەپانە کە، سیزار مۆنترو رووی تەنە کە ی لە خەلکە کە کردبوو و بەبێ ئامانج و بە سەرلیشیاو بییەو بە رینگادا دەریی. زۆر زوو سەرۆکی شارەوانی چاوی پیتی کەوت. دەمانچە کە ی بە دەستی چەپی سەر و گرت و بەرەو ناوەراستی گۆرەپانە کە رویشت و خەلکە کە رینگایان بۆ چۆل کرد. لە هۆلی بلیاردە کەو پاسەوانیک بەخۆو بە تەنە کەو هەتە دەری و سیرە ی لە سیزار مۆنترو گرت. سەرۆکی شارەوانی بە دەنگییک هیتواش پیتی گوت: «تەقە نە کە ی، مالات». پاشان دەمانچە کە ی لە کیفە کە ی هاویشتەو تەنە کە ی لە دەستی پاسەوانە کە هینایە دەری و بەرەو ناوەراستی گۆرەپانە کە ملی نا.

سەرۆکی شارەوانی هاواریکرد:

- سیزار مۆنترو بییە ئەو تەنە کە بەدە ی.

هەتا ئەو دەمە ی کە ئەو قەشە یی نەکرد، سیزار مۆنترو سەرۆکی شارەوانی نەدیتبوو، بە یە ک تەکان خۆی بۆ لای سەرۆکی شارەوانی وەر سووراند.

سەرۆکی شارەوانی پەنجە ی لە پەلاپیتکە نزیک کردەو و تۆزیک دەستی لە سەر گران کرد، بەلام نەبیته قاند.

سیزار مۆنترو نەپاندی: «وەرە لیم وەرگەر».

سەرۆکی شارەوانی بە دەستی چەپی تەنە کە ی گرتبوو و بە دەستی راستەشی تەریی سەر پیلووی چاوەکانی خۆی سربییەو. حیسابی بۆ هەر هەنگاویکی خۆی دەکرد کە هەلی دەهینایەو پەنجە ی لە سەر پەلاپیتکە تووند کردبوو و بزمار کوت چاوی لەسەر سیزار مۆنترو داکوتا بوون. لە ناکو راوەستاو بە ئاوازه دەنگییک دۆستانە هاتە قەسە:

- سیزار بە ئارامی تەنە کە ی لە سەر زەوی دانێ و هیچ کاریکی دیکە ی بی ئاقالانە نە کە ی.

سیزار مۆنترو کەمیکی بۆ دواو کەشایەو سەرۆکی شارەوانی درێژیدا بە هەنگاوان و پەنجە ی هەر تووند کردبوو لە سەر پەلاپیتکە، تەنانەت ماسولکە یە کە لە شیشی نەدەبزو، تا وای لیتهات سیزار مۆنترو تەنە کە ی شۆر کردەو داینا یە سەر زەوی.

ئەو دەمە بوو سەرۆکی شارەوانی بۆی دەرکەوت کە تەنیا بیجامە ی لە پیتدایەو لە بەر بارانی خەریکی ئارەق دەردانەو ئازاری ددانە کە شی کپ بۆتەو.

دەرگای مالان کرانەو. دوو پاسەوانی تەنە کە بە دەست بەرەو ناوەراستی گۆرەپانە کە غاریانداو دوابەدوای ئەوانیش لیشاوی حەشامەت بە ریکەوت. پاسەوانەکان بە یە ک تەکان خۆیان سووراندەو رووی تەنە کە کانیاو کردە خەلکە کەو هاواریان کرد: «بۆ دواو بکشینەو».

سەرۆکی شارەوانی بەبێ ئەوەی تەماشای کەس بکات بە دەنگییک بە سام هاواریکرد:

- گۆرەپانە کە چۆل کەن.

خەلکە کە بلاویان لیکرد. سەرۆکی شارەوانی بی ئەوەی پالتو بارانییە کە بە سیزار مۆنترو دانێ، دەستی کرد بە پشکنینی لەشی. چوار فیشە کە ی لە گیرفانی کراسە کە ییداو چەقۆبە کە دەسک ئیسکی لە گیرفانی دواو ی پانتۆلە کە ییدا دۆزییەو. هەرەها لە

گیرفانیکی دیکه بیدا دهفته ریکی بچووی یاداشت و ئالقه یهک له گه ل سنج کلبل و چوار ئه سکیناسی سه د پیزوی دیته وه. سیزار مۆنترۆ به حاله تی خویه دهسته وه دانه وه دهستی لیک بلاو کردبوون لیگه را سه رۆکی شاره وانی بیپشکنی و تنیا له بهر ئه وه جار جاره جوولنه ی به له شی خوی ده کرد تا ئاسانکاری بۆ سه رۆکی شاره وانی بکات. سه رۆکی شاره وانی کاتیک له کاره که ی بووه وه بانگی دوو پاسه وانی کردو شته کانی دانی و سیزار مۆنترۆ پی سپاردن.

فرمانی پیدان: «بیبه نه قاتی دووه می شاره وانی، بهرپرسیارییه تی وی له ئه ستۆی ئیوه دایه.»

سیزار مۆنترۆ پالتۆبه که ی داناو دای به یه کیک له پاسه وانه کان و له بهینی ههردووکیاندا به ریکهوت. سیزار گرنگی نه ده دا به باران بارین و ئه وه شه شاماته ی که له گۆره پانه که دا جمه ی ده هات. سه رۆکی شاره وانی به نیگای چاوان به دوا ی کهوت. پاشان رووی له خه لکه که کردو وه کو ئه وه ی که کسه ی له مریشکان بکات هاواریکرد:

– ئیره چۆل کهن.

به دهسته به تاله که ی ئاره قی ده موچاوانی سرپییه وه رویشت بۆ ئه وسه ری گۆره پانه که و چوه مالی قه شه که.

دایکی کوژراوه که له سه ر کورسی بوورابۆوه ژن و ژال ده وریان دابوو و زۆر بی به زه بیانه باوه شتیان ده کرد: «ده لیگه رین با هه وایه کی لیدات».

ژنه که رووی له لای وی کردو گووتی: «تازه خه ربک بوو بچیتنه کلپسه».

سه رۆکی شاره وانی گووتی: «باشه، به لام لیبی گه رین با هه ناسه یه ک هه لکیشی».

قه شه که له نیو هه یوانییداو له نزیک هیلانه کوژره کان له نیو په ری خوتناویدا ده موچاوی له زهوی چه قیبوون. بۆنی تووندی جیقنه کوژره واره که ی پر کردبوو. کاتیک سه رۆکی شاره وانی له بهر ده رگا به دیار کهوت، تا قمه پیاوێک خه ربکی هه لگرتنی ته رمی کوژراوه که بوون. سه رۆکی شاره وانی تیی راخوین: «برۆنه دواوه».

پیاهه کانیش ته رمه که یان له نیو په ره کوژره کاندا دانا یه وه و به بی دهنگی کشانه وه. سه رۆکی شاره وانی له دوا ی پشکنینی، ته رمه که ی هه لگی پاره وه و په ره وردیله کان به ملاو لادا بلاو بوون. راستی پشتینی ته رمه که زیاتری په ر لیبوو که هیشتا ش ئه و خوتنه ی پیوه یان نووسابوو گه رمایی هه ر تیدا مابوو. به هه ردووک دهستان په ره کانی لابرین. کراسه که ی درابوو و قولابه ی پشتینه که شی شکابوو، له بن کراسه که را کونی برینه که به دیار کهوت. برینه که ئیدی خوتنی لینه ده هات. یه کیک له پیاهه کان گوتی:

– «به تفهنگی جاگوار کوژراوه».

سه رۆکی شاره وانی هه ستایه سه ری و راوه ستا. هه ر له و ده مه دا که له ته رمه که رامابوو، په ره خوتناوییه کانی له دیره گی هیلانه کوژره کان کردنه وه. دهستی به بیجامه که ی سرپییه وه و به ئاماده بووانی گووت:

– لیره نه بیزتوون.

یه کیک له پیاهه کان گوتی: «ده یه ویت ئه و ته رمه هه ر له و گۆره ی بکه وی».

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «ده بی مۆله تی به خاک سپاردنی بۆ ده ربکه یان».

له نیو ماله که دا دهنگی شین و گریانی ژن و ژال به رزبۆوه. سه رۆکی شاره وانی له نیو ژاوه ژاو و بۆنی خنکینه ردا، که خه ربک بوو ژووره که ی پر ده کرد، رینگای بۆ خوی کرده وه.

له بهر ده رگا تووشی با به ئانجیل بوو.

قه شه که به واقی ورمابه وه گوتی: «مردووه؟»

سه رۆکی شاره وانی وه لامیدایه وه: «تۆپیوه، وه کو به راز».

ده رگای ماله کانی ده وروبه ری گۆره پانه که کرانه وه. باران خۆشی کردبۆوه به لام ئاسمانی قورس به بی ئه وه ی که لیبینی ئه و تووی بۆ تیشکی خۆر کردبیتته وه، دابه زیبووه خوارئ.

باوکی رۆحانی قۆلی سه رۆکی شاره وانی گرت و نه یه هیشت پروات و پیتی گووت: «سیزار مۆنترۆ پیاوێکی باشه، به دلنیا ییشه وه ئه و رووداوه له بارو دۆخیکی ناله بار و ئالۆزدا روویداوه».

سەرۆکی شارەوانی بە بێ تاقەتی گوتی: «دەزانم، بابە گیان خەمت نەبێ هیچی بە سەر نایەت. برۆ ژووری، لەوێیە کە پیتووستیان بە ئێوە هەیه.»

پاشان بە پەلە لەوێ دوورکەوتەووە فەرمانی بە پاسەوانەکاندا کە ئیدی پیتووست بە ئیشکگرتن ناکات.

ئەو حەشاماتەیی کە هەتا کو ئێوە دەمە لە سەر هیلێک راگیرابوون، بە لیشاو هێرشیان بردە مائی قەشە جحیلە کە.

سەرۆکی شارەوانی چوو هۆلی بلیارد. لەوێ پاسەوانێک بە دەستیەک جلی خاوینەووە چاوەروانی دەکرد: بەرگی مولازمی.

رۆژانی تر لەو کاتەدا هۆلی بلیارد کردن نەدەکرایەو، بەلام ئەو رۆژە هیشتا کاتزیمیر نەبوو بوو حەوت پر ببوو لە خەلک. پیاوانی نیو هۆلە کە، لە دەوری مێزەیی چوارکەسی یان لە تەنیشت بارە کە خەریکی قاوہ خواردنەووە بوون. زۆریەیان هیشتا هەر بەرگی نووستیان لە بەردا بوو و نەعلەیان بە سەرپیتیانەووە کردبوون. سەرۆکی شارەوانی لە پیتش چاوی هەمووان جەلەکانی دانان و ئەوەندەیی بۆی دەکرا بە بیجامە خۆی وشک کردەووە لە بێدەنگیدا دەستی کرد بە لەبەرکردنەووەی جەلەکانی و گوپی هەلخستن بۆ دەربڕینی بیروروای خەلکە کە. کاتێک خەریکی چوونە دەری بوو، لە هەموو وردەکارییەکانی مەسەلە کە گەیشتبوو. وەختێک گەیشتە نزیک دەرگا، هاواریکرد: «ئاگادار بن، هەر کەسێک بیهوێت ئەم شارەم بە سەر سەریدا بروختی دەیخەمە زێلدانەووە.»

بەبێ ئەووەی سەلام لە کەس بکات، لە شەقامە چەورپێژکراوە کە پەرییەو، بەلام هەستی بە شلەژانی شارە کە کرد. کابرایەکی گەنج و ئاسوودە خاتر بوو و لەگەڵ هەر هەنگاوێکدا کە هەلی دینایەووە نیشانی دەدا کە گەرەکیەتی بوونی خۆی بسەپینی.

کاتزیمیر حەوتی تەواو ئەو بە لەمانەیی^(۳) کە هەفتەیی سێ رۆژان شتومەک و نەفەریان لە

(۳) جۆرە بە لەمێکی لا دیوار بێندە بە کوردی پیتی دەگوتریت (قوففە) و لە فارسییە کەدا (کرجی) یە. بەلام من بە لەم بۆ بە کارهێناوە چونکە ناوەکی زیاتر لە قوففە باوە. وەرگێت

شارەووە دەگوازتەو بە ریکەوتن. بەلام بە پیتچەوانەیی جارانی پیتشوو، ئەمجارەیان سەرنجی کەسیان بۆ لا رانەکشا.

سەرۆکی شارەوانی چوو نیو ئەو قەیسەرییە کە بازارگە سوریاپیەکان کالوو کە لوپەلە رەنگاوەرەنگەکانی خۆیانیان لەویدا بۆ فرۆشتن وەگۆرێ دەخست. دوکتۆر ئەکتافیۆ جیرالدۆ کە هیشتا شەر گەنج بوو و قژە پرەکانی وەک چەرمی بریقاوہ بە دەوری سەریدا ئالقیەیان بەستبوو، چاوی پرپیووە دوورکەوتنەووەی بە لەمەکان و ئەویش هەر بە توتی بیجامە بوو و نەعلەیی بە سەرپیتیانەووە کردبوون.

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «دکتۆر، خۆت بگۆرە دەبێ بجیبیە سەر ئەو تەرمەو پشکنینی پزیشکی (توتیکاری) بۆ ئەنجام بەدی.»

دکتۆر بە سەرسوورمانەووە تەماشای کرد، ریزە ددانە سپی و قایمەکانی خۆی نیشانداو گوتی: «ئەوھا، کەواتە پرپار وایە کە ئەمڕۆ پشکنینی پزیشکی ئەنجام بەدین، دیارە زۆر پیتشکەوتووین.»

سەرۆکی شارەوانی هەوڵیدا زەردە بپینتە سەر لیتی خۆی. بەلام هەستیاری بوونی روومەتە ئاوساوەکەیی ئەو دەرفەتەیی پینەداو بە دەستی پیتش زاری خۆی گرت. دکتۆر لیتی پرسی.

– ئەو چیتە؟

– خرتەیی گەواوە.

دیاریبوو دکتۆر جیرالدۆ دەبویست قسەیی تریش بکات، بەلام سەرۆکی شارەوانی بە پەلە بوو.

لەوسەری ئەو شوینەدا کە بە لەمەکان لیبیەو بەرپێدەکەوتن، سەرۆکی شارەوانی لە دەرگای مائیکیدا. خانووە کە دیوارەکانی لە حەسیر بوون و سەرەکەشی بە گەلای دارخورما داپۆشراوو و هەتا کو نزیکەیی ئاستی ئاوە کە داوەتوو. ژنیکی رەشتالەو ئاوس کە زگی حەوت مانگ بوو بە پیتخواسی هات و دەرگای لیکردەووە. سەرۆکی شارەوانی ژنەیی لە سەر ریی خۆی وەلا خست و چوو ژوووە نیمچە رووناکە کە دانیشت و بانگی کرد: «دادوەر.»

دادوهر ئەرکادیۆ له کاتیکیدا که پیتلاوه بن دارهکانی خۆی له زهوی دهخشاندن قوت بۆوه. ده‌ریی بی جیره‌که‌ی داکشابووه بن ناوکه رووته‌که‌ی.

سه‌رۆکی شاره‌وانی پیتی گوت: «مۆله‌تیکی به خاکسپاردن ده‌ریکه».

دادوهر له سه‌رسامیان فیتوتیکی لیداو گوتی: «ئهم بیروکه‌یه تازه‌یه له کوئی په‌یدا بوو؟

پاشان سه‌رۆکی شاره‌وانی به ئارامی له‌گه‌لیدا چوووه ژووری و به دهم کردنه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌که تا هه‌وای ژووره‌که که بۆنی خه‌وی لیده‌هات نوێ بیسته‌وه گوتی: «ئهمه‌یان جیا‌یه، وا باشتره کاره‌کان له سه‌ر بنچینه ئه‌نجام ده‌ین». ئه‌وسا ته‌پوتۆزی ده‌ستانی به پانتۆله‌ ته‌نک و ته‌سکه‌که‌ی خاوین کرده‌وه بی ئه‌وه‌ی پلار لیدان به قسه‌که‌یه‌وه دیاریتت پرسیاری لیکرد: «ده‌زانی مۆله‌تی به خاکسپاردن یانی چی؟».

دادوهر گوتی: «هه‌لبه‌ته که دازانم».

سه‌رۆکی شاره‌وانی له په‌نا په‌نجه‌ره‌که ته‌ماشایه‌کی ده‌سته‌کانی خۆی کردو گوتی: «سکرته‌یه‌که‌ت بدۆزه‌وه‌وه با نووسراوه‌که ته‌واو بکات». ئه‌مجاره‌شیان هه‌روه‌کو پیتشدا هیچ ئاسه‌واریکی پلارلیدان له قسه‌کانیدا نه‌بوو. ئه‌وسا رووی خۆی بۆ لای کیژۆله‌که وه‌رسووړاندو ده‌ستی دریتکرد، خوینیان پتوه بوو.

- له کوئی ده‌ستانم بشۆمه‌وه؟

کیژۆله‌که گوتی: «له نیو به‌رمیلی ئاویدا».

سه‌رۆکی شاره‌وانی چوووه نیو هه‌وشه‌و کیژۆله‌که‌ش له پاشخاندا به دوا‌ی خا‌ولیه‌که‌ی خا‌ویندا ده‌گه‌راو سه‌له‌که سابوونیکی بۆن خۆشیشی بۆ له نیو خا‌ولیه‌که‌ه‌وایشت.

کاتیکی سه‌رۆکی شاره‌وانی به دهم راوه‌شانندی ده‌سته ته‌ره‌کانیه‌وه ده‌هاته ژووری، کیژۆله‌که چوووه ده‌ری.

کیژۆله‌که گوتی: «وا خه‌ریک بووم سابوونم بۆ ده‌هینای».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «ئا‌واش باشه» و دووباره ته‌ماشای ده‌سته‌کانی خۆی کرده‌وه. به

دهم نووقم بوون له بیرو خه‌یالدا خا‌ولیه‌که‌ی وه‌رگرت و هه‌ر به‌و شیوه‌یه که له دادوهر ئەرکادیۆ رامابوو ده‌ستی وشک کرده‌وه و گوتی: «ته‌رمه‌که له نیو په‌ره کۆتراندا که‌وتبو».

پاشان به دیار خۆگۆڕینی دادوهر ئەرکادیۆوه له سه‌ر قه‌ره‌وتله‌که دانیشت و قوم قوم قاوه‌ی بی شیریی خوارده‌وه. کیژۆله‌که دوا‌به‌دوا‌ی ئه‌واندا له ژووری هاته ده‌ری و به سه‌رۆکی شاره‌وانی گوت: «هه‌تا ددانه‌که‌ت نه‌کیشی ئا‌وساوه‌که‌ی نانیشیتته‌وه». سه‌رۆکی شاره‌وانی ده‌ستی دادوهری گرت و له‌گه‌ل خۆیدا رایکیشایه سه‌ر شه‌قام و گه‌رایه‌وه ته‌ماشایه‌کی کیژۆله‌که‌ی کرد.

پاشان قامکی له‌سه‌ر ورگه زله‌که‌ی خۆی دانا.

- ئه‌ی ئهم ئا‌وساویه‌ چی؟ ئه‌مه‌یان که‌نگی ده‌نیشیتته‌وه؟

کیژۆله‌که گوتی: «له‌م رۆژانه‌دا».

با‌به ئانجیل وه‌کو شه‌وانی پیتشوو پیا‌سه‌ی شه‌وانه‌ی نه‌کرد. له دوا‌ی ناشتنی ته‌رمه‌که له مالتیکی باشووری شاردا مایه‌وه‌وه هه‌تا ئیواری قسه‌یان کردن. کاتیکی که گه‌رایه‌وه بۆ مالتی گله‌په‌کانی سه‌ر شه‌قام هه‌لکرا‌بوون.

ترینیداد خه‌ریکی ئا‌ودانی گوله‌کانی هه‌یوانی بوو. قه‌شه‌که‌ لیتی پرسى داخۆ نانه موتفه‌رک نه‌کراوه‌کان له کوین. ئه‌ویش گوتی که له نیو میحرابی سه‌ره‌کیدایا‌ون. کاتیکی گله‌پیی ژووریتی هه‌لکرد میتشووله‌ وه‌کو ته‌مومرته‌کی چر له نیو خۆبانیان گرت. به‌رله‌وه‌ی ده‌رگایه‌که پتیه‌دات، به ده‌رمان رشین (ئیمشی) هه‌وای ژووره‌که‌ی ئه‌وه‌نده ته‌ماوی کرد تا وای لیه‌هات ماندوو بوو و ده‌رمان میتشه‌که به پژیمنی خست. ئاره‌قی کردبوو، که‌وایه ره‌شه‌که‌ی له‌به‌ر خۆی داناو ئه‌و که‌وایه سپیه‌ی له‌به‌رکرد که له ته‌نیا‌ییدا ده‌پیتشی. پاشان رۆیشته هه‌تا‌کو زه‌نگی نوێژی شه‌وی لیدات. پاشان دووباره گه‌رایه‌وه بۆ ژووریتی و پارچه گۆشتتییکی له نیو تاوه‌ی ها‌ویشته و خسته‌ییه سه‌ر ئاگر تا سووربیتته‌وه‌وه پاشان ده‌ستی کرد به پیا‌ز ورد کردن. دوا‌ی ئه‌وه هه‌موو شته‌که‌ی له نیو

قاپتیک کرد که هه‌ندیک به‌رمایه‌ی برنجی نیوه‌رۆی تیدا مابوو. ئەوسا قاپه‌که‌ی برده ته‌نیشت قه‌رویله‌که‌ی و ده‌ستی به‌خواردنی کرد. هه‌مووی پتیکه‌وه‌ ده‌خوارد، پارچه‌ی بچووک‌ی له‌هه‌موو جوۆره‌ خواردنه‌کان ده‌رپری و به‌چه‌قۆ له‌سه‌ر چه‌نگاله‌که‌ی کۆده‌کره‌وه، هۆشی هه‌ر له‌سه‌ر جوینی پارووه‌که‌ بوو و به‌خرینه‌کیف زیویه‌که‌ی و به‌زاری داخراوه‌وه ئەوه‌نده‌ی ده‌جوو هه‌تا وردو هاری ده‌کرد. هه‌ر له‌و کاته‌شدا چه‌قۆ و چه‌نگاله‌که‌ی له‌سه‌ر رۆخی ده‌ورییه‌که‌ دادنه‌او به‌نیگای وردو به‌رده‌وام ژووره‌که‌ی ده‌پشکنی. له‌به‌رامبه‌ری و له‌سه‌ر تاقه‌که‌، کتییی قه‌واره‌زل و ئەستووری ئه‌رشیفی کلێسه‌که‌ ریزکرا‌بوون. له‌سه‌ر پتیکه‌ی ژووره‌که‌دا، کورسییه‌کی له‌قامیش چندراوی بیتشکه‌یی به‌رچاو ده‌که‌وت که‌ په‌رده‌به‌ک به‌خاچ هه‌لئواسرا‌بوو له‌ته‌نیشت رۆژژمێرێک که‌ شروپتیکه‌ی کۆخه‌ی ئاگادار ده‌کرده‌وه. له‌لایه‌کی تری په‌رده‌که‌وه، ژووری نووستنیتی لیبوو.

بابه‌ ئانجیل کاتیک که‌ له‌نان خواردن بووه، هه‌ستی کرد خه‌ریکه‌ هه‌ناسه‌ی توند ده‌بیت. پارچه‌ هه‌لئوایه‌کی له‌نیو کاغه‌زێک هه‌تایه‌ ده‌رۆ و په‌رداخێک ئاوی لیبو‌لیتو کردو به‌ده‌م ته‌ماشاکردنی رۆژژمێره‌که‌ شه‌ربه‌ته‌ شیرینه‌که‌ی هه‌لده‌قۆراند. هه‌ر جاره‌ی که‌ زاری خۆی پر ده‌کرد له‌هه‌لئا، قومیکیشی ئاو به‌دوادا ده‌کرد، به‌بێ ئه‌وه‌ی که‌ چاو له‌سه‌ر رۆژژمێره‌که‌ هه‌لگریت. سه‌ره‌نجام قریپکی هاته‌وه‌ به‌سه‌ر ده‌سته‌ی که‌وايه‌که‌ی لیبو خۆی سربینه‌وه. نۆژه‌ ساڵ بوو که‌ رتیک به‌و شپوه‌یه‌ نانی ده‌خوارد، له‌ته‌نیایی ژووری کارکردنیشیدا رتیک به‌هه‌مان شپوه، هه‌ر جووله‌یه‌کی به‌دیقه‌ت و پارێزه‌وه‌ ده‌کرد. قه‌تیش له‌و گۆشه‌گیریبیه‌ی خۆی شه‌رمه‌زار نه‌بوو. له‌دوای ئەنجامدانی نوێژو زیکرو نه‌ریته‌کانی تر، ترینیداد هات و داوای پاره‌ی لیکرد تا ده‌رمان مشک‌ی پێ بکرت. قه‌شه‌که‌ بۆ سیه‌مه‌ین جار لاری بوونی خۆی راگه‌یاندو گوتی هه‌ر ته‌له‌کان به‌ته‌نیا به‌سن. به‌لام ترینیداد پیتی داده‌گرت:

- ئاخ‌ر ده‌زانی چی، مشک‌ه‌ بچکۆله‌کان په‌نیره‌که‌ ده‌دزن و به‌ته‌له‌وه‌ نابن، وا چاکتره‌ ده‌رمانی به‌په‌نیره‌که‌ بکه‌ین.

قه‌شه‌که‌ له‌دلی خۆیدا دانی پیا‌نا که‌ قسه‌که‌ی ترینیداد راسته‌، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی ئەمه‌ بیتیته‌ سه‌ر زوان، سه‌ماعه‌ ده‌نگ ناخۆشه‌که‌ی سینه‌ما له‌وسه‌ری شه‌قامرا ئارامی

کلێسه‌که‌ی تیکدا. سه‌ره‌ تاکره‌کرتیکه‌ی لیتهات و پاشان ده‌نگی کراندنی نوکی ده‌رزی و دوابه‌دوای ئەویش یه‌کسه‌ر ئاوازی مامبۆی که‌ به‌زورپناییه‌کی ده‌نگ گری ناخۆش ده‌ستی پیده‌کرد.

قه‌شه‌که‌ پرسیا‌ری کرد: «ئه‌مشه‌و فیلم په‌خش ده‌که‌ن؟».

ترینیداد وه‌لامی دایه‌وه: «به‌لێ».

- ده‌زانی چ فیلمیکه‌؟

ترینیداد گوتی: «ته‌ره‌زان و خواوه‌نده‌ سه‌وزه‌کان، هه‌ر ئەو فیلمه‌ی که‌ رۆژی شه‌مه‌ له‌به‌ر باران بارین بۆیان لینه‌درا، رینگا به‌مندالانیش دراوه‌ تا ته‌ماشای بکه‌ن».

بابه‌ ئانجیل چووه‌ نیو تاوه‌ری زه‌نگه‌که‌ (ناقوس) و دوازه‌ جاری به‌هاریژن خست. ترینیدادیش وا‌قی ورمابوو.

ده‌ستی هه‌لته‌کاندن و گوتی: «بابه، لیت تیکچوو» چاوی ئالۆز بوو بوون «ئه‌م فیلمه‌ ئازاده‌ بۆ هه‌موو که‌سێک تا سه‌یری بکات. خۆ بۆ خۆت له‌بیرته‌. رۆژی یه‌کشه‌مه‌ هه‌یج زه‌نگت بۆ لینه‌دا».

قه‌شه‌که‌ به‌ده‌م سربینه‌وه‌ی ئاره‌قه‌ی ملی گوتی: «به‌لام ئەمه‌ گوتی پینه‌دانی شه‌ره‌که‌ ده‌گه‌یه‌نیت» و به‌هه‌ناسه‌برکتیه‌ دووباره‌ی کرده‌وه «گوتی پینه‌دان».

ترینیداد تیکه‌بشت. قه‌شه‌که‌ گوتی:

خۆزگه‌ مه‌راسیمی به‌خاک سپاردنی جه‌نازه‌که‌ت ده‌دیت. هه‌موو پیاوه‌کان خۆیان ده‌کو‌تا تا بگه‌نه‌ داره‌ مه‌بته‌که‌وه‌ ئه‌گه‌ر بۆ جارێکیش بیت ده‌ستیان پیتی بکه‌ویت.

پاشان کیژۆله‌که‌ی نارده‌ ده‌رۆ و ئەو ده‌رگایه‌ی داخست که‌ ده‌پروانییه‌ گۆره‌پانه‌که‌و گلتۆپی کلێسه‌که‌ی کورژانده‌وه. قه‌شه‌که‌ کاتیک له‌هه‌یوانی بوو و خه‌ریک بوو به‌ره‌و لای ژووری نووستن ده‌گه‌رپاوه‌، له‌نیو چاوانی خۆی راکیشا. له‌و ده‌مه‌دا بوو به‌بیری هاته‌وه‌ که‌ پاره‌ی کرینی ده‌رمان مشک‌ی نه‌داوه‌ته‌ ترینیداد. به‌لام پیش ئه‌وه‌ی بگاته‌وه‌ ژووری نووستن دووباره‌ له‌بیری چۆوه‌.

که می‌ک دواى ئەوه، له پاش میژه‌که‌ی دانیش‌ت و خۆی بۆ ته‌واو کردنی ئەو نامە‌یه ناماده کرد که شه‌وی پیتشو دەستی به‌نوسینی کردبوو. قۆبچه‌کانی که‌وا‌یه‌که‌ی هه‌تا‌کو سه‌رزگی کردنه‌وه، ده‌فته‌ره‌که‌ی یاداشتی له‌به‌رامبه‌ر خۆی دانا‌و مه‌ره‌که‌ب و شک که‌ره‌وه‌که‌ی له‌سه‌ر میژه‌که‌ ریک‌خست و دەستی له‌گیرفانی رۆکرد بۆ ئەوه‌ی چا‌ویلکه‌که‌ی بینیتته‌ ده‌ری. له‌وه‌ده‌مه‌دا بوو به‌بیری هاته‌وه‌ که‌ چا‌ویلکه‌که‌ی له‌گیرفانی ئەو که‌وا‌یه‌ی ها‌ویشتوو‌ه که‌ له‌مه‌راسیمی به‌خاکسپاردندا له‌به‌ری دا‌بوو، هه‌ستا‌و هینای. ده‌یویست دو‌وباره‌ ئەوه‌ بخوینیتته‌وه‌ که‌ دوینێ شه‌وی نوسیبووی و له‌سه‌ری دپیره‌وه‌ ده‌ست بکاته‌وه‌ به‌ نامە‌که‌ی که‌ ده‌نگی سێ لێدان ده‌رگایه‌که‌یان هه‌ژاند.

- فه‌رموو.

به‌رپه‌به‌ری سینهما‌ بوو- پیا‌ویکی وردیله‌و ره‌نگ بزرا‌و بوو به‌ریشیکی تاشرا‌و و حا‌له‌تیکی لێقه‌وما‌وانه‌وه. جلی سپی که‌تانی ساده‌ی له‌به‌ردا بوون و پیا‌وی دو‌و ره‌نگیشی له‌پیکردبوون. با‌به‌ ئانجیل فه‌رمووی لیک‌کرد تا له‌سه‌ر کورسییه‌ حه‌سیره‌که‌ دانیشی. به‌لام‌ کابرا ده‌سته‌سه‌ره‌که‌ی له‌گیرفانی پانتۆله‌که‌ی هینایه‌ ده‌ری و به‌دیقه‌ته‌وه‌ قه‌ده‌ نووشتا‌وه‌کانی لیک‌کرده‌وه‌ ته‌پوتۆزه‌که‌ی لیتته‌کاندو لاقی لیک‌بلا‌و کردن و هه‌ر له‌وی لپی دانیش‌ت. با‌به‌ ئانجیل ئەوسا‌ دیتی که‌ ئەو پیا‌وه‌ ئەوه‌ی له‌قه‌دی خۆی به‌ستوو‌ه ده‌مانچه‌ نییه‌ به‌لکو‌ لایته‌.

با‌به‌ ئانجیل لپی پرسی: «چ ئەمریکتان هه‌بوو؟»

به‌رپه‌به‌ری سینهما‌ به‌هه‌ناسه‌ی تا راده‌یه‌ک سواره‌و گوتی: «با‌وکی رۆحانی، ببوره‌ که‌ ده‌ست له‌کاری جه‌نابت وه‌رده‌ده‌م، به‌لام‌ وا‌ دیاره‌ که‌ ئەمشه‌و هه‌له‌یه‌ک رو‌ویدا‌وه».

قه‌شه‌که‌ سه‌ری بۆ له‌قاندو گوتی بۆ را‌گرت.

به‌رپه‌به‌ری سینهما‌ درێژه‌یدا به‌قسه‌کانی: هه‌موو که‌سیک بۆی هه‌یه‌ فیلمی ته‌ره‌زان و خوا‌هنده‌کانی سه‌وز ببینیت، جه‌نابتان بۆ خوتان یه‌کشه‌مه‌ی را‌بردو و اتان بریار دا‌بوو».

قه‌شه‌که‌ هه‌ولیدا قسه‌که‌ی پی‌ بپریت، به‌لام‌ به‌رپه‌به‌ری سینهما‌ ده‌ستیکی لی‌ هه‌لته‌کاندو

تیی گه‌یاند که‌ قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌بووه‌و گوتی:

- من ئەو زه‌نگ لێدانم قبو‌ل کردوه‌، له‌به‌ره‌وه‌ی کاریکی به‌جییه‌. راسته‌ که‌ هیندی‌ک فیلم پێچه‌وانه‌ی ئەخلاقن، به‌لام‌ ئەمه‌یان هه‌چ خه‌وشیکی تیدا نییه‌. ئیمه‌ وا به‌نیازبووین که‌ پاش نیوه‌رۆی رۆژی سێ شه‌مه‌ به‌رنامه‌ی تابه‌ت به‌ مندا‌لان پێشکه‌ش بکه‌ین.

با‌به‌ ئانجیل بۆی روونکرده‌وه‌ که‌ له‌ راستیدا نا‌وی ئەو فیلمه‌ له‌ نیو‌لیستی ئەو فیلمانه‌دا نه‌بووه‌ که‌ پێچه‌وانه‌ی ئەخلاقن و هه‌موو مانگان له‌ریگای پۆسته‌وه‌ بۆی ده‌نێدرین و گوتی:

- به‌لام‌ لێدانی فیلم له‌ رۆژیکی وه‌کو ئەمه‌رۆدا نیشانه‌ی خۆ گیل‌کردنه‌، چونکه‌ یه‌کیک له‌ دانیشتووانی شاره‌که‌مان مردوه‌. ئەمه‌ش بۆخۆی به‌شیکه‌ له‌ ئەخلاق.

به‌رپه‌به‌ری سینهما‌ زه‌ق زه‌ق تیبیراما‌و گوتی:

- سالی‌ پار، پیا‌وانی پۆلیس بۆ خویان نه‌فه‌رێکیان له‌ سینهما‌دا کوشت و هه‌رکه‌ ته‌رمه‌که‌یان له‌ هۆلی سینهما‌ برده‌ ده‌ری، ئیدی لێدانی فیلمه‌که‌ ده‌ستی پیکرده‌وه‌.

قه‌شه‌که‌ گوتی: «ئهم‌رۆ دۆخه‌که‌ گۆرا‌وه‌ و سه‌رۆکی شاره‌وانی ئیتر ئەو پیا‌وه‌ی جاران نه‌ما‌وه».

به‌رپه‌به‌ری سینهما‌ به‌سه‌رو‌دلی گیرا‌وه‌وه‌ گوتی: «هه‌ر کاتیکی کۆتایی به‌هه‌لپه‌ژارده‌کان هات ئیدی ده‌ست به‌پیا‌و کوشتن ده‌که‌نه‌وه‌، له‌وه‌تای ئەم‌ شاره‌ بووه‌ به‌ شار بارودۆخ هه‌میشه‌ هه‌ر وا‌بووه».

قه‌شه‌که‌ گوتی: «ده‌ببینین».

به‌رپه‌به‌ری سینهما‌ به‌ نیگای خه‌مبارانه‌وه‌ چا‌وی پێدا‌ گێرا‌و کاتیکی که‌ سه‌رله‌نوێ ده‌ستی به‌قسا‌ن کردوه‌وه‌ له‌ کاتیکی‌دا که‌ کراسه‌که‌ی راده‌وه‌شاند بۆ ئەوه‌ی هه‌وا له‌ سینگه‌ ئاره‌قا‌وییه‌که‌ی بدات، ئا‌وازه‌ ده‌نگی شیوه‌ی پارانه‌وه‌ی به‌خۆوه‌ گرتبوو و گوتی:

- ئەمە سېھەمەن فېلمى رېگا پېندراوبو بو خەلک بە گشتى که ئەمسال بە دەستمان گەشتوو، رۆژى يەکشەمە فېلمە که سى ئالقەى مابوو که باران بارى، زۆر کەس دەیانەوئیت بزنان داخۆ لە کوتايى فېلمە که دا چى روودەدات».

قەشە که گوتى: «تازە ئىدى زەنگەکان دەنگيان لېهاتوو».

بەرپۆه بەرى سېنەما لە رووى نائومىدییەو خەلکى هەلکیشا. چاوەروان مایەو و راستەو خۆ چاوى بریبه پیاوە ئابنیه که. ئیتر بېجگە لە گەرماى ژووڕە که بېرى لە هېچ شتیکى دیکە نەدەکردهو.

- کەواتە ئىدى هېچ چارەسەرێک نېیه؟

بابە ئانجیل سەرى لەقاند.

بەرپۆه بەرى سېنەما لە ئەژنۆى خۆى راکیشا، لە جېى خۆى هەستاو گوتى:

- ئاوا، چى بکەین ئىدى.

سەرلەنوئى دەستەسپە کهى قەد کردهو و ئارەقەى ملی پى سېبیهو و بە وردى و بى تاقتى چاوى بە ژووړى کارکردنى قەشە که دا گېراو گوتى:

- ئېرە وەکو دۆزەخ وایه.

قەشە که هەتا کو بەر دەرگا لە گەلى چوو، بەرپۆى کردو دانېشتهو و تا نامە کهى تەواو بکات. کاتیک که ئەوئى نوسیبوو خۆئندییەو و پەرەگرافە نېوچەلە کهى تەواو کرد، دەستى لە نووسین هەلگرت تا بېر بکاتەو. هەر لەو دەمە شدا بوو دەنگى ئەو مۆسېقايە برا که لە سەماعە کهو و بلاو دەکراو دەنگیک که بى تاقتى پېو دياربوو گوتى: «ئەو بەرپۆزانە ئاگادار دەکەینەو و بە نېازبوون ئەمشەو بېنە سەبرى فېلمە که، ئەمشەو فېلمە که پەخش ناکریت، چونکە دەستەى بەرپۆه بەرایەتى سېنەماش دەخوازیت که لە رېوېسمى ماتەمىنى هاوشارىانى نازیزدا بەشدارى بکات». بابە ئانجیل دەنگى بەرپۆه بەرى سېنەماى ناسیبیهو و زەردهى هاتى.

گەرما تاوى سەند. قەشە که درېژەیدا بە نووسین. جاروبارىش دەستى لە نووسین هەلگرت تا ئارەقە کهى بسپۆتەو و ئەوئى نوسیبوو سەرلەنوئى بېخۆئینیتەو، تا سەرەنجام دوو لاپەرەى پېکردهو، تازە ئیمزای کردبوو که باران بارین دەستى پېکردهو و هالاوى هەواى شتیدار دزەى کرده ژووړى. بابە ئانجیل ناونیشان (ئەدرېس) ی سەر زەرەفە کهى نوسیبوو سەرى لە سەر مەرە که بە که دانایەو و دەیویست نامە که بنووشتینیتەو، بەلام جارى چاوتیکى بە پەرەگرافى کوتايى نامە که دا خشانند. ئەوسا سەرى لە سەر مەرە که بە که هەلگرتەو و لە بن نامە که ئەم وشانەى نووسین: دېسانەو باران دەستى بە بارین کردۆتەو. بەو زستانەو ئەو شتانەى که خزمەتم کردن، وای بو دەچم که رۆژانیکى سەخت و دژوارمان لە پېش بن.

دوو باره دهستی به پیکه نین کرده وه، به لام له نا کاو شکل و شیوهی جدی به
خۆیه وه گرت و قیزاندی:

- ئەهی هاوار، خواجه گیان.

پیاوه کههی لیبی پرسی: «چی قهوماوه؟»

ژنه هاواری کرد: «دهرگای هه یوانی کرابووه، بی شهرمی له وه زیاتر نابیت» پاشان به قاقا
لیدانه وه چووه ژووری هه مامه وه.

دادوهر ئه رکادیۆ له سهه قاهه لتی کردن رانه وه ستا و سهه رخۆش به بونی دهه رمانی ددان
شووشتن پیتی نایه سهه شه قام. تیشکه زێینه کههی خۆر به سهه زه ویدا بلا و ببوو، دوکانداره
سوریا بیهه کان له نیو دوکانه کانپان دانیشتبوون و نوومی ته ماشا کردنی رووباره نارامه که
بیوون. کاتییک به ته نیشته عه یادهی دوکتور جیرالدۆدا تیپه پری، نینۆکی به سهه په رده
تۆرپیه کههی دهه رگادا هیتناو بی راوه ستان هاواری کرد:

- دکتور باشتربن دهه رمانی ژانه سهه چیهه ؟

- دکتور له ژووری را وه لامی دایه وه:

- شهوی رابردوو هیهچته نه خواردۆته وه.

له ته نیشته به ندهه رگایه که، کۆمه له ژنییک به دهنگی بهه رز باسی ئه و جنیونامانه یان ده کرد
که شهوی رابردوو بهه بزمار به دیواره وه داکوترا بوون. له بهه رنه وهی که ئه و رۆژه سامال بوو
و باران نه ده باری، ئه و ژنانهی که بو نوژی کاتژمیر پینچ چووبوونه کلپسه، له سهه ریگای
خۆیان چاویان به جنیونامه کان که وتبوو و خۆیندبوو باننه وه ئیستاش خه لکی شاره که
هه موویان به وه هه والیه یان زانیبوو. دادوهر ئه رکادیۆ خۆی راگیر نه کرد، وه کو گاجووتیبکی
لیهاتبوو که ئالقه یان له کونه لووتی کردییت و بهه ره وه للی بلیاردی راکیشن. له وی
داوای بیریهک و ئه سپرنیکی کرد. کاتژمیر تازه خه ریک بوو ده بووه نوی به یانی، به لام
هۆله که جمه ی دههات.

دادوهر ئه رکادیۆ گوئی: «هه موو خه لکی شار تووشی ژانه سهه بوون».

بهشی دووهم

رۆژی هه یینی هه ره له هه له اتنی خۆره وه، هه وایه کی گه رم و وشکی هه بوو. دادوهر ئه رکادیۆ
که به خۆه له کیشانه وه ده یگوت له و جارهی به که مه وه هه تا کو ئه مپۆ شهوی سه جارن
ئه وین ده کاته دیاری، ئه و رۆژه به یانی، له و کاته ناسکه دا په تی په رده کولله کههی پساندو
له گه له ژنه کههی که وتنه سهه زهوی و تۆره بهه گول نه خشیتراره کههی یان لیهه ئالا. ژنه که له
بهه رخۆیه وه گوئی:

- قهینا کا، دوایه چاکی ده که مه وه.

ئه و دووه، بهه رووتی له نیو په رده کولله ی تیک ئالا وه هه اتنه ده ری. دادوهر ئه رکادیۆ بو
دۆزبینه وهی جلی بنه وهی خاوتین بهه ره لای که نتۆری جلان رویشته. وه ختییک که گه راپه وه،
ژنه کههی جلی له بهه ر کردبوونه وه په رده کولله کههی چاک کردبووه. بی ئه وهی ته ماشای
بکات، به ته نیشته ژنه که یه دا تیپه پری و له وه سهه ری قه رویتله که دانیشته تا پینلاوان له پی
بکات. هه ناسه سواری عاشقبا زانه ی هیشته هه ره به ری نه دا بوو. ژنه کههی بهه دوای کهوت و
ورگه خرو ره ق هه لاتوه کههی له سهه قۆلی میرده کههی داناو بهه ددانان دهستی کرد بهه گه ران
بهه دوای گوئیچکه ی میرده که یه دا. دادوهر بهه نارامی خۆی لی دوورخسته وه گوئی:

- وازم لیبینه.

ژنه دایه قاقای پیکه نین و سازی و که یف خۆشی له دهنگی ده باری. له ژووریدا
بهه دوای میرده که یه دا ده خولا یه وه، په نهجی ده گه یانده که له کههی و ده یگوت «هه یه
ئاژه له». کابرا بهه توندی دهستی ژنه کههی وه لا خسته و ژنه شه وازی لیه یینا و

شووشه به دهست، به رهو ئه و میتزه رویشت که سچ کهسی له سهر دانیشتبوون و له بهرداخه کانی بهرده میان رامابوون. له سهر کورسییه به تاله که دانیشت و پرسپاری کرد:

- گالته جارپیه که ههر بهرده وامه؟

- ئه مپۆ بهیانی چوار جنیونامه هه لئو سراسرابوون.

یه کییک له پیاهه کان گوتی: «جاخۆ ئه وانه هه موو کهس خویندونییه وه، ده باره ی راکوئیل کۆنتر راس-ه».

دادوهر ئه رکادیۆ ئه سپرینه کهسی خوار دو بیره کهسی به سه ردا کرد. یه کهم قوم تامی ناخۆشبوو، به لام گه دهی به زوویی له گه لیدا راهات، گه ش و گوشاد بوو و رابردووی له بیر چۆوه.

- چییان نوسیبوو؟

پیاهه که وهلامی دایه وه: «بئی ئاقلی، که ئه و سه فه ره ی ئه مسال کوردوویه تی به پیچه وانه ی که بۆ خۆی گوتوویه تی بۆ دروستکردنی تاخمی ددانان نه بووه، به لکو بۆ منداڵ له بهر بردن بووه».

دادوهر ئه رکادیۆ گوتی: «ئێ جاخۆ ئه وه پیتیستی نه ده کرد زه حمه تی نووسینی جنیونامه به بهر خۆبان بدهن، چونکه هه موو کهس ئه وه ده لیت».

کاتییک له هۆله که هاته ده ری، سه ره رای ئه وه ی که تینی گه رما قوولایی چاوانی نازار ده دا، به لام ئه و حاله ته ی دل تیکه ل هاتنه ی به یانی نه مابوو و یه کسه ر به ره و دادگا رویشت. له وی سکر تیره کهسی که پیره میردیکی ره قه له و خه ریکی مریشک رووتاندنه و بوو، له پشت چاویلکه کانپیه وه به نیگایه کی بچ باوه رانه وه پیشوازی لیکرد.

- ئه م موعجیزه یه مان له کیوه به ده ست که و تووه؟

دادوهر گوتی: «ده بی ئه م دۆخه ئالۆزو بالۆزه ریک بخه ینه وه».

سکر تیره کهسی به و نه علانه یه وه که له زه وی ده خشاندن چووه نیو حه وشه و مریشکه نیوه رووتاهه کهسی دایه چیشت لینه ری میوانخانه که. دادوهر ئه رکادیۆ،

یازده مانگ دوا ی وه رگرتنی ئه و پۆسته ی، بۆ یه کهم جار له پاش میتزه ی کارکردنی جیگیر بوو.

نوسینگه شه رکه ی کارکردنی دادوهر، به نه رده یه کی دار کرابوو دوو به ش. له به شی ده ره و داو له بن وینه ی مه لائیکه ت چاو نووقاو و ته رازوو به ده سه ته که ی دادگه ریدا، سه کۆیه کی ته خته یان لیدانا بوو. له به شی ناوه وه شدا، دوو میتزی شری به رامبه ر به یه ک و چه ند ریزه کتیبیکی تۆز لینه شتوو له نیو قه فه سه یه که داو ئامیتریکی چاپی لیبوو. له سهر دیواری پاش میتزه که ی دادوهریش، خاچیکی له مس دروستکراو به رچاود ه که وت. له سهر دیواره که ی به رامبه ریش به چاپی به ردین وینه ی پیایکی سهر رو تاوه و قه له و به نیشانه ی سه رۆک کۆماری به سینگیه وه له چوارچیه گیرابوو و به زیرایش ئه و دروشمه یان له سه ره وه ی نوسیوو: ئاشتی و دادپه ره ری. ئه و چوارچیه یه ش، تاکه شتیکی نوئی نیو نوسینگه که بوو.

سکر تیره که ده سه ته سپریکی به نیوچاوانی خۆی را به ستبوو و به په رۆیه ک خۆی به خاوتین کردنه وه میتزه که خه ریک کردو گوتی: «ئه گه ر لوتت نه گری به کۆخه کۆخ ده که وی». به لام گوینه درایه ئه م ئامۆژگارییه. دادوهر ئه رکادیۆ پالی به کورسییه گه رۆکه که دایه وه و لاقی لی دریشکردن تا توانای سپرینگه کان تاقی بکاته وه و پرسپاری کرد:

- خۆ ناکه وی؟

سکر تیره که به نیشانه ی نه خیر سه ری له قاندو گوتی: «ئه و کاته ی که دادوهر قیتلایان کوشت سپرینگه که ی شکا، به لام چاکیان کردۆته وه». پاشان بچ ئه وه ی ده سه ته سپره که له نیوچاوانی بکاته وه دریشه ی به قسه کانی خۆیدا:

- کاتییک حکومه ت گۆراو پشکینه ر له هه موو لایه کرا دابارین، سه رۆکی شاره وانی بۆ خۆی فه رمانی ده رکرد تا چاکی بکه نه وه.

دادوهر گوتی: «سه رۆکی شاره وانی ده یه ویت ئه م نووسینگه یه به کار بکه و پته وه».

چه کهمه که ی ناوه ندیی کرده وه و ده سه ته کللیکی هه لگرت و یه ک به یه ک چه کهمه که کانی

کردنه وه. پر بوون له کاغزه. هاگه زایبانه چاوتیکي به کاغزه کاندایا گیتراو به سه ری په نجه هه لئى ده گرتن نه وه کو با به تیک سه رنجی راکیشیت. نه وسا هه موو چه کمه جه کانی داخستنه وه ده ستی کرد به ریکه خستنی شتی سه ر میزه که: شووشه مه رکه بیتکی سوورو یه کیتکی شین و بو هه ر یه کیتکیانیش قه له میک له رهنگی مه ره که به که دانرابوو، مه ره که به کان وشک ببوونه وه.

سکرتیره که گوتی:

– سه رۆکی شاره وانی جه نابتانی خو ش ده ویت.

دادوه له سه ر کورسییه که خو ی ده بزواندو به بینزاری و دلته نگیسه وه ته ماشای سکرتیره که ی ده کرد که خه ریکی خاوتین کردنه وه ی نه رده داره که بوو. سکرتیره که هه ر ئاوا له دادوه رامابوو ده ت وت ده یه ویت له و رووناکیه داو له و ساته وه خته و له و باروودوخه دا، هه رگیز له بیری نه با ته وه په نجه ی بو لا دریتژ کردو گوتی:

– وه کو نه و حاله ته ی که جه نابتان دانیشتون، دادوه فیتلاش ریک ئاوا دانیشتبوو که ته قه یان لیکردو ته ختیان کرد.

دادوه ده ستی به ملاو لای نیوچاوانی خویدا هیئا که ده ستی به لیدان کردبوو و ژانه سه ره که ی خه ریک بوو ده ستی پییده کرده وه. سکرتیره که له ودیوی نه رده که وه ناماژهی به ئامیری چاپه که کردو گوتی: «من له نه وئ بووم» بی نه وه ی به سه ره اته که بچپریتنی، له ته نیشته نه رده که داها ته وه ده سکی گه سکه که ی وه کو تفهنگ به ده سته وه گرت و رووی له دادوه کرد. خو ی هیئا بووه سه ر شپوه ی چه ته کانی به سته کانی پۆسته له فیلمی گاوانه کان (کاویوی) داو گوتی:

– سی پاسه وان به م شپوهیه راوه ستابوون. دادوه فیتلا هه ر هیئنده توانی بیانینیت و ده سته کانی به رز بکاته وه و زور هیئواش و له سه رخو بلتی، مه مکورن. به لام له چاوتروکانیکدا کورسی به لایه کداو دادوه ریش به له شتیکی به گولله دابیتژاوه وه به لایه کی تر دا که وت.

دادوه ئه رکادیو به هه ردووک ده ستان جامی سه ری خو ی راگوشی و هه ستی کرد میتشکی مچورکان ده کات. سکرتیره که ده سته سه ره که ی له نیوچاوانی خو ی کرده وه، گه سکه که ی به پاش ده رگاوه هه لئواسییه وه گوتی: «نه و رووداوش ته نیا له بهر نه وه بوو که دادوه له کاتی سه رخو شیدا گوتبووی که ئه رکی نه وه ی پی سپیردراوه تا نه هیلتیت ساخته کاری له ده نگداندا بکرتیت».

بو ساتیک به هه ست راگرتنه وه سه یری دادوه ئه رکادیوی کرد که ده ستی له سه ر زگی خو ی دانابوو و خو ی به سه ر میزه که دا خوار کردبووه.

– گرفتیکتان بو دروست بووه؟

دادوه وه لامی دایه وه به لئى. رووداوی شه و ی رابردووی بو روونکرده وه و داوای له سکرتیره که کرد تا بچیتته هو لئى بلیاردو له وئ بیروه نه سپرینی بو بهینتی.

دادوه ئه رکادیو کاتیک که له خواردنه وه ی یه که م بیره بووه وه، ئیدی بچووکتین نیشانه ی له نارحه تی و په ریشانی له خویدا هه ست پیئنه ده کردو ها تبه و ه سه رخو. سکرتیره که ی له به رده م ئامیری چاپه که دانیشته.

پرسیاری کرد: «ئیسنا ده بی چی بکه یین؟».

دادوه گوتی: «هیچ ناکه یین».

– ده که واته به یارمه تی جه نابتان با بروج ماریا بدوژمه وه له رووتاندنه وه ی مریشکه که دا یارمه تی بده م.

دادوه به ریه رچی قسه که ی دایه وه گوتی: «کاری نه م نووسینگه یه جیبه جی کردنی دادپه روه ریبه، نه ک رووتاندنه وه ی مریشک». نه وسا به چاوتیکی سووکانه وه ته ماشای سه رتا پای فه رمانبه ره که ی بن ده ستی خو ی کردو زیاتر گوتی:

– با شتیکی تربشته پی بلیم، نه ویش نه وه یه که ده بی له مه و به دوا نه و نه علانه فریئدی و به پیتلاوه وه بییه ئیداره.

به نزيكبو نه وهی نيوهړو، گهرما پتر تاوی سهند. کاتیک که کاتزمیر دوازه جارن لیددا، دادوهر دوازه بیرهی ههلقوړاندبوون. له دهریای بیره وهریبه کاندای سهر او بیوو و به خوښحالیه کی خه الوانه وه باسی ئه و رابردووهی ده کرد که تییدا هیچ ئاسه واریکي بی به شی نه بوو، باسی روژانی پشووی قهراغ دهریای ئه و ئافره ته دوو ره گانه ی ده کرد که تیربوونیان بو نه بوو و له پاش دهرگاگانه وه کاری عاشقه تیان ده کرد. دادوهر گوته: «به لئی، له و روژگارهدا ئاوا ژیانیان به سهر دهرد». پاشان رووه و سکر تیره کی چه نه یه کی لیددا که به سهر سورمان و نه فامییه وه بی ئه وهی ورته ی لیوه بیت و به سهر له قانندن پشتگیری له قسه کانی ده کرد. دادوهر ئه رکادیو که نو قمی بیره وهریبه کانی رابردووی خوئی بوو بوو، له جارن زیاتر خوئی به که یف ده دیت. کاتیک دهنگی لیدانی کاتزمیر یه ک له تاوهری زهنگه که (ناقوس) به رزبووه، سکر تیره که له رووی بی سهریبه وه جوړه یه کی کرد.

گوته: «سوپه که خه ریکه سارد ده بیته وه».

دادوهر لینه ده گه را سکر تیره کی له جیئی خوئی ههستی و گوته: «هه میسه هه وایه، له م جوړه شانهدا مروقی تیگه یشتوو به دوا ی پیاووه نابن». سکر تیره که سوپاسی کرد. ئوقره ی لیبر او له گهرمان، هیندیک خوئی هینا برد. ئه و روژه له هه یینیانه بوو که ته و او بوونیان نیبه. له بن ته نه که سووره وه بووه کانی سهریانی، دوو قولی نیوکاتزمیری دیکه ش قسه یان کردو شاریش له ئاگری خه وی پاش نوژاندا ده کولئ. ئه و سا سکر تیره کی که ئیدی به ته و او ی پرزه ی لیبر او قسه و باسی جنیو نامه کانی هینا یه گوړئ. دادوهر ئه رکادیو شانی هه لته کاندن و بو یه که مجار به زمانی خو مانه هاته ئاخواتن: «ئی، که واته توش به دوا ی ئه و قاوانه سواوانه که و تووی».

سکر تیره که ئیدی حه زی له دریژهدان به قسان نه مابوو چونکه له برسان و ته نگه نه فه سیان ئاگای له خو نه مابوو، به لام پیئی وانه بوو که نو سیننی جنیونامه کان کاریکی گه مژانه بیت. گوته: «جاری هیچ نه بووه یه که مین کوژراومان داوه. ئه گهر هه ر ئاوا پروات دوخه که خراپه». پاشان به سهرهاتی شاریکی گپراپه وه که جنیونامه کان له ماوهی حه و ت روژدا ته فروتونیان کردووه. که سوکاری کوژراوه کانیش

ئیسک و پروسکی مردووه کانیان له گه ل خو باندا بردووه بو ئه وهی ئیدی قهت نه گه رینه وه بو ئه و شاره.

دادوهر به دم زهرده خه نه وه گوته بو قسه کانی شل کردو به ره به ره ش خه ریکي کردنه وهی قوچپه کانی کراسه که ی بوو. له دلئ خویدا گوته وای دياره ئه م سکر تیره له و جوړه که سانه یه که زه وقیان به چیروکی ترسناک دیت. گوته:

- ئه مه ش یه کیکه له و چیروکه پولیسییه سواوانه.

سکر تیره که سهریکي بو له قانند. دادوهر ئه رکادیو ش بوی گپراپه وه که کاتیک له زانکو خه ریکي خویندن بووه، ئه ندایه ئه نجوومه نیک بووه که کاره کی هه ل هینانی مه ته له پولیسییه کان بووه، به و شپوه یه که هه ر یه کیک له ئه ندایان رو مانیکي پولیسی هه تا ئه و جیگایه گپراوه ته وه که سهره داویکی داوه ته ده ست و له روژانی شه مه دا پیکه وه کوونونه ته وه بو ئه وهی مه ته له که حه ل بکن.

ده یگوت: «ته نانه ت جاریکیش دوا نه ده که وتم. هه ل به ته - بیگومان من له نیوانیاندا که سیکی دیار بووم و له به ره وهی که شاره زایم له به ره مه کلاسیکییه کاندای هه بوو و ئه و جوړه به ره مه مانه ش لوژیکیکي زیندوو یان تی دایه که ده توانیت هه ر مه ته ل و نه ییسیه ک ئاشکرا بکات و هه لیبینی». دادوهر باسی مه ته لیکي کرد:

پیاویک له کاتزمیر دهی شه ویدا ده چیته میوانخانه یه ک و خوئی ناووس ده کاو ده چیته ژوره کی خو یه وه بو به یانی کاتیک که خزمه تکار قاوه لئی بو ده هینیت، ده بینئ که مردووه و تهرمه کی خه ریکه دهرزیت. لیکو لینه وهی پزشکی وای دهرده خات که ئه و گه شتیاره ی دوینی شه وئ گه یشتو ته جئ، به ر له هه فته یه ک مردووه. سکر تیره کی له شوینی خوئی هه ستا و هه موو ده ماره کانی له شی ته قین و گوته:

- که واته یانی کاتیک گه یشتو ته میوانخانه که حه و ت روژ بووه که مردووه.

دادوهر ئه رکادیو بی ئه وهی گوئی بداته ئه و قسه برینه ی سکر تیره کی، دریژه ی دایه و گوته: «ئه م چیروکه یان دوازه سال له پیش ئیستادا نویسووه، به لام پیچ سه ده پیش له

دایکبونی مهسیح هیراکلیتوس سهره داوی ئەم مه ته له ی به دهسته وه داوه». پاشان خۆی ئاماده کرد تا ئەو مه ته له حەل بکات. به لآم سکریتیره هیچ و پووجه که به ئاوازه دهنگیکی توپه وه گوتی: «هیچ وهختیک، له وهتای دنیا دنیا یه کهس نه یزانیه وه جینونامه نووسینه کان کاری چ که سیکه». دادوهر ئه رکادیو به چاوترکاندنه وه ته ماشای کرد: «گرهوت له گه لدا ده کهم که دهیدۆزمه وه».

- قبووله، ئەوا گرهومان کرد.

له ماله که ی ئه وه به ری، ریبکا ئاسیس له ژووری نووستنیدا خه ریک بوو له گه رمان ده ته قی. سه ری خۆی رۆبدریوه نیو سه رینه که وه بیهوده بو نووستنی پاش نوێژان هه ولێ ددها. لبادی سووتای له نیوچاوانی خۆی دابوو و بانگی میترده که ی کرد:

«رۆبیرتۆ، ئه گه ر په نجه ره که ی نه که یه وه له گه رمان به هیلاک ده چین».

رۆبیرتۆ ئاسیس په نجه ره که ی کرده وه له هه مان کاتیشدا دادوهر ئه رکادیو خه ریک بوو نووسینگه ی کاره که ی به جیده هیشت.

رۆبیرتۆ به پارانه وه وه گوتی: «هه ولده بخواه». ئەو ژنه له ش و لار جوانه، که بیتجگه له ژتیرکراسه نایلۆنیه ته نکه که ی هیچی دیکه ی له به ردا نه بوو، په لی لێ فریدابوون و له بن که پریکی په مه یی گولدار لینی راکشابوو. کابرا درێژه ی دایه: «به لێن ده ده م که ئیدی هیچ شتیک به بیه خۆم نه هینمه وه».

ژنه ناخیکی هه لکیشا.

رۆبیرتۆ ئاسیس، که شه وی رابردوو خه وی لێ زرابوو و به هاتوو چۆکردن و جگه ره کیشان ئەو شه وه ی به رۆژ کردبووه، له به ره به یانی ئەو رۆژه دا خه ریک بوو مه چه کی دهستی نووسه ری جینونامه کان بگریته. ئەو ده مه گوتی له دهنگی خشه خشی کاغه زه کان و ده ست پیداهیتانه یه که له دوا ی یه که کانی ئەو که سه ببوو که خه ریکی سفت و لوس کردنی جینونامه کان بوو له سه ر دیواری، به لآم هه تا گه یشتبووه ئەو شوینه ئیدی درهنگ ببوو و جینونامه کانیان به دیواره وه نووساندبوون و کاتیک په نجه ره کانی کردنه وه گۆره پانه که که سی لینه بوو.

له و کاته وه هه تا کاتژمیر دووی پاش نیوه رۆ که سه ره نه نجام به لێنی به ژنه که ی خۆیدا که ئیدی مه سه له ی جینونامه کان نه هینیتته وه گۆری، ئەو ژنه په نای بو هه موو شتیک بردبوو تا میترده که ی هیتر بکاته وه. سه ره نجام دوا یین ریتگا چاره ی پیشنیار کردو گوتی، بو ئەوه ی که بی تاوانیه که ی بسه لمینیت، ئاماده یه تا به دهنگی به رزو له به رده م با به ئانجیلداو به ئاماده بوونی میترده که ی، دان پیا بنیت. هه ر ئەو چوونه ژتیر باره ی نوێ، بو ئەو سوو کایه تی پیکردنه به س بوو. کابرا سه ره رای ئەوه ی که زه یینی په رش و بلاو بوو، به لآم نه یوترا هه نگاوی دواتر هه لیتیتته وه وه ره زامه ندی خۆی نیشاندان. ژنه، بی ئەوه ی چاوان هه لێنی گوتی:

- هه میشه وا باشته که مرۆف به قسه کردن چاره سه ری کیشه کان بکات. ئه گه ر تو گرتی دلی خۆت نه کرد با یه وه، به لآ بوو.

پیاوه که له کاتی چوونه ده ریدا، ده رگایه که ی چاک داخسته وه. له و خانوه گه وره یه دا که که پریشی پتیه کرابوو و زۆریش دلگیر بوو، گوتی له دهنگی کپی پانکه که ی دایکی بوو که له خانوه که ی ته نیشتیاندا له خه وی پاش نوێژاندا بوو.

له بن نیگای خوماری چیشته لینه ره ره شپیه سه ته که دا، له نیو به فرگره که دا ساردی ده رهیتناو له په رداخی کرد. چیشته لینه ره که، به له سه رخۆبیه تایبه تییه که ی خۆی پرسیاری لیکرد داخو خواردنی نیوه رۆی ده ویت تا بو ی بیته.

رۆبیرتۆ ئاسیس، سه ری له سه ر مه نجه له که هه لگرت. له نیو مه نجه له که دا کیسه لێکی ساغ له سه ر پشتی، له نیو قولپه قولپی ئاویدا ده کولی. بو ساتیک وای هاته زه ینه وه که ئەو گیانداره بان هه ر به زیندوویی له نیو مه نجه له که هاویشته وه کاتیک که به چوار پارچه یی بیهینه سه ر میتره که، دلی هه ر لیده دات.

گوتی: «برسیم نییه» و سه ری له سه ر مه نجه له که دانایه وه. له به ر ده رگا درێژه یدا به قسه که ی: «خامیش نانی ناخوات، له به یانییه وه سه ری ده هیشتی».

دوو خانوو، هه یوانیک پیکه وه ده به ستنه وه که له وترا ده توانرا ته له هیله که که ی کولیتنی مریشه که کان له پشت حه وشه هاو به شه که وه. بیسیریت. له هه یوانه که ی دهستی لای مالی

دایکی، له بن سوانه کانه وه چند قه فه سیکی بالنده هه لوسرا بون و چند گولدانیکی رهنگا ورهنگی سواله تی لیدانرا بو. کچه ته من یازه ساله که ی، به دهنگیکی نووسا وه له سهر ئه و کورسییه ی که له سهری نوستبوو سه لامی لیکرد.

خه تی سهرینه که چی شوینی له سهر کولمه ی دروست کردبوو.

پیاوه که به ئه سپایی به بییری هینایه وه: وا خه ریکه کاتژمیتر ده بیته سی». پاشان به حاله تیکی مالیحولیا بییه وه زیاتر گوتی: «ههول بده ریکو بییک بی». منداله که گوتی:

پیاوه که نه یوانی پیش به تووریه یی خۆی بگریت.

- چۆن بو؟

کیژۆله که گوتی: «هه مووی له شووشه بو» و هه ولیدا تا به دهسته کانی شکل و شیوه به خه ونه که ی به خشیته: «ریک وه کو بالنده ی شووشه یی، به لام ئه و پیشیله بو» له بهر گهرمای سوتینه ری خوردا، پیاوه که وای هه ست کرد که له شاریکی نامودا بزبووه. له بن لیوانه وه گوتی: «له بیر خۆتی ببه وه، ئه و جوژه شتانه بایه خی بیر کردنه و هیان نییه». هه ر له و ده مه داو له ته نیشت ژوو ره که چاوی به دایکی که وت که به فریای که وتوو. جه ختی کردوه:

- ته ندروستیت باشتی بووه.

بیوه که ی ئاسیس ده موچاوی خۆی گرژکردن و به خورانه وه گوتی: «رۆژ به رۆژ ته ندروستیم باشتیرو باشتیرو ده بیته، رهنکه ئه و جار بتوانم دهنگ بدهم» و قره ماش و برنجییه که ی لولدان و به ره ولای هه یوانی رۆیشت تا ئاوی قه فه سه کان بگۆری.

رۆبیترو ئاسیس له سهر هه مان ئه و کورسییه پالی دایه وه که کچه که ی له سهری نوستبوو. پشتی ملی خۆی به دهستی گرت و به چاوی سیسه وه روانییه ئه و پیریژنه ره شپۆش و ره قه له یه که له گه ل بالنده کاندای به ئارامی خه ریکی ورته ورت بوو. بالنده کان له نیو ئاوه گۆردرا وه که دا به که یف خۆشی دهستیان کرد به باله فرکی و ئاوه که یان به ده موچاوی ژنه که هه لپه ژانده. بیوه که ی ئاسیس، کاتیک

که ئیشی له گه ل قه فه سه کاندای ته و او بوو، به ئارامی و بی ئامانج کوره که ی له باوه شی گرت و گوتی:

- ده بویه بیچییه دارستان.

کوره که گوتی:

- نه چووم، لیتره ئیشم هه بوو.

- که واته هه تا دووشه مه یه کی تر ناچی؟

کوره که به چاوان وه لامی ئه رتی دایه وه. خزمه تکاریکی ره شپیتستی پینخواس له گه ل مندالیکدا به نیو ژوو ره که دا تپه ری، خه ریک بوو منداله که ی ده برده قوتابخانه. بیوه که ی ئاسیس له هه یوانیدا راوه ستا هه تا ئه وان پرۆن. ئه وسا کوره که ی پیش خۆیدا و دابه دوای ئه و دا چوه نیو ژوو ریکی پان و به رینی نووستنه وه که پانکه ئیشی تیدا ده کرد، له وئ له په نا پانکه که خۆی هاویشته سهر کورسییه کی له هه سیر چنراوی بیشکه یی و حاله تیکی نیگه رانی توندی به خۆیه وه گرت. له سهر دیواره سپییه که، وینه ی له چوارچپوه گیراوی منداله کانی پیشوی هه لوسرا بون. رۆبیترو ئاسیس له سهر قه رویتلیکی جوان و شاهانه که وت. هه ر له سهر ئه و قه رویتلییه چند مندالیک له وانه ی که وینه کانیان به دیواره وه هه لوسرا بوو، له پییری و بی تاقه تیدا مردن. یه کییک له وانه باوکی خۆی بوو که له مانگی کانونی یه که می رابردو دا مردبوو.

بیوه ژنه که پرساری کرد:

- چ گرفتارییه که هه یه؟

کوره که ش به نۆره ی خۆی لیبی پرسی: «ئیوه پروا به و شتانه ده که ن که خه لک باسیان لپوه ده کات؟» بیوه ژنه که وه لامی دایه وه: «مرۆقی له ته من مندا، باوهر به هه موو شتییک ده کات» پاشان به بی تاقه تی پرسی:

- خه لک چی ده لپین؟

- ده‌لین که ریبیکا ئیزابیل کچی من نییه.

بیوه‌ژنه که به ئارامی وه‌کو بی‌شکه کورسیه‌که‌ی راژاند. «جاخۆ لووتی چۆته‌وه سهر به‌ره‌بابی ئاسیسه‌کان». بۆ ساتیک که‌وته بیرکردنه‌وه و پاشان به پهرتشانیه‌وه پرسیری کرد: «ئمه قسه‌ی کتیه؟» رۆبیرتۆ ئاسیس نینۆکی خۆی به ددانان گرت.

- جنیونامه‌یه‌کیان نوییوه.

ئهو وه‌خته بوو که بیوه‌که‌ی ئاسیس بۆی روون بۆوه که قولۆ بوونی چاوه‌کانی کوره‌که‌ی، هی بی‌خه‌ویانی نییه.

رۆبیرتۆ که گوتی: «جاخۆ جنیونامه‌کان خه‌لک نین».

رۆبیرتۆ ئاسیس گوتی: «به‌لام ئاخو ئه‌م جنیونامه‌ باسی هه‌مان ئهو شتانه ده‌که‌ن که پیشتر که‌وتونه‌ته سهر زاری خه‌لک. هه‌رچه‌نده له‌وانه‌شه که مرۆف بۆخۆی نه‌بیستین».

به‌لام ژنه‌که له هه‌موو ئهو شتانه ئاگادار بوو که له ماوه‌ی سالانیکی دوورودرێژدا خه‌لک ده‌رباره‌ی بنه‌ماله‌که‌ی باسیان ده‌کرد. له مالتیکی وه‌کو ماله‌که‌ی ئه‌ودا، به‌وه هه‌موو خزمه‌تکارو مندالی زرو ئیشکگری ته‌مه‌ن جیا‌جیا‌یه‌وه، ئه‌گه‌ر که‌سیک له ژووری نووستنیشدا ب‌بابیه‌وه ده‌رگای له سه‌رخۆی دابخستایه، مه‌حال بوو بتوانی پیش به ده‌نگۆی کۆلان و بازار بگریت. خانه‌واده‌ی قه‌ره‌بالغ و پر له هه‌راو هۆریای ئاسیس، ئهو ده‌مه‌ی که له به‌راز له‌وه‌رین زیاتر هیچی دیکه نه‌بوون، ئهو شاره‌یان بونیاد نابوو و ده‌ت وت خۆینیان له سهر زاری ئهو که‌سانه شیرینه که پر‌وپا‌گه‌نده‌وه قسه‌وه قسه‌لۆک بلاو ده‌که‌نه‌وه، ژنه‌که گوتی: «خۆ هه‌رچی ئهو خه‌لکه ده‌بلیت راست نییه، هه‌رچه‌نده که ره‌نگه مرۆف بۆ خۆشی بیستیتی».

کوره‌که گوتی: «هه‌موو که‌س ده‌زانێ که رۆزاربۆ مۆنترۆ ده‌ستی له‌گه‌ل قه‌شه گه‌نجه‌که‌دا تیکه‌ل ده‌کرد. قه‌شه‌که‌ش دواین ئاوازی خۆی بۆی دانابوو».

بیوه‌که وه‌لامی دایه‌وه: «هه‌موو خه‌لک وایان ده‌گوت، به‌لام که‌س دلنیا نه‌بوو. جگه له‌مه‌ش ئیستا ئیدی هه‌موو ده‌زانن که ئهو ئاوازه بۆ مارگوت رامیرز بوو. بریار وابوو

پیکه‌وه زه‌ما‌وه‌ند بکه‌ن و ئه‌مه‌ش ته‌نیا بۆ خۆیان و دایکی قه‌شه‌که ده‌بانزانی. بریا ئهو نه‌یتنیه‌یان وا به دوو ده‌ستان له نیو دلێ خۆیاندا نه‌شارد‌بابیه‌وه، چونکه قه‌ت له‌م شاره‌دا نه‌یتنیه‌یک نه‌پارێزراوه، ئه‌مه‌شیان که پارێزرا، ئاوازی به سهر هات».

رۆبیرتۆ ئاسیس وه‌کو بلتی زیندوو بوویته‌وه، ته‌ماشای دایکی کردو گوتی: «ئه‌م‌پرو به‌یانی بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م دیتم وا خه‌ریکه ده‌مرم». بیوه‌ژنه‌که به سه‌رخۆی نه‌هیتا.

گوتی: «بنه‌ماله‌ی ئاسیس هه‌موویان هه‌سوودن. ئه‌مه‌ش گه‌وره‌ترین به‌دبه‌ختی ئه‌م ماله‌یه». بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ بیده‌نگ بوون. کاتریمیر خۆی له چوار ده‌داو پله‌ی گه‌رما خه‌ریک بوو داده‌به‌زی. کاتیک که رۆبیرتۆ ئاسیس پانکه‌که‌ی کورژانده‌وه هه‌موو ئه‌ندامانی مالتی خه‌ریک بوون له خه‌وێ هه‌لده‌ستان و ده‌نگی ژنانه‌وه ئاوازی بالنده‌کان هه‌موو جی‌گایه‌کی ته‌نی.

بیوه‌که گوتی: «ئهو شووشه‌یه‌ی سهر ته‌خته‌که‌م بده‌یه».

ئه‌وسا دوو حه‌بی خپری خۆله‌میشی وه‌کو دوو دانه مرواری ده‌ستکردی هه‌لگرتن و شووشه‌که‌ی دایه‌وه به کوره‌که‌ی و گوتی: «ئهو دوو حه‌بانه بخۆ با خه‌وت لیبکه‌وی».

رۆبیرتۆ ئاسیس هه‌ردووک حه‌به‌که‌ی به‌وه ئاوه رۆهیشتن که له به‌ر دایکی مابۆوه و پاشان سه‌ری کرده سهر سه‌رین.

بیوه‌که ئاخیکی هه‌لکیشاو له بیده‌نگیدا که‌وته دا‌لغه‌ لیدان و بیرکردنه‌وه‌وه. ئه‌وسا وه‌کو هه‌موو جارانی تر، به بیرکردنه‌وه له نیو ده‌رزن خپزانی چینی خۆی، حوکمیکی گشتی ده‌رباره‌ی باقی شاره‌که‌دا:

«خراپترین شتی ئه‌م شاره ئه‌وه‌یه که وه‌ختی پیاوه‌کان ده‌چنه دارستان، ژن و ژال ده‌بێ به ته‌نیا له مالتی بمینه‌وه».

رۆبیرتۆ ئاسیس به‌ره‌به‌ره چاوی چوونه‌ خه‌و. بیوه‌که ته‌ماشای چه‌نه‌گه نه‌تاشراوه‌که‌ی کوره‌که‌ی خۆی کردو نیگای به‌سه‌ر لووته درپژو نووک باریکه‌که‌ی داگیترا. می‌رده کۆچکردوو‌ه‌که‌ی خۆی به بیرهاته. ئالبیرتۆ ئاسیس-یش له سه‌رده‌می خۆیدا تامی ناکامی

چه شتبوو. ئەو پیاویکی بە خۆو بوو و داری دەقەلاشتن و لە تەواوی ژبانی خۆیدا بۆ ماوەی یازدە خولەک بێ جوولە راوەستا بۆ ئەوەی وینە بگرن و هەمان ئەو وینە یە لە سەر مێزەکە بە یادگاری بە جێما بوو. دەیانگوت هەر لەو ژووری نووستنەدا ئەو پیاوەی کوشتبوو کە لە پال ژنەکە خۆیدا گرتبووی و لە حەوشیدا وەبن گەلی داو. بەلام راستییە کە شتیکی تر بوو: ئالبیرتۆ بە تاپری دوو لۆولە مەمیونیک کوشتبوو. ئەو دەمە کە مەمیونە کە لە سەر دیرەگی ژووری نووستنی دەبیت و لە کاتی خۆگۆرینی ژنەکە، مەمیونە کە تێی رادەمپێتی و دەست بۆ لەشی خۆی دەبات. چل سال دواي ئەو، بێ ئەوەی بتوانی ئەو ئەفسانە یە راست بکاتەو، مرد.

بابە ئانجیل لە قادر مە تیژو سەر ئاوالهکان بە سەرکەوت. لە قاتی دوو مەداو لە کۆتایی ئەو راپەرەدا کە تەفەنگ و فیشەک دانەکانی بە دیوارە کەووە هەلئاسرا بوون، پاسەوانیک سەر بەرەو ژوور لە سەر قەرۆیلە یەکی سەربازی راکشابوو و گۆقاری دەخویندەو ئەو نەندە نوقمی خویندەو ببوو، کە هەتا کۆ سەلامی لێنەکرد، پاسەوانە کە هەستی بە بوونی قەشە کە نەکرد لەوێ. پاسەوانە کە گۆقارە کە لولداو لە سەر قەرۆیلە کە دانیشت. بابە ئانجیل لێی پرسی:

- چیت دەخویندەو؟

پاسەوانە کەش گۆقارە کە نیشاندا:

- «تیری و دزەکانی دەریا».

قەشە کە بە نیگایەکی یە کسان لە نێو کەلێنی میله ئاسنە ئەستورەکانرا، نێو هەرسیک ژوورە داخراو و بێ پەنجەرەکانی بەندیخانە کە ی پشکنی. لە ژوورە کە ناوەراستیدا، پاسەوانیکی تر بە تۆی بیجامە لە سەر قەرۆیلێکی لێی راکشابوو و خەوی لێکەوتبوو، دوو ژوورە کە دیکەش کەسیان تیدا نەبوو. بابە ئانجیل سۆراغی سبزار مۆنترۆی کرد.

پاسەوانە کە گوتی: «لەوێ» و بە سەر ئاماژە ی بۆ دەرگایەکی داخراو کرد.

«ژووری بەرپرسی بەندیخانە».

- دەتوانم قسە ی لەگەڵدا بکەم؟

- سەردان کردنی قەدەغە یە.

بابە ئانجیل پێداگری نەکرد. پرسبازی لە بارودۆخی گیراوە کە کرد. پاسەوانە کە وەلامی دایەو کە باشترین ژووری سەربازخانە کە یان داوەتی کە زۆر دلگیرەو ئاویشی بۆ راکشاو، بەلام گیراوە کە شەو و رۆژیکە نانی نەخواردوو و ئەو خواردنەشی رەتکردۆتەو کە سەرۆکی شارەوانی لە میوانخانە کە پرا بۆی داوا کردبوو. قەشە کە گوتی:

- دەبایە لە مائی خۆی را خواردنیان بۆ بەینایە.

- داوی کردوو کەس بارگرانی بۆ ژنە کە ی دروست نەکات.

قەشە کە دەت وت لەگەڵ خۆیدا قسان دەکات، لە بن لێوانەو گوتی: «دەریارە ی هەموو ئەم شتانە لەگەڵ سەرۆکی شارەوانیدا قسە دەکەم». بەرەو لای کۆتایی دالانە کە رۆیی کە سەرۆکی شارەوانی نووسینگە دژ بە گۆللە کە ی کارکردنی خۆی لەوێ دروست کردبوو.

پاسەوانە کە گوتی: «لەوێ نییە، دوو رۆژە کە لەبەر ددان هیشە لە مائی نەهاتۆتە دەریا».

بابە ئانجیل چوو بۆ سەردانی سەرۆکی شارەوانی. سەرۆکی شارەوانی لە نێو جۆلانەدا بە سەر روان دا کەوتبوو و لە تەنیشتی و لە سەر کورسیەک، قاپیک خۆبواوک و پارچە حەببکی هیتورکەرەو دەمانچە و فیشەک دانە کە ی دانرا بوون. لاپروومەتی هەروا ئاوسا بوو. بابە ئانجیل کورسیە کە ی برده نزیك جۆلانە کە ی و گوتی:

- ددانە کە ت بکیشە.

سەرۆکی شارەوانی خۆبواوی نێو گویانی رۆکردە نێو لەگەنێکەو بێ ئەوەی سەر لە سەر لەگەنە کە هەلگرت گوتی: «بە قسە ئاسانە» بابە ئانجیل لە مەسە لە کە گەشت. زۆر بە هیتاوشی گوتی: «ئەگەر ئەو کارە بە من بسپیری لەگەڵ دوکتۆری دداندا قسە دەکەم».

هەناسە یەکی قوڵی هەلکیشا و رەدی دا بە خۆی و درێژە ی بە قسە کە ی خۆیدا: «قسە ی چاکی بە گوتیدا دەچیت».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «که‌ر پیاوه، ده‌بی به فیشه‌ک چاره‌ی بکریت، پاشان تازه ده‌گه‌رینه‌وه بو‌سه‌ر جیتی پیشوومان».

بابه ئانجیل به تهماشاکردن هه‌تا سه‌ر ده‌ستشۆرییه‌که به دوا‌ی که‌وت، سه‌رۆکی شاره‌وانی شیره‌ی ئاوه‌که‌ی کرده‌وه لا روومه‌ته ئاوساوه‌که‌ی له به‌ر ئاوی سارد راگرت و ماوه‌یه‌کی هه‌روا مایه‌وه‌وه ده‌نگیکی لیها‌ت که‌ گوزارشتی له ره‌زامه‌ندی ده‌کرد.

ئه‌وسا حه‌بیککی هه‌یورکه‌ره‌وه‌ی کرۆشت و هه‌یندیک ئاوی له له‌پی ده‌ستانی کردو فری کرد. قه‌شه‌که‌ سووربوو له سه‌ر قسه‌که‌ی خۆی: «به راستیمه، ده‌توانم له‌گه‌ل دوکتۆری دداندا قسه‌ بکه‌م».

– هه‌ر کاریک که‌ حه‌زت لیبه‌تی بیکه، بابه.

پاشان له نیو جۆلانه‌که‌ی خۆیدا له سه‌ر پشتی راکشاو چاوی نوقان‌دن، ده‌ستی له بن سه‌ری خۆی نان و به‌ ریکی و رق هه‌ستاویه‌وه هه‌ناسه‌یدا، به‌ره‌به‌ره نازاره‌که‌ی که‌م ده‌بووه. کاتی‌ک دووباره چاوی هه‌لیناوه، بابه ئانجیل له ته‌نیشستی دانیش‌تبه‌بو و به‌ بیده‌نگی ته‌ماشای ده‌کرد. سه‌رۆکی شاره‌وانی لیتی پرسی:

– چۆن بوو که‌ هاتی بو‌ئیره؟

قه‌شه‌که‌ بی‌ سی و دوو کردن گوتی: «له به‌ر سبزار مۆنترو، ئه‌و کابرایه‌ ده‌بی ئاینیانه دان پێدا بنیت».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «دیتنی قه‌ده‌غه‌یه. سه‌به‌ینی دوا‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی سه‌ره‌تایی ئیوه ده‌توانن گوئیستی دان پێنانی بن. ئه‌و ده‌بی رۆژی دووشه‌مه به‌ری بکریت».

قه‌شه‌که‌ گوتی: «چل و هه‌شت کاتژمێری ماوه».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «منیش ئه‌وه دوو هه‌فته‌یه به‌ ده‌ستی ددان هه‌یشه‌وه ده‌نالینم».

له‌و ژووره‌ که‌م شۆقه‌دا مێشوه‌له ده‌ستیان به‌ ویزه‌ویز کردبوو. بابه ئانجیل له په‌نجه‌ره‌را ته‌ماشای ده‌رتی کردو په‌له هه‌وربکی چری ره‌نگ په‌مه‌بی به سه‌ر رووباره‌که‌وه به‌رچاو که‌وت، پرسیری کرد:

– ئه‌ی مه‌سه‌له‌ی خواردن چی لیدیت؟

سه‌رۆکی شاره‌وانی له نیو جی هاته‌ ده‌ری تا ده‌رگای هه‌یوانی دا‌بخات و گوتی: «من ئه‌رکی سه‌رشانی خۆم جیبه‌جی کرده‌وه، ئه‌و نایه‌ویت سه‌ری ژنه‌که‌ی خۆی گران بکات و خواردنی میوانخانه‌ش ناخوات». ده‌ستی کرد به‌ رشاندنی هه‌موو ژووره‌که‌.

بابه ئانجیل له گیرفانی خۆیدا به دوا‌ی ده‌سته‌سرا گه‌را تا تووشی پژمین نه‌بیت به‌لام له جیاتی ده‌سته‌سرا، نامه‌یه‌کی گه‌رمۆله بووی هاته‌ به‌رده‌ستان. له سه‌رسامیان ده‌نگیکی لێ به‌رزبووه‌وه هه‌ولیدا تا به‌ په‌نجه‌ نامه‌که‌ ریک بکاته‌وه. سه‌رۆکی شاره‌وانی ده‌ستی له رشاندنی مێشکوژکه هه‌لگرت. قه‌شه‌که‌ لووتی خۆی گرت، به‌لام ئیدی بی‌ سوودبوو: دووباره لیک لیک ده‌ستی به‌ پژمین کرده‌وه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «بپژمه‌ بابه» و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه جه‌ختی کرده‌وه:

– ئیمه له مه‌مله‌که‌تی دیوکراسیدا ژبان به‌سه‌ر ده‌به‌ین.

بابه ئانجیل – یش زه‌رده‌ی هاتی. زه‌رفه داخراوه‌که‌ی نیشانداو گوتی: «له بیرم چوو ئه‌م نامه‌یه پۆست بکه‌م» سه‌ره‌نجام له بن قۆللیه‌وه ده‌سته‌سره‌که‌ی دۆزیه‌وه‌وه لووتی خۆی گرت که‌ به‌ بوئی مێشوه‌له کوژه‌که ناره‌حه‌ت ببوو و به‌ توندی فمی کرد. هه‌شتاش هه‌ر بی‌ری له سبزار مۆنترو ده‌کرده‌وه‌وه گوتی:

– ده‌لیی هه‌ر نانه ره‌ق و ئاوی ده‌ده‌نی.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «ئه‌گه‌ر بو‌خۆی وای ویستبیت خۆ ئیمه ناتوانین به‌ زۆری نانی ده‌رخوارد به‌ین».

قه‌شه‌که‌ گوتی: «ناره‌حه‌تی من سه‌باره‌ت به‌ وێژدانییه‌تی».

بی‌ ئه‌وه‌ی که‌ ده‌سته‌سره‌که‌ی له لووتی خۆی بکاته‌وه، به‌ چاوان به‌ دوا‌ی سه‌رۆکی شاره‌وانییه‌وه بوو به‌ هه‌ر چوارده‌وره‌ی هۆده‌که‌دا تا سه‌ره‌نجام سه‌رۆکی شاره‌وانی له ده‌رمان رشاندن بووه. قه‌شه‌که‌ گوتی: «ئه‌گه‌ر پیتی وایه که‌ ده‌یان‌ه‌ویت ده‌رمانخواردی بکه‌ن، وا پێده‌چیت که‌ له بارودۆخیکی خراب دایه». سه‌رۆکی شاره‌وانی ده‌رمان رشینه‌که‌ی داناو گوتی:

- دهزانی که هه موو کهس قه شه کوژاوه که بیان خۆشده و بیست.

بابه ئانجیل وهلامی دایه وه: «سیزار مۆنترۆ بۆ خۆشی خۆشی ده و بیست».

قه شه که به لێ، به لام به ریکه وت وتی، ئه وهی که مردووه قه شه که یه. چاوی برییه نامه که، خه ریک بوو تاریک داده هات. له به رخۆیه وه گوتی: «بێ چاره باوکی رۆحانی، بێ دانپیانان له دنیا ده رچوو». سه رۆکی شاره وانی گلۆپه که ی هه لکردو چوو نیو جۆلانه که یه وه.

گوتی: «سبه بێ باشتر ده بم، ده توانی دوا ی ته واو بوونی ته شریفات گوئیستی دانپیانانی بی. ئیستا دلنیا بووی؟

بابه ئانجیل وهلامی دایه وه: به لێ و دیسان دوو باره ی کرده وه: «مه سه له که ته نیا ئاسووده بوونی و یژدانی ئه وه» و به گرانی له جیبی خۆی هه ستا و سه رۆکی شاره وانی راسپارد که له خواردنی حه به هتور که ره وه کاندایا ده رۆیی نه کات! سه رۆکی شاره وانی له وه لامیدا یاداوهری کرد که پۆست کردنی نامه که ی له بیر نه کات.

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «به راست بابه، هه رچۆنیک بۆ خۆت به باشی ده زانی ئاوا له گه ل دکتۆری دداندا قسه بکه». پاشان ته ماشایه کی کرده وه که خه ریک بوو له قادرمه کان ده چوو خوار و دوو باره به دم زه رده خه نه وه گوتی: «هه موو ئه م شتانه یارمه تی سه قامگیری ئاشتی ده دن».

سه رۆکی دایره ی پۆسته له پینش ده رگای نووسینگه که ی کارکردنی خۆیدا دانیشتبوو و ته ماشای نزیکو نه وه ی ئاوا بوونی خۆری ده کرد. وه ختیک بابه ئانجیل نامه که ی دایه، هه ستا و چوو ژووری نووسینگه که ی و پولتیک پازده سنتاوی بۆ پۆسته ی ئاسمانی و باج و خه راجی خانووبه ره، به تفی ته رکردو به ناوه که یه وه نووساند. ماوه یه که له چه کمه جه ی میزه که دا گه را. کاتی که گلۆپی شه قام و بازار هه لکران، قه شه که چه ند سکه یه کی پاره ی وردی له سه ر میزه که دانان و بێ مالتاوی کردن ئه ویتی به جیهیشت.

سه رۆکی دایره ی پۆسته ئیستاش هه ر له نیو چه کمه جه ی میزه که دا ده گه را. که میک دوا ی

ئه وه، له هه لوه ژاردنی کاغه زه کان بێ تا قهت بوو و له سه ر سووچیک زه رفه که به مه ره که ب نووسی: پوولی پینج سنتاویمان نه بوو، بئه وه شی مۆرو ئیمزا کرد.

بابه ئانجیل ئه و شه وه له دوا ی نزا و پارانه وه ی شه وانه، مشکه تۆپویتی که له ناو حه وزه بچوو که که ی ئاوی پیروژدا دیت که سه راو ببوو. ترینیداد خه ریک بوو له پاکژگه (تعمیدگاه) دا ته له ی ده نانه وه. قه شه که کلکی مشکه تۆپویه که ی گرت و به رزی کرده وه له به رچاوی ترینیداد رایوه شانندو گوتی: «ئاخیری تووشی به لایه کمان ده که ی. نازانی که هیندیک له برواداران شووشه ده هین تا ئاوی پیروژ بیهن و ده رخواردی نه خۆشه کانیا ن بدهن؟

- جا ئه وه چ په یوه ندی به ئه وه وه هه یه؟

قه شه که وه لامی دایه وه: «چ په یوه ندی پیوه یه؟ هیچ، ته نیا ئه وه که نه خۆشه کان ئاوی پیروژی به ده رمان مشک ئالوده بوو ده خۆنه وه».

ترینیداد به بییری هینایه وه که ئیستاش پاره ی ده رمان مشک کرینی نه داوه تی و گوتی: «ده رمانه که له گه چه» پاشان شیوازی به کاربردنی ده رمانه که ی ئاشکرا کرد: گه چه که له که لین و قوژبنی کلێسه دا ده دنین، مشکه که گه چه که ده خوات و ماوه یه کی پیده چیت له تینوان ده خنکی و بۆ ئا و خواردنه وه ده چیتنه سه ر حه وزه بچوو که که! ئاوه که ش گه چه که ی له نیوزگیدا ره ق ده کات.

قه شه که گوتی: «باشه، به هه رحال هه روا باشتر بوو که به اتیای و پاره ی ده رمان مشک کرینت وه رگرتیایه. ئیدی نامه ی مشکه تۆپووان له نیو ئاوی پیروژدا ببینم».

له ژووری کارکردندا، شاندیک له نوینه رانی «ئه نجومه نی ئافره تانی کاتۆلیک» چاوه روانیا ن ده کردو رتیکا ئاسیس سه رۆکایه تی ئه و شانده ی له ئه ستۆدا بوو.

قه شه که له دوا ی ئه وه ی پاره ی ده رمان مشک کرینی دا به ترینیداد، سه باره ت به گه رمای ژووره که رای ده بری و له به رامبه ر ئه و خانمانه دا که له بیده نگیدا چاوه روانیا ن ده کرد چوو له پاش میزه دانیشت.

- خانمانی بهر پێز، له خزمهتتان دام.

ژنهکان ته ماشایهکی یه کترین کرد. ئەوسا ریبکا ئاسیس باوهشینه که ی کردوه که وینه ی دیه نیتکی ژاپۆنی له سه ر کیشرابوو و چوو سه ر کرۆکی باسه که:

- مه سه له ی جنیونامه کانه، بابه.

پاشان به دهنگیتکی گن، وهکو بلتی چیرۆکی په ربان ده گیتته وه، باسی مشه وهش بوونی خه لکی کرد. گوتی: هه رچه نده که ده توانیت مردنی قه شه گه نجه که به «مه سه له یه کی ته و او شه خسی» بزانی، به لام بنه ماله به ریزه کانی شار مافی ئه وه یان هه یه که له روودای جنیونامه کان نیگه ران بن.

ئادالجیسا مۆنتۆیا، که به ته مه نترین ئافره تی شانده که بوو، پالی به چه تره ژنانیبه که یه وه دایه وه و بی په رده تر هاته ئاخوتن:

- ئیمه ی ئافره تانی کاتۆلیک، پرپاری ده ستیه ردا ئمان له م مه سه له یه دا داوه.

بابه ئانجیل ماوه یه ک که وه ته بیر کردنه وه وه. ریبکا ئاسیس هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا، قه شه که له دلێ خۆیدا بیر کردوه که ئه و ژنه چۆن ده توانیت له کاتی هه ناسه داندای بوونی وا گه رم بداته ده ری. ژنه به فییز و خۆرانانیکی تایبه تیبه وه دانیشته بوو، ئافره تیککی میزاج توندو سپیاتیبه کی دزیوی هه بوو. قه شه که نیگای خۆی بریبه شوینتیککی نادیارو ده ستی به قسان کرد:

- من پیم وایه که نابێ ئیمه گوێ بدیه نه قسه و قسه لۆک. پتیویسته ئیمه خۆمان له وه به زیاتر بزانی و پابه ندی فه رمانه کانی خوا وه ند بین، هه روه کو چۆن هه تا ئیستا وابووین.

ئادالجیسا مۆنتۆیا به سه ر له قاندن پشتگیری له قسه کانی قه شه که کرد. به لام ئه وانێ دیکه له گه ل ئه مه دا نه بوون و به رواله ت پیتیان وابوو که «ئهم میمله رهنگه له داها توویه کی دووردا کاربگه ربیه کی کوشنده ی لیبکه ویتته وه».

له هه مان کاتدا بلندگۆی سینمه ما کوخه یه کی هاتی.

بابه ئانجیل به له پی ده ستی له نیوچاوانی خۆی راکیتشاو «زۆر ده بوون» پاشان خیرا چه کمه چه ی میزه که ی راکیتشاو له لیستی سانسۆری کلێسه ی کاتۆلیکدا گه را.

- چ فیلمیک نمایش ده که ن؟

ریبکا ئاسیس گوتی: «چه ته کانی بۆشاییگه ری، فیلمیککی جه نگیبه».

بابه ئانجیل له نیو لیستی ئه لفباییه که دا به دوا ی ئه م ناوه دا گه راو له کاتی خشانندی په نجه ی شایه تمانی به سه ر ناوی فیلمه کاندای، له به ر خۆیه وه پرته پرتی بوو. پاشان بۆ لا په ره هه لدانه وه، هه لوه سه ته یه کی کرد.

- چه ته کانی بۆشاییگه ری.

ئهمجاره یان به شیوه یه ی ئاسۆی قامکی گپراو به دوا ی ریزه ندی ئه خلاق فیلمه که دا گه راو هه ر له وه ده مه شدا له بری ئه وه ی که وه کو جارن بلندگۆی سینمه ما دهنگی مۆسیقای لیبه رز بیسته وه، دهنگی به رپۆبه ری سینمه ما په خش کرا که به هۆی ناله باری که ش و هه واره، هه لوه شان وه ی به رنامه که ی راده گه یاند. یه کییک له ژنه کان روونی کردوه که ئه گه ر هاتباو به ر له وه ی فیلمه که به نیوه یی ببوایه و باران بیاریایه، خه لک داوا ی پاره که یان ده کردوه هه ر له به ر ئه وه ش بووه که به رپۆبه ری سینمه ما به رنامه ی نمایش کردنی ئه و فیلمه ی هه لوه شانندۆته وه.

بابه ئانجیل گوتی: «زۆر به داخه وه، چونکه هه موو که س ئازاده ته ماشای ئه و فیلمه بکات». ده فته ره بچوکه که ی یاداشتی داخسته وه و درپژه یدا به قسه کانی:

- هه روه کو گوتم، ئه م شاره پابه نده به یاسا و ریساهه. نۆزده سال له مه وه به ر، کاتیک که ئه رکی ئه م به شه یان به من سپارد، دوازه ژن و میردایه تی ناشه رعی له نیو بنه ماله به رجه سه ته کاندای هه بوو. به لام ئه مرۆکه ته نیا یه ک دانه ماوه و هیوادارم که ئه و یه ک دانه یه ش نه میتیت.

ریبکا ئاسیس گوتی: «ئیمه په رۆشی خۆمان نییه، به لام ئه و خه لکه داماهه.....»

قه شه که بی ئه وه ی گوێ بداته ئه و قسه یه، درپژه ی به باسه که ی خۆیداو گوتی: «هیچ جیبی

نیگه‌رانی نییه. ده‌بی ئیمه ئه‌وه‌مان له‌بیر بیت که ئه‌م شاره‌ چهنده‌ گۆراوه. جارار سه‌ماکه‌ریکی رووسی به‌نامه‌یه‌کی له‌ شانۆدا ته‌نیا بو‌ پیاوان پی‌شک‌ه‌ش ده‌کردو له‌ کۆتایی‌شدا ئه‌وه‌ی که له‌به‌ری دابوو هه‌راجی ده‌کرد».

ئادالجیسا مۆنتۆیا خۆی هاو‌یشته‌ نیو قسه‌کانی قه‌شه‌که‌وه‌:

- به‌ئێ، وه‌کو ده‌فه‌رمووی هه‌روایه.

له‌ راستیدا ته‌واوی ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌ی وا به‌بیر هاته‌وه‌ که بو‌یان گێرا‌بو‌وه‌: که ئه‌و ده‌مه‌ی سه‌ماکه‌ره‌که‌ به‌ ته‌واوی خۆی رووت کرده‌وه‌، له‌ نیو بینه‌رانی ئه‌و به‌نامه‌یه‌دا پیره‌مێردێک هاواری کردو چووه‌ ریزه‌کانی پی‌شه‌وه‌و میزی به‌ جلو‌یه‌رگی خه‌لکه‌که‌دا کرد.

بو‌ئادالجیسیان گێرا‌بو‌وه‌ که پیاوه‌کانی تریش چاویان له‌و پیره‌مێرده‌ کردبوو و به‌ هاتو هاواریکی شیت ئاساوه‌ یه‌کتریان پیس کردبوو.

قه‌شه‌که‌ درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی خۆیدا: «ئێستا سه‌لمیندراوه‌ که له‌ نیو هه‌موو به‌شه‌کانی تری کلێسه‌بییدا، ئه‌م شاره‌ له‌ هه‌موو شو‌ینه‌کانی دیکه‌ زیاتر پابه‌ندی یاسایه‌».

له‌مباریه‌وه‌ هینده‌ی باسکردو لیکی کیشایه‌وه‌، ئه‌وه‌نده‌ی باسی خه‌بات و تیکۆشانی خۆی له‌ ساته‌ سه‌خته‌کاندا کرد له‌ به‌رامبه‌ر لاوازی و بی‌ تواناییه‌کانی ره‌گه‌زی مرۆف که‌ خانمه‌کان له‌ گه‌رمان پرزه‌یان لیبراو بی‌ تاقت بوون. ریبکا ئاسیس دووباره‌ باوه‌شینه‌که‌ی لیک بلاو کردو ئه‌وسا بوو که بابه‌ ئانجیل بو‌ی ده‌رکه‌وت که بو‌نه‌ خو‌شه‌که‌ی وی له‌ کو‌تیه‌ دیت، بو‌نه‌ خو‌شه‌که‌ بو‌نی دارسه‌نده‌له‌که‌ی باوه‌شینه‌که‌ بوو که له‌ نیو هه‌وای شتێداردا پیچی ده‌خوارد. قه‌شه‌که‌ ده‌سته‌سپه‌که‌ی له‌ نیو قو‌لی ده‌ره‌یناو به‌ری لووتی خۆی پیگرت تا نه‌پژمیت.

درێژه‌ی دایه‌: «له‌ هه‌مان کاتی‌شدا له‌م ده‌قه‌ره‌دا کلێسه‌که‌ی ئیمه‌ له‌ ئی هه‌موو شو‌ینه‌کانی دیکه‌ هه‌ژارتیه‌. زه‌نگه‌کان (ناقوس) درزبان داوه‌و هۆلی کلێسه‌که‌ش پر له‌ مشکه‌. ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که من ژبانی خۆم بو‌گه‌یانندی پی‌وه‌ره‌ ئه‌خلاقیه‌یه‌کان به‌ خه‌لک ته‌رخان کردوو به‌ شتی دیکه‌ رانه‌گه‌یشتوم». قو‌یچه‌که‌ی یه‌خه‌ی کرده‌وه‌، له‌ جیتی خۆی هه‌ستاو

گوتی: هه‌موو پیاویکی جحیل ده‌توانیت کاری قورس بکات. به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی که به‌ تیپه‌ریونی سالانیکی دووردریش ره‌ق و پته‌و بووه‌و ئه‌زمونی کۆکردیته‌وه‌، ئه‌وا ده‌توانیت ئه‌خلاقیه‌یه‌کان سه‌رله‌نو‌ی دروست بکاته‌وه‌. ریبکا ئاسیس ده‌سته‌سپی و سو‌ل و دره‌وشاوه‌که‌ی خۆی به‌ ئالقهی زومورۆدی بو‌کتییوه‌ هه‌لبه‌ری:

- ریک هه‌ر له‌به‌ر ئه‌و هۆکارانه‌ش بوو ئیمه‌ وای بو‌ چوین که به‌و جنیونا‌مانه‌ ره‌نگه‌ زه‌حمه‌ته‌کانتان به‌ فیرۆ بچن.

ئه‌و تاچه‌ ژنه‌ی که هه‌تا‌کو ئه‌و وه‌خته‌ی خۆی بی‌ده‌نگ کردبوو، هه‌لو‌سته‌یه‌کی کورتی قو‌زته‌وه‌ تا ئه‌ویش قسه‌یه‌ک بکات:

- جگه‌ له‌مه‌ش، ئیمه‌ پیمان وابوو که له‌و کاته‌دا که ولات خه‌ریکه‌ تۆزیک ده‌بو‌ژیتته‌وه‌، گرفته‌کانی ئه‌م دواییانه‌ ره‌نگه‌ سه‌ره‌یشه‌مان بو‌ دروست بکه‌ن.

با به‌ ئانجیل باوه‌شینیکی له‌ دۆلا‌به‌که‌ ده‌ره‌یناو ده‌ستی کرد به‌ باوه‌شین کردنی خۆی و گوتی: «ئه‌مه‌ په‌یوه‌ند به‌وه‌وه‌ نییه‌، ئیمه‌ ساته‌وه‌ختی زۆر دژواری سیاسیمان تیپه‌راندون، به‌لام مه‌سه‌له‌ ئه‌خلاقیه‌یه‌کانی نیو خێزان هه‌روا به‌ ده‌ست لینه‌دراوی ماونه‌ته‌وه‌».

له‌ به‌رامبه‌ری سی ژندا به‌ پی‌وه‌ راوه‌ستا. «چه‌ند سالێکی تر ده‌چمه‌ لای قه‌شه‌ی سه‌رووی خۆم و پی‌ی ده‌لیم: «فه‌رموو، ئه‌م شاره‌ نمونه‌ییبه‌ به‌ ده‌ستی ئیوه‌ ده‌سپێرم. ئێستا ته‌نیا کاریک که ده‌بی بیکه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که که‌سیکی جحیل و گورج و گو‌ل بنیتری تا باشترین کلێسه‌ی ده‌قه‌ره‌که‌ بنیاد بنیت».

به‌ ئه‌سپایی کورنو‌شیکی بردو هاواریکرد:

- ئه‌وسا ده‌چمه‌وه‌ زیدی باب و باپیرانم و هه‌ر له‌و‌ی له‌وپه‌ری ئارامیدا ده‌مرم. خانمانی ئاماده‌بوو ده‌نگی نار‌ه‌زایه‌بیان لیبه‌رز بو‌وه‌. ئادالجیسا مۆنتۆیا رای گشتی ئاماده‌بووانی ئاوا ده‌رپری:

- ئیره‌ش وه‌کو شاری خۆتان وایه‌، با به‌. داواشت لیده‌که‌ین که هه‌تا کۆتایی چرکه‌کانی ژبانت هه‌ر لیره‌ بمینییه‌وه‌.

رێبیکا ئاسیس گوتی: «ئەگەر مەسەلە که دروستکردنی کلێسە یەکی نوێیە، دەتوانین هەر له سبە پنیۆه دەست بە کاربەین و خەلک کۆیکە یەنەوه».

بابە ئانجیل گوتی: «هەر شتەو له کاتی خۆیدا».

ئەوسا ئاوازه دەنگی خۆی گۆری و زیاتر گوتی: «جاری نامەوێت له پلهی سەرپەرشتی هیچ دەقەرێکدا پربیم. نامەوێت تووشی چاره نووسی ئەو پیاوه به سۆزه، واتە ئانتونیۆ ئیزابیل دیل سانتیسیمۆ دیل ئالتار کاستانی یەدائی مۆنترو، بيم. ئەو به ئۆسقۆفی راگەیاندا بوو که بالندە مردوووەکان وەکو باران بەسەر ئەو ناوچە یەدا دەبارن که شوینی جیبە جی کردنی ئەرکه که یەتی. فەرمانبەرێکی لیکۆلینەوه که له لایەن ئۆسقۆفەوه رهوانه کرابوو، له گۆرەپانی ناوهندی شاردا دۆزیبویبەوه که له گەل منداڵاندا یاری چاوشارکیتی دەکرد».

خافمانی ئاماده بوو سەر سوڕمانی خۆیان دەرپری.

- ئەوه کی بوو؟

هه مان ئەو قەشە یەکی که له پاش من بوو به فەرمانبەری ما کۆندۆ. تەمەنی سەد سال بوو.

«ده‌بویه راوه‌ستن هه‌تا‌کو باران خوشی ده‌کرده‌وه».

سینیۆر کارمیچایل گوتی: «هه‌تا دوو رۆژی تر خوشی ناکاته‌وه» و چه‌تره‌که‌ی کوژانده‌وه. کۆمه‌له‌ پیاوی‌ک که خانوو‌تکیان له‌سه‌ر شانان بوو و هه‌تا قاپه‌ ره‌قه‌لانیان له‌ قورپیدا بوو به‌ ته‌نیشتیاندا تییپه‌رین و سووچیتکی خانوه‌که له‌ دیواری سه‌رتاشخانه‌که خشا. سینیۆر کارمیچایل له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی‌را چاوی به‌ که‌لویه‌لی نیو خانوه‌که که‌وت که به‌ملاو لادا خلۆر ده‌بوونه‌وه، ژوو‌ریکی نووستن بوو که سووکایه‌تی پیکرابوو. سینیۆر کارمیچایل وای هه‌ست کرد که به‌لایه‌کی گه‌وره‌ی بۆ دیتته‌ خواری.

شار، شکل و شیوه و دۆخی کاتژمێر شه‌شی به‌یانی هه‌بوو، به‌لام زگی پیتی ده‌گوت که کات نزیک نیوه‌رۆیه. موسا که دوکاندارێکی سوربایی بوو داوای لیکرد هه‌تا باران خوشی ده‌کاته‌وه بیتته‌ نیو دوکانه‌که‌ی ئه‌وه‌وه. سینیۆر کارمیچایل، به‌ پیتداگرییه‌وه پیتشبینیه‌که‌ی خۆی دووباره‌ کرده‌وه که هه‌تا چل و هه‌شت کاتژمێری تر دنیا نابیتته‌وه به‌ سامال. پاشان تۆزێک راوه‌ستا و ئه‌وسا به‌ بازدانیک خۆی گه‌یاند هه‌ر شوسته‌که‌ی خانوه‌که‌ی ته‌نیشتی. چهند کورپزگه‌یه‌ک له‌ کاتی یاریکردندا، تۆپه‌ قورپکیان هاویشته‌ و له‌ چهند مه‌تری پانتۆله‌ تازه‌ ئوتوکراوه‌که‌ی به‌ دیوارییه‌وه پان بۆوه. ئه‌لیاسی سوربایی گه‌سک به‌ ده‌سته‌وه، له‌ دوکانه‌که‌ی هاته‌ ده‌ری و به‌ زمانیکی تیکه‌ل و پیکه‌لی سوربایی و کاستیلی که وه‌کو نیشانه‌کانی بیریاری ده‌که‌وته به‌رگۆی، هه‌ره‌شه‌ی له‌ کورپزگه‌کان کرد. منداله‌کان به‌ شوق و زه‌وقه‌وه هه‌لده‌په‌رین.

- تورکی گه‌مژه، عه‌ره‌بانه‌که‌ی خۆت راکیشه.

سینیۆر کارمیچایل ته‌ماشای کردو دیتی که پانتۆله‌که‌ی پریشکه‌ قوری پینه‌که‌وتوون. ئه‌وسا چه‌تره‌که‌ی کوژانده‌وه، چوه‌ سه‌رتاشخانه‌که‌و یه‌کسه‌ر له‌ سه‌ر کورسی دانیشته. سه‌رتاشه‌که‌ گوتی: «من هه‌میشه‌ ده‌لیم که تۆ مرۆقیکی خۆپاریزی».

خاوییه‌که‌ی له‌ ده‌وری ملی ئالاند. بۆنی پنگاو به‌رلووتی سینیۆر کارمیچایل که‌وت و وه‌کو بۆنی نیو عه‌یاده‌ی دکتۆران دلی پیتی تیکه‌ل هات. سه‌رتاشه‌که‌ به‌ برینی مووی

به‌شی سی‌هه‌م

سه‌ختی ئه‌و زستانه‌ که هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای پاییزه‌وه پیتشبینی ده‌کرا، له‌ رۆژی پشوی هه‌فته‌دا توندوتیژی خۆی نواند. سه‌رۆکی شاره‌وانی رۆژی به‌کشه‌مه‌ی به‌ کرۆشتنی حه‌بی هیتورکه‌ره‌وه له‌ جو‌لانه‌دا گوزه‌راند. چۆمه‌که‌ هه‌ستا و زیانی به‌و به‌شانه‌ی شار گه‌یاند که ئاستیان له‌ ئاستی ئاو نزمتر بوو.

به‌ره‌به‌یانی رۆژی دووشه‌مه‌ که باران بارین تۆزێک خوشی کردبۆوه، چهند کاتژمێریکی خایاند هه‌تا شار به‌خۆ که‌وته‌وه. هۆلی بلیاردو سه‌رتاشخانه له‌ جارن زووتر کرانه‌وه، به‌لام ده‌رگای ماله‌کان هه‌تا‌کو ده‌مژمێر یازده‌ هه‌ر به‌ داخراوی ماپوونه‌وه. سینیۆر (٤) کارمیچایل له‌ پیتش هه‌موو که‌سی‌کدا به‌ دیتنی ئه‌و پیاوانه‌ مچورکی به‌ له‌شیدا هات که خانوه‌کانی خۆیانیان له‌ بنی‌را هه‌لکه‌ندبوو و به‌ شانی بۆ شوینی ئاست به‌رزترین ده‌گواستنه‌وه. چهند کۆمه‌له‌ پیاویک به‌ ته‌قه‌لاو گاله‌گال، دیره‌کی خانوه‌کانیان ده‌ره‌ینابوون و ته‌واوی ئه‌و نوايه‌ سست و ناسکه‌یان (دیواری له‌ چیخ و سه‌ربانی له‌ هه‌لاشی دارخورما) هه‌روا به‌ خری بۆ شوینیکی تر ده‌گوازه‌وه. سینیۆر کارمیچایل به‌ چه‌تری هه‌لداره‌وه له‌ بن گوی سوانه‌کانی سه‌رتاشخانه‌که‌ خۆی په‌ناداو له‌ بییری ئه‌و جموجۆله‌ تا‌قه‌ت پروکینه‌ی خه‌لکدا بوو که سه‌رتاشه‌که‌ له‌و حاله‌ی هینایه‌ ده‌ری. سه‌رتاشه‌که‌ گوتی:

(٤) سینیۆر، له‌ زمانی ئیسپانییدا به‌ مانای (میسته‌ری ئینگلیزی و (اقای) فارسییه‌ و (کاک)ی کوردی خۆمانه‌، به‌لام من هه‌ر سینیۆرم به‌کاره‌ینا چونکه‌ به‌ گونجاوترم زانی له‌ ئه‌وانی تر. وه‌رگێر

پشته‌ملی دهستی به کاره‌کە‌ی خۆ‌ی کرد. سینیۆر کارمیچایل به مشه‌وه‌شی چاویکی به دوروبه‌ردا گێرا تا شتییک بو‌خویندنه‌وه بدۆزیتته‌وه.

– رۆژنامه‌ی لیتییه ؟

سه‌رتاشه‌که بێ ئه‌وه‌ی که بو‌ساتیکیش ده‌ست له کارکردن هه‌لگرت و هه‌لامیدایه‌وه :

– ئه‌و رۆژنامه‌ی که له ولاتدا ماون، هه‌ر رۆژنامه ره‌سمییه‌کانن و هه‌تا منیش له سه‌ر دنیا ما بم ناهیتلم ئه‌و جوهره شتانه بینه نیو ئه‌م دوکانه‌وه.

سینیۆر کارمیچایل خۆ‌ی به تیرامان له پیتلاه نوک تیژه‌کانییه‌وه خه‌ریک کرد هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که سه‌رتاشه‌که پرسباری بیوه‌کە‌ی مۆنتیل-ی لیکرد.

سینیۆر کارمیچایل تازه له مائی ئه‌و بیوه‌ژنه هاتبوو ده‌ری، ئه‌و سالانیکی دووردریژ به‌رپرسی نووسینگه‌کە‌ی (ده‌فته‌ردار) دۆن چه‌پی مۆنتیل بوو و له دوا‌ی مردنیشی ببوو به‌رده‌ستی هاوسه‌ره بیوه‌کە‌ی.

گوته‌ی: «ماوه، نه‌مردوه»

سه‌رتاشه‌که به‌ جوړیکی وا که ده‌توت قسان له‌گه‌ل خۆیدا ده‌کات، له به‌رخۆیه‌وه گوته‌ی: «پیاو خۆ‌ی ده‌خاته بن کاری قورسه‌وه‌و ئیستاش ژنه‌کە‌ی ماوه‌ته‌وه به‌خۆ به‌و ملک و ماله زۆره‌یه‌وه که ئه‌گه‌ر پینج رۆژان ئه‌سپی تیدا تاوده‌ی ناگه‌یه ئه‌وسه‌ری زه‌وی و زاوه‌کە‌ی، ره‌نگه‌ خاوه‌نی ده‌ شاران بیت».

سینیۆر کارمیچایل گوته‌ی: «سێ شار» پاشان به‌ باوه‌ره‌وه گوته‌ی: «باشترین ئافره‌تی دنیا به».

سه‌رتاشه‌که چوه‌ پاش داموده‌زگاکه‌ی تا شانکه‌ خاوین بکاته‌وه. سینیۆر کارمیچایل له ئاوینه‌که‌را ده‌موچاوه بز ناساییه‌کە‌ی دیت و بو‌جاریکی تر تیگه‌یشت که بوچی ریزی بو‌ داده‌نیت. سه‌رتاشه‌که له نیو ئاوینه‌که‌دا ته‌ماشای ده‌موچاوی کارمیچایلی کردو هاته‌ قسه‌:

– کاسبییه‌کی باشه: حیزبه‌کە‌ی من ده‌سه‌لات بگرتته‌ ده‌ست، پۆلیس هه‌ره‌شه له نه‌یاره سیاسییه‌کانم بکات و منیش به‌و نرخه‌ی که بو‌خۆم دیاری ده‌که‌م زه‌وی و زاوه‌ مالاته‌که‌یان لێ بکرم. به‌ ئه‌مه ده‌لین کاسبی.

سینیۆر کارمیچایل سه‌ری خۆ‌ی نه‌وی کرد. سه‌رتاشه‌که دووباره ده‌ستی کرده‌وه به‌ برینی قژه‌کانی و به‌م شپوه‌یه قسه‌کە‌ی خۆ‌ی ته‌واو کرد: «کاتییک کۆتایی به‌ هه‌لبژاردنه‌کان بیت، من بوومه‌ته‌ خاوه‌نی سێ شارو رکابه‌رم نییه‌ و له‌م که‌ین و به‌ینه‌دا بوومه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکی وا ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر حکومه‌تیش بگۆردریت، من تازه گۆلکی خۆم به‌ستۆته‌وه. به‌ کورتی، ئه‌مه‌ باشترین کاسبی دنیا به، ته‌نانه‌ت له‌ چاپکردنی پارهی ساخته‌ش باشتره».

سینیۆر کارمیچایل گوته‌ی: «خۆ‌ی مۆنتیل زۆر له‌ پینش ئاژاوه‌ سیاسییه‌کاندا ده‌وله‌مه‌ند بو».

سه‌رتاشه‌که گوته‌ی: «به‌لێ، له‌ نیو کۆخته‌به‌کداو له‌ به‌رده‌رکی عه‌مباریکی برنج ئیشکی ده‌گرت. ده‌لین به‌که‌م جووت پیتلاوی خۆ‌ی له‌ ته‌مه‌نی نو‌ سالییدا له‌ پین کردوه».

سینیۆر کارمیچایل پشتگیری له‌ قسه‌کە‌ی کرد: «ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ریش که ئه‌مه‌ راست بیت، بیوه‌که‌ هیچ ده‌ستپه‌ردانی نه‌بووه له‌ کاره‌ بارزگانییه‌کانی مۆنتیلدا».

سه‌رتاشه‌که گوته‌ی: «خۆ‌ی که‌ر کردبو».

سینیۆر کارمیچایل سه‌ری خۆ‌ی به‌رزکرده‌وه‌و خاوییه‌کە‌ی ده‌وری ملی خۆ‌ی شل کرده‌وه بو ئه‌وه‌ی هه‌وایه‌ک لیتی بدات و به‌ نا‌ره‌زاییه‌وه گوته‌ی: «هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که وای به‌ چاک ده‌زانم که هه‌موو جارێ ژنه‌که‌م قژم بو‌ کورت بکاته‌وه چونکه‌ پارهم لیبه‌رناگرێ و له‌ویش گرنگتر ئه‌وه‌یه که ده‌م له‌ سیاسه‌ت ناکوتی».

سه‌رتاشه‌که ملی درێژ کردو سه‌ری برده‌ پینش و له‌ بیده‌نگیدا درێژه‌ی به‌ کاره‌کە‌ی خۆیدا. جاری و ابوو هه‌ر له‌ هه‌وا قه‌وچه‌ قه‌وچه‌ به‌ مقسه‌کە‌ی ده‌ستی ده‌کرد تا کارامه‌یی خۆ‌ی نیشان بدات. سینیۆر کارمیچایل گوته‌ی له‌ گاله‌گالیک بوو که له‌سه‌ر شه‌قامرا ده‌هات و له‌ ئاوینه‌کە‌وه ته‌ماشای کرد: ژن و مندالی که‌لوپه‌ل به‌ ده‌سته‌وه، له‌ ته‌نیشته‌ ئه‌و

خانوانه‌ی که خه‌ریکی گواستنه‌وه‌یان بوون به به‌رده‌گای سه‌رتاشخانه‌که‌دا تئیده‌په‌رتین. به سه‌رو دلّی گیراوه‌وه‌گوتی:

- به‌دبه‌ختی خه‌ریکه ده‌مانخوات، که‌چی ئیوه ئیستاش رق و کینه‌ی سیاسیتان هه‌ر له دلّدایه. سالانیکه که‌گرتن و راوه‌دونان کوتایی پیتها‌تووه به‌لام ئیستاش ئیوه هه‌ر باسی ئه‌و شتانه‌ی پیتشو ده‌که‌ن.

- هه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ وازبان لیه‌یتناوین بۆ خۆی جو‌ریکه له‌گرتن و راوه‌دونان.

- خۆ ئیدی لیمان ناده‌ن.

- به‌ره‌للاکردن و له‌کوژل خۆکردنه‌وه‌ش جو‌ریکه له‌لیدان و پیدادان.

سینیۆر کارمیچایل له‌قسه‌که‌ی هه‌لبه‌زیبه‌وه:

- ئه‌مانه قسه‌ی رۆژنامه‌کانن.

سه‌رتاشه‌که‌ بئیده‌نگ بوو. له‌نیو قاپیکدا که‌فاوی گرته‌وه‌و به‌فرجه له‌پشته‌ملی سینیۆر کارمیچایلیدا. به‌پوزش هیتانه‌وه‌وه‌گوتی: «ئاخر پیاو ئه‌گه‌ر قسان نه‌کات له‌حیفان ده‌دری، جگه له‌وه‌ش مروّقی بیتلایه‌ن که‌م وه‌گیر ده‌که‌وی».

سینیۆر کارمیچایل گوتی: «ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌بێ یازده مندالان تیر بکات هه‌ر ده‌بێ به‌بێ لایه‌نی بمی‌نیتته‌وه».

سه‌رتاشه‌که‌ گوتی: «قبوله».

له‌سه‌ر له‌پی ده‌ستی خسه‌خشی به‌مووسه‌که‌ کردو له‌بئیده‌نگیدا پشت ملی کارمیچایلی تاشی. که‌فاوی سابونه‌که‌ی له‌سه‌ر په‌نجه‌ی کوژده‌وه‌و پاشان قامکی به‌پانتۆله‌که‌ی خۆی سرپه‌وه‌وه‌ سه‌ره‌نجام تو‌یژتیک زاخی سپی له‌پشت ملی هه‌لسوو له‌بئیده‌نگیدا کاره‌که‌ی خۆی ته‌واو کرد.

سینیۆر کارمیچایل له‌و ده‌مه‌یدا که‌ خه‌ریکی داخستنه‌وه‌ی قۆپچه‌کانی یه‌خه‌ی بوو، چاوی به‌نووسراویک که‌وت که‌ له‌دیواره‌که‌ی پشته‌وه‌ درابوو: باسکردنی سیاسه‌ت قه‌ده‌غه‌یه.

مووه‌کانی سه‌رشانی خۆی ته‌کاندن و چه‌تره‌که‌ی هاویشته سه‌ر قۆلی خۆی و ئاماژه‌ی به‌ نووسراوه‌که‌ کرد:

- بۆ لیبی ناکه‌یه‌وه‌؟

سه‌رتاشه‌که‌ گوتی: «ئه‌وه بۆ تو نبییه. خۆ ئیمه له‌سه‌ر ئه‌وه ریکه‌وتین که‌ جه‌نابت بیتلایه‌نی».

سینیۆر کارمیچایل، ئه‌مجاره‌یان بۆ ئه‌وه‌ی چیدی له‌سه‌ری پروات خۆی گه‌یانده سه‌ر شوسته‌که. سه‌رتاشه‌که هه‌تا‌کو سه‌رپیتچی شه‌قامه‌که به‌چاوان به‌دوای که‌وت. ئه‌وسا دیمه‌نی خروشان و هه‌ره‌شه ئامیژی رووباره‌که، به‌ره‌به‌ره به‌شاگه‌شکه‌ی خست. باران خۆشی کردبۆوه، به‌لام هه‌ووریککی پرکه‌وتبووه سه‌ر شاری. که‌مپیک به‌ر له‌کاتژمیر یه‌ک، مووسای سوربایی خۆی به‌ژوو‌رتیدا کردو سکالای له‌وه‌رینی مووه‌کانی ته‌پله سه‌ری کردو گوتی که‌ له‌بری ئه‌وه‌ش به‌خیراییه‌کی له‌راوه‌به‌ده‌ر پشته‌ملی مووی لیده‌روین.

ئو پیاوه سورباییه هه‌موو دووشه‌مووان قژی خۆی کورت ده‌کرده‌وه‌و له‌کاتی سه‌رچاککردنیدا، سه‌ری خۆی نه‌وی ده‌کردو به‌عه‌ره‌بی پرخه‌پرخی ده‌کردو سه‌رتاشه‌که‌ش به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌ی له‌گه‌ل خۆیدا ده‌کرد. به‌لام ئه‌م دووشه‌مه‌یان، له‌گه‌ل یه‌که‌م پرسیاردا ویتزینگه‌که‌ی پچرا.

- ئه‌گه‌ر زانیت له‌پیش پیتی تۆدا کێ لیره‌ بوو؟

سورباییه‌که‌ گوتی: «کارمیچایل».

سه‌رتاشه هه‌روه‌کو بلتی خه‌ریکی حینه‌جه‌کردنی قسه‌که‌یه‌تی، گوتی:

«کارمیچایل، پیره‌سه‌گی چلکاو خۆر. زۆرم رق له‌و جو‌ره که‌سانه‌به».

مووسای سوربایی گوتی: «جا خۆ کارمیچایل پیاو نبییه، سێ سالی‌ش زیاتره که‌ جووته پیتلایه‌کیشی نه‌کریوه، به‌لام له‌سیاسه‌تدا ئه‌و کاره‌ ده‌کات که‌ ده‌بێ بیکات: چاوی خۆی دنوقیتین، حیسابی هه‌موو شتی‌کیشی له‌لایه».

ده‌ستیککی به‌ریشی چه‌ناگه‌ی خۆیدا هیتناو دووباره به‌پرخه‌پرخ که‌وته‌وه. به‌لام سه‌رتاشه‌که له‌سه‌ر سینگی خۆی ده‌ستی له‌سه‌ر یه‌ک دانان و چوو په‌شی راوه‌ستا: «ده‌پیم بلتی

بزانم ئەمى توركى چەپەل، ئاخىرى نابى بزانين داخۆ تۆلايه نگرى كىيى؟» كابرأى سورىيى به بىئى ئەوئى بشلەژئى، وه لأمىدايه وه:

«خۆم».

سەر تاشه كه گوتى: «هەر پىت و ابى، خۆ هەر هيچ نه بىئى ده بوايه ئەو چوار په راسوهى ئە لىياسى هاوولائىت له بىر نه چىتته وه كه به فه رمانى دۆن چه پىن مۆنتىل شكاندىانن».

پىاوه سورىا بيه كه گوتى: «ئە لىياس بۆ خۆشى له ده ستى كورپه كهى كه چۆته نىو سىياسه ته وه مىشكى ئە ستور بووه. به لآم ئە مرۆكه ئەو كورپه له به رازىل بۆ خۆى سه ما ده كاو راده بوئى و دۆن چه پى مۆنتىلش مردوه».

سەرۆكى شاره وانى پىش ئە وهى له ژوورئى بچىتته ده رئى كه به هۆى شه وانى درىژو پر له ئازارىيه وه به سه ربه كدا درابوو، لآى راستى روومه تى خۆى تاشى و گوتى نه دا به لايه كهى دى كه هه وت رۆژ بوو نه يتاشىبوو. ئە وسا به رگىكى (يونىفوژم) خاوتى له به ر كردو چه كمه چه رمى به برىقاوه كانى له پىن كردن و به سوود وه رگرتن له و ماوه كورتهى كه باران خۆشى كردبووه، بۆ نان خواردن چوه ميوانخانه. هۆلئى نان خواردن كه سى لىنه بوو، سەرۆكى شاره وانى به نىو مىزه بچوو كه چوار كه سىيه كاندا به ره و پىش رۆيشت و لاتهر بىكترين شوئى بۆ دانىشتنى خۆى هه لىژارد.

بانگى كرد: «نه قاب».

كچىكى زۆر گه نج به جلىكى ته سك و كورته وه و جووته مه مكىكى وه كو به ردى ره قه وه وه لآمى دا به وه. سەرۆكى شاره وانى بى ئە وهى سه بىرى بكات، فه رمانى هپنانى خواردنى نىوه رۆى پىدا. كچه كهش به ره ولآى ژوورى چىشت لىنان رۆيشت و له سه ر رىگأى خۆى، رادىوئى سه رتاقه كهى ئە وسه رى هۆله كهى هه لىكرد. به رنامهى ده نگو ياس به چه ند و ته يه كى و تاره كهى شه وى پىشووى سه رۆك كو مار ده ستى پىكرد، پاشان لىستى ئە و فىلمانه خوئىندرايه وه كه قه دهغه كرابوون بىنه نىو ولات. ده نگى بىژه ره كه ئە و نا وهى پر كردو پلهى

گه رماش به رزىووه. كاتىك كچه كه به خۆ و به سوپه وه گه رايه وه، سه رۆكى شاره وانى به كلا وه كهى خۆى با وه شىن ده كرد بۆ ئە وهى خۆى فىنك بكاته وه.

كچه كه گوتى: «ده نگى رادىو بيه كه ئاره ق به منىش ده كات».

سەرۆكى شاره وانى ده ستى كرد به خواردنى سوپه كه. ئە و هه مىشه له دلئى خوئىدا بىرى له وه ده كرده وه كه ئە و ميوانخانه يه لاتهر بىكهى كه كه م كه س رووى تىده كه ن، به و ده ستگى رانهى كه جار جاره ده هاتن و كارى ميوانخانه كهش هه ر به وانه وه ده سوورا، شوئىنك كه له شوئىنه كانى ترى شار جىايه. له راستىدا ته منه نى ميوانخانه كه پتر بوو له ته منه نى شاره كه. ئە و بازرگانانهى كه له ناوه راستى ولاترا بۆ برنج كرپن ده هاتن، شه وانه له سه ر بالكوئىيه داره رزىوه كهى ميوانخانه كه. له چاره وروانى فىنكايه تى به ره به ياندا، به په رپىن شه وىان به رپىده كرد تا له فىنكى به ياندا بخه ون. عه قىد ئار لىانو بوىندا، له كوئابى دوا بىن شه رى ناو خوئىدا، كاتىك كه بۆ ديارى كردنى مه رجه كانى خۆبه ده سته وه دان ده چوو بۆ ماكاندۆ، له سه ر رىگأى خۆى له م ميوانخانه يه دا به زىو هه ر له سه ر ئە م بالكوئىيه نووست. له و سه رده مه دا، هه تاكو مه وداى چه ندىن كىلۆمه ترى ده ورو به رى ميوانخانه كهش، هيچ شارىكى لىنه بوو. هه ر ئە م خانوهى لىبوو، به هه مان دىوارى ته خته بيه وه، هه ر ئە م سه ربانه ته نه كه يه وه ئە م هۆلئى نان خواردنه و ئە م نىوانه به كارتۆن گىراوانه. به لآم له و سه رده مه دا كاره باو ئاوده ستى نه بوو. ورده واله فرۆشكى گه رۆكى پىر ده يگوت هه تا كوئابىه كانى سه دهى پىشووش له هۆلئى نان خواردندا موشته رىبه كان چه ند ده مامكىكىان له به رده ست دابوو كه ده موچاوى خوئىيان پىن داده پۆشى و له هه وشىدا له به رچاوى هه مووان كارى خوئىيان ده كرد.

سەرۆكى شاره وانى بۆ ته واو كردنى سوپه كهى، ناچار بوو قۆبچهى يه خه كهى بكاته وه. له دواى ده نگو ياس، به وشه گه لىكى به باق و برىقه وه رىكلامى بازرگانى په خشكراو به دواى ئە وىشدا مۆسىقا يه كى بولوى⁽⁵⁾ هه ست بزوين. پىاو پىك به ده نگىكى نه رمى ده سكرد، له به ر تىنى ئە وىنىكى له حالى سه ر خوئىدا، برىارى داوه تا بۆ گه ران به دواى ئافره تىكدا، ئە مسه ره و سه رى دنيا بكات.

(5) جۆرىك مۆسىقا يه. وه رگىر

سه‌رۆکی شاره‌وانی به دهم چاوه‌روانبییه‌وه تاکو خواردنه‌که‌ی تری بۆ ده‌هین، سه‌رنجی دایه هۆله‌که، چاوی به دوو منداڵان کهوت که دوو کورسی ئاسایی و کورسییه‌کی بیتشکه‌بیان پیتبوو و به به‌رده‌م میوانخانه‌که‌دا تیده‌په‌رین و دوابه‌دوای ئه‌وانیش دوو ژن و پیاویک به هیندییک قاپ و قاچاغ و مه‌نجه‌ل و هیندییک شتی تریشه‌وه تپه‌رین.

به‌ره‌و لای ده‌رگای میوانخانه‌که‌ رویشت و هاواریکرد:

- ئه‌و شتانه‌تان له کوئی دزیون؟

ژنه‌کان راوه‌ستان. پیاوه‌که‌ بۆی روونکرده‌وه که خه‌ریکن ماله‌که‌یان بۆ شوینییکی به‌رزتر ده‌گوازنه‌وه. سه‌رۆکی شاره‌وانی لیتی پرسی داخۆ ماله‌که‌یان بۆ کوئی بردوو، پیاوه‌که‌ش به کلاوه‌که‌ی ئاماژه‌ی به شوینییک کرد له‌لای خوارئ:

- بۆ ئه‌وئ، له‌و پارچه‌ زه‌وییه‌دا که به شه‌ش پیژۆ له‌ دۆن ساباسمان به‌ کرئ گرتوه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی ته‌ماشایه‌کی که‌لوپه‌له‌کانی کردن، کورسییه‌کی بیتشکه‌یی له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شاو، هه‌ندییک مه‌نجه‌لی کون کون: که‌لوپه‌لی خه‌لکی هه‌ژار.

هه‌ندییک بییری کرده‌وه، پاشان گوئی:

- ئه‌و خانووانه و هه‌موو شته‌کانی دیکه‌تان ببه‌نه سه‌ر ئه‌و پارچه‌ زه‌وییه‌ به‌تاله‌ی ته‌نیشت قه‌برستانه‌که.

پیاوه‌که‌ له‌ مه‌به‌ستی تینه‌گه‌یشت و گپه‌بوو.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوئی: «ئه‌و زه‌وییه‌ هی شاره‌وانییه و پاره‌شی تیناچیت. شاره‌وانی به ئیوه‌ی ده‌به‌خشیته».

ئه‌وسا رووی کرده‌ ژنه‌که‌و گوئی: «له‌ بری من به‌ دۆن ساباس بلتی با نه‌بیته‌ دزی سه‌ر زینو».

بئ ئه‌وه‌ی تامی لیبکات له‌ خواردنه‌که‌ی بۆه. پاشان جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساندو به‌ قونجکه‌ جگه‌ره‌که‌ی یه‌که‌م، جگه‌ریکی تریشی داگیرساندو بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ ئانیشکی له‌ سه‌ر میزه‌که‌ دانان و که‌وته‌ بیرکردنه‌وه‌وه. رادیۆش لیک لیک بولروی عاشقانه‌ی ده‌رده‌دا.

کچه‌که‌ به‌ده‌م کۆکردنه‌وه‌ی قاپه‌کانی سه‌ر میزه‌که‌ لیتی پرسی:

- بیر له‌ چی ده‌که‌یه‌وه؟

سه‌رۆکی شاره‌وانی بئ چاوتروکاندن گوئی:

- له‌و خه‌لکه‌ لیتقه‌وماوه.

پاشان کلاوه‌که‌ی نایه سه‌ری و به‌ره‌و ئه‌وسه‌ری هۆله‌که‌ روئی، له‌ به‌رده‌رگا ئاو‌پیدا‌یه‌وه و گوئی:

- ده‌بئ کارییکی وا بکه‌ین که‌ ئه‌م شاره‌ بۆگه‌نه مه‌داری تیدا بکریته.

چهند هه‌نگاوێک نه‌رۆیشتبوو و نه‌گه‌ببوه سه‌ر پیتچه‌که‌، شه‌ری خویناوی سه‌گه‌کان رایانگرت. تۆ په‌له‌یه‌کی له‌ پشت و لاقی سه‌گه‌کان دیت له‌ نیو ته‌پوتۆزو وه‌ریندا، پاشان بریقانه‌وه‌ی که‌لبه‌ سپیه‌کان و سه‌ره‌نجام سه‌گیک که‌ لاقییکی ده‌شه‌لی و کلکی خۆی له‌ نیو گه‌لان نابوو. سه‌رۆکی شاره‌وانی خۆی وه‌لا خست و چوو سه‌ر پیاده‌رۆییه‌که‌و به‌ره‌و بنکه‌ی پۆلیس به‌رپیکه‌وت.

له‌ نیو به‌ندیخانه‌دا، ژنییک هات و هاواری ده‌کردو پاسه‌وانه‌که‌ش له‌ به‌رده‌رگا، له‌ سه‌ر قه‌ره‌وتلیکی سه‌ربازی راکشابوو و چوو بووه‌ خه‌وی پاش نیوه‌رۆییانه‌وه. سه‌رۆکی شاره‌وانی شه‌قیکی له‌ قه‌ره‌وتله‌که‌ هه‌لدا. پاسه‌وانه‌که‌ له‌ خه‌وئ راپه‌ری و له‌ جیی خۆی قیت بۆه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی ئاماژه‌ی بۆ ژنه‌که‌ کردو پرسبازی کرد «کتیبه‌؟».

پاسه‌وانه‌که‌ له‌ حاله‌تی ئاماده‌باشیدا راوه‌ستا.

- ئه‌و ژنه‌یه‌ که‌ جینونامه‌کانی به‌ دیوارانه‌وه‌ ده‌نوساند.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌رده‌سته‌کانی خۆی دایه‌ به‌ر جینوان. ده‌یویست بزانی داخۆ چ که‌سییک ئه‌و ژنه‌ی هیناوه‌ته‌ ئه‌وئ و به‌ فه‌رمانی کئ به‌ند کراوه.

پاسه‌وانه‌کان به‌ تیروته‌سه‌لی بۆیان روونکرده‌وه.

- که ی گرتوو تانه؟

روژی شه مه گرتبوویان.

سه روکی شاره وانی به سه ریدا نه پاندن: «زور باشه، ئەو دپته دهری و یه کیچک له ئیوه ده چپته شوینه که ی. ئەو دهمه ی که ئەم ژنه له به ندیخانه دا نووستبوو، هه موو خه لکی شار له بهر بارانی کاغه زه کان له خه وئ ههستان».

هه رکه دهرگا قورسه ئاسنینه که کرایه وه، ژنیکی ته مه ن مامنا وندی به ئیسکیکی ئەستوو روو قژیکی ئالقه کراو که به شانیه ک راگیرابوو، به هات و هاوار کردنه وه هاته دهری.

به سه روکی شاره وانی گوت: «ون به له بهرچاوم».

ژنه که شانیه که ی له ئالقه ی گه وه ی قزه کانی کرده وه که زبیه درێو پره کانی په ریشان و بلاو کردن و چهند جارێکان رایوه شاندن. کاتیچک که وه کو ئه سپی چه مووش له قادرمه کان ده چوو خوارئ، هاواریکرد: «بیژو، بیژو». سه روکی شاره وانی خوی به سه نه رده که دا شوړ کرده وه به هه موو تاقه تی خوی، که ده توت گه ره کیسه تی نه ک ته نیا هه ر پاسه وانه به رده سه ته کانی و ئەو ژنه، به لکو ته وای شاره که گوتی لیبتت نه پاندی:

- ئیدی بهو کاغه زه نه فره ت لیکراوانه میتشکم نه خۆن.

سه ره رای ئەوه ی که باران نم نم ده باری، به لام بابه ئانجیل بو پیاسه ی پاش نیوه روویان له مالتی و هه دهرکه وت. هیشتا مابووی بو کاتی دبتنی سه روکی شاره وانی:

بو به رووی کرده ئەو به شانیه ی شار که لافاویان لیته اتبوو. له وئ ته نیا شتیچک که چاوی پیکه وت، لاشه ی سه راوکه وتووی پشبله کان بوو له نیو قوراویدا.

له کاتی گه رانه ویدا هه وای پاش نیوه روو به ره به ره ویشک و گهرمتر ده بوو. هیتدیچک کاغه زی له قیر هه لکشاو له سه ر رووباره شلوی و مه نده که دهریشتن. له خانوویتی نیمچه ویراندا، مندالتیک غاریدایه دهری و هاواری ده کرد که له نیو سه ده فه تکدا

ده ریای دۆزیوه ته وه. بابه ئانجیل سه ده فه که ی به گوتی خۆیه وه نا، هه ر به راستیش ده ریا له ویدا بوو.

هاوسه ره که ی دادوهر ئەرکا دیو له بهر دهرکه ی مالتی دانیشتبوو، هه ره وه کو که بلتی دالغه ی لیدا وه ده ستی له سه ر ورگی خوی ئالقه کردبوون و چاوی بریبوو که له که که. سی خانوو له ولاتره وه، ریزکردنی دوکانه به جامخانه کانی پر له ورده و پرده و ئەو سورباییه ی بی تاقه تانه ی که له به رده می دوکانه کانیان داده نیشتن، ده ستی پیده کرد. پاش نیوه روو، به په له هه وری پرو قیژه قیژی توتی و مه یوونه کانی که ناره کانی به رامبه ر، رووه و کوتایی بوو.

ده رگای ماله کان یه ک به یه ک کرانه وه. له گۆره پانه که وه له بن داربایه وه چلکنه کاندای، له ته نیشت عاره بانه ی ساردی فرۆشه گه روکه کان، یان له سه ر کورسییه به ردینه کۆنه کانی نیو باخه پر له قورو قاله کاندای، پیباوه کان کۆده بوونه وه و باس و خواسیان ده کرد. بابه ئانجیل بییری کرده وه که هه موو روژی پاش نیوه روویان، له ساته وه ختیکی ئاوادا، له شاردا مووعجیزه ده خولتی.

- بابه، گیراوه کانی ئوردوگا کانی کاری زۆره ملیت له بیر ماون؟

بابه ئانجیل، دکتور جیرالدوی نه دیت، به لام روخساری دم به پیکه نینی وی له پاش په نجه ره ی تۆرییه وه له زهینی خۆیدا به رجه سه ته کرد. ئەوه ی راستی بیت ئەو وینانه ی به چاکی له بیر نه مابوون، به لام دلنیا بوو له وه ی که روژیچک له روژان ئەو جوړه وینانه ی دبتوون.

دکتور گوتی: «فه رموو برۆ بو ژووری چاوه پروانی».

بابه ئانجیل پالتی به دهرگایه ته ل هیله که که وه ناو کردییه وه. مندالتیک که نه ده زانرا داخو کوره یان کچه له سه ر دۆشه که که راکشا بوو جگه له ئیسکه په یکه رتک نه بوو که له نیو پیستیکی زه ردیان هه لکی شایبت. ژنیچک و دوو پیابویش له پاش په رده که وه به دیارییه وه دانیشتبوون و چاودیریان ده کرد. قه شه که هه ستی به هیچ بوئتیچک نه کرد، به لام مه زه نده ی ئەوه ی کرد که ئەو بوونه وه ره ده بی بوئتیکی زور قورس و ناخوشی لیبتت.

پرسیاری کرد: «ئەو کەتییە؟» .

ژنەكە وەلامی دایەو: «ئەو كورپی منە» و بە پۆزەش هینانەو و دەریژەیدا بە قسەكەى خۆی: «ماوەی دوو سالە كە پيساییەكەى هیندیك خۆینی لەگەڵدایە» .

نەخۆشەكە بێ ئەوێ سەرى خۆی بجوولینی، چاوی بۆ لای دەرگای ژوورەكە هەلگێرانەو. قەشەكە هەستی بە ترس و بەزەبى كرد.

لیتی پرسى: «ئێ باشە، ئێو چیتان بۆ كردوو؟»

ژنەكە گوتى: «ماوەیەك مۆزى سەوزمان دەدایە، سەرەرای ئەوێ كە تامى خۆشەو بۆشى چاكە، بەلام ئیشتیای لێنییە» .

قەشەكە گوتى: «دەبێ ببهتین بۆ ئەوێ گوتیبستی دانپیانانى بيم» .

بەلام بەبێ برابوون ئەم قسەى بە كرد. بە پارێزەو دەرگایەكەى پێو دەدایەو و نینۆكى بەسەر تۆرە تەل هیلەكەدا هینا. سەرى خۆی بردە پێشى تا لە نێو عەيادەكەدا چاوی بە دكتور بكەوێت. دكتور جیرالدۆ شتیكى لە نێو ئاوانگدا دەكوتا.

قەشەكە لیتی پرسى: «نەخۆشییەكەى چیبە؟» .

دكتور وەلامی دایەو: «هیشتا پشكنینم بۆ نەكردوو» و بە شتێوێەكی بیرمەندانە گوتى: «بابە، هەندىك بەلام هەن كە بە دەستى چارەنووس بەسەر خەلك دین» .

بابە ئانجیل ئەم قسەى بە بێ وەلام هیشتەو و گوتى: هیچ كام لەو مردووانەى كە لە ژيانى خۆمدا دیتووم، بە قەد ئەم بەستەزمانە سەرو سەكوتى مردووانیان نەبوو» . پاشان ئەو شۆینەى بەجێهێشت.

لە بەندەرگا هیچ پاپۆرىكى لێنەبوو. دنیا خەرىك بوو تارىك دادەهات. ئەوسا بوو بە بیرى هاتەو كە بۆ چاوپێكەوتنى سەرۆكى شارەوانى درەنگ بوو بەرەو لای بنكەى پۆلیس پێی لێهەلینا.

سەرۆكى شارەوانى لە سەر كورسى خۆى لە نێو دەستان گرتوو و بێ ئاگا ببوو.

قەشەكە بە هێواشى سەلامى لێكرد.

سەرۆكى شارەوانى سەرى بەرزكردەو. قەشەكە بە دیتنى داماوى ئەو چاوه سۆرەهەلگەرەوانە، لەرزى هاتى، لایەكى روومەتى جوان و تاشرابوو، بەلام لاپروومەتەكەى تری بەو رۆنە خۆلەمیشییەى كە تێی هەلساوبوو، شێوێ زەلكاویكى شلویى بەخۆو گرتبوو. سەرۆكى شارەوانى بە نالەنالیكى كپەو و گوتى: «بابە، بە گوللە خۆم نەجات دەدەم» .

بابە ئانجیل واق ورمانیكى سەبرى لە خۆیدا هەست پێكرد.

گوتى: «ئەم هەموو ئەسپرینە مەستى كردووى» .

سەرۆكى شارەوانى لە تاو ئازارى ددانى، خۆى گەيانە پەنا دیوارو سەرى خۆى لە نێو هەردووك دەستیدا راگوشى و بە تۆرەبى و توندى لە تەختەكانى راکیشا. قەشەكە قەت ئازارى وای بە چاوی خۆى نەدیتبوو.

گوتى: «دوو حەبى تریش بخۆ» بۆ خۆشى دەیزانى كە ئەم پێشنیاره تەنیا بۆ چارەسەكردنى ناپرەختى خۆى دەكات. «خۆ دوو حەبى دیکە بخۆ پێیان نامى» .

ئەلبەتە ئەم قسەى بە راستیش هەروابوو، بەلام بۆ خۆى چاك دەیزانى كە توانای دیتنى ئازارى مرۆقەكانى نییە. لە شۆینە بەتالەكانى هۆدەكەدا لە حەبە هێوركەرەو هەكان گەرا. پەنا دیوارەكە چوار پایەكى چەرمى لێبوو لە تەنیشت ئەویش قەفەزەیهكى شووشەى پر لە كاغەزى تۆزلینىشتووى لێبوو، وینەیهكى چاپى بەردى سەرۆك كۆماریش بە دیوارەو داکوترابوو. تەنیا نیشانەیهك لە حەبەكان كە بەرچاوى كەوت، پارچە كاغەزێكى زەردى گرمۆلە كراوبوو كە لەسەر زەوى كەوتبوو.

بە پەلە پرسىارى كرد: «حەبەكان لە كۆین؟»

- ئیدی كارم تیناكەن.

قەشەكە خۆى بە سەردا نووشتاندهو لیتی دووبارە كردەو: «پێم بلێ حەبەكان لە كۆین» .

سه‌رۆکی شاره‌وانی ره‌نگی به سه‌ختی تیک‌چرژا و بابه ئانجیل ده‌مووچاویکی گه‌وره‌و سامناکی له مه‌ودای نیتوان چهند گری په‌نجیه‌کدا دیت.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به سه‌ربدا نه‌راند: «هه‌ی بی دین، خو پیم گوتی که به قه‌د نووکی ده‌رزی کار له منی سه‌گباب ناکهن». پاشان چوارپایه‌کی بو سه‌رسه‌ری خوئی هه‌لبه‌ری و هه‌موو هیزی خوئی کوکرده‌وه‌و هیوا براوانه به‌ره‌و قه‌فه‌زه شووشه‌که‌ی فریدا. بابه ئانجیل له دوای وردوخاش بوونی شووشه‌ی قه‌فه‌زه‌که، نه‌وسا بو ده‌رکه‌وت که چ شتیک روویداوه‌و دیتی که وا سه‌رۆکی شاره‌وانی وه‌ک تارماییه‌ک به نارامی له نیتو ته‌پوتۆزدا هه‌لده‌ستیته‌وه. له‌وه‌ده‌مه‌دا بیده‌نگییه‌کی ته‌واو بالی به‌سه‌ر ته‌ویدا کیتشا.

قه‌شه‌که به هیتواشی گوتی: «جه‌نابی مولازم».

پاسه‌وانه‌کان به تفه‌نگی له سه‌ر پیتوه له به‌رده‌رکه‌ی هه‌یوانه‌که راوه‌ستابوون.

سه‌رۆکی شاره‌وانی ته‌ماشای کردن به‌لام نه‌یدیتن. هه‌ناسه‌ی وه‌کو پشیل به لرخه‌لرخ که‌وتبو، پاسه‌وانه‌کان تفه‌نگه‌کانیان له شانی هیتایه‌ خوار، به‌لام هه‌ر له شوینی خویمان بی جووله‌ راوه‌ستان. بابه ئانجیل ده‌ستی سه‌رۆکی شاره‌وانی گرت و له‌سه‌ر کورسی دایشاند.

هه‌ر وازی نه‌ده‌هیتنا: «حه‌به هیتورکه‌روه‌کان له کوین؟»

سه‌رۆکی شاره‌وانی چاوی له سه‌ر یه‌کنان و سه‌ری برده‌ دووه‌و گوتی: «من ئیدی له‌و زبل و زالانه‌ ناخۆم. گویم زیکه‌ زیکیان لیدیت، ئیسکی جامی سه‌رم خه‌ریکه‌ وه‌ک بن میچی ژووهره‌که به سه‌رمدا ده‌رووخی». له‌میانه‌ی هیتوربوونه‌وه‌یه‌کی کورت خایانی نازاره‌که‌ی، رووی خوئی بو لای قه‌شه‌ سووراندو لیتی پرسی:

– له‌گه‌ل دکتۆری ددانا قسه‌ت کردوه‌؟

قه‌شه‌که به بیده‌نگی وه‌لامیدایه‌وه به‌لی.

به‌و حاله‌ته‌ی که پاش وه‌لامدانه‌وه‌که‌ی قه‌شه‌که به‌خۆیه‌وه‌ گرت، سه‌رۆکی شاره‌وانی ده‌ره‌نجامی گفتوگۆی نیتوان خوئی و قه‌شه‌که‌ی بو روون بووه.

قه‌شه‌که پیتشیری کرد: «بوچی له‌گه‌ل دکتۆر جیرالدۆدا قسه‌ ناکه‌ی؟ هیتدی‌ک دکتۆر ددانانیش ده‌کیتشن».

سه‌رۆکی شاره‌وانی به نابه‌دلی وه‌لامیدایه‌وه: «ره‌نگه‌ ئه‌ویش پیم بلتی که گازی ددان کیتشانی نییه» و پاشان درێه‌یدا به قسه‌که‌ی.

– پیلانه.

پاشان هیتوربوونه‌وه‌ی نازاری ددانه‌که‌ی قوژته‌وه‌ تا له‌و پاش نیوه‌رۆیه بی به‌زه‌بیه‌دا وچانیک بدات. وه‌ختیک چاوی هه‌لینانه‌وه، ژووهره‌که نیمچه‌ تاریک بوو و به‌بی ئه‌وه‌ی که چاوی له بابه ئانجیل بیت گوتی: «له‌به‌ر ئیشه‌که‌ی سیزار مۆنترو هاتبووی بو ئیره‌؟»

وه‌لامیکی به‌رگۆی نه‌که‌وت. درێه‌ی دایه: «به‌م نازاره‌وه هیتچم بو نه‌کراوه» نه‌وسا هه‌ستا تا گلۆیه‌که هه‌لکات و یه‌که‌م شه‌پۆلی میشووله‌کان له بال‌کۆنییه‌که‌وه هاتنه‌ ژوویری. بابه ئانجیل سه‌ری له تیتپه‌ربوونی ئه‌و هه‌موو کاته سوورما.

– زۆر دره‌نگ بووه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «به‌هه‌رحال ده‌بی هه‌تا رۆژی چوارشه‌مه به‌ریتی بکه‌ین. سبه‌ینیش هه‌ر چۆنیکه‌ی به‌چاکتان زانی ئاوا کاره‌که‌ ساز بکه‌و پاش نیوه‌رۆیه‌ش گوئیبستی دانپانانی به».

– کاترمیر چهند؟

– کاترمیر چوار.

– نه‌گه‌ر بارانیش بباریت؟

سه‌رۆکی شاره‌وانی به یه‌ک ته‌ماشاکردن هه‌موو ئه‌و بی تاقه‌تیبیه‌ی دوو هه‌فته ددان هیتشانی وه‌لانا:

– ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر ئاسمانیش به‌سه‌ر زه‌ویدا بروخیت، بابه.

حه‌به هیتورکه‌روه‌کان ئیدی کاربگه‌ربیان به‌سه‌ر نازاره‌که‌وه نه‌مابوو. سه‌رۆکی شاره‌وانی له

بالتکونیه که جۆلانهی هه‌لۆاسی و هه‌وئیدا تا له فیتیکایه‌تی سه‌ره‌تای شه‌ودا خه‌وی لیبکه‌ویت. به‌لام به‌ر له کاتژمیر هه‌شت، دیسان له دامای نازاردا جینگلی دان و هاته‌خواری و چوو بۆ گۆره‌پانی شار. گۆره‌پانه‌که له شه‌پۆلیکی چری گه‌رمادا ده‌کۆلی.

ماوه‌یه‌ک به‌بێ ئامانجی هاتووچوو، به‌لام ده‌ستی به‌و ئیلهامانه‌ نه‌گه‌یشت که بۆ هیتوربونوه‌ی نازاره‌که‌ی پیبستی پیبیان هه‌بوو. چوو بۆ سینهما، به‌لام کاریکی هه‌له‌ بوو، چونکه هاره‌هاری فرۆکه‌ جه‌نگیه‌کان نازاره‌که‌یان زیاتر کردو به‌ر له پشوو نیوان فیلمه‌که له سینهما هاته‌ ده‌ری و خۆی گه‌یاند ده‌رمانخانه‌یه‌ک که دۆن لالو مۆسکۆتیی خاوه‌نی ده‌رمانخانه‌که، ریک له‌و ده‌مه‌دا خه‌ریکی داخستنی بوو.

- به‌هێزترین ده‌رمانی ددان هیشانم بده‌یه.

ده‌رمانسازکه‌ به‌ نیگایه‌کی نه‌فامانه‌ چاوی به‌ لاروومه‌تی داگیرا. ئه‌وسا چوو پاش قه‌فه‌زه‌ شووشه‌یه‌ دوو ریزه‌کان که له‌ هه‌ر کامیکیاندا قاپی چینی له‌ ته‌نیشته‌یه‌کتری ریزکرویان تیدابوو و له‌سه‌ر هه‌ر یه‌کیکیانیش به‌ رهنگی شین ناوی ده‌رمانه‌که‌ی له‌ سه‌ر نووسرابوو. سه‌رۆکی شاره‌وانی کاتیک که له‌ پشته‌وه‌را سه‌یری ده‌کرد، وای هه‌ستکرد که ئه‌و پیاوه‌ به‌و پشته‌مله‌ رهنگ په‌مه‌یه‌ گه‌مژانه‌یه‌وه، رهنگه‌ کاتی خۆش و بێ نازار به‌سه‌ر بیات. سه‌رۆکی شاره‌وانی ده‌یناسی. ئه‌و پیاوه‌ له‌ دوو ژووری پاش دوکانه‌که‌یدا له‌گه‌ڵ ژنه‌ قه‌له‌و و شه‌پله‌ لیدراوه‌که‌یدا (ئیفلیج) رۆژگاریان به‌سه‌ر ده‌برد.

دۆن لالو مۆسکۆتیی چوو به‌شت پیبشخوانه‌که‌و شووشه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ خۆیدا هینا که کاغه‌زی لینه‌دراوو. کاتیک سه‌ری شووشه‌که‌ی هه‌لپچری، بۆنی سه‌وزه‌واتی شیرینی لینه‌ریزۆوه.

- ئه‌وه‌ چیه‌؟

ده‌رمانفرۆشه‌که‌ په‌نجه‌ی به‌ نیو ده‌نکه‌ رازیانه‌ وشککراوه‌کاندا رۆبردو گوتی: «رازیانه‌ی تیه‌. چاک بیجوو پاشان به‌ هیتاشی ئاوه‌که‌ی قووت بده‌. هه‌یج شتیکی له‌مه‌ باشتر نییه‌ بۆ رۆماتیزم». چه‌ند ده‌نکیکی له‌سه‌ر له‌پی ده‌ستی خۆی دانان و له‌سه‌ر چاویلکه‌که‌یه‌وه ته‌ماشای سه‌رۆکی شاره‌وانی کردو گوتی:

- زارت بکه‌وه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی سه‌ری خۆی بۆ دواوه‌ کیشایه‌وه‌و جارێک شووشه‌که‌ی له‌ نیوده‌ستیدا هه‌لسووړاند تا دلنیا بیت داخۆ هه‌یچی له‌سه‌ر نووسراوه‌. پاشان دووباره‌ چاوی برینه‌وه‌ ده‌رمانفرۆشه‌که‌:

شتیکی بیانیم بده‌یه.

دۆن لالو مۆسکۆتیی گوتی: «ئه‌مه‌ له‌ هه‌موو شتیکی بیانی باشتره‌. عه‌قلی گشتی بۆ سی هه‌زار ساڵ زه‌مانه‌تی ده‌کات».

پاشان ده‌ستیکرد به‌ پیبچانه‌وه‌ی ده‌نکه‌ رازیانه‌ وشککراوه‌کان له‌ نیو پارچه‌ کاغه‌زینکی رۆژنامه‌دا. ئه‌و کابرایه‌ سه‌رو سه‌کوتی له‌ سه‌رۆکی خیزانی نه‌ده‌کردو وه‌کو خالی منداله‌کان ده‌چوو. ده‌نکه‌ رازیانه‌کانی به‌ جۆریکی وا وردو به‌ دیقه‌ت و راراییه‌وه‌ له‌ نیو کاغه‌زه‌که‌وه‌ ده‌پیبچان که ده‌توت بالتنده‌ی کاغه‌زی بۆ مندالان دروست ده‌کات و پیبش ئه‌وه‌ی سه‌ری خۆی به‌رز بکاته‌وه‌، ده‌ستی کرد به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌.

- بۆ ددانه‌که‌ت ناکیشی؟

سه‌رۆکی شاره‌وانی وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌، ئه‌سکیناسیکی دایه‌و بێ ئه‌وه‌ی که چاوه‌پێی وه‌رگرتنه‌وه‌ی باقییه‌که‌ی بکات، له‌ ده‌رمانخانه‌که‌ چوو ده‌ری.

شه‌و له‌ نیوه‌ی تیبه‌ریبوو، به‌لام هینشتاش له‌ نیو جۆلانه‌دا هه‌ر که‌له‌که‌ی ده‌گۆزین و زاتی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد ده‌نکه‌ رازیانه‌کان بجووت. کاتژمیر نزیکه‌ی یازده‌و له‌وپه‌ری گه‌رمادا، رشینه‌ بارانیکی ورد ده‌ستی پیکرد. هیلاک و داماو به‌ ده‌ستی نۆیه‌تی و نازاره‌وه‌، به‌ له‌رزین و ئاره‌قی سارده‌وه‌، له‌ سه‌ر رووان که‌وتوو له‌ نیو جۆلانه‌داو به‌ زاری قه‌وه‌، له‌ ناخی دلپیه‌وه‌ ده‌ستیکرد به‌ نزاو پارانه‌وه‌. له‌ توندترین گه‌ژبوونی ماسولکه‌کانداو له‌ قوولایی دلوه‌ پاراییه‌وه‌، به‌لام هه‌ستیکرد که هه‌رچه‌نده‌ بۆ په‌یوه‌ندی کردن به‌ خواوه‌ هه‌ول ده‌دات، ئیبش و نازاره‌که‌ی زیاتر به‌ ئاراسته‌ی پیبچه‌وانه‌دا رایده‌کیشیت. ئه‌وسا هه‌ستاو چه‌که‌کانی له‌پێ کردن و قاپوته‌ درتیه‌که‌ی له‌سه‌ر بیجامه‌وه‌ له‌به‌ر کردو چوو به‌رگای پۆلیس.

لهوئى به نهره نهر دهرگابه كهى پيكداداو چوه ژوورئى، پاسه وانه نيمچه خه الووه كان به ترس و له رزه ووه كوئرتاسا به دهست كوتان له نيو تاريكى راره وى به نديخانه كه، به دواى چه كه كانيانا ده گه پان. وهختيک گلوپه كه هه لكران، پاسه وانه كان كه نيوهى جله كانيان له بهر كردهو، چاوه روانى فه رمان بوون.

سه روئى شاره وانى هاوار بكرد: «گوزاليس، روئرا، پالنا».

ئهم سى كه سه له ئه وانى تر جيا بوونه ووه جه نابى مولازميان له نيو خوگرت. ئاشكرا نه بوو كه بوجى ئهم سى كه سه هه لبرئيردراون: سى كه س بوون له خه لكانى ناسايى و مامنا وهندي. يه كيكيان به سه رو سه كوتيكى مندالانه و سه ريكى تاشرا ووه و ژير كراسيكي دريژى له به ردا بوو. دوو كه سه كهى تريش هه ر جلى بنه و هيان له به ردا بوو به لام له به شى لاي سه رو هيان به رگى ره سمبيان له بهر كردهو و قوپچه كانيان دانه خستبوون.

پاسه وانه كان فه رمانى راشكا وانه هيان پينه درا. چوار قادرمه به جارتيك، دوا به دواى سه روئى شاره وانيدا بازيان دايه خوارئ و به ريز له بنكهى پوليس هاتنه دهرئ و به بئى گوئيدان به باران كه نم نم دهبارى، پانتايى شه قامه كه هيان تهى كردو له به ردهم عه يادهى ددانساز راوهستان.

به دوو فه رمانى خيرا، پاسه وانه كان به قونداغه تفه ننگ دهرگاي ماله كه هيان شكاندو گه يشتبوونه ژوورئى كه گلوپى هه يوانه كه هه لكر. پياويكى ورديله سهر روتاووه دهمار دهره پريوو، به تويى بيجامه به دياركهوت كه هه ولى دده رويه كهى له بهر بكات. يه كه م كاري ئه و پياوه، راوهستانى بي جووله و به رز كرده وى دهستيک بوو به دهمى كراوه ووه. هه ره كو ئه و وينه بهى كه به كامپراى فلاش داروه گيراييت، ئاوا له شوئنى خوئى بي جووله راوهستا. ئه وسا خوئى بو دوواوه گوورداو له گه ل ژنه كهى خوئان پيكدادا كه به جلى نووستنه ووه خهريك بوو له ژوورئى دههاته دهر.

مولازم هاوار بكرد: «له جيى خوئ نه جوولتي».

ژنه كه دهستي به زارى خو به ووه گرت و گوتى: «ئه پره» و گه رايه ووه بو ژوورئى نووستن. دكتوره ددانساز كه به دهم روئيشتنه ووه به ره و هوله كه، پشتيني رويه كهى به ست و تازه ئه و

كاته بوو ئه و سى پاسه وانه ديتن كه به تفه ننگه كانيان سي ره هيان له وى گرتبوو. دواى ئه ووه سه روئى شاره وانيشى ديت كه به ئارامى راوهستا ووه دهستي له نيو گيرفانى قاپوته كهى هاويشتوون و هه موو له شى ئاوى ليده چورايه ووه.

مولازم گوتى: «ئه گه ر ژنه كهت له ژوورئى بيتته دهرئ، ئه مانه فه رمانيان پيتراره ته فهى ليتبكه ن».

دكتوره كه كيلونى دهرگابه كهى گرت و سه رى برده ژوورئى و گوتى:

«كچى خو گوئيت ليتبوو». پاشان به ديقه ته ووه دهرگاي ژوورئى نووستنى داخست.

دواى ئه ووه به ره و ژوورئى عه ياده كهى هه نگاوى هه لينا و بينى كه وا لوولهى دو كه لاوى تفه ننگه كان له پشت كه لوپه له حه سيري به كانه ووه بزي دهروانن.

دوو پاسه وان له پيشيبه ووه به ره و لاي دهرگاي عه ياده كه روئيشتن. يه كيكيان گلوپه كهى هه لكرد، ئه وى ديكه شيان يه كسه ر چوه پاش ميژهى كار كردنى و ده مانچه به كى له چه كه جهى ميژه كه هينا به دهرئ.

سه روئى شاره وانى گوتى: «ده بي يه كيكى تريشى ليتبيت».

بو خوئى له دواى هه مووان و له پاش دكتوره كه چوه ژوورئى. دوو پاسه وان به خيراى و هه ست كرده ووه به به رپرسياره تى، ده ستيان به گه ران و پشكنين كردو پاسه وانى سي هه ميش له به رده رگا خه ريكى ئيشكگرتن بوو. پاسه وانه كان شالا ويان برده سه ر سندووقى كه لوپه له كان و سه رميژى كار كردنى ددانسازو قالبه له گه چ دروستكراو و تا قمه ددانه ده سكرده نيوه چل و ددانه تاك و زي ركيفه كانيان له سه ر زه وى به گوئى وهر كرد. قاپه چينيبه كانى نيو قه فه زه كانيان به تال كردن و به سه ر نيزه كانيان به رگه مشه ماييه كهى كورسى ددانسازو دوشه كه فه نهر يبه كهى و كورسي به گه روكه كه هيان دراندو له به ربه كيان هه لوه شاندن.

سه روئى شاره وانى نيشانه كانى ده مانچه كهى هه لدان: «سى و هه شت، لووله دريژ».

به ددانسازى گوت: «وا باشته كه بو خوئ به بي پيچ و په نا پيمان بلتي له كوئيه. ئيمه

نه هاتيوين ماله كهت به سه ريه كدا بدهين». چاوه بچووك و كپه كاني دكتوره ددانسازه كه له پاش چاويلكه زيركفته كانرا هيچيان نه ده دركاند.

به نارامی و بی شله ژان گوتی: «من په لم نییبه، نه گهر حه زتان لییبه فه رمون به سه ریه کی دادهن».

سه رۆکی شاره وانی که مییک راما. پاشان جاریکی تر ژوورو ته خته نارپیکه کانی ده رگا و دیواری به چاوان پشکنی و به ره و لای کورسییه که رویشته و هندییک فه رمانی به پاسه وانه کانیدا. یه کیکیانی له ته نیشت شه قامه که و نه وی دیکه یانی له بهر ده رگای عه یاده که و پاسه وانی سپهه میشی له په نا په نجه ره که دانا. کاتییک له سه ر کورسییه که دانیشته (له و ده مه شه دابو که یه ک به یه ک قوچیه ی پالتوکه ی کردنه وه) وای هه سترکد که به پو لای سارد گه مارو دراوه. ژووره که له بونی کرو زوت سپه خاخ بوو. سه ری خو ی له سه ر سه رینگای کورسییه که دانا و هه ولیدا تا هه ناسه دانی خو ی ریک بخت. ددانسازه که هندییک له و که ره سته پزیشکییانه ی هه لگرته نه وه که له سه ر زه وی که و تبون و خستنییه نیو قاپیکه وه بو نه وه ی له ئاری گهرمدا بیان کولیتیت. پشتی کرده سه رۆکی شاره وانی و به رامبه ر به گری شینی ته باخه ئیسپر توویه که راوه ستا. قیافه ی به جوړیکی و ابو که ده تووت له عه یاده که ی خویدا به ته نیایه. وه ختییک ناوه که به کول هات، کاغز یکی له ده سکی قاپه که وه پینچا و به ره و لای کورسییه که ی هینا. پاسه وانییک ریگای لیگرتیوو. ددانسازه که ناوه گهرمه که ی نه وی کرد تا له سه ر هه لمه که یه وه بتوانیت سه رۆکی شاره وانی ببینیت، گوتی:

- بهم پیاو کوژه بلتی با ریگایه که م به ردا ت.

به ناماژیه کی سه رۆکی شاره وانی، پاسه وانه که له په نجه ره که دوور که و ته وه تا ریگا بو ددانسازه که چول بکات و بو خو شی کورسییه کی راکیشا و له په نا دیواری دانیشته. لاقی لییک بلاو کردن و تفه نکه که ی له سه ر رانی خو ی دانا، به بی نه وه ی که له حاله تی وریابوونی خو ی که م بکاته وه. دکتوره که گلپه که ی هه لکرد، شو قی له نا کا و له چاوی سه رۆکی شاره وانییدا. چاوی نووقانندن و زاری لییک کرده وه. نازاره که ی نه ما. دکتور خرینه

به نازاره که ی دوزییه وه و به په نجه ی شایه تمانی روومه ته نا و ساوه که ی لادا و به ده سته که ی تری گلپه که ی جوولاندو ریکیخست و گوتی نه دایه هه ناسه برکیی نه خو شه که. پاشان هه تا نانیسکان قولی هه لکردن و خو ی بو کیشانی ددانه که ناماده کرد.

سه رۆکی شاره وانی مه چه کی دکتوری گرت.

- نه ی به نجی نا که ی؟

بو یه که مجار چاویان برییه نیو چاوی یه کتری.

دکتوره که به هیتاشی گوتی... «نیوه به بی به نجکردن خه لک ده کوژن».

سه رۆکی شاره وانی بو رزگار بوون هیچ هیتیکی له و ده سته دا هه ست پینه کرد که گازه که ی پیچ گیر ابوو. گوتی: «ده رمانه که بیته». نه و پاسه وانه ی که له قوژنیکه وه خه ریکی ئیشک گرتن بوو، لووله ی تفه نکه که ی تیگردن و هه ردو وکیان گوتیان له ته قه ته قی تفه نکه که بوو له په نا کورسییه که.

دکتور گوتی: «وای دانی نیمه».

سه رۆکی شاره وانی مه چه کی ده سته دکتوری به ردا و وه لایمی دایه وه: «ده بی هه ر هه تبیت» و به تاسه و مشه وه شیبیه وه سه ریری نه و شتانه ی کرد که به گوړی وه ربوون. دکتور دل سو زانه چاوه دیری ده کرد. پاشان سه ری خسته سه ر سه رینگای کورسییه که و بو یه که مجار دکتوره که نیشانه کانی بی تاقه تی لی به دیار که وتن و گوتی:

- مولازم خو ت بی ناقل مه که له بهر نه و کیسه ی که کردوویه تی، ددانه که ت به نج وهر ناگریت. که مییک دوا ی نه وه له پاش به سه ریردنی سامناکترین ساته وه خته کانی ته مه نی خو ی، سه رۆکی شاره وانی ماسولکه کانی خو ی خا و کردنه وه به ماندو و شه که تی له سه ر کورسییه که مایه وه. نه و خاله ره شانه ی که له سه ر کارتونه که ی بنمیچی کیشر ابوون هه مووی له زه یینیدا تو مارکران، به جوړیکی واکه هه تا کوتایی ته مه نی له بییری نه چوونه وه. پاشان گوتی له ده نکه ده نگی دکتوره بوو که له سه ر ده سته شو رکه بوو و دوا ی نه وه خه ریکی رییک خستنه وه ی چه که چه کان و کو کردنه وه ی نه و که لوپه لانه بوو که له گوړی که و تبون.

سه‌رۆکی شاره‌وانی بانگی کرد: «رویرا، به گۆنزالیس بلّی با بیته ژووری و پیکه‌وه ئەو شتانه کۆبکه‌نه‌وه که له‌سه‌ر زه‌وی که‌وتوون. کاریکی وا بکه‌ن که هه‌موو شته‌که به‌جیته‌وه سه‌ر جیی خۆی».

پاسه‌وانه‌کان فه‌رمانه‌که‌یان جیبه‌جی کردو ددانسازه‌که‌ش پارچه‌ لۆکه‌یه‌کی به‌ ده‌می گازه‌که‌ی گرت و له‌ نیو ده‌رمانیکی ره‌نگ ئاسنی هه‌لکیشاو له‌ سه‌ر جیگای ددانه‌ کیشراوه‌که‌ی دانا. سه‌رۆکی شاره‌وانی وای هه‌ستکرد که ئەو شوینه‌ی لۆکه‌که‌ی له‌سه‌ر دانراوه‌ ناگری تیبه‌ربووه. له‌ پاش ئەوه‌ش که دکتۆره‌که‌ زاری پیداخسته‌وه، سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌ر ئاوا له‌ بنمیچی ژووره‌که‌ رامابوو و گوئی بۆ ده‌نگه‌ده‌نگی پاسه‌وانه‌کان هه‌لخستبوو که خه‌ریکی ئەوه‌ بوون تا شته‌کان بخه‌نه‌وه سه‌ر جیی پیشوویان و نیو عه‌یاده‌که‌ ریک بخه‌نه‌وه.

ده‌نگی دووجار لیدان له‌ زه‌نگه‌کانی (ناقوس) کلّیسه‌ به‌رزبووه. ئاوازی بالنده‌یه‌کی بچووک، تیپه‌ربوونی کاتژمیری به‌یه‌ک خوله‌ک دواکه‌وتن، له‌ نیو ده‌نگی باراندا دووباره‌ کردوه. ماوه‌یه‌ک له‌ دوای ئەوه‌ کاتیکی سه‌رۆکی شاره‌وانی بۆی ده‌رکه‌وت که پیاوه‌کانی کاره‌که‌ی خۆیانیان ته‌واو کردوه، به‌ ئامازه‌ی سه‌ر فه‌رمانی پیدان تا بگه‌رینه‌وه بۆ بنکه‌ی پۆلیس.

له‌ ته‌واوی ئەو ماوه‌یه‌دا، دکتۆری ددانساز له‌ ته‌نیشته‌ کورسییه‌که‌ راوه‌ستاوو. کاتیکی که پاسه‌وانه‌کان رۆیشتن، لۆکه‌که‌ی له‌سه‌ر پوکی سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌لگرت و له‌به‌ر شه‌وقی گلۆپه‌که‌ ته‌ماشایه‌کی نیو زاری کردو پاشان شه‌ویله‌کانی خسته‌نه‌وه سه‌ریه‌ک و گلۆپه‌که‌ی لا‌برد. کاره‌که‌ ته‌واو ببوو. ئەوه‌ی که له‌و ژووره‌ بچووک و گه‌رمه‌دا مابۆوه، هه‌مان ئەو هه‌سته‌ بوو که گه‌سک لیده‌ره‌کانی هۆله‌کانی شانۆ له‌ پاش چوونه‌ ده‌ره‌وی دوایین ئەکته‌ر هه‌ستی پیده‌که‌ن.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوئی: «سپله».

دکتۆر هه‌ردووک ده‌ستی له‌ نیو گه‌یرفانی رۆبه‌که‌ی هاویشتن و هه‌نگاوێک بۆ دواره‌ کشایه‌وه تا سه‌رۆکی شاره‌وانی ره‌ت ببیت. سه‌رۆکی شاره‌وانی گوئی: «فه‌رمانمان بۆ

ها‌ت‌بوو که ئەم خانووه‌ له‌ گه‌ل زه‌ویدا ته‌خت بکریته». له‌ پاش ئالقه‌ دره‌وشاوه‌کانی چاویلکه‌را بۆ چاوی دکتۆر گه‌راو گوئی: «زۆر به‌ وردی فه‌رمانمان پیکه‌بشتبوو که چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی و هیندیکی به‌لگه‌نامه‌ی پیلانیکی سه‌رتاسه‌ری بدۆزینه‌وه».

چاوه‌کانی که هیشته‌ش ته‌راییان پێوه‌ مابوو بریینه‌ دکتۆرو درێژه‌یاده‌ی: «پیم و ابوو که به‌ جیبه‌جی نه‌کردنی فه‌رمانه‌که‌ کاریکی باش ده‌که‌م، به‌لام به‌ هه‌له‌دا چوو‌بووم. ئیستا بارو‌دۆخه‌که‌ گۆراوه‌و به‌ره‌ه‌لستکاران زه‌مانه‌تیان دراوه‌تی و هه‌موو خه‌لک له‌ ناشتی و ته‌باییدا ژیان به‌سه‌ر ده‌بن. به‌لام ئیوه‌ ئیستا‌ش بیه‌ر و هۆشتان هه‌روه‌کو ئی مرۆقه‌ پیلانگه‌ره‌کانه». دکتۆره‌که‌ به‌ قۆلی جله‌کانی سه‌رینگای کورسییه‌که‌ی ویشک کرده‌وه‌و هه‌لگه‌راپه‌وه سه‌ر دیوه‌ نه‌دراوه‌که‌ی.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌بی ئەوه‌ی گوئی بداته‌ ئەو نیگا بیه‌رمه‌ندانه‌ی دکتۆره‌که‌ که پیتی ته‌ماشای روومه‌تی ده‌کرد، ئامازه‌ی بۆ سه‌رینه‌که‌ کردو به‌م شیوه‌یه‌ درێژه‌یاده‌ به‌ قسه‌که‌ی خۆی: «ئیه‌و به‌و هه‌لسوکه‌وته‌تان زیان به‌ شاره‌که‌مان ده‌گه‌یه‌ن. ئیستا ده‌بێ شاره‌وانی پاره‌ی هه‌موو ئەم به‌ سه‌ریه‌کدا دراوییه‌ بدات، ئەمه‌ پاره‌یه‌کی زۆره‌ و هه‌مووشی به‌ هۆی لاساری ئیه‌وه».

دکتۆره‌که‌ گوئی: «ئاوی گیای شه‌مه‌لیله‌ له‌ زارت وه‌ریده‌ تا دم و ددانت خاوتین بیته‌وه».

به سهر به لگه نامه کانی هه لېژاردنی پارتە به ره له ستکاره که دا گرت و فه وتاندنی. له ئەنجامی ئەو کاره شدا ئیستا زۆریه ی خه لکی شاره که هه یج جوړه به لگه نامه یه کی ناسینه وه یان نه بوو.

سه روکی شاره وانی دهستی خۆی لیک بلاوکردن و بهم شیوه یه قسه که ی خۆی ته و او کرد: «ئەو خه لکانه ی که ماله کانی خۆیان یان گواستۆته وه، له رووی ره سمیه وه ته نانه ت نازان نایشیان چیه». دادوهر ئەرکادیۆ تیگه یی که خاوه نی ئەو دهسته لیک بلاوکره وانه دلستۆزانه خه فه تباره. چاره سه رکردنی مه سه له که ی سه روکی شاره وانی ئاسان بوو: ته نیا کاریک که ده بویه بیکات ئەوه بوو داوا بکات تا که سپیک وه کو کارمه ندی ره سمی دایره ی ناسنامه ی شارستانی دامه زیندریت.

سکرتیره که ی دادوهر ئەرکادیۆ کاره که ی ئاسانتریش کرد:

- ته نیا کاریک که ئیوه ده بی بیکه ن ئەوه یه که به دوایدا بنیترن. چونکه سالتیک زیاتر ده بی که کارمه ندیکی ئاویان دامه زرانده وه.

سه روکی شاره وانی به بیری هاته وه که چه ندین مانگ به ره له ئیستا کاتیک که دامه زرانندی کارمه ندی دایره ی ناسنامه ی شارستانیان پیراگه یاندا، به ته له فۆن پرساری له سه رووی خۆی کرد که به چه شیوه یه ک پیشوازی له م فه رمانبه ره بکات، ئەوانیش وه لامیان دایه وه: «به گولله». به لام ئەمڕۆ فه رمانه کان له گه ل جارندا جیاوازیان هه بوو. هه ردووک دهستی له گیرفانی هاویشتن و به سکرتیره که ی گوت: «نامه که ی بو بنوسه».

ئامیری چاپ به ته قه ته ق حاله تیکی جووله ی له و نووسینگه یه دا دروستکرد که به دلێ دادوهر ئەرکادیۆ نه بوو. هه ستی کرد که ده روونی به تاله. جگه ره یه کی خواروخیچی له گیرفانی کراسه که ی هینایه ده ری و پیش ئەوه ی دایگرسینی له نیو هه ردووک له بی ده ستیدا هه لیسوراند. پاشان پالیدا به کورسییه که وه و ئەوه ندی که مه ودا ی هه بوو بو دواوه ی شکانده وه. له و حاله ته دا، بو خوشی ئەوه ی پی سه یر بوو که چرکه یه ک له ژبانی خۆی به و دلنیا یه له سه داسه ده وه ده گوزه ریتنی.

له زهینی خۆیدا رسته یه کی دروستکردو هینایه سه ر زوان:

به شی چواره م

دادوهر ئەرکادیۆ، لا په ره کانی فه ره نگی زمانی ته لگرافخانه که ی هه لده دانه وه، چونکه فه ره نگی که ی خۆی چه ند وشه یه کی پیوه نه ما بوو. واژه ی پاسکۆین-ی دۆزییه وه که به زمانی ئیسه پانی به مانای جینونامه دیت به لام سوودیکی ئەوتۆی بو نه بوو. چونکه له فه ره نگی که دا ئاوا نووسرا بوو: ناوی پیتا و درویه که که به گوتنی شیعی ته نژامیز له دژی هه موو که سپیک، ناوبانگی ده رکرد بوو. بیجگه له وه هیندیک شتی تری بی بایه خیشی تیدا بوو سه باره ت به و سووکایه تی نامه بی ئیمزایانه ی که له ده رگا و دیواری مالانیان ده دان. به لام زۆریش دلێ له کاره که ی خۆی سارد نه بووه، چونکه له و دوو خوله که دا که بو دۆزینه وه ی ئەم واژیه ی ته رخانکرد، بو یه که مجار له ماوه ی سالانیکی دوورودریژا، له به ئەنجامگه یانندی ئەرکیک خه یالی ئاسوده بوو بوو.

ته لگرافچی دیتی که دادوهر وا خه ریکه فه ره نگی که له نیو ئەو قه فه زه یه و ئەو یاسا و رتساگه له فه رامۆش کرا وانه ده هاویتیته وه. په یوه ندیه ته لگرافیه که ی پچراندو به خۆو به ده ستیه ک په ره وه هاته لای دادوهر. په ره کانی تیکه ل کردن و خۆی ئاماده کرد تا نویتترین فیلی باوی رۆژ دووباره بکاته وه. به لام دادوهر گویتی پینه داو داوای لیبوردنی لیکردو گوتی: «زۆرم ئیش هه یه» کاتیک که گه یشته سه ر شه قامه به گه رما سووره وه بووه که دلنیا یه کی که می هه بوو که کاتژمیر تازه بووه به یازده و له م سن شه ممه یه دا هیشتا زۆری کات به ده ستیه وه ماوه. له نووسینگه که ی کارکردنی دادوهر دا، سه روکی شاره وانی به مه سه له یه کی ئەخلاقیه وه چاوه ریتی ده کرد. له هه لېژاردنه کانی پیشوودا پۆلیس دهستی

- ئەگەر لە جیاتى تۆ بوومايه به كێكيشم وهكو جیگر له كاروبارى شاردا دادهمهزراند. به پێچهوانه ئهوهى كه چاوهروان دهكرا، سهروكى شارهوانى وهلامى دهسهجیى نهدايهوه. ته ماشايهكى كاتژميرهكهى كرد، بهلام بۆى روون نهبووه داخۆ كاتژمیر چهنده. ههر بهوهنده قایل بوو كه هیتشتا زۆرى ماوه بۆ نیوهروژه. كاتیک كه به قسه هات، زهوقیكى ئهوتۆى له دهنگیدا نهبوو: شارهزایی نهبوو له تهشریفاتى دامهزراندنى جیگریك بۆ كاروبارى شار.

دادوهر ئهركادیۆ بۆ روونكردهوه: «جاران ئهنجومهنى شار جیگریان دهستنیشان دهكرد بۆ سهروكى شارهوانى، بهلام لهبهر ئهوهى كه ئیستا ئهنجومهنان نییه، كهواته له بارودۆخى نااساییدا دهولت دهسهلاتى ئهوه كاره دهدا ته ئیوه.

سهروكى شارهوانى بهدهم ئیمزا كردنى نامهكهوه كه نهشیدهزانی ناوهروژهكهى چیه، گوئی بۆ دادوهر راگرت. پاشان مهیلی خۆى بۆ ئهوه كاره دهبرى. بهلام سكرتیرهكه گرفتییكى ئهخلاقى له شىوازی پیتشنيار كردنهكهى بهرپرسهكهى خۆیدا به رهوا زانى. دادوهر ئهركادیۆش ههر سووربوو لهسهه قسهكهى خۆى: تهشریفاتى نااسایى له رژیمیكى نااساییدا.

سهروكى شارهوانى گوئی: «دهم خوش».

پاشان كلاوهكهى له سههه خۆى ههنگرت تا خۆى پێ باوهشپن بكات. دادوهر ئهركادیۆ سهرنجى بۆ لای ئهوه هیله راکشا كه كلاوهكه له سهه نیوچاوانى سهروكى شارهوانى دروستى كردبوو. له شىوازی خۆ باوهشپن كردنهكهى سهروكى شارهوانى را زانى كه هیتشتاش ههر خهريكى بێرکردنهوهیه لهوه كاره. سوتوى جگههكهى به نینۆكه نهقرتاوهكهى پهنجهى گچكهى تهكاندو چاوهروانى وهلام مايهوه.

سهروكى شارهوانى لیبى پرسى: «دهتوانى پالیئوراویك بۆ ئهوه كاره دهستنیشان بكهى». دیاربوو كه ئهوه پرسیاره ئاراسته سكرتیرهكه كردبوو.

دادوهر دووبارهى كردهوه: «دهستنیشان كردنى پالیئوراویك» و چاوى لهسهه يهك دانان.

سكرتیرهكه گوئی: «ئهگەر له شوینی ئیوه بوومايه كهسیكى شایستهم دادهمهزراند». دادوهر بۆ سهروبههیهى ئهوه قسهیهى به رووى سكرتیرهكه دا دايهوه: «ئى باشه، جا خۆ ئهمه پیتگوئى ناویت، شتهكه بۆ خۆى دیاره». پاشان به نۆره سهیری ههردوکیانى كرد. سهروكى شارهوانى گوئی: «وهكو كۆ؟».

دادوهر به شیهیهكى بېرمهندانه گوئی: «جاری كهسم پێ شك نایه».

سهروكى شارهوانى بهرهو لای دهركا رویشت و گوئی: «بېرى لیبكه نهوه. چونكه وهختیک له گرفتارى ئهه لافاوه رزگارمان بپیت، تووشى گرفتارى جیگری سهروكى شارهوانى دهبن». سكرتیرهكه ماوهیهك به حالهتى خۆنوشتاندنهوه لهسهه ئامیری چاپهكه مايهوه تا وای لیتهات ئیدی دهنگى پیتی سهروكى شارهوانى نهما. ئهوسا گوئی: «كابراهیكى گیله، ههر سال و نیویك لهمه و پیتش بوو كه مېشكى جیگرهكهى پیتشوویان به قۆنداغه تفهنگان پرژاند، كاكم تازه دووباره به دواى كهسیكدا دهگهڕێ تا ئهوه ئهركهى پێ بسپیری».

دادوهر به گورجى ههستایه سهریی.

- من باپروم. نامهوى بهو چیرۆكه ترسناكانه ناخواردنهكهم لى تیک بدهى.

له نووسینگهكه چوهه دهرى. پاش نیوهروۆى ئهوه روژه به شیهیهكى گشتى حالهتییكى شومى ههبوو. سكرتیرهكه بهو بروایهى كه بهرامبهه به خورافیات ههیبوو، ههستى بهو حالهته كرد. كاتیک كه قوفلى له دهركاى نووسینگهكه دها وای ههستكرد كه ئهوه كارهى ناخۆشى به دواوهیه، پاشان تپى تهقاند. لهبهر دهركاى تهلگرافخانه تووشى دادوهر ئهركادیۆ بوو. دادوهر سههه یارى كرد بزانی داخۆ دهتوانیت له یارى پۆكه ریشدا سوود لهو فیلهى یارى پهڕین وهربگیریت یان نا. تهلگرافچى رازى نهبوو نهیئى ئهوه فیله بدرکیتى و ههر بهوهنده قایل ببوو كه بهردهوام ئهوه فیلهى بۆ دووباره بكات وه به جوړیكى وا كه بۆ پهی بردنى دادوهر، سههه داویك به دهستهوه بدات.

سكرتیرهكهش تهماشای ئهه تهردهستهیهى دهكرد. سههه نجام فیلهكهى دیتهوه بهلام دادوهر ئهركادیۆ تهماشای پههه كانی ههر نهدهكرد. دهیزانى ئهوه سى پههه كانی كه تهلگرافچى

نیشانیاں دہدات، ھمان ٺو سڄ پھرانھن کھ بۆ خۆی به بچ بنه ماھیه کی تایبه تی و بی ٺوھی که تھلگرافچی چاوی لیبت، له دلی خۆیدا ھلئیزاردون.

تھلگرافچی گوتی: «ٺوھ جادو و گھریبه». دادوھر ٺھرکادیۆ تازه لهو دھمھدا بوو که کاری سهختی تیپھه پھوون به سھر شه قامیدا به بیرھاته وه. کاتیک که سھرھنجام قایل بوو تا به ریکھوت، قوئی سکر تیرھ که ی گرت و ناچاری کرد تا پیکه وه پئی بنینه نیو ٺو ھوایه گھرمه وه که ریک دھتوت شووشه ی تاوھیه. دوو قوئی چوونه سھر شوسته سیبه ره که. ٺوسا سکر تیرھ که نه پئی ٺو تھردھستیبه ی تھلگرافچی بۆ دادوھر ٺاشکرا کرد. ٺوھنده شتیکی ساده بوو که دادوھر پئی وابوو سووکایه تی پیکراوه.

ماوھبه ک ھه روا بیدھنگی له نیوانیاندا فھرمانرھوا بوو و به پیددا دھرۆیشتن. له ناکاو دادوھر ٺو بیدھنگیبه ی شکاندو به دلرھنجاو بیبه کی ناھ جیوه گوتی: «ئی، خۆ تۆ بۆ جاری دووھ له مھسه له کھت نه کۆلیبه وه».

سکر تیرھ که ماوھبه ک راوھستا تا مانای ٺو رسته یه بدۆزیتھ وه.

سھرھنجام گوتی: «زۆر ٺهسته مه، زۆریه ی جنیونامه کان بهر له گزنگی به یان دھدرپین».

دادوھر گوتی: «ٺه مھش بۆ خۆی فیلتیکی دیکه یه که من سھرم لپی دھرناچی. به لام له سھر جنیونامه یه ک که س نایخوئیتھ وه خھو له خۆم حھرام ناکھم».

سکر تیرھ که گوتی: «مھسه له کھش ھھر له سھر ٺوھیه. جنیونامه کان نین که خھویان له ھه موو که س حھرام کردووه، به لکو ترسانه که یه لییان». ٺه مھ ی گوت و راوھستا چونکه گھیشته بووه و مالی خۆی.

له گھل ٺوھ شددا که ٺو زانیاریانھ ی سکر تیرھ که به دھستی ھینابوون که موکوپریان تیدا بوو، به لام دادوھر ٺھرکادیۆ دھویست بزانی داخو گھیشته ته کوئی. ژماره و بهرواری جنیونامه کانی ژماردن. یازده جنیونامه له ماوھ ی حھوت روژدا. له لایه کی تریشه وه ھیچ په یوھندیبه ک له نیوان ٺو یازده ناوھدا نه بوو. ٺو که سانھ ی که جنیونامه کانیان دیتبوون له سھر ٺوھ کوک بوون که به په ره موچ و مھره که بی شین و خھتی چاپی نووسراون.

ناوھرۆکی جنیونامه کان شتیکی نوییان نه دھدرکاند. شتیکی وایان تیدا نه بوو که له دھمیکه وه له سھر زارو زمانان نه بوویت. ھه موو مھزه نده و گومانه کانی تاوتوی کردبوون که موسای سوریا یی بانگی کرد.

- پیروزی به کت له کنه؟

دادوھر ٺھرکادیۆ تپی نه گھیشته. به لام ٺوھ ی له گیرفانی دابوو ھینایه دھری: بیست و پینج سنتاۆ و یه ک سکه ی ٺه مریکایی که لهو سھر دھمه وه که قوتابی زانکو بوو بۆ بهرھهت ھلئیکرتبوو. موسای سوریا یی بیست و پینج سنتاۆ که ی لیوھرگرت.

دادوھر گوتی: «چھندت دھوی ھه لئیکره و ھھر کاتیک حھزت لیوو بده وه».

موسای سوریا یی پارھ ورده که ی له نیو داخيله ھاویشته که زرینگه ی ھات و گوتی: «نامه ویت زھنگی کاتژمیر دو ازدهم به بچ دھنگی بالی جوپرایل بهرگوی بکه وی».

ریک کاتژمیر دوازده، دادوھر ٺھرکادیۆ به دھستی پر له دیاریبه وه بۆ ژنه که ی، گھیشته وه مالی. له سھر قھرھوئله که دانیشته بۆ ٺوھ ی پیتاوه کان له پئی خۆی دانیت و ژنه که شی پارچه ٺاوریشمه گولداره که ی له دھوری له شی خۆی ٺالاند.

له ش و لاری خۆی له دوا ی مندالبوون، له نیو کراسی نویدا بهرجه سته کرد. ماچیکی له لووتی میترده که ی کرد. پیاوه که ویستی خۆی له بهر دھستانی به پینیتھ دھری، به لام ژنه که له سھر پانتایی قھرھوئله که خۆی به سھردا دا. دادوھر ٺھرکادیۆ دھستی له پشتی ژنه که یه وه ٺالقه کردن، ھهستی به گھرمایی ورگه دھره پره که ی کرد، ته نانهت ھهستی به لیدانی گورچيله کانیشی کرد.

ژنه که سھری بهر زکرده وه و به ددان له چیره وه بردنه وه گوتی: «راوھسته با بچم دھرگایه که دابخھم».

سھرۆکی شارھوانی ھینده راوھستا تا دوا یین خانوو له سھر جیگی خۆی جیگیر بوو. له ماوھ ی بیست کاتژمیردا شه قامیکی ته وایان دروست کردبوو. شه قامیک بوو پان و رووت که له ناکاو له داوئنی دیواری گورستانه که کۆتایی پیدھهات. سھرۆکی شارھوانی

شانبه‌شانی خه‌لکه‌که ئیشی کردو له پاش یارمه‌تیدانیان له جیگۆرکی پیکردنی که‌لویه‌له‌کانیان، به له‌شیککی سه‌رتاپا تۆز و خۆلا‌وییه‌وه خۆی گه‌یاندە نزیکترین ژووری چیشته‌ لی‌نان. سوپه‌که له‌سه‌ر ئه‌و ئاگردانه‌ی که به به‌ردان دروستکرا‌بوو قو‌لپه‌قو‌لپی ده‌هات. سه‌ری له‌سه‌ر مه‌نجه‌له‌ سو‌اله‌ته‌که هه‌لگرت و هیندی‌ک بو‌نی کرد. ژنیککی لا‌واز به جوتیک چاوی گه‌وره‌و جوانه‌وه، له‌و دیوی ئاگردانه‌که‌وه به‌بێ ده‌نگی ته‌ماشای ده‌کرد.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «وه‌ختی نان خواردنه‌».

ژنه‌که وه‌لامی نه‌دایه‌وه. سه‌رۆکی شاره‌وانی بێ ئه‌وه‌ی که‌س فه‌رمووی لی‌بکات قاپیک سووپی بو‌ خۆی تی‌کرد. ئه‌وسا ژنه‌که چوو له‌ ژووری نووستنی کورسییه‌کی هیناو بو‌ی له پاش می‌زه‌که دانا. سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ده‌م سوپ خواردنه‌وه، به هه‌یهت و سه‌رسامییه‌وه ته‌ماشای هه‌وشه‌که‌ی ده‌کرد. هه‌ر دو‌ینێ بوو که ئه‌وێ پارچه‌ زه‌وییه‌کی روت و قوت بوو. ئه‌مرۆ جلیان لێ به‌ ته‌نافاندا دا‌بوو تا وشک بینه‌وه‌و دوو به‌رازیش له‌نیو قورا‌و و چلپا‌ودا خۆیان ده‌گه‌وزاند.

سه‌رۆکی شاره‌وانی: «ده‌توانن شتی‌شی لێ برو‌ین».

ژنه‌که بێ ئه‌وه‌ی سه‌ری خۆی به‌رزبکاته‌وه وه‌لامی دایه‌وه: «ئاخر به‌رازه‌کان ده‌یخۆن».

پاشان هه‌ر له‌و قاپه‌را پارچیک گۆشتی کولی‌و و پارچه‌یه‌کی ته‌نکی مانیۆک^(٦) و نیو باره‌نگی^(٦) هیناو له‌سه‌ر می‌زه‌که‌ی دانا. له‌گه‌ڵ ئه‌و میواندارییه‌ سه‌خا‌وه‌تمه‌ندانه‌شیدا، ئه‌وه‌نده‌ی که پیتی کرا گوی پینه‌دانی خۆی نیشاندا.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه هه‌ولێ ئه‌وه‌یدا تا چاوی به‌ چاوی ژنه‌که بکه‌و‌یت.

گوتی: «به‌شی هه‌مووان ده‌کات».

ژنه‌که بێ ئه‌وه‌ی سه‌یری بکات گوتی: «یاخو‌ا ئه‌وه‌ی ده‌یخۆی لیت بی‌سته نه‌خۆشی و قوزه‌لقورت».

(٦) جو‌زه خواردنیکن که مانا کوردییه‌که‌یانم نه‌زانی بو‌یه وه‌کو خۆیانم دانانه‌وه. وه‌رگێر

سه‌رۆکی شاره‌وانی ئه‌م توک و نفرینه‌ی بێ وه‌لام هیشته‌وه. خۆی به‌ نان خواردنه‌وه خه‌ریک کردو گوتی نه‌دایه‌ ئه‌و ئاره‌قه‌ی که به‌ ملیدا ده‌هاته خوارێ. کاتی‌ک که له نان خواردن بو‌وه، ژنه‌که قاپه‌ به‌تاله‌که‌ی به‌رده‌می هه‌لگرته‌وه، هیشته‌ش هه‌ر ته‌ماشای نه‌ده‌کرد.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «ئیه‌وه گه‌ره‌کتانه هه‌تا که‌ی ئا‌وبن؟»

ژنه‌که بێ ئه‌وه‌ی که ئا‌وازه ده‌نگ و رو‌خساری خۆی بگۆرێ، قسه‌ی کرد:

«هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که ئیه‌وه ئه‌و کوژرا‌وانه دوو‌باره زیندوو بکه‌نه‌وه».

سه‌رۆکی شاره‌وانی بو‌ی روونکرده‌وه: «ئه‌مرۆ بارودۆخه‌که گۆرا‌وه. ده‌وله‌تی نو‌ی بی‌ر له خۆشگوزه‌رانی و به‌خته‌وه‌ری خه‌لک ده‌کاته‌وه که‌چی ئیه‌وه هه‌ر.....»

ژنه‌که قسه‌که‌ی بێ بری:

- ئیه‌وه هه‌ر ئه‌و پیا‌وه‌ن به‌ هه‌مان ئه‌و.....

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ پێدا‌گرییه‌وه گوتی: «شو‌ینتیکی وه‌کو ئیره، که له‌ ما‌وه‌ی بیست کاتژمی‌ردا دروستکرا‌وه قه‌ت شتی واتان پیتشتر دی‌توو. ئیمه‌ وا خه‌ریکین هه‌ول ده‌ده‌ین تا شار‌تیکی ریکو‌پیک و شایسته‌ دروست بکه‌ین».

ژنه‌که جله‌ خا‌وینه‌کانی سه‌ر ته‌نافه‌که‌ی لی‌کردنه‌وه‌و چوو ژووری نوستنی.

سه‌رۆکی شاره‌وانی چاوی هه‌ر به‌ دوا‌ی ژنه‌که‌وه بوو تا گوتی له‌ وه‌لامه‌که بوو:

- ئه‌م شاره‌ جار‌ان شایسته‌ و لی‌وه‌شا‌وه بوو، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که ئیه‌وه هاتن.

سه‌رۆکی شاره‌وانی له‌ سه‌ر قا‌وه خواردنه‌وه رانه‌وستا، گوتی: «هه‌ی سپه‌له‌ی نه، ئیمه‌ خه‌ریکین زه‌ویتان ده‌ده‌ینێ که‌چی ئیه‌وه هه‌ر قسان ده‌کهن». ژنه‌که وه‌لامی نه‌دایه‌وه. به‌لام له‌و کاته‌دا که سه‌رۆکی شاره‌وانی خه‌ریکی ته‌ی کردنی پانتایی ژووری چیشته‌لی‌نان بوو بو‌ ئه‌وه‌ی بجیتته‌ ده‌ره‌وه، ژنه‌که له‌ کاتی‌کدا که خۆی به‌سه‌ر ئاگردانه‌که‌دا دا‌هینابۆ‌وه، له‌ بن لی‌وانه‌وه گوتی: «بارودۆخه‌که لی‌ره خرا‌پتریش ده‌بیت. به‌لام ئیمه‌ ئیه‌وه‌مان له‌ بی‌ر ناچیتته‌وه. تو‌له‌ی مر‌دوو‌ه‌کاتان لی‌نده‌که‌ینه‌وه».

کاتییک که به له‌مه‌کان خه‌ریک بوون ده‌گه‌یشتنه‌جی، سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌ولێ ئه‌وه‌یدا تا ئه‌و پاش نیوه‌رۆیه‌ به‌خه‌وێت. به‌لام ده‌ره‌قه‌تی گه‌رمایه‌که‌ نه‌ده‌هات. لاره‌ومه‌ته‌ ئاوساوه‌که‌ی خه‌ریک بوو ده‌نیشته‌وه‌. به‌لام هه‌یشتاش نه‌هاتبووه‌ سه‌رخۆ. دوو کاتژمیتری ته‌واو بی ئه‌وه‌ی بیبینه‌ی، به‌ دوا‌ی جووله‌ی رووباره‌که‌وه‌ بوو و گوێی بو‌ ده‌نگی ئه‌و سیسرکه‌یه‌ گرت که‌ هاتبووه‌ ژووری. بی‌ری له‌ هیچ شتییک نه‌ده‌کرده‌وه‌.

کاتییک ده‌نگی بزۆینه‌ری به‌له‌مه‌کانی به‌رگوێ که‌وت، جله‌کانی له‌به‌ر خۆی دانان و به‌ خاولی ئاره‌قه‌که‌ی سه‌ریه‌وه‌وه‌ خۆی گوێی. ئه‌وسا خۆی به‌ راوکردنی سیسرکه‌که‌وه‌ خه‌ریک کرد. سه‌ره‌نجام به‌ هه‌ردووک په‌نجه‌ی گه‌وره‌و شایه‌تمان سیسرکه‌که‌ی گرت و چووه‌ سه‌ر شه‌قامه‌که‌. مندالیکی خاوین به‌ جلیکی کوک و پۆشته‌وه‌، له‌ نیو ئه‌و سه‌شاماته‌ هاته‌ده‌ری که‌ چاوه‌روانی هاتنی به‌له‌مه‌کانیان ده‌کردو به‌ ره‌شاشیکی نایلۆنییه‌وه‌ پیشی به‌ سه‌رۆکی شاره‌وانی گرت. سه‌رۆکی شاره‌وانی سیسرکه‌که‌ی دا‌یه‌.

که‌مییک دوا‌ی ئه‌وه‌، له‌ نیو دوکانی موسای سوربایی دانیشته‌بوو و چاری بریبه‌وه‌ مانۆری ئه‌و به‌له‌مانه‌ی که‌ خه‌ریکی که‌نار گرتن بوون. ئیسه‌که‌که‌ ماوه‌ی ده‌ خوله‌کان له‌ کولین دا‌بوو. سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌ستی به‌ قورس بوونی گه‌ده‌ی و ژانه‌ سه‌ر کرد، توک و نه‌فرینه‌که‌ی ئه‌و ژنه‌شی به‌ بی‌ره‌اته‌وه‌. پاشان هه‌یور بووه‌وه‌ خۆی به‌ ته‌ماشاکردنی ئه‌و گه‌شتیارانه‌ خافلاند که‌ له‌ دوا‌ی هه‌شت کاتژمیتر بی‌ جووله‌ وه‌ستان، جه‌سته‌ی خۆیان به‌ دوا‌ی خۆدا راده‌کیشاو له‌و ته‌خته‌داره‌ ده‌هاتنه‌ خوارێ که‌ وه‌کو پرده‌ واپوو.

گوئی: «دیسان ئه‌و چه‌په‌لانه‌...»

موسای سوربایی سه‌رنجی بو‌لای شتیکی نوێ راکیشا: گروپیکی سی‌ریک خه‌ریک بوون ده‌گه‌یشتنه‌جی. سه‌رۆکی شاره‌وانی قبوولی کرد، به‌لام نه‌یده‌زانی که‌ ئه‌مه‌ له‌ کوێ زانیوه‌: ره‌نگه‌ له‌به‌ر ئه‌و دیره‌گه‌ گه‌وره‌و جلویه‌رگه‌ ره‌نگاوه‌رنگانه‌ بووبیت که‌ له‌سه‌ر میچی یه‌کیک له‌ به‌له‌مه‌کانیان دانا‌بوون، یان له‌به‌ر ئه‌و دوو ئافه‌رده‌ته‌ بووبیت که‌ ده‌توت سیتیکن و کراون به‌ دوو له‌ت و جلی گو‌لداری یه‌ک با‌به‌تیان له‌به‌ردا بوو، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ واپوو که‌ مرۆقییک دووباره‌ بووبیتته‌وه‌.

له‌به‌رخۆیه‌وه‌ گوئی: «هه‌ر نه‌بی سی‌ریکیک ده‌گاته‌جی».

موسای سوربایی بو‌ی با‌سی گیانله‌به‌ره‌ درنده‌و ئه‌و که‌سانه‌ کرد که‌ کاری سه‌یروسه‌مه‌ره‌ ئه‌نجام ده‌دن. به‌لام سه‌رۆکی شاره‌وانی دلێ به‌ لای لایه‌نیکی تری سی‌ریکه‌که‌وه‌ بوو: لاقی خۆی درێژکردن و ته‌ماشای نووکی چه‌که‌کانی کرد.

- شار خه‌ریکه‌ گه‌شه‌ ده‌کات.

موسای سوربایی ده‌ستی له‌ باوه‌شین کردنی خۆی هه‌لگرت و پرسبایی کرد: «ده‌زانی ئه‌مرۆ با‌یی چه‌ندم شت فرۆشته‌وه‌؟» سه‌رۆکی شاره‌وانی زاتی ئه‌وه‌ی نه‌کرد مه‌زه‌نده‌ بکات و چاوه‌روانی وه‌لامی کرد.

دوکانداره‌ سورباییه‌که‌ گوئی: با‌یی بیست و پینج سنناو».

هه‌ر له‌و کاته‌شدا بوو که‌ سه‌رۆکی شاره‌وانی ته‌لگرافچییه‌که‌ی که‌وته‌ به‌رچاو که‌ خه‌ریکه‌ به‌سته‌ پۆستکراوه‌کان ده‌کاته‌وه‌وه‌ ئه‌و نامانه‌ ده‌داته‌ دکتۆر جیرالدۆ که‌ بو‌ی هاتوون. بانگی ته‌لگرافچییه‌که‌ی کرد. نامه‌ ده‌وله‌تییه‌کان به‌ جیا له‌ نیو به‌سته‌یه‌که‌دا ده‌هاتن. سه‌رۆکی شاره‌وانی نامه‌کانی هه‌لپه‌چرین و دیتی که‌وا هه‌مان نووسراوه‌ ئیدارییه‌ ئاساییه‌کانی جارائن و کو‌مه‌لیک کاغه‌زی به‌ چاپ نووسراوی با‌به‌تگه‌لیکی راگه‌یاننده‌کانی رژێمن. کاتییک که‌ له‌ خۆبندنه‌وه‌ی نامه‌کان بووه‌، شکل و شتیوه‌ی به‌نده‌رگاگه‌ گو‌رابوو و پر بوو بوو له‌ پاکه‌ت و سندوقی بازرگانی و سه‌به‌ته‌ی جوجکان و که‌لوپه‌لی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی سی‌ریک. زۆری نه‌ما‌بوو بو‌ ئیوارێ. له‌ حاله‌تی ئاخ هه‌لکیشاندا به‌ پتوه‌ راوه‌ستا.

- بیست و پینج سنناو.

موسای سورباییش به‌ ده‌نگیکی قایم و تا راده‌یه‌ک دوور له‌ شتیوه‌ زمانه‌که‌ی وی دووباره‌ی کرده‌وه‌: «بیست و پینج سنناو».

دکتۆر جیرالدۆ هه‌تا‌کو به‌تال بوونیان ته‌ماشای به‌له‌مه‌کانی کرد. ئه‌وبوو که‌ سه‌رنجی سه‌رۆکی شاره‌وانی بو‌لای ژنیکی به‌ هه‌یکه‌ل و تین و تا‌قه‌ت راکیشا.

ژنه که ههردوووک قۆلی خۆی پرکردبوون له بازنه. وهکو ئهوه وابوو که له بن سیبهری چهترتیکی بهر ههتاوی له چاوهروانی رزگارکه ریکدا راوهستا بێت.

سهروکی شارهوانی بو بیرکردنهوه دهبارهی ئهوه ژنه که تازه گهیشتبوه جی رانهوستا. ته نیا گوتی:

- به دلنیا بیهوه راهینهری گیانله بهرانه.

دکتۆر جیرالدۆ که وشهکانی له نیوان دوو ریزه ددانی تیژو قایدا دهجووین، گوتی: «له بهک رووهوه قسهی ئیهوه راسته. دهبی دایکی سیزار مۆنترۆ بێت».

سهروکی شارهوانی به ئارامی درێژیدا به ریگای خۆی. سهیریکی کاتژمیرهکی کرد: بیست و پینج خولهکی مابوو بو چوار. له بهر ده رگای پۆلیسخانه که، ئیشکچی پیتی راگه یاند که بابە ئانجیل نیو کاتژمیریک چاوهروانی کردووهو گوتویهتی که کاتژمیر چوار دووباره دیتهوه.

به بی ئامانجیکی دیاریکراو، دووباره چۆوه نیو شه قام و بازار. له په نجه ره کهوه چاوی به دکتۆری ددان ساز کهوت و چوه لای بو ئهوهی شقارتهی لیوه گریت. ددان سازه که به دهم ته ماشا کردنی لاروومه تیبیهوه که هیشتاش به تهواوی نه نیشتبوهوه، شقارتهی دایه.

سهروکی شارهوانی گوتی: «ته ندروستیم باشه».

زاری کردهوهو دکتۆر بوی ته ماشا کرد.

- چه ند ددانیکت کرمه لۆک بوون، ده بی پر بکریته وه.

سهروکی شارهوانی جیگۆر کیتی به ده مانچه کهی قه دی خۆی کردو گوتی: «دیمه وه».

دکتۆر حاله تی روخساری خۆی نه گۆری.

- هه ر کاتیکی پیت خوشبوو و ره وه، به لکو هه ر له ماله کهی مندا بمری و ئاواته که م بیته دی.

سهروکی شارهوانی دهستیکی له شانی داو به روو خوشییه وه گوتی: «نایه ته دی».

دهستی لیک بلاو کردن و به م شپوهیه قسه کهی خۆی ته واو کرد:

- مه سه لهی ددانه کانی من بالاتره له شه ری جیزبایه تی.

- که واته نیازی میترکردنی شه رعیت نییه.

هاوسه ره کهی دادوهر ئه رکادیو لاتی لیک بلاو کردن. «هیچ ئومیدیک نییه، بابه. به تایبه تی که وا خه ربکه مندالم ده بی، نابیت هه ر باسیشی بکریت». بابه ئانجیل نیگای بریسه رووباره که. که لاکی گه وره ی مانگایه ک له سه ر ئاوی ده هات و ده چوو. چه ند باشوکه یه ک به سه ربیه وه ده فرین.

گوتی: «ئاخر منداله که تان ده بیته مندالیککی ناشه رعی».

ژنه که گوتی: «گرنگ نییه. ئه رکادیو به باشی هه ل سوکه وتم له ته کدا ده کات. ئه گه ر ناچار به زه ما وه ندی بکه م ئه و کاته وا ده زانی که به ته له وه بووه و باجه که شی ده بی من بیده م». پیلاره دارینه کانی دانان و له بن ته ختی چواربایه که بنی پیتی خۆی جووت کردن. هه ردوووک دهستی له سه ر ورگه زله هه لبه زیوه کهی ئالقه کردبوون و له بهر ئه وهی که بابه ئانجیل هه روا به بیده نگی دانیشتبوو، دووباره ی کرده وه: «هیچ ئومیدیک نییه، بابه. دۆن ساباس منی به دووسه د پیژۆ کری، شیله ی روحی مژیم و پاشان به بی ئه وهی ده رزیبه کم بداتی وه ده ریتی نام و به کۆلانی خستم. ئه گه ر ئه رکادیو به خۆی نه گرتبام و نه یحه واندمایه وه هه ر له برسانیش ده مردم».

بو به که مجار راسته وخۆ ته ماشای چاوه کانی قه شه کهی کرد.

- یان ناچار به له ش فرۆشتن ده بووم.

بابه ئانجیل شه ش مانگ بوو که خه ربکی ئه و کاره بوو.

دیسان پیتی گوته وه: «ده بی ناچاری بکه ی که زه ما وه ندت له گه لدا بکات و خیزان پیکه هیتن. ئه و ژبان، به و جوړه ی که ئیه به سه ری ده به ن نه ک ته نیا هه ر بو تو مه ترسیداره، به لکو بو شاره کهش سه رمه شقیکی خراپه».

ژنه گوتی: «وا باشته که مرۆڤ رووبینی نه کات، خه لکانی تریش ئه و کاره ده کهن، به لام له بن په رده وه. چما جنیونامه کانتان نه خویندۆ ته وه؟»

قه شه که گوتی: «هه مووی پروپاگه نده یه. تۆ ده بی ژبانی خۆت بکه یه شه رعی و کارتیکی وا بکه ی خه لک پاشه مله باست نه کهن».

– من؟ هیچ پتوبست ناکات پاشمله باسی من بکریت، من به نوژی نیوه رۆ کاره کهم ئه نجام ده ده م. باشته ترین به لگه ش ئه وه یه که هیچ که سیک کاته که ی خۆی بۆ هه لئاسینی جنیونامه به ده رگای منه وه به فیرو نه داوه. ئه و خه لکه به پزانه ش که له گۆره پانه که ژبان به سه ر ده یه ن، ده رگای ماله کانیا ن به کاغه ز ته نراوه».

قه شه که گوتی: «خه ریکه کارتیکی گه مژانه ده که ی. خوا وه ند لوتفی له گه لدا کردووی که پیاو یکت وه گیر که وتوو ره ریزت لیده گریت. ئه گه ر هه ر له به ر ئه وه نده ش بیته ده بی زه ما وه ندی له گه لدا بکه ی و ژبانی خیزانیت بکه یته شه رعی».

ژنه که گوتی: «من سه رم له و شتانه ده رنا چیت. کرۆکی باسه که ئه وه یه که من ئیستا شو تینیکم هه یه تییدا بنووم و ئه وه نده ی هه زم لیبیت خواردن بخۆم».

– ئه ی ئه گه ر به جیتی هیشتی چی؟

ژنه که لپوی خۆی گه ست، کاتیکی وه لامی دایه وه زه رده خه نه یه کی به مانای له سه ر لیوان بوو:

– به جیم ناهیلیت، با به. بۆ خۆم چاک ده زانم له به رچی. ئه و قسه یه له من وه رگه .

با به ئانجیل ئه مجاره شبان ملی بۆ شکست نه وی نه کردو ئه و ژنه ی راسپارد که هه ر هیچ نه بی له مه راسیمه کانی کلێسه دا ئاماده بیته . ژنه که گوتی: «هه ر له م رۆژانه دا ئه و کاره ده کات». قه شه که ده ستی کرده وه به پیاسه کردنه که ی خۆی تا کاتی دیداری له گه ل سه رۆکی شه روه وانیدا دیت. یه کتیک له سوریا یه کان سه رنجی بۆ خۆشی که ش و هه و را کیتشا، به لام ئه و گوتی پینه دا. سه رنجی بۆ لای گروپی سیرکه که راکشبوو که له و پاش نیوه رۆیه دره وشا وه یه دا، گیانله به ره بۆزه کانیا ن داده به زانندن. هه تا کاتژمیتر چوار له وی مایه وه .

سه رۆکی شه ره وانی خه ریک بوو خوا حافیزی له دکتۆری ددان ساز ده کرد که نزیکبونه وه ی با به ئانجیلی دیت. تۆقه ی له گه لدا کردو گوتی: «ریک له کاتی خۆیدا هاتی، ته نانه ت له کاتیکی وادا که بارانیش ناباریت» و خۆی ئاماده کرد تا له قادرمه تیژه کانی بنکه ی پۆلیس سه ربکه ویت. با به ئانجیل وه لامی دایه وه:

– ئه گه ر ئاسمانیش به سه ر زه ویدا برووخی.

له پاش دوو چرکه ریگایان پیدا تا بچیته نیو ژوو ره که ی سیزار مۆنترۆ وه .

له میانی مه راسیمی گوینگرتن له دانپیانان، سه رۆکی شه ره وانی له راره که دانیشته و بیبری له سیرکه که ده کرده وه، بیبری له و ژنه کرده وه که له بلندی ده مه تر را به ددانه کانی خۆی به شته وه هه لده واسی و ئه و پیاهوی که به جلی شینه وه ته پلێ لیده دات.

با به ئانجیل دوا ی نیو کاتژمیتر له ژوو ره که ی سیزار مۆنترۆ هاته ده ری.

سه رۆکی شه ره وانی پرسیا ری لیکرد: «ئیشه که جیبه چی بوو؟»

با به ئانجیل گوتی: «تۆ خه ریکه تا وانیک ئه نجام ده ده ی. ئه و پیاهو پینج رۆزه هیچی نه خواردوه . هه ر بۆ خۆی کابرایه کی به تین و تا قه ته ده نا ده بوایه هه تا کو ئیستا بریت».

سه رۆکی شه ره وانی گوتی: «خۆی وای ویستوه».

قه شه حاله تیکی گران و سه نگین و گه رم و گوری دا به ده نگی خۆی و گوتی: «وا نیبه . تۆ فه رمانت دا وه که هیچی نه ده نی».

سه رۆکی شه ره وانی په نجی به روودا به رز کرده وه .

– ئاگات له خۆ بیته با به، تۆ خه ریکه نه یینی دانپیانانیک ئایینی ده درکینی.

قه شه که گوتی: «ئمه به شیک نیبه له دانپیانان».

سه رۆکی شه ره وانی به گورجی هه ستایه سه ر پی و گوتی: «ده تۆش ئیدی ده رزی مه که به گاسن» و له نا کاو به ده نگی به رز دایه قاقای پیکه نین و گوتی: «مادام ئه وه نده پیبه وه نا ره حه تی، ئیستا چاره سه ری ده که م». بانگی پاسه وانیک کردو فه رمانی پیدا تا له

میوانخانه که را خواردن بۆ سیزار مؤنترۆ بنیرن. «پیتیان بلتی با مریشکی قهله و قاپیک په تاته بنیرن و قاپیکیش زهلاته ی له گه لدا بیت» و روی له قهشه که کردو درتزه پیدا به قسه که ی:

– هه موو ئه و شتانه له سهر حیسابی شاره وانیه، بابه ده بینی که بارودوخه که چند گۆراوه؟

بابه ئانجیل سهری خوی دانه واند.

– که ی به یری ده که ن؟

– به له مه کان سبه بنی ده رۆن. ئه گهر ئه مشه و بیته وه سهر عه قل، سبه بنی به یری ده که بن. به لام ده بی بزانی که پیاوه تی له گه لدا ده که م.

قهشه که گوتی: «به لام نرخی ئه م پیاوه تیبه هیتدیگ گرانه».

– هیچ پیاوه تیبه ک بۆ مرۆف به خۆرای نابیته.

راسته وخۆ رووانیه چاوه شین و روونه کانی قسه که و زیاتر گوتی:

– هیوادرم ئه م شتانه ت تیگه یان دیته.

بابه ئانجیل وهلامی نه دایه وه. له قادرمه کان چووه خوارۆ و کاتیک که پیتی گه یشته سهر زه وه ی به دنگیکی کپ مائاواپی کرد. ئه وسا به بی له ده رگادان سهرۆکی شاره وانی چووه ژوو ده که ی سیزار مؤنترۆ وه.

ژوو یریکی ساده بوو: ده ستشۆریک و قهره ویله یه کی ئاسن. سیزار مؤنترۆ به ریشی نه تاشراوه وه له سهر قهره ویله که راکشابوو. به هه مان ئه و جلانه وه که سح شه مه ی رابردوو له کاتی هاتنه ده ره وه ی له مائی له به ری دابوون. کاتیک دنگی سهرۆکی شاره وانی به رگوتیان که وت، ته نانه ت چاوشی نه تروکاندن. سهرۆکی شاره وانی گوتی: «ئیسنا که حیسابی خۆت له گه ل خوادا پاکردۆته وه، له هه موو شتیگ گرنگتر ئه وه یه که له گه ل منیشدا ئه و کاره بکه ی».

کورسبیه کی راکیشاو هینایه ته نیشته قهره ویله که و پاشه و پیش له سهری دانیشته و سینگه به پشتیه که وه دا. سیزار مؤنترۆ زهینی خوی به ئالیداره کانی بن میچه که وه خه ریک کرد. ده توانرا له ده ور به ری ده میدا زیانه کانی وتووژیکی درتزه یان بی نیرت، به لام دلله راوکی تی تیدا به دی نه ده کرا. گوتی له دنگی سهرۆکی شاره وانی بوو که ده یگوت: «پیتوبست به وه ناکات من و تو ئه مسه رو ئه وسه ر بکه ین. سبه بنی لیته ت لاده بن. ئه گهر به خت یا وه رت بی هه تا دوو سح مانگی دیکه لیکۆله ره وه یه کی تایبه تی دیته ئیره. ئه وه ش ده گه ریته وه سهر ئیمه که چ شتیکی به گوتدا بخوتین. هه فته ی دو اتیر به به له م بۆ ئیره ت ده هیننه وه هه تا ئه و کاته ش ئیدی بۆ خۆت تیگه یشتوو ی که چ بی عه قلیبه کت کردوو».

که میک راوه ستا، به لام سیزار مؤنترۆ هه روا له سهرخۆ مایه وه.

– پاشان، به دادگاگان و پاریزه ره کانه وه لانی که م بیست هه زار پیتۆت لی ده کیشنه وه.

جگه له وه ش، ئه گهر لیکۆله ره وه ی تایبه تی پیتیان بلتی که تو ملیۆنه ری، ئه وا زیاتر له سهر ده که وی.

سیزار مؤنترۆ سهری بۆ لای وی سووراند. جوولانه که ی به باشی هه ستی پینه ده کرا، به لام فه نه ره کانی قهره ویله که ی به دننگ هینان.

سهرۆکی شاره وانی به ناوازه دنگی راویژکاریکی روحانی درتزه یدا به قسه که ی خوی: «با له کورتی بیبرمه وه، به گشتی به وه هه موو ئه مسه ره و سهری که پیت ده که ن و به کاغه زو کاغه زکاریبه کان، ئه گهر زۆرت شانس هه بیت، دوو سالت بۆ ده برنه وه».

وای هه ستکرد که سهر له به ر پشکنینی بۆ ئه نجام ده دن. کاتیک که نیگای تیرامای سیزار مؤنترۆی به رچاوان که وت، هیشته قسه که ی نه بریوه، به لام ناوازه دنگی خوی گۆری.

– ئه وه ی هه ته له پیاوه تی منه وه یه. فه رمانان پیتگه یشتبوو که بتفه وتین. فه رمانه که وا هاتبوو که به شه وی بکوژی و هه موو مه ر و مالا ته که ت ده ستی به سه ردا بگیریته بۆ

ئەو دەولەت خەرجى قورسى ھەلبىئەدەنەكانى تەواوى ئەم دەقەرەى پى پىرپىكاتەو. بۆ خۆت چاك دەزانى كە لە شارەكانى دىكە سەرۆكى شارەوانىيەكان ئەو كارەيان كەردو. بەلام ئىمە لەو فەرمانە سەرپىچىمان كەرد.

لەو ساتەوختەدا يەكەمىن نىشانەكانى بىر كەردنەو دەى لە سىزار مۆنتەرۆدا بۆ دەر كەوتن. لاقى زياتر لىك بلاو كەردن. دەستى بە پاش كورسىيە كەدا بەردانەو دەو وەلامى ئەوتۆمەتە ھەلنەبەستراو دەى دا يەو:

- لەو پارەى كە بۆ رزگار كەردنى ژيانت داوتە، دەرھەمىكى نەچۆتە گىرفانى منەو. ھەمووى لە رىكخستنى ھەلبىئەدەنەكاندا خەرج كرا. ئىستاش ئەم دەولەتە نوپىيە بىيارى داو كە خۆشى و ناشتى لە ھەموو جىگايە كەدا بەرقەرار بىت و زەمانەتى ژيانى ھەموو كەسپىك بكات. بەوئەندە مووچەى كە دەبەدەنە من ھەمىشە ھەر لات و پاتم و تۆش ھەموو جەستەت لە بۆگەنى پارە ھەلكشاو. دەتوانى سەودايەكى چاك بكەى.

سىزار مۆنتەرۆ زۆر بە زەحمەت دەستى كەرد بە ھەستان. وەختىك كە ھەستايە سەرىپى، سەرۆكى شارەوانى خۆى بە قەلا فەتتىكى وردىلەو خەماويىيە دىت كە لە بەرامبەر دىوتىكى زەبەلاحدا راوہستاو. ئاسەوارى شەوق و زەوقى لەو نىگايەدا بە ديار كەوت، كە ھەتاكو پەنا پەنجەرەكە بە دواى سىزار مۆنتەرۆو بۆو.

لەبەرخۆيەو گوتى: «ئەمە باشتىر سەوداى تەواوى ژيانى تۆيە».

پەنجەرەكە روو و رووبارەكە دەكرابەو. سىزار مۆنتەرۆ رووبارەكەى نەناسىبەو: ئەو خۆى لە شارىكى تردا دەبىنى و پىي و ابوو كە رووبارەكە پايدار نىبە. لە پشتەو ورا گوتى لە دەنگىك بوو: «من دەمە وىت يارمەتەت بەدەم. ھەموومان دەزانىن كە مەسەلەكە مەسەلەى شەرەف و ناموس بوو. بەلام سەلماندى كارىكى گرانە. كارىكى زۆر بى ئاقلانەت كەرد كە جىنونامەكەت دراند». ھەر لەو كاتەدا بۆنىكى ناخۆش كە مەرۆقى بە ھىلنج دەخست رووى لە ژوورى كەرد.

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «لەوانەيە لاشەى مانگايە كە لە شوپىنىك لە قورپىدا چەقى بىت». سىزار مۆنتەرۆ ھەر ئاوا لەبەر پەنجەرەكە ما يەو و بۆگەنەكە كارى تىنەدەكەرد. سەر

شەقامەكە چۆل و ھۆل بوو. لە بەندەرگايەكە سى كەشتى لەنگەريان بەردابۆو و كرىكارەكانى خەرىكى ھەلواسىنى جۆلانەكانيان بوون بۆ نووستن. بۆ رۆژى دوايى كاتمىر حەوت، بارودۆخەكە گۆرا، بۆ ماو دەى نىو كاتمىرىك لە بەندەرگا ئازاو و قەلەقەل دروست بوو و خەلكىكى زۆر لەوئى كۆدەبۆو و چاوەروانى سوار كەردنى گىراو كەيان دەكەرد.

سىزار مۆنتەرۆ ناخىكى ھەلكىشا. دەستى لە گىرفانى ھاويشتن و بە ئاوازە دەنگىكى بىاردەرانە، بەلام بى پەلەكەردن، تەواوى فەكرەكانى خۆى لە وشەيەكەدا كۆكەردەو:

- چەندە؟

دەسبەجى وەلامى درا يەو:

- پىنج ھەزار پىزۆ، بايى پىنج ھەزار پىزۆ گۆلكى يەكسالە.

- با پىنج گۆلكى تىرشى لەگەلدا بىت، بەو مەرجەى كە ھەر ئەمشەو لە پاش تەواو بوونى بەرنامەى سىنەمادا، بە بەلەمىكى تىزەرەو بەرىم بكن.

به شی پینجه م

که شتییه که فیکه ی لیداو له ناوه راستی رووباره که دا بایدایه وه. حه شاماته که له به ندهرگا و ئافره تانیش له په نجه ره کانه وه بو دوا جار رۆزاربو مۆنترویان دیت که له تهنیش دایکی و له سه ره باولیه تهنه که که دانیشتبوو. حه وت سال بهر له ئیستا به خۆه به م باولیه تهنه که به وه هاتبوو بو ئه م شاره. دکتور جیرالدو که له بهر په نجه ره ی عه یاده که ی خه ریکی ریش تاشین بو، له دلّی خۆیدا بییری کرده وه که ئه م سه فهره بو ئه و ژنه وه کو گه رانه وه وایه بو دنیای راسته قینه. ئه و پاش نیوه رۆیه، دکتور جیرالدو له کاتی هاتیدا رۆزاربوو بیینیبوو که به روپۆشه شتیوه به نییه که ی مامۆستاییه وه و پیتلاوی پیاوانه وه له به ندهرگا راوه ستا بوو و به دوا ی که سیکتدا ده گه را که باولیه که ی به که مترین هه قده ست بو بگه یه نیته قوتابخانه. وا ده هاته پیش چاو که خۆی داوه ته ده ست ژبانیکی ئاسایی و پیروبوون له و شاره نامۆیه دا. دواتر رۆزاربوو بو خۆی گه راپه وه که ناوی ئه و شاره ی یه که مجار له رۆژی راکیشانی تیروپشکدا- له نیوان ئه و یازده که سه دا که خۆیان هه لباردبوو بو شه ش جیگای به تال- له سه ره ئه و پارچه کاغه زه دیت که له نیو کلاویکتدا هینایانه درئ. له قوتابخانه، ژووریکی بچووکیان دابوو یه که قه ره و پیتیک و ده ستوورییه کی تیدا بوو. له کاتی بئ ئیشیداو چاوه پروانی به کول هاتنی حه لّوای ئارده زوپات له سه ره ته باخه نه وتییبه که ی، خۆی به چینی سه ره میزه وه ده خافلاندا. له کرسمه سی هه مان سال و له یه کییک له ئاهه نگه کانی قوتابخانه دا چاوی به سیزار مۆنترو که وت. ئه و کابراه کی زگورتی و دووره په ریز بوو که هه یچ که س نه یده زانی به ره چه له ک ده چیته وه سه ره کئ. ئه و پیاوه له ریگانی بازرگای کردنی به ئالیدارو ته خته وه ده وله مه ند ببوو و له گه ل

سه گه نیمچه کتویییه کانی له دارستانیکی ده ست لینه دراودا ژبانی به سه ره ده بردو ناوه ناوش ده هات بو شار و به رده و امیش ریشی نه تاشراو بوو و چه که می نووک ئاسنی له پی ده کردو تا پری دوو لوولیه له گه ل خۆیدا هه لده گرت.

وهک ئه وه و ابو که رۆزاربوو بو جاریکی تر بوو بیته وه به براوه ی راکیشانی تیروپشک. دکتور جیرالدو به چه نه گه ی که فاوییه وه، نووقمی ئه و بییر کردنه وانه بوو بوو که له ناکاو بوگه نییک له ده ریای خه یالانی هینایه درئ.

پۆلیک باشوکه که به سه ره که ناره کانی ئه و به ریدا ده فرین، له ترسی شه پۆلی به له مه که به ملاولادا بلاو بوون. بوگه نه که بو ساتیک له سه ره له نگه رگایه که قورسای کرد، ئاویتیه شنه ی شه مالی به ره به یان بوو و ئه وسا دزه ی کرده قوولایی ماله کانه وه. سه رۆکی شاره وانی له سه ره بالکۆنییه که ی ژووری نووستنی هاواری لیبه رزیوه: «بئ دین، خۆ هه ر لیبه ماوه». لیکه پرته وازه بوونی باشوکه کانی دیت و گوتی: «مانگای سه گباب».

به ده ست سه ره که ی لووتی خۆی گرت، چوه ژووری و ده رگای بالکۆنه که ی پیتوه دا. ژووره که بوگه نی هه ر تیدا ماوو. بئ ئه وه ی که کلاوه که ی دانئ، ئاویتیه به بزماریکه وه هه لّوایی و به پاریزه وه هه ولیدا تا لاروومه ته ئاوساوه که ی بتاشیت. که مییک دوا ی ئه وه، به ریتوه به ری سیترک له ده رگایدا.

سه رۆکی شاره وانی به دم ریش تاشینه وه، له ئاویتیه که را ته ماشای کردو پیتی گوت که دانیشتیت. به ریتوه به ری سیترک، کراسیکی شه تره نجی ره ش و سپی له بهر کردبوو و پانتۆلیکی کورت و پوزه وانه شی له پیدا بوو و قامچییه کی به ده سته وه بوو که به رده وام له ئه ژنوی خۆی راده کیشا.

سه رۆکی شاره وانی کاتییک که له تاشینی ریشه زه ره که ی سه رده می دوو هه فته دامای خۆی بووه، گوتی: «جاری هه ر هه یچ نه بووه لای من شکایه تیان لیکردوون، دوینئ شه وی هاتنه لام».

- له سه ره چی؟

- که ئیوه مندالان دهنن بۆ پشیلە دزین.

- ئەو قسە یە راست نییە. هەر پشیلە یەک کە بۆمان دەهینن بە کیلۆ حیسابی دەکەین و پاره کە بیان دەدەین، هەقیشمان بەسەرەو نییە داخۆ لە کۆبیان هیناوه. ئیمەش دواى ئەو هی لیتمان کرین دەیاندهینه گیانله بهره درندهکان تا بیخۆن.

- هەر به زیندوویی له پیشیان دادهنن؟

به پرتیوه بهری سترک گوتی: «نه خیر، چونکه خۆی درندهیی گیانله بهره کان دهرووژیت».

سه روکی شارهوانی له پاش ده موچاو شووشتن، کاتیکی که ده موچاوی خۆی به خاوی ویشک ده کردنهوه رووی تیکرد. هه تاكو ئەو وهخته سه رنجی نه دا بووه ئەو هی که ئەو پیاوه ئەنگوستیلە ی نه قیمه بهردی رهنگا ورهنگی له زۆریه ی په نجه کانی کردووه.

گوتی: «باشه، به هه رحال ده بی بیرکی دیکه ی لیبکه نه وه. ئەگەر هه زتان لیبوو بچن تیمساح راو بکه ن، یان سوود له و ماسییانه وه ر بگرن که ئەگەر له و کهش و هه وایه دا میننه وه به فیرو ده چن. به لام پشیلە ی زیندوو نا، هه قتان به سه ر ئەوانه وه نه بیته».

به پرتیوه بهری سترک شانی هه لته کاندن و دوا به دوا ی سه روکی شارهوانی گه یشته سه ر شه قامه که. سه ره رای ئەو بوئه بیزار که ره ی لاشه ی مانگایه که - که به درک و دالی که ناره کانی ئەو به ریبه وه بسو - پیاوه کان لیره و له وئ کۆمه ل کۆمه ل بسوون و باس و خواسیان ده کرد.

سه روکی شارهوانی هاوار بکرد: «هه ی مندالۆکه ی نه، له جیاتی ئەو هی بسوورینه وه وه کو ژنان پاشهمله باسی خه لکی بکه ن، ده بوایه هه ر له دوینیه تاقمیکتان پیک به تینایه تا لاشه ی ئەو مانگایه مرداره وه بووه به ناوه که دا بده نه وه و لیره ی نه هیلن» چه ند پیاویک ده وریان لیتدا.

سه روکی شارهوانی پیشنیاری کرد: «په نجا پیرو بۆ ئەو که سه ی که هه تا کاتزمیترکی تر شاخه کانی ئەو مانگایه م بۆ بهینیت».

له ناکاو دهنگه دهنگیکی تیکه ل و پیکه ل له وسه ری به نده رگا که به رزبووه. هیندیکی له و

پیاوانه گوتیبستی پیشنیاره که ی سه روکی شارهوانی بسوون و به په له خویان فری ده دایه نیو به له مه کانیانه وه له یه کتریان ده خوتیندو به شان و بالی خویان هه لده گوت. هه ر بۆیه ش سه روکی شارهوانی به زهوق هات و بری خه لاته که ی کرده دوو به رامبه ر: «سه د پیرو، بۆ هه ر شاخیکی په نجا پیرو». به پرتیوه بهری برده ئەو سه ری به نده رگا که دوو قوولی ئەو هنده چاوه رتیان کرد تا یه که مین به له م گه یشته که ناره کانی ئەو به ری. ئەو سا سه روکی شارهوانی روو بکرده به پرتیوه بهری سترک به زه رده ی سه ر لیوانه وه گوتی:

- شاریکی چالاکه.

به پرتیوه به ریش بۆ پشت راست کردنه وه ی قسه که ی وی سه ریکی بۆ له قاند. سه روکی شارهوانی گوتی: «ته نیا گرفته که له و جزه کاتانه دایه. خه لکه که له بهر ئەو هی هه یج ئیش و کاریکیان نییە، بیر له شتی گه مژانه ده که نه وه». کۆمه لیک منداله ورد که به ره به ره له ده وریان کۆبوونه وه.

به پرتیوه بهری سترک گوتی: «ئهمه ش سترک».

سه روکی شارهوانی قوولی به پرتیوه بهری گرتبوو و به ره ولای گۆره پانه که ی راده کیتشا.

پرسیاری لیکرد: «له سترک چی ده که ن؟».

به پرتیوه به ره که گوتی: «هه موو شتیکی. ئیمه نمایشی هه مه چه شنمان هه یه بۆ مندالان و بۆ گه وره کانیش».

سه روکی شارهوانی وه لامیدایه وه: «ئهمه بهس نییە، ده بی دهستی هه موو که سیتیکی پینگات و بتوانی بیینن».

به پرتیوه بهری سترک گوتی: «بیرمان له وهش کردۆته وه».

پیکه وه چونه به تالاییه که ی پاش سینه کا که تاقمیک خه ریکی هه لدانی خیه ته که بوون. ژن و پیاوی که م دوئ، پارچه و رهنگه دره وشاوه کانیان، له لۆریه کانزاییه گه وره و پر له نه خش و نیگاره کان داده گرت. سه روکی شارهوانی کاتیکی له دوا ی به پرتیوه بهری سترکه وه به نیو حه شامه تی مرۆف و که لویه له سه ییر و سه مه ره کاندان به ره و پیتش ده چوو و

تهوقه‌ی له‌گه‌ل هه‌موواندا ده‌کرد، وای هه‌ست به‌خۆی کرد که له‌نیو پاپۆریکی ئالۆزو له‌حاله‌تی ژیر ئاو که‌وتندایه. ئافره‌تیکی که‌ته‌و ناخۆلا که‌زۆریه‌ی هه‌ره‌ زۆری ددانه‌کانی زێربوون. دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ته‌وقه‌ی له‌گه‌لدا کرد، ته‌ماشای به‌ری ده‌ستی سه‌رۆکی شاره‌وانی کردو پیتی گوت:

- له‌ داها‌تووی ئیوه‌دا شتیکی سه‌یر ده‌بینم.

سه‌رۆکی شاره‌وانی بێ‌ ویستی خۆی خیرا ده‌ستی کیشایه‌وه‌ بۆ دوا‌وه. نه‌یتوانیبوو ریگا له‌شله‌ژانه‌ کاتییه‌که‌ی خۆی بگریت. به‌رپه‌به‌ری سێرکه‌که‌ به‌ ئارامی نووکی قامچییه‌که‌ی گه‌یانده‌ ده‌ستی ژنه‌که‌. گوتی: «سه‌ری جه‌نابی مولازم گران مه‌که‌» و له‌گه‌ل سه‌رۆکی شاره‌وانی پێکه‌وه‌ چوونه‌ به‌تالاییه‌که‌ی پشته‌وه‌ که‌ ئازله‌ و گیانله‌به‌ره‌کانی لیبوو.

له‌ سه‌رۆکی شاره‌وانی پرسى: «ئیه‌ برواتان به‌ جو‌ره‌ شتانه‌ هه‌یه‌؟».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «په‌یوه‌ندی به‌ شته‌که‌وه‌یه‌».

به‌رپه‌به‌ری سێرکه‌ گوتی: «قه‌ت نه‌یان‌توانیوه‌ ئه‌و برۆیه‌ له‌ مندا دروست بکه‌ن. پیاو کاتیکی ده‌چیتته‌ نیو ئه‌و جو‌ره‌ کارانه‌وه‌، ته‌نیا برۆا به‌ ئیراده‌ی مرۆفه‌کان په‌یدا ده‌کات».

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ دیکه‌ته‌وه‌ ته‌ماشای ئه‌و گیانله‌به‌ره‌انه‌ی کرد که‌ له‌ گه‌رمان ورو گێژ ببوون. قه‌فه‌سه‌کان هه‌لا‌ویکی بۆن ناخۆشیان لێ هه‌لده‌ستا و هه‌ناسه‌ی پچر پچری گیانله‌به‌ره‌ درنده‌کان توورپه‌یه‌کی هیوا برآوانه‌ی تیدا بوو. به‌رپه‌به‌ری سێرکه‌ قامچییه‌کی گه‌یانده‌ لووتی پلینگیک، ئه‌و گیانله‌به‌ره‌ش وه‌کو شیتان جینگلیدا و زیقاندی.

سه‌رۆکی شاره‌وانی پرسیاریکرد: «ناوی چیه‌؟».

- ئه‌ره‌ستۆ.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «ئه‌و ئافره‌ته‌ی ده‌لێم».

به‌رپه‌به‌ری سێرکه‌ گوتی: «ئها، ئیمه‌ به‌ کاساندرای بانگی ده‌که‌ین، ئاوینه‌ی ئایینه‌».

سه‌رۆکی شاره‌وانی حاله‌تیکی خه‌ماوی به‌ خۆیه‌وه‌ گرت.

- ده‌مه‌ویت له‌گه‌لیدا بکه‌وم.

به‌رپه‌به‌ری سێرکه‌ گوتی: «هه‌موو شتیکی مومکینه‌».

بیه‌که‌ی مۆنتیل په‌نجه‌ره‌کانی ژووری نووستنی کردنه‌وه‌ له‌به‌رخۆیه‌وه‌ گوتی: «ئه‌و دامآوانه‌». میتزه‌که‌ی ریکه‌خست. کتیبی دوعا و ته‌سبیحه‌که‌ی خۆی له‌ چه‌که‌مه‌جه‌ی میتزه‌که‌ هاویشته‌وه‌و بنی پیناوه‌ زرتشکییه‌کانی خۆی له‌و پێسته‌ پلینگه‌ی بن قه‌ره‌وتله‌که‌ خشان‌دو پاک‌ی کردنه‌وه‌. ئه‌وسا به‌ هه‌ر چوار سووچی ژووره‌که‌دا سوورپه‌وه‌ تا ده‌رگای که‌نتۆری جلان و هه‌رسیک بۆفیه‌ له‌ دیوارگیراوه‌که‌و چه‌که‌مه‌جه‌ی میتزه‌ چوارگۆشه‌یه‌ تاقچه‌ شپه‌که‌ی که‌ په‌یکه‌ریکی له‌ گه‌ج دروستکراوی رافایل-ی پیاوچاکی له‌سه‌ر دانرابوو دا‌بخات. سه‌ره‌نجام ده‌رگای ژووره‌که‌شی کلۆمدا.

به‌و قادمه‌ به‌ردینه‌ پانانه‌دا چووه‌ خوارێ که‌ هیللی مارپیتچیان له‌سه‌ر هه‌لکه‌ندرابوو و هه‌ر له‌و حاله‌تدا بی‌ری له‌ چاره‌نوسی رۆزایۆ مۆنترو کرده‌وه. له‌ کاتی ره‌تسوونیدا به‌ره‌و سووچیکی به‌نده‌رگایه‌که‌، له‌ که‌لینیکی بالکۆنییه‌که‌وه‌ چاوی پیکه‌وتبوو، حاله‌تی بریارده‌رانه‌ی کیزۆلیکی قوتابی هه‌بوو که‌ فی‌ریان کردووه‌ ئاورنه‌داته‌وه‌ بۆ دوا‌وه. بیه‌که‌ی مۆنتیل هه‌ستی کرد که‌ ئه‌و رووداوه‌ی ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر سه‌ری هه‌لدا‌بوو، سه‌ره‌نجام کۆتایی پیه‌اتوو.

کاتیکی له‌ قادمه‌کان چووه‌ خوارێ دهنگی هه‌راوه‌ریا و ژاوه‌ژاو، وه‌کو بازاری لادی، له‌ حه‌وشه‌ی مالدیدا هاته‌ پێشوازی. لایه‌کی نه‌رده‌که‌، سه‌کۆیه‌کی لیبوو که‌ سه‌له‌که‌ په‌نیره‌کانیان له‌ نیو گه‌لای شین و تازه‌وه‌ پێچا‌بوو و له‌ سه‌ریه‌کیان هه‌لچنی بوون. که‌میک دوورتر و له‌سه‌ر هه‌یوانی، کیسه‌ خوی و هیزه‌ پر له‌ هه‌نگوینه‌کانیان له‌ سه‌ریه‌ک که‌له‌که‌ کردبوون. پاش حه‌وشه‌که‌ش ته‌ویله‌یه‌کی پر له‌ ئه‌سپ و هیستری لیبوو و زینه‌کانیشیان له‌سه‌ر کۆله‌که‌ داره‌کان دانا‌بوون. ماله‌که‌ بۆنی چوارپیتانی گرتبوو که‌ تیکه‌ل به‌ بۆنیکی تر- بۆنی ویشک کردنه‌وه‌و هارینی قامیشی شه‌کر- بپوو. بیه‌که‌ له‌ ژووری نووسینگه‌که‌دا به‌یانی باشی له‌ سینۆز کارمیچایل کرد که‌ خه‌ریکی دانانی سه‌فته‌ پاره‌کان بوو له‌سه‌ر میتزه‌که‌و به‌ خیرایی بری ئه‌و پاره‌یه‌ی له‌ ده‌فته‌ری گشتیدا تۆمار ده‌کرد.

کاتیگ ئەو پەنجەرەییە کردەووە کە دەپروانییە رووبارەکە، تیشکی کاتژمێر نۆی بەیانی خۆی بە ژووری پیتشوازیدا کرد. ژووریک بوو پێر لە کەلویەلی رازاندنەوی قریوک، کۆمەلە کورسییەکی گەورە رەنگ خۆلەمیسی و هەلامساو و پینەیی گەورە کراوی خۆزی مۆنتیل بە دیوارەو هەلئاسراوو و ریزە گۆلیکی تازەش دەوری چوارچێوەکە دەرازاندهووە. بێووەکە بۆگەنەکە بەرلووتی کەوت و ئەوسا بەلەمەکانی کەنارەکانی ئەو بەریشی کەوتنە بەرچاوا.

پرسیاری کرد: «لە کەنارەکانی ئەو بەرچ باسە؟».

سینیۆر کارمیچایل گوتی: «هەول دەدەن تا لاشە مانگایەک سەراو بکەن».

بێووەکە گوتی: «کەواتە ئەو بۆگەنە ئی ئەو مانگایە بوو. بە درێژایی ئەمشەو خەونم بەو بۆنەو دەدیت». تەماشای کارمیچایل-ی کرد کە نوقمی کارەکی خۆی بوو و درێژە بە قسەکەیدا: «ئێستا هەر لە باوئۆرانیکی گەورەمان کەمە».

سینیۆر کارمیچایل بەبێ ئەوێ سەر بەرزیکاتەو قسەکی کرد:

- دوو هەفتهیە کە دەستی پێکردوووە.

بێووەکە پشنگیری لە قسەکەکی کرد: «بەلێ، راستە. ئێستا ئێمە گەیشتووینە تە کۆتایی رێگا و هەر ئەو نەندەمان بە بەرەو ماوێ کە لە بن تیشکی خۆرو شەونم لە گۆرستاندا بخەوین تا کۆتایی بە تەمەنمان دێت».

سینیۆر کارمیچایل، بێ ئەوێ دەستی لە ئیشەکەکی خۆی هەلگرت، گۆیی بۆ قسەکانی شل کرد. بێووەکە درێژە بە قسەکەکی خۆیدا: «سالانیکی دووردرێژ ئێمە سکالای ئەو مان دەکرد کە بۆچی لەم شارەدا هیچ روونادات. ئێستا لێک لێک بەلامان بۆ دەبارن. دەلێی ئێرادی خوا وایە کە هەموو ئەو شتانه کە سالان روویان نەدەدا، ئێستا یەک لە دوای یەک رووبەن».

سینیۆر کارمیچایل لە پاش سندوو قەرەرا، تەماشایەکی کردو دیتی کەوا تانیشکی لەسەر پەنجەرەکە داناوو نینگای بپووەتە کەنارەکانی بەرامبەر. جلی رەشی قۆل درێژی لە بەردا بوو و نینۆکی خۆی دەکرۆشتن.

سینیۆر کارمیچایل گوتی: «ئەگەر باران خۆشی کردەووە، بارودۆخەکە چاکتر دەبێت».

بێووەکە پێشبینی کرد: «خۆشی ناکاتەووە. قەت بەدەختی یەکیک نییە. چاوت لە رۆزازیۆ مۆنترو نەبوو؟».

سینیۆر کارمیچایل چاوی لێ ببوو و گوتی: «هەمووی چەقەو هەراو سووک کردنی خەلکە. مەرۆف ئەگەر گۆی بداتە جینیونامەکان شیت دەبێ».

بێووەکە هەناسە بەکی هەلکیشا: «جینیونامەکان».

کارمیچایل گوتی: «دەربارەکی منیشیان نوسیوووە».

- دەربارەکی جەنابتان؟

سینیۆر کارمیچایل جەختی کردەووە: «بەلێ دەربارەکی من. زۆریش بە گەورەیی و تیرو تەسەلی. شەمەکی رابردوو. وەکو ناگاداری نامەکی سەر دیواری سینەما».

بێووەکە کورسییەکی راکیشاو بردییە پەنا مێزەکەو بە شلەژاوییەو گوتی: «ئەمەیان ئیدی بیزارکەرە. سەبارەت بە بنەمالەکی نمونەیی ئێو ناتوانرێت هیچ شتیگ بگوتری». سینیۆر کارمیچایل خۆی نەدۆراندبوو.

گوتی: «لەبەر ئەوێ ژنەکەکی من سپی پێستان و مندالەکانیش هەمەرەنگن. بییری لێبکەو، یازدە مندالن».

بێووەکە گوتی: «دیارە».

- بەلێ، جینیونامەکە دەلێ کە من تەنیا باوکی مندالە رەشپێستەکانم و ناوی باوکی کانی تریشیان هیناوە. تەنانەت ناوی دۆن چەپێ مۆنتیلی رەحمەتیشیان هیناوە.

- مێردەکەکی من!

- مېردهكەى تۆ و چوار خانى ديكهش.

بېتوژنهكه به گريان كهوت. گوتى: «سوياس بۆ خوا كه كچهكانى من زۆر لېره دوورن. ئەوان دەلېن كه نايانه وپت پېن بنينه نيۆ ئەم ولاته درندهيهوه كه تييدا مندالانى قوتابى لهسەر شهقام دهكوژن و منيش پېم گوتوون كه ههقيانه و له بهرژهوهندياندايه كه هەر له پاريس بېننهوه».

سېنيۆر كارميجاليل كه ميك كورسييهكهى خۆى سووراند، لهوه تېگه يشتبوو كه ئەو ديمه نه نارحه تكه ره هه موو روژتيك هەر تازه به.

گوتى: «نابى ئيوه خۆتان نارحه ت بكهن».

بېتو كه به دهم هه نيسكانه وه گوتى: «زۆر به پېچه وانه وه، خۆزگه من يه كه م كهس بوومايه كه لوپه له كاني خۆم كۆكر دبايه وه له شاره روشتبام، جار به جهه نهم كه زهوى و زارو كارو كاسبييه كه مان كه ئەو هه موو به دبه ختييهى بۆ وه بهر هيتاوين، هه مووى له دست دهچوو. نا، سېنيۆر كارميجال، من نامه وئ تف بكه مه نيۆ له گه نى زېره وه».

- ئيوه بهر پرسياره تستان له ئەستودايه. تۆ ناتوانى هه موو سامانه كه ت له په نجه ره وه بۆ دهرى فرېدهى.

بېتوژنهكه گوتى: «پاره گلاوى شه يتانه».

- بهلام ئيره دهره نجامى زهحمهت و كویره وه ريبه كاني دۆن چه پى مۆنتيليشه.

بېتوژنهكه قامكه كان خۆى جوين.

وهلامى دايه وه: «تۆ بۆ خۆشت ده زانى كه وانبييه. ئەم پاره و پوله له ريگاي حه رامه وه به دهست هاتوو وه يه كه م كه سيش كه باجه كايدا خودى خۆزى مۆنتيل بوو كه به پى تۆبه كردن مرد».

ئوه يه كه مجار نه بوو كه ئەم قسه يه ده كرد.

بېتوژنهكه درېژهى دايه: «ئەلبه ته ئوباله كهى له ئەستوى ئەو تا وانباره دايه» و ئامازهى بۆ

سه رۆكى شاره وانى كرد كه قۆلى له قۆلى بهر توه بهرى سېركدا بوو و به پياده رۆكهى ئەو به ريدا تييده پەرى. «بهلام ده بى من كه فاره كهى بدم». سېنيۆر كاميجاليل به حالى خۆبه وه وازى له بېتو كه هيتا و سه فته پاره كاني به جبرى ده به ستن و ده يخستنه نيۆ كار تۆنيكى بچو كه وه به گویرهى پىتى ئە به جده ناوى جوتياره كاني له وه دەرگايه را ده خوئنده وه كه رووى له حهوشى بوو. كاتيك كه ئەو پياوانه بۆ هه قده ستنى هه فتانه كه يان ده هاتن، بېتو كهى مۆنتيل گوتى له دهنكى هاتووچۆ كردنيان ده بوو و وهلامى سه لامه كانيانى نه ده دايه وه. ئەو له خانوه گه وه نۆ ژوورى و هه ماويه دا، به تهنيا ژباني به سه ره دهر. هەر له م خانوه دا بوو دا پيره مرد. وهختيك كه خۆزى مۆنتيل ئيرهى كرى به خه يالى هيج كه سېكدا نه ده هات كه له پاش خۆى هاوسه ره كهى به بېتوژنى هه تاكو روژى مردنى له وئ له گۆشه گيريدا ژبان به سه ره دبات. شه وانه كاتيك كه به خۆو به دهرمان رشپنه وه ده چوه يه ك به يه كى ژوره به تاله كانه وه، دا پيرهى به دهم ئەسپى كوشتنه وه له راره وه كان ده هيتا يه پيش چاوان و لىتى ده پرسى: «كهى من دهمرم؟». بهلام ئەم بېتوهنديبه دلپه سنده له گه ل جيھانى سه ره وه دا، تهنيا ترس و له رزى وى زياد ده كرد، چونكه وهلامه كه، وهكو وهلامى هه موو مردوو هه كاني تر، جۆراو جۆرو گه مژانه بوو.

كاتيك دواى كاتزمير يازده، بېتو كه له پاش په رديه ك له فرميسكه وه، چاوى به بابە نانجیل كهوت كه به گۆزه پانه كه دا تيده پەرى. بانگى كرد: «بابه، بابه» و واى هه ستركد كه به بانگ كردنى قه شه كه خهريكه ههنگاويكى كۆتايى هه لدېنيتته وه. بهلام بابە نانجیل گوتى له دهنكى نه بوو و له پياده رۆكهى ئەو بهرى له دەرگای بېتو كهى ئاسيسى داو دەرگايه كه به دزييه وه خرايه سه ر پشت تا قه شه كه بچپته ژوورئ.

بېتو كهى ئاسيس له هه يوانىكى پر له ئاوازي بالنده دا، له سه ر كورسييه كى جاو لىتى راکشابوو و ده سماليكى بۆن خۆش و ته ركراوى به ده موچاوى خۆى دادا بوو. به شىوازى له دەرگادانه كهى زانى كه بابە نانجيله. بهلام پشوو دانه كورته كهى خۆى دريژكرده وه هه تا واى ليهات دهنكى سه لام كردنى قه شه كهى بهرگوپيان كهوت. ئەوسا ده سماله كهى له سه ره ده موچاوى خۆى لا برد. بى خهوى به چۆكيدا هيتا بوو.

گوتى: «مبه خشه بابە. بهم نزيكانه چاوه رپيم نه ده كردى».

بابه ئانجیل به بیبری هاتهوه که بۆ نیوه‌رۆژه بانگه‌بشت کراوه و به شله‌ژاوی داوای لیبوردرنی کردو گوتی که ئه‌ویش ژانه‌سه‌ری هه‌بووه وای به باش زانیوه که به‌ر له هاتنی گهرما گۆره‌پانه که ته‌ی بکات.

بیوه‌که گوتی: «ئه‌وه قه‌یدی ناکا، به‌لام هه‌زم نه‌ده‌کرد به‌و حاله‌ته‌ه‌ماوییه‌وه بمبینی».

قه‌شه‌که کتیبینیکی دو‌عای به‌رگ دراوی له‌گیرفانی خۆی ده‌ره‌یناو گوتی: «ئه‌گهر پیت خۆشه‌ دووباره‌ پشوو بده‌وه، من خه‌ریکی دو‌عا کردن ده‌بم». بیوه‌که به‌ره‌چه‌ی دایه‌وه:

- ئیستا باشتر بووم.

به‌چاوی نووقاوه‌وه هه‌تا ئه‌وسه‌ری هه‌یوانی رۆبشت و له‌گه‌رانه‌وه‌یدا، به‌ویه‌ری ریکویپیکیه‌وه ده‌سماله‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌سکی کورسییه‌که‌ دانا. وه‌ختیک له‌به‌رده‌م بابه ئانجیل دانیشت، چهند سالیک خۆی له‌وی به‌حجیلتر نیشان ده‌دا.

پاشان به‌ئارامی گوتی: بابه، من پتیوستیم به‌کومه‌کی جه‌نابانه».

بابه ئانجیل کتیبه‌که‌ی دو‌عای خسته‌وه‌ نیو‌گیرفانییه‌وه.

- له‌خزمه‌تی ئیوه‌دام.

- دیسان ده‌رباره‌ی رۆبیرتۆ ئاسیسه.

رۆبیرتۆ ئاسیس سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که به‌لینی دابوو تا مه‌سه‌له‌ی جنیونامه‌کان له‌بیبری خۆی بیاتوه، رۆژی پشتر که له‌مالی چوو‌بووه ده‌ری بریار وابوو هه‌تا‌کو رۆژی شه‌مه‌ نه‌گه‌رپته‌وه. به‌لام هه‌ر ئه‌و شه‌وه له‌ناکاوه‌رپاوه‌وه. هه‌تا به‌ری به‌یانی که ماندویتی پرزه‌ی لیبریوو، له‌هۆده‌به‌کی تاریکدا دانیشتبوو بۆ ئه‌وه‌ی دۆستی ژنه‌که‌ی خۆی بگریت.

بابه ئانجیل به‌واقی ورم‌اوه‌وه گوتی بۆ قسه‌کانی گرت.

گوتی: «ئه‌و قسانه‌هیچ بنه‌مایه‌کیان نییه».

بیوه‌ژنه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه: «بابه تو به‌ره‌بابی ئاسیس ناناسی. هاوار بۆ ئه‌و کاته‌ی که خه‌یالی خه‌راپ له‌سه‌ریان بدات».

قه‌شه‌که گوتی: «رییکا رای من سه‌باره‌ت به‌جنیونامه‌کان ده‌زانیت. به‌لام ئه‌گهر هه‌زت لیبت ده‌توانم له‌گه‌ل رۆبیرتۆ ئاسیسا قسه‌ بکه‌م».

بیوه‌ژنه‌که گوتی: «نا، به‌هیچ جو‌ریک نابێ، ئه‌مه ئاگره‌که خۆشتر ده‌کات. به‌لام ئه‌گهر له‌وتاری رۆژی یه‌کشه‌مه‌تاندا ده‌رباره‌ی جنیونامه‌کان قسه‌ بکه‌ی، دلنیام له‌وه‌ی که رۆبیرتۆ به‌ئاگا دیته‌وه».

بابه ئانجیل ده‌ستی لیک بلا‌وکردن و به‌ده‌نگی به‌رز گوتی: «مه‌حاله. ئه‌مه بابه‌خدا نه‌به‌شتیک که گرنگ نییه».

- هیچ شتی که ریگه‌گرتن له‌تاوان گرنگتر نییه.

- یانی پیت وایه که ره‌نگه‌کاره‌که بگاته ئه‌و راده‌یه؟

بیوه‌ژنه‌که گوتی: «نه‌ک ته‌نیا هه‌ر پیم وایه، به‌لکو دلنیام له‌وه‌ی که ناتوانم ریگای لیبگرم. که‌می‌ک دوای ئه‌وه له‌سه‌ر میز دانیشن و کارکه‌ریکی پیخواس برنج و فاسولیاو سه‌وزه‌ی کولیو و قاپیک کفته‌ی بۆ هینان که ساسیکی ره‌نگ قاوه‌یی خه‌ستیشی له‌سه‌ر رۆکراوو. بابه ئانجیل له‌بیده‌نگیدا خواردنی راکیشایه‌ پش خۆی.

بیبه‌ری تیژو بیده‌نگی سه‌یری ئه‌و خانووه‌هه‌ستکردن به‌و ناره‌حه‌تییه‌ی که له‌و ساته‌وه‌خته‌دا دلی لپی پر بوو، بووه هۆی ئه‌وه‌ی که ژوو‌ره به‌رته‌سک و باریکه‌که‌ی خۆی له‌و گه‌رمایه‌ سوتینه‌ری شاری ما‌کو‌ندۆدا به‌بی‌ریته‌وه. له‌رۆژیکی ئه‌وا گه‌رم و تو‌زو خۆلاویدا بوو که له‌ئه‌نجامدانی مه‌راسیمیکی ئایینی خۆی به‌دوور گرت که بۆ به‌خاکسپاردنی ته‌رمی پیاویک بوو که له‌سیداره‌ درابوو. خه‌لکه‌که‌له‌ ره‌قه‌ی شاری ما‌کو‌ندۆش له‌ناشتنی ته‌رمی ئه‌و کابرایه‌خۆیان به‌دوور گرت.

قۆیچه‌ی که‌وایه‌که‌ی کردنه‌وه تا سینگه‌ ئاره‌قاوییه‌که‌ی هه‌وای لیبتات.

به‌بیوه‌ژنه‌که‌ی گوتی: «زۆر باشه، که‌واته کاریکی وا بکه که رۆبیرتۆ ئاسیس له‌سه‌داسه‌د به‌شداری له‌وتاری رۆژی یه‌کشه‌مه‌ی کلتیسه‌دا بکات».

بیوه‌ژنه‌که‌ش به‌لینی پیتا.

دکتۆر جیپرالډۆ و ژنه‌که‌ی که قهت پاش نیوه‌رۆیان نه‌ده‌نووستن، خۆیان به خۆیندنه‌وه‌ی یه‌کیک له کتیبه‌کانی دیکزنه‌وه خه‌ریک کرد. ئەوان له به‌شی نیوه‌وه‌ی به‌ریتا‌یه‌که‌ی مالتی دانیش‌تیبون. پیاوه‌که له نیو جۆلانه‌که‌یدا درپژ ببوو و ده‌ستی ئالقه کردبوون و له بن سه‌ری خۆی نابوون و گوپی راگرتبوو. ژنه‌که‌شی کتیبه‌که‌ی له سه‌ر ئەژنۆی خۆی دانا‌بوو و پشتی کردبووه شه‌مدانه‌کان که له‌به‌ر تیشکی رووناکی ده‌بریقانه‌وه. به‌بێ هه‌لپه‌و به‌ی ئەوه‌ی که له سه‌ر کورسییه‌که جووله‌ جوولتی بکات کتیبه‌که‌ی ده‌خۆینده‌وه و زۆر لیهات‌تو‌وانه ره‌چاوی شوینه‌کانی راوه‌ستانی ده‌کرد. هه‌تا‌کو ته‌واوی نه‌کرد سه‌ری هه‌لنه‌بێ، به‌لام ته‌نانه‌ت دوای ته‌واو‌کردنی چیرۆکه‌که‌ش و تا ئەو کاته‌ی می‌درده‌که‌ی ده‌موچاوی خۆی له سه‌ر ده‌سشۆرییه‌که نه‌شووشن، کتیبه‌که‌ی له سه‌ر ئەژنۆیانی هه‌لنه‌گرت. له گه‌رمایه‌که‌را دیار‌بوو که با‌وبۆزانیکی گه‌وره به‌رپۆه‌یه. ژنه‌که‌ دوای ئەوه‌ی که به وردی بی‌ری کرد‌وه پرس‌یاری کرد: «ده‌توان‌ریت بگوت‌ری که ئەمه کورته چیرۆکیکی درێژه؟».

دکتۆر به‌و دیقه‌ت و راراییه‌ی که له ژووری نه‌شته‌رگه‌ریدا فیتری ببوو، سه‌ری خۆی له‌سه‌ر ده‌سشۆرییه‌که هه‌لگرت و له‌و ده‌مه‌دا که بریانیی له قه‌ه‌کانی ده‌دا گوتی: «ده‌لێن رۆمانیکی کورته». به‌ په‌نجه وه‌زنی له نیوچاوانی خۆی هه‌لسوو به‌م شیوه‌یه قسه‌که‌ی خۆی ته‌واو کرد:

– له‌وانه‌یه ره‌خنه‌گران بلێن که ئەمه کورته چیرۆکه. به‌لام له درێژه‌کان.

به‌هاوکاری ژنه‌که‌ی کراس و پانتۆلی سپی له‌به‌ر کرد. گومانی ئەوه هه‌بوو که مرۆف لیبی تیک بچیت و پیتی وایی که ئەو ژنه خوشکه گه‌وره‌ی دکتۆره. چونکه نه‌ک هه‌ر ته‌نیا به سۆز و نه‌رم و نیانییه‌وه خزمه‌تی ده‌کرد، به‌لکو ساردی نیگاشی به‌ پیرتری نیشان ده‌دا. دکتۆر جیپرالډۆ پیش ئەوه‌ی له مالتی برواته‌ ده‌ری، لیستیکی نیشانی هاوسه‌ره‌که‌یدا که به‌ دیاری ده‌خست بۆ کوێ و کوێ ده‌چیت. بۆ ئەوه‌ی ئەو کاته‌ی که نه‌خۆشه‌کان پیتوبستیان پیتی ده‌بیت ده‌ستیان پیتی رابگات. هه‌روه‌ها میلی کاترزمیتره کارتۆنییه‌که‌ی له ژووری چاوه‌روانییدا جوولاندن تا ئەوه‌ی نوسی‌بووی، به‌و شیوه‌یه بخۆیند‌ریته‌وه: «دکتۆر کاترزمیتر پینج ده‌گه‌رتته‌وه».

شه‌قامه‌که له گه‌رمان ده‌کو‌لی. دکتۆر جیپرالډۆ به‌ پیاده‌رۆکه‌دا به‌رپه‌که‌وت و پیش‌بینی ئەوه‌ی کرد که سه‌ره‌رای توندوتیژی هه‌وا، پاش نیوه‌رۆیه باران نابار‌یت. زیکه‌زیکی سیس‌رکه‌کان حاله‌تی گۆشه‌گیری به‌نده‌رگای زیاتر ده‌کرد، به‌لام مانگایه‌که‌یان سه‌راو کردبوو و ئاو له‌گه‌ل خۆیدا برد‌بووی. به‌لام بۆگه‌نه‌که‌ی هیش‌تاش به‌شیک‌ی زۆری هه‌وای داگیر کرد‌بوو.

ته‌له‌گرافچی له‌ میوان‌خانه‌وه بانگی کرد.

– بروسکه‌که‌تان پینجه‌یشت؟

دکتۆر جیپرالډۆ ناگای له‌و بروسکه‌یه نه‌بوو.

ته‌له‌گرافچی هه‌ر بێ له‌به‌ر ناوه‌رۆکی بروسکه‌که‌ی بۆ خۆینده‌وه: «هه‌لومه‌رح به‌ ئی‌داره بگه‌یه‌نه. ئیمزا ئارکۆفان».

پینکه‌وه چونه‌ ته‌له‌گراف‌خانه‌و له کاتیک‌دا که دکتۆر وه‌لامه‌که‌ی ده‌نوسی‌یه‌وه، کارمه‌نده‌که سه‌ری بۆ له‌قاند.

دکتۆر به‌ دلنیا‌یه‌کی پته‌وی زانستی‌یانه‌وه روونی کرده‌وه: «لیمۆنده» و کاتیک که له نووسی‌نی بووه‌وه، سه‌ره‌رای پیش‌بینییه‌که‌ی پیش‌دای، دل‌ی خۆی دایه‌وه‌و گوتی: «له‌وانه‌شه ئەمشه‌و باران بار‌یت».

ته‌له‌گرافچی پسته‌کانی ژماردن. به‌لام دکتۆر خۆی تینه‌گه‌یاند، به‌لکو خۆی به‌سه‌ر ئەو کتیبه‌ قه‌واره گه‌وره‌یه‌دا خوار کرده‌وه که له په‌نا کلێله‌ی ده‌زگای په‌یام‌نێره‌که لیک کرابۆوه. پرس‌یاری کرد داخۆ رۆمانه. ته‌له‌گرافچییه‌که‌ش له‌سه‌ر شیوه‌ی بروسکه وه‌لامی دایه‌وه: «بینه‌وایان. فیکتۆر هوگو». مۆزی له په‌یامه نووسراوه‌که‌ی دکتۆر داو به‌ خۆو به‌ کتیبه‌وه هاته‌ پاش نه‌رده‌که. «پیم وایه ئەمه بۆ ئیمه هه‌تا‌کو مانگی کانوونی یه‌که‌م ده‌خایه‌نیت».

دکتۆر جیپرالډۆ زۆر له‌میتر بوو ده‌یزانی که ته‌له‌گرافچییه‌که له کاتی بێ نیشی خۆیدا، له رێگای بروسکه‌وه شیعران بۆ ئەو کچه‌ ده‌نیری که له سان بێرناردۆ دۆل فینتۆ بوو، به‌لام نه‌یده‌زانی که له هه‌مان رێگاوه رۆمانیسی بۆ ده‌خۆینیته‌وه.

گوتی: «تەماشای بکە، ئەم کتیبە جدییە». و لاپەرەکانی کتیبە بە کارهاتووێکی هەڵدانهوهو بیرهوهری گەلیکی بێ هەست و خوستی سەردەمی باڵق بوونی تیدا زیندوو بوونەوه. «ئەگەر یەکیک لە کتیبەکانی ئەلیکساندر دۆمات هەلبژاردایە، لەبارتر بوو».

تەلگرافچی بۆی روونکردەوه: «ئەو کچە ئەمە ی پێ خۆشە».

تەلگرافچی بە جوولە ی سەر وەلامی نەخیری دایهوه.

- بەلام گرنگ نییە. لە هەر شوێنیکی دنیا بێت دەیناسمەوه، چونکە لە وشە ی (ر)دا تۆزیک زمانی هەڵدەنگوێت.

دکتۆر جیرالدۆ بەشیکی لە دوا ی نیوه پۆی ئەو رۆژە ی بۆ بەسەرکردنەوهی دۆن ساباس تەرخان کردبوو. کاتیکی کە چوو سەردانی لە حالە تیکی نارەحەتداو لەسەر قەرەوێڵەکی خۆی دیتی کە لە پشتینی را بۆ سەرەوه خاویلیهکی تێوه پێچرا بوو.

دکتۆر لیتی پرسی: «حەبەکانی مژین چاک بوون؟»

دۆن ساباس نالاندی و جەستە قەبەکی کە وەکو جەستە داپیران دەچوو رووهو دەرگا وەر سوورانو گوتی: «گەرما ئازارم دەدات. لە پاش نان خواردنیش دەرزیبە کەم لەخۆ داوه».

دکتۆر جیرالدۆ لە تەنیشت پەنجەرە کە جانتاکە ی کردەوه. سیسەرکەکان لە حەوشیدا هەر زیکەزیکیان بوو و ناوهوهی خانووه کەش بۆنی گەرما ی تیکەل بە گیایهکی کۆلیندراوی لێدەهات. دۆن ساباس هەر لەو حەوشە یەدا وەکو بلوسکیکی کەم ئاو میزی هەلدا.

کاتیکی کە دکتۆر شلەرەنگ تاریکەکی رشته نیو لولهکی تاقیکردنەوهوه، نەخۆشە کە هەستی بە ئاسوودەیی کرد. لە کاتیکی کە تەماشای کارکردنی دکتۆری دەکرد کە خەریکی تاقیکردنەوه بوو گوتی:

- وریا بە دکتۆر. نامەوێت بەر لە ناسینی نووسەری رۆمانە کە بۆم.

دکتۆر جیرالدۆ حەبێکی شینی خستە نیو لولهکی تاقیکردنەوه.

- کام رۆمانە؟

- جینی نامەکان.

دۆن ساباس بە سیسە نیگا بە دوا ی جوولە و هەلسوکە و تەکانی دکتۆرەوه بوو تا وای لێهات دکتۆر لولهکی لەسەر تەباخیکی ئیسپرتۆبی گەرم کردو پاشان بۆنی کرد.

چاوهروانی و پرسیار لە چاوهکانی نەخۆشە کەدا دەخوینرایهوه.

دکتۆر نمونە وەرگیراوه کە ی رشته نیو حەوشە و تی: «دۆخە کە باشە».

ئەوسا لە دۆن ساباسی پرسی: «ئێوهش سەرنجتان بۆ ئەو مەسەلە یه راکشاه؟»

نەخۆشە کە گوتی: «ئەوهی راستی بێت من نەخێر. بەلام من وەکو ژاپۆنییهکان لە ترسانی خەلک چێژ وەر دەگرم».

دکتۆر سرنجەکی ئامادە کرد.

دۆن ساباس درێژە ی بە قسەکی خۆیدا: «جگە لەمەش دوو رۆژ پیش ئیستا دەر یاری منیان نووسیوه. هەر ئەو شتە قۆرانە ی هەمیشە یی، کارە چەپەلەکانی کورە کەم و ئەو بەسەر هاتە ی و لاخەکان».

دکتۆر لوله یهکی باربک و نەرمی پلاستیکی لە قۆلی دۆن ساباس بەست تا دەمارەکی بە دیار بکەوێت. نەخۆشە کە وازی لە مەسەلە ی بەسەر هاتی و لاخەکان نەدەهینا. لەبەر ئەوهی دکتۆر پیتی وانهبوو ئەو بەسەر هاتە ی بیستبیت، دۆن ساباس دەبوست دلنیا بوونی ئەو بەسەر هاتە ی باس بکات.

- ئەم رووداوه ئی بیست سال لەمە و بهرە. بە ریکەوت ئەو و لاخە کە فرۆشتبووم، لە پاش دوو رۆژان بە یانییهکی مردن و هیچ ئاسە واریکیشیان لەسەر لاشە ی نەبوو. قۆلە گوشتان و چرچە و بهوه کە ی خۆی بۆ لای دکتۆر درێژ کرد تا خوینی لیبگریت. کاتیکی دکتۆر لۆکە ی لەسەر جیبی دەرزیبە کە دادەنا، دۆن ساباس ماسولکەکانی لەشی خۆی رەق کردن.

- ئى، دەزانى چ قسه يه كيان بۆ هه لبه ستم؟

دكتور به جووله ي سهر وه لامى نه خيبرى دا به وه.

- كرد يانه دنگۆ كه گوايا من به شهوى چوومه ته نيو حه وشه كه وه ته قه م له نيو له شى وه لاخه كان كر دوو، يانى لووله ي تفه ننگه كه م له كۆمى ولاخه كان رۆكر دوو وه ته قاندومه.

دكتور جييرالدى ئو لووله يه ي خسته گيرفانييه وه كه نمونه ي وه رگيراي خويته كه ي تيكرابوو، گوتى: «هه موو رواله ته كانى ئو به سه رها ته ده رى ده خه ن كه راسته.

دۆن ساباس گوتى: «مار پتوه ي دابوون». و وه كو په يكه رى چينييه كان له سه ر قه ره وي له كه دانىشت.

- به هه رحال كار يكي نه فامانه به كه مرۆف دانىش و ده رباره ي به سه رها تييك جنيونامه بنووسيت كه هه موو كه س ده يزاني.

دكتور گوتى: «وه لالا ده نا تا به هه ندى جنيونامه كان ئه وه يه، شتيك ده نووسيت كه هه موو ده يزاني و تا راده يه كيش هه ميشه راستن».

دۆن ساباس بۆ چه ند ساتييك بى ئاگا بوو، پاشان به ده م سرينه وه ي ئاره ق له پينلوى چاوه كزه كانى، گوتى: «به راستى كه». له پريكددا به ئاگا هاته وه.

- مه سه له كه ئه وه يه كه له م مه مله كه ته دا هيج سامانيك نيه به كه چه ند ولاخيكي توپبوى له پشته وه نه بيت.

دكتور له و كاته دا ئه م راده رپرينه ي به رگوييان كه وت كه خۆى به سه ر له گه نه ئاويكددا شوپكر دبووه. له نيو ئاودا كار دانه وه ي خۆى ديت: ددانى وا به ريز كه ئاسايى نه ده هاته نه به رچاو. له سه ر شانى خۆى را ئاور يكي دا به وه ته ماشاي نه خو شه كه ي كرد.

- دۆن ساباسى نازيز، من هه ميشه پروام وابوو كه تاكه هونه رى تو بى حه ياييه.

نه خو شه كه به زوق هاته وه. ئه و ليدانه ي دكتور جوړييك گه نجايه تى كتوپرى تيدا زيندوو كر دبووه. گوتى: «ئه وه ي كه باست كرد، له گه ل توانا جنسييه كه شمدا». به ده م

كردنى ئه م قسه يه وه قۆلى خو شى نوشتانده وه. ئه م جووله يه ده توانرا به مه به ستى سووراني خوين له قه له م بدرت، به لام دكتور ئه مه ي به نيشانه ي سووك و چروكى و بى شه رمى وى وه رگرت.

دۆن ساباس دريژه يدا به و گوتى: «هه ر له به ر ئه وه شه كه من هه تاكو ئه و رۆژه ي ده مر م هه ر به جنيونامه كان پييده كه نم. ده لىن كوره كانى من چاويان له دواي هه موو كيژۆله يه كي مندالكاره كه له م دارستانه دا بپشكويت. منيش ده لىم كور ي باوكى خويانن».

دكتور جييرالدى به ر له مالتاوايى كردن ناچار بوو كه گوتى بۆ ليستىكي دوورودريژى به سه رها ته جنسييه هه مه جوړه كانى دۆن ساباس بگريت.

نه خو شه كه سه ره نجام ده نكي خۆى هه لپرى و گوتى: «ئاي جحيلى له كوتى. چ رۆژانيك كه كچيكي شازده ساله له گۆلكيكيش هه رزانترو بو».

دكتور گوتى: «ئه م بيره وه ريبانه ريژه ي شه كرى نيو خويته كه ت به رز ده كاته وه».

دۆن ساباس زارى هه لينا.

وه لامى دا به وه: «به پيچه وانه وه، له و ده رزييه ژه ره مارانه ي ئه نسولينى تو باشترن».

كاتييك دكتور گه يشته سه ر شه قام، واى هه ستر كرد كه خوين له ده ماره كانى دۆن ساباسدا به جو ش هاتوه. به لام نيگه رانى شتيكى تر بوو: جنيونامه كان. چه ند رۆژييك بوو كه پروپاگه نده كان گه يشتبوونه نيو عه ياده كه ي ئه ويشه وه. دكتور له و پاش نيوه رپه داو له دواي پشكنينى دۆن ساباس، بۆى ده ركه وت كه ماوه ي هه فته يه كه جگه له باسى جنيونامه كان هيج شتيكى ترى نه بيستوه.

له چه ند كاتژميرى دواتردا چه ند نه خو شىكي ترى به سه ركر دوه وه له نيو هه موو ئه وانيشدا باس هه ر باسى جنيونامه كان بوو و به بى ئه وه ي كه راى خۆى له سه ر ئه و مه سه له يه ده ر بريت گوتى بۆ به سه رها ته كان گرت. له رووى گوتى پينه دانه وه چه ند زه رده يه كي هاتى، به لام له راستيدا حه زى ده كرد كه به سه رها ته كانى بۆ ته واو بكه ن. خه ريك بوو ده گه رايه وه بۆ عه ياده كه ي كه باه ئانجيل به هاته نه ده ره وه ي له مالى بيوه كه ي مونتيل له فكر و خه يالانى قورتار كرد.

بابه ئانجیل لیبی پرسی: «دکتور، نه خوشه کانت چۆن؟».

دکتور وهلامی دایه وه: «نه خوشه کانی من باشن، ئەی نه خوشه کانی تو چۆن؟».

بابه ئانجیل زمانی خۆی گهست. قۆلی دکتوری گرت و پیتکه وه به درێژایی گۆره پانه که دهستیانکرد به پیاسه کردن.

- بۆ چی بووه؟

دکتور گوتی: «نازانم، بیستومه که نه خوشییه کی ته شه نه که ره که وتۆته نیو موشته ریبه کانت هوه».

بابه ئانجیل قسه که ی به جۆریکی وا هه لگه پرایه وه که به بۆچوونی دکتور به ئەنقهست بوو. گوتی: «من هه ر ئیستا له کن بیوه که ی مۆنتیل را دیمه وه. ئەو ژنه قه له نده ره خه ریکه ئەعسابی داغان ده پیت».

دکتور ئاوا ی بۆ ده رکه وتبوو: «له وانه یه و یژدانی نار هه ت بیت».

- فکر و خه یالی مردن ناهیتل ساتیک ئاسوده بیت.

سه ره رای ئەوه ی که ریگای ماله کانیان به دوو ئاراسته ی جیا وازدا بوو، به لام هه تا کو لای عه یاده که ی، بابه ئانجیل ها ورپیه تی دکتوری کرد.

دکتور سه ره له نوێ گه رایه وه سه ره باسه که ی پیتشوو: «به جیدی وا ده لیم، بابه. رات چیبه به رامبه ره به جینونامه کان؟».

قه شه که گوتی: «بیری لینا که مه وه، به لام ئەگه ره ناچار به و کاره م بکه ی، ده لیم ئەو جۆره شتانه له م شاره نمونه یبه دا، ده ره نجامی ئیره یی برده».

دکتور جیرالدۆ گوتی: «ئیمه ی دکتور ته نانه ت له سه ده کانی ناوه راستیشدا ئاوامان بۆ ده ستنیشان نه ده کرا».

له به ره ده رگای عه یاده که راوه ستان. بابه ئانجیل هیدی هیدی خۆی باوه شین ده کردو له و رۆژده دا بۆ جاری دووم حوکمیکی ئاویدا: «نابئ بایه خیتیکی وا بدیتته ئەو شتانه ی که بایه خیان نییه».

دکتور جیرالدۆ ههستی کرد که له په رتشانیه کی ده روونیدا ده له رزیت.

- بابه چۆن ده زانی که هیچ شتیکی جینونامه کان راست نییه؟

- ئەگه ره وابوایه له و دانپیدانانه را بۆم ده رده که وت که گوئیستیان ده بم. دکتور نیگایه کی ساردی گرت قه شه که.

- ئەگه ره له دانپیدانانه کانیسیاندا هیچ نالین، ئەمه بۆ خۆی ئەوه ده رده خات که مه سه له که چه نده جیدییه.

بابه ئانجیل پاش نیوه رۆی ئەو رۆژه بۆی ده رکه وت که ته نانه ت له نیو مالی هه ژارانیشدا باسی جینونامه کان ده کريت. به لام به شیوه یه کی تر ته نانه ت له گه ل قسه ی نهسته ق و دروستیشدا. سه ره له به ره ئازار ته زووی ده کردن- له سه ره حیسابی کفته کانی نیوه رۆژه. هه ره له و حالده دا دو عای کردو نانه که ی به بئ ئیشتیایی خوارد. پاشان ریزه ندی ئەخلاقی فیلمی ئەو شه وه ی دۆزییه وه و بۆ یه که مچار بوو له ژیانیدا که به نیشانه ی قه ده غه بوونی ته واری فیلمه که دوازه جارن زه نگه که ی (ناقوس) به ده نگ هینا، ههستی به هه رالیه کی کپ کرد له خۆیدا. ئەوسا چوارپایه که ی له په نا ئەو ده رگایه دانا که رووی له شه قامه که بوو. ههستی ده کرد له به ره ئازار خه ریکه سه ره ی بته قی. پاشان خۆی ئاماده کرد تا ئەو که سانه ده ستنیشان بکات که سه ره پیتی له فه رمانه که ی ده که ن و ده چنه سینه ما بۆ ئەوه ی دواتر ناوه کانیان ئاشکرا بکات.

سه ره رۆکی شاره وانی چوو بۆ سینه ماو له به شی تاییه ت به ئۆرکیسترا دانیشته و هه تا فیلمه که دهستی پیکرد دوو جگه ره ی ئاگردان. پووکی زۆر ئاسایی بوو، به لام جهسته ی به هۆی بیره وه ریبه کانی شه وانی را بردو وه هیشته ش هه ره نار هه ت بوو. ئەو بیتاقه تیبیه ی که به هۆی جگه ره کیشان و حه بی هیورکه ره وه تووشی ببوو، سه ره ی له گیزه وه هینا.

هۆلی سینه ما که بریتی بوو له حه وشیتیکی سه ره دا پۆشراو به دیواری چیمه نتوییه وه. میچیتیکی ته نه که یی هه بوو که له به شی ئۆرکیسترا یه که دا که میک بلنتر بوو و چیمه نیک که وا ده هاته به ره چاو به په یینی بنیشت و قونچه که جگه ره رۆژ له دوای رۆژ گه ش و

پاراوتر ده بیټ. بۆ ساته وهختیک سهرۆکی شارهوانی دیتی که وا کورسییه تهخته بیه نارپیکه کان به ههوادا دهفرن و رهسهر ئه و شیلمانه ئاسانه که وتوون که کورسییه کانی ئۆرکیستریان له بالکۆنیه که جودا ده کرده وه. پاشان وای هاته بهر چاوان که دیواری ئه وسهری هۆله که به رهنگی سپی بۆباغ کرابوو و فیلمه که یان له سهر نمایش ده کرد، به جۆریکی وا که مرۆفی گیژ ده کردو شه پۆلان ده دات.

کاتیک گلۆپه کانیان کوزاندنه وه وای ههستکرد که تۆزیک باشتر بووه. ئه وسا دهنگه ناخۆشه که ی ئه و مۆسیقاییه که له بلنگۆپه کانه وه ده رده چوو نه ما، به لام دهنگی له رزینی ئه و موه لیده کاره باییه زیادی کرد که له نیو سندوقیکی دارو له په نا پرۆجیکتۆره که دانرابوو.

پیش ده سپیکردنی فیلمه که دیمه نی چه ند ری کللامیکی بازگانان نیشاندا. دهنگی چریه چرپ و ههنگاوه نارپیک و پیکه نینه کیه کان، بۆ ساتیکی که م جووله ی له تاریکیدا دروست کرد. سهرۆکی شارهوانی به سهر سوورمانه وه له دلای خۆیدا بیرری کرده وه که هاتنه ژووری ئه و خه لکه به دزییه وه، حاله تی ململانیی له گه ل بنه ما ویشکه کانی بابه ئانجیلدا هه یه.

رهنگه به هۆی بۆنی قۆلۆنیا وه بوو بیټ که سهرۆکی شارهوانی ههستی به تیپه رپوونی به رپۆبه ری سینه مای به ته نیشت خۆیدا کرد.

دهستی گرت و به ئه سپایی گوتی: «وه ره هه ی دزی خویری، ده بی باجی تایبه تی بده ی به ده ولته».

به رپۆبه ری سینه ما به ددانی داخراوه پیکه نی و له سهر کورسییه که ی ته نیشتی سهرۆکی شارهوانی دانیشته و گوتی: «فیلمیکی خۆشه».

سهرۆکی شارهوانی گوتی: «ئه گه ره له من ده پرسی، من پیتم خۆشه هه ر فیلمی خراب لیبدریت. هه یچ شتیک له و فیلمه ئه خلاقییانه ناخۆشتر نییه».

سالانییک له مه و بهر هه یچ که س ئه م سانسۆره ی زهنگه کانی کلنیه ی هینده به جیدی

نه ده گرت. به لام هه موو یه کشه مووان بابه ئانجیل له میانی وتاری سهره کی خۆی له کلنیه سهدا، په نجیه بۆ ئه و ژنانه درپژ ده کرد که له ماوه ی ئه و هه فته یه دا فه رمانه کانی ئه ویان پشتگۆی خستبوو و له کلنیه ده ری ده کردنه ده ره وه.

به رپۆبه ری سینه ما گوتی: «ئه و ده رگایه ی پشته وه ده بینی، هه ر ئه و ده رگایه منی کریه ته وه».

سهرۆکی شارهوانی گوتی بۆ به رنامه ی ئه و ده نگوباسه راگرت که هه واله کانی کۆن ببوون. له میانی قسه کردندا، هه ر کاتیک بابه تیکی به دلای وی ده هاته سهر په رده، هه لوه سته ی بۆ ده کرد.

گوتی: «هه موو شتیک وایه. قه شه که مه راسیمی ئایینی بۆ ئه و ژنانه ئه نجام نادات که جلی قۆل کورتیان له به ردا بیټ، به لام ژنان هه ر جلی قۆل کورت له بهر ده کن، پیش ئه وه ش که بچنه نیو کلنیه وه، به جلوه رگی قۆل درپژ پیل و باسکی خۆیان داده پۆشن».

پاش ده نگوباس، به رنامه کانی داها توو نیشاندران. ئه م به شه یانی له بیته نگیدا ته ماشا کرد. کاتیک که ئه م به شه کۆتایی پیتهات، به رپۆبه ری سینه ما سهری برده بن گوتی سهرۆکی شارهوانی و گوتی:

- جه نابی مولازم، وه ره دلای خۆت قایل بکه و ئه م مایه ی سه رنیشه یه م لیبک ره.

سهرۆکی شارهوانی چاوی له سهر په رده ی سینه ما هه لته گرت.

- به که لک نایه.

- به لئ، بۆ من به که لک نایه، به لام بۆ تو مه عده نی زپه. دیاره که: قه شه که به خۆی و به و زهنگه گه و رانه یه وه ناتوانیت روو به رووی تو بیته وه.

سهرۆکی شارهوانی پیش ئه وه ی وه لام بداته وه که مییک بیرری کرده وه.

- پیتم وایه خراب نالیی.

به لام به راشکاوی هه یچی نه گوت. لاقی له سهر ریزه کورسییه که ی پیشه وه دانان و نووقمی

دیمه نیتیکی پیچا و پیچ بوو. له کوتاییی فیلمه که دا له دلّی خۆیدا گوتی ئەم فیلمه تەنانەت شایانی چوار جاریش لیدانی زەنگ نەبوو.

وختیک له هۆلی سینەما هاتە دەری، کاتەکهی خۆی له هۆلی بلیارد دا کوشت. له وی خەریک بوون یاری لوتۆیان دەکرد. دنیا گەرم بوو و رادیۆش بە دەم ئارەق رشتنەوه مۆسیقایه کی بی گیانی په خش دەکرد. سه رۆکی شاره وانی دوای خوارده وهی ساردییه ک هاته ده ری و چوو بنوویت.

بی خەم و خەفەت له قهراغ رووباره که دەستی کرد به پپاسه کردن.

له و تاریکییه دا رووباره که ههستا بوو. ههستی به قوولایی بۆنه کهی کرد که وه کو گیانله به ریکی زه به لاج و ابوو. له پریکدا له بهردهم ژووری نووستندا راوهستا. به گورجی بۆلای دواوه سووراپه وه و ده مانچه کهی هه لکیشاو به دهنگیکی گر گوتی: «هه که سیک هه و هره ده ری با بتینم ده نا میشتک ده پریژینم».

دهنگیکی زۆر ناسک له نیو تاریکییه که ههستا.

- جه نابی مولاژم، ئەوهنده به قورسی مه یگره.

سه رۆکی شاره وانی له شوینی خۆی راوهستا و ده مانچه کهی له سه ری راکرت تا وای لیها ت ئەو که سه نه ناسراوه له تاریکیدا هاته ده ری و له رووناکیدا راوهستا.

کاساندر ا بوو.

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «مه و دات له گه ل مردندا یه ک تاله موو بوو».

بردییه ژووری نوستن. کاساندر ا ماوه به کی در یژ زۆر بلبی کرد. پاشان له نیو جۆلانه که دا دانیشت و به ده م قسه کردنه وه پیلاره کانی له پیی خۆی دانان و به سۆزه وه ته ماشای نینۆکی قامکه کانی خۆی کرد که بۆیه کی سووری توخی لیدابوون.

سه رۆکی شاره وانی له بهرامبه ری دانیشت. به کلاوه کهی خۆی باوه شین ده کردو به ئەده به وه در یژهی ددها به گفتوگۆی نیوانیان و جگه ره ی ده کیشا. کاتیک که کاتژمیره که

دوازه جار ان لیدیا، ژنه له نیو جۆلانه که دا له سه ر رووان لیی راکشا. دهسته رازاوه کهی به ریزه بازنیکی به خرینگه وه در یژ کردو له لووتی سه رۆکی شاره وانی هه لقو لینیجاندا.

- درهنگه، لاوه. گلۆپه که بکوژینه وه.

سه رۆکی شاره وانی زه ردیکی هاتی.

- مه به ستم ئەوه نەبوو.

ژنه له مه سه له که تینه گه یشت.

سه رۆکی شاره وانی لیی پرسی: «ده زانی فال بگریبه وه باس له داها توو بکه ی؟».

کاساندر ا دووباره له نیو جۆلانه که دا راست بۆوه گوتی: «ئه لبه ته که ده زانم».

ئه وسا بوو که له مه سه له که گه یشت و پیلای له پیی خۆی کردنه وه.

گوتی: «به لام په ره کانم نه هینا ون».

سه رۆکی شاره وانی زه رده خه نه یه کی بۆ کرد: «که رسه ک خۆر ده بی که رسه که کهی له گه ل خۆیدا بهینیت».

ده ستیک په ری به کارهینراوی له بن جانتا کهی ده رهینا. ژنه به جیدی و به وردی بهر و پشتی په ره کانی ته ماشا کرد. گوتی: «په ره کانی من باشترن. به لام به هه رحال گرنه و ده گرتنی په یامه که یه». سه رۆکی شاره وانی میزه یه کی چکۆله ی هینا و بهرامبه ری دانیشت. کاساندر ا په ره کانی بلا و کردن.

پرسیاری کرد: «ده رباره ی ئەوینه یان کار و کاسی؟»

سه رۆکی شاره وانی ئاره قه ی ده ستانی ویشک کرده وه.

گوتی: «کار و کاسی».

بهشی شه شه م

ولاخینکی سهر لیشیواو له بهر بارانی په نای برده بن گوئ سوانه ی خانووی قه شه که و ته وای شه ویتی له وئ به سهر بردو لووشکه ی له دیواری دان.

ئو شه وه شه ویککی بی ئوقره بوو. بابنه ئانجیل که نریکه ی بهری به یانی له ناکاو چاوی چوو بوونه خه وئ، به خه بهر هات و وای هه سترکرد که له شی به تۆز و خۆل داپۆشراوه. گولنه عه شقه کانی نوستوو له بهر بارانی و بونی ئاوده ست و فه زای خه ماوی کلّیسه که له پاش کپ بوونه وه ی زایه له ی زهنگه کانی کاتژمیر پینج، ده توت ئه مانه هه موویان ده ستیان داوه ته دهستی یه ک تا هه لکردن له گه ل ئو به ره به یانه دا دژوار بکه ن.

بابه ئانجیل له کاتی له بهر کردنی جله تایبه تیبیه کانی وتار خویندنه وه له ژووری تایبه تی قاپ و قاچاغه پیروژه کاند، دهنگه دهنگی ترینیدادی بهرگوئی کهوت که خه ریکی کۆکردنه وه ی مشکه تۆبیه کان بوو.

ئو ژانهای که جگه له رۆژانی یه کشه مه له رۆژه کانی تریشدا ده هاتنه کلّیسه، به پیدزکی هاتنه ژووری. قه شه که له میانهای رپوره سمی ئایینی ئو به یانیه دا، ههستی به هه له کانی جانکوش (مجیوری کلّیسه) و نه زانینی کرد له ده رپینی وشه لاتینییه کاند او ئه وه نده ی رق لپه هه ستابوو که له دلّی خۆیدا پشووی ده خواردنه وه. له کۆتایی رپوره سمه که شدا ئو په شیمانیه رووی تیکرد که له کاته شوومه کانی ژیانیدا ئازاری ده دا.

کاتی که بو نانخواردنی به یانی ده چوو، ترینیداد به رووخوشیه وه پیشی پیگرت.

گوئی: «شهش مشکی دیکه م گرتن» و ئو کارتۆنه ی راوه شانده که مشکه تۆبیه کانی تیدا بوون. بابنه ئانجیل هه وئ له وهیدا تا به سهر ئالۆزییه ده روونییه که ی خۆیدا زال بیت.

گوئی: «زۆر باشه. ئیستا ده بی هه ر به و خیراییه ش کونه کانیان بدۆزینه وه و قرانیان تی بخه یین.

ترینیداد کونه کانی دۆزبونه وه بو ررونکرده وه که چۆن چۆنی له سوچ و قوژبنه کان دۆزبونییه وه به تایبه تی له نیو تاوه ری پاکژگه (ته عمیدگا) داو قیرپهستی کردوون. به یانی ئو رۆژه مشکیکی دیتبوو که خۆی له دیواری ده کوتی و پیده چوو که به درپژایی ئو شه وه به پریشانییه وه له کونه که ی خۆی گه راوه.

دوو قۆلی چوونه نیو هه وشه چه و پۆژ کراوه که وه. لاسکی گولنه عه شقه کان خه ریک بوو چرۆیان ده رده کردو قامه تی خۆیانان راست ده کرده وه. ترینیداد به کاوه خۆ یه ک یه ک مشکه تۆبیه کانی فرپیدانه نیو ئاوده ستیوه. بابنه ئانجیل دوا ی ئه وه ی که چووه نووسینگه که ی خۆی، بو قاهه لتی کردن ئاماده بوو. سه رمیژه که ی لادا و هه روه کو نمایشکردنی شته سهیر و سه مه ره کان له بنیه وه ئو خواردنه به دیار کهوت که به ده ستووری جاران بیوه که ی ئاسیس بوئ ناردبوو.

ترینیداد له کاتی هاتنه ژووره ویدا گوئی: «له بیرم چوو بیت بلیم که ناتوانم ده رمان مشک بکرم. دۆن لۆمۆسکوتی گوئی که به بی نوسخه ی پزیشک نایفرۆشیت».

بابه ئانجیل گوئی: «ئیدی پیویست به کرینی ده رمان مشک ناکات. مادام کونه کانیان لینگیرابیت هه موو بو خۆیان ده خنکین».

کورسییه که ی هینایه په نا میژه که وه دهستی کرد به ریزکردنی فنجان و قاپیک کولیچه ی تام تیژی تامالی و قورییه که ی قاوه تیدا لیتانی که وینه ی نه ژدیها یه کی ژاپۆنی له سه ر کیشرابوو. ترینیداد په نجه ره که ی کرده وه گوئی: «وا چاکه زه نیم لیبیت که نه گه ر هات و گه رانه وه ئاماده م بم». بابنه ئانجیل دهستی به قاوه تیکردن کردبوو که له پرپکدا سه ری بلند کردو زه ق زه ق له ترینیداد راما که به جلیکی شرو پیتلاوی دراوه وه به ره و لای میژه که ده هات.

گوتی: «زۆر بیری لهو مهسه لهیه ده که بهوه».

بابه ئانجیل نه لهو کاته داو نه پیشتریش هیچ ئاسه واریکی نائارامی له برۆ پردهکانی ترینیداد دا نه دیتبوو. توانای ئهوهی نه بوو ریگه له له رزینه که مه کهی قامکانی بگریته. دوو کهوچک شه کری له وهنده قاوهیه کرد که له فنجانه که دا مابووه و تیکی وهردا. نیگای بریبه خاچی سه ر دیواری.

- چه ند ده بیت که دانت پیا نه ناوه؟

ترینیداد گوتی: «له ههینی رابردوو هوه».

بابه ئانجیل گوتی: «ده پیم بلتی بزانه، هه تا کو ئیستا قهت گونا هه کانت له من شار دۆ ته وه؟».

ترینیداد به له قاندنی سه ر وه لامي نه خیری دایه وه.

بابه ئانجیل چاوی نووقاندن. له ناکاو دهستی له تیکوهردانی قاوه که هه لگرت، کهوچکه کهی له نیو پیا له که هاویشته و تووند قۆلی ترینیدادی گرت.

گوتی: «چۆک داده».

ترینیداد به شله ژاوی کارتۆنه کهی داناو له بهردهمی قه شه که دا به چۆک داها ت.

بابه ئانجیل به حاله تیکی باو کانه وه که له کاتی دانپیدانان وه رگرتندا دهیدا به دهنگی خۆی گوتی: «دوعای تۆیه کردن بکه». ترینیداد هه ردووک دهستی خۆی کردنه کۆله مشتته و به سینگی خۆیه وه گوشین و به شپوهیه کی واکه نه ده زانرا ده لئی چی له به رخۆیه وه دهستی کرد به پارانه وه. تا وای لیتهات قه شه که دهستی له سه ر شان داناو گوتی:

- زۆر باشه.

ترینیداد گوتی: «زۆرم درۆ کردوون».

- چی دیکه ش.

- فکری خراپم به خه یالدا ها توون.

ئه مه شپوازی بهرده وامی دانپیدانانه کانی وی بوو: جۆریک گونا هی به شپوهیه کی گشتی به دوا ی یه کدا ریز ده کردن. به لام بابه ئانجیل ئه مجاره یان خۆی بو رانه گیرا نه یه توانی به بیر کردنه وه کانی دا رۆنه چیتته خوار ی.

گوتی: «بو نمونه چ شتیکی؟»

ترینیداد تووشی رارایی بوو: «نازانم، هیندیکی جار غایله ی خراپ به می شکی مرۆ قدا دیت».

بابه ئانجیل له جیتی خۆی هه ستا.

- قهت ئه وهت به خه یالدا ها تووه که کۆتایی به ژیا نی خۆت بهینی؟

ترینیداد بی ئه وهی سه ری خۆی به رزکاته وه، به واقی ورمه وه وه گوتی: «یا مریه می پیرو ز هاوار! یا دایکی خوا!» و هه ر له وه ده مه دا به دهستی له پیچکه ی میزه که ی راکیتشا. ئه وسا وه لامي دایه وه: «نه خیر، بابه».

بابه ئانجیل ناچاری کرد سه ر به رزکاته وه. هه ستی کرد که چاوی ئه و کیژۆ له یه وا خه ریکن پر ده بن له فرمی سکه و به په ریشانییه وه لیتی پرس ی:

- یانی تۆ ده لیتی ده رمان مشک به راستی بو مشکانه؟

- به لئی، بابه.

- ئه ی بو ده گریه ی؟

ترینیداد هه ولیدا تا سه ری خۆی دا بخات به لام قه شه که تووند چه نه گه ی گرتبوو. فرمی سکه کانی ترینیداد به سه ر روومه تانیدا خلۆر بوونه وه. بابه ئانجیل هه ستی کرد که فرمی سکه که وه کو سرکه ی گه رم به نیو قامکانیدا ده روا ت.

گوتی: «هه ولده ئارام بگری. هیشتا دانپیانانه کهت ته وا و نه بووه».

وازی لېهاورد تا ئەو کيژۆلهيه بهبې دهنگی بو خۆی بگرييت. وهختیک ههستيکرد که گريانه کهی نه ماوه، گوتی:

- زۆر باشه، ده ئەو جار پيتم بلتی.

- ترينيداد له کوشی خویدا فمی کردو ئاوی لينجی نيۆ زاری قوتدا که به فرميسکان سویر ببوو. وهختیک که دووباره به قسه کهوتهوه: ههمديسان دهنگه سهیره پياوانه کهی خۆی وهرگرتبووه. گوتی:

- مامه ئامبريۆس وازم ليناھينيت.

- يانی چۆن؟

- دهيهويت رېگای پي بدهم تا شهويک له نيۆ جيگای مندا بنوويت.

- چي تريس؟

- ترينيداد گوتی: «به خوا ههر ئەوهنده».

قهشه که تيتی راخوړی: «سویندی مه خو». ئەوسا به دهنگيکی ئارام به خشی ئەو کهسانه ی که خه لک ناچار به دانپيانان دهکن گوتی: «پيتم بلتی بزائم داخۆ تو شهوانه له گه ل کيدا دهنووی؟».

ترينيداد گوتی: «له گه ل دايکم و ئەوانی تر دا. ههر حه وتمان پتکه وه له ژوورتيکدا دهنووين».

- ئەوی ئەو؟

- له گه ل پياوه کانی ديکه له ژووره کهی تهنيشتماندا دهنووی.

- قهت هاتۆته نيۆ ژووره کهی تووه؟

ترينيداد به جوولهي سهر رتهی کردهوه.

بابه ئانجیل پيداگری کرد: «مه ترسي خيرا راستيبه کهم پي بلتی. قهت ههولتي ئەوی نه داوه بيته نيۆ جيی تووه؟»

- يهک جار.

- چۆن چۆنی بوو؟

ترينيداد گوتی: «نازانم. کاتيک له خهوي راپهريم ههستم کرد له بن پهرده کولله کهيه. به سرکه پي گوتم که هيچم لیناکات، ته نيا ديهويت له کن من بنووی چونکه له که له شيران دهنسييت».

- کام که له شيرانه؟

ترينيداد گوتی: «نازانم. قسه يهک بوو که کردی».

- ئەي تو چيت پي گوت؟

- که ئەگه ر نه رووات دهقيژينم و ههموان به خه بهر دینم.

- ئەي ئەو چي کرد؟

- کاستولا له خهوي ههستاو ليتي پرسيم ئەوه چيبه. منيش پيتم نه گوت چ رویداوه. پيتم گوت رهنگه تووشی کابوس بوويم. ئەوسا ئەو زۆر بهبي دهنگی، وهکو مردووان، خۆی مه لاسدا. پاشان نه مزانی چۆن له بن پهرده کولله که چووه دهري.

قهشه که به ته ئکيد کردنه وه گوتی: «خۆ جلی له بهردا بوون؟»

ترينيداد گوتی: «بهو جوژه بوو که وهختی نووستنی وايه. ته نيا بيجامه ی له پي دابوو».

- ههولتي ئەوی نه دا دهستدریژيت بکاته سهر؟

- نا، بابه.

- راستيبه کهم پي بلتی؟

- به راستيمه بابه. به خوی.

بابه ئانجیل سهری کيژۆله کهی بهرز کردهوه ته ماشای چاوه ته ره کانی کرد که له خهفته تاريان ده دره وشايه وه.

- ئەى بۆ لە منت شار دېۆه؟

- دەترسام.

- لە چى دەترساي؟

- نازانم، بابە.

قەشەكە دەستى لەسەر شانى داناو بە تىروتهسەلى ئامۆزگارى كرد.

تربىيەدايش بە دەم سەرلەقاندنەو گوتى بۆ راگرتبوو. وەختىك كە ئىشەكە كۆتايى پىهات، قەشەكە لەگەڵ تربىيەدا دا بە دەنگى نزم دەستى كرد بە نزاو پارانەو: «يا حەزرتى عيساي مەسيح، خواي راستەقىنە، مرۆقى راستەقىنە...» بە ترس و لەرزەو دەستى بە دوعايان كرد، هەر وەها هەتا ئەو جىيەى كە زەينى يارمەتى دەدا، بە رابردووى خويىدا چۆو. لە كاتى داواي لىخۆشبوون كردندا، هەستىكرد كە كارساتىك لەسەر روحي قورسايى دەكات.

سەرۆكى شارەوانى بە توندى دەرگاي كردهو و هاوارىكردو گوتى: «دادوهر».

هاوسەرەكەى دادوهر ئەركادىۆ بە دەم سربنەو دەستانىيەو بە داوینى خۆى، لە ژوورى نووستنەى هاتەدەر.

گوتى: «دوو شەو نەهاتۆتەو مالى».

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «ئاخ، ئەو نەفرت لىكراو دەپنیش نەهاتووە بۆ دەوام. هەموو شوپنكى بە دوا دا گەراوم. كارىكى گرنگم پىيەتى. كەس نازانى لە كوتىيە. مەزەندەى هېچ شوپنكى ناكەى چوويت بۆ ئەوئ؟».

- رەنگە بە دواي خويىبايەتى كەوتى.

سەرۆكى شارەوانى بەبى ئەوئ دەرگايەكەى پىتەداتەو چووە دەرى. لەو پىرا چو بۆ هۆلى بليارد كردن. ئاهەنگىكى هەست بزوين بە بەرزترين دەنگ لە گرامافۆنە قورمىشيبەكەو بەخش دەكرا. بەكسەر چووە ژوورەكەى پشتەو و هاوارىكرد: «دادوهر». دۆن روکووتى

خاوەن هۆلەكە كە خەرىكى تىكردنى بىرە بوو لە نىو بەرميلىك، دەستى لە كارەكەى هەنگرت و هاوارىكرد: «لىترە نىيە، جەنابى مولازم». سەرۆكى شارەوانى چووە پاش نىوانەكان. كۆمەلىك پىاو لەسەر چەند مېترىك خەرىكى يارى پەرتن بوون. ئەوانىش دادوهر ئەركادىۆيان نەدیبوو.

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «دەك باوكى بە نەفرت بىت، لەم شارەدا هەموو سەريان لە كارى يەكترى دەر دەچىت، بەلام كە ئىستا من ئىشم بە دادوهر ئەركادىۆ بە كەس پىي نازانى».

دۆن روکووتى گوتى: «لە جنىونامە نووس بېرسە».

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «ناوى ئەو كاغەزە درواونە لە كن من مەهينە».

دادوهر ئەركادىۆ لە نووسىنگەكەشى نەبوو. كاترەمىر تازە خەرىك بوو دەبوو نۆ، بەلام سكرتيرەكەى دادوهر لە سەر كورسى وىژىنگى دەبردن. سەرۆكى شارەوانى چووە بنكەى پولىس و فەرمانى بە سى پولىسدا تا خويان وەپىچن و بچنە هۆلى سەماكردن و ژوورى ئەو سى ژنە بەدناونە بېشكنن كە هەموو كەسىك دەيناسين بزنان داخۆ دادوهر ئەركادىۆ لەوئ نىيە. ئەوسا چووە دەرى و گەيشتە سەر شەقام. بۆ خۆشى نەيدەزانى بۆ كوئ دەچىت. لە سەرتاشخانەداو لەسەر كورسى بە لاقى لىك بلاو كراو وەو خاولى گەرمكراو لەسەر دەموچاو، دادوهر ئەركادىۆ دانىشتبوو.

هاوارىكرد: «دەك باوكى بە نەفرت بىت! دادوهر، ئەو دەو رۆژە بە دواتدا دەگەرىم».

سەرتاشكە خاويليبەكەى لەسەر دەموچاوى دادوهر لا بردو سەرۆكى شارەوانى چاوى كەوت بە جووتە چاوتىكى جيقناوى و چەنەگە بەكى بۆر هەلگەراو بە رىشيكى سى رۆژەو.

گوتى: «هەر ئاوا دەرى و خۆون دەكەى، ژنەكەت دەر دەكەى سەرى هەلداو تەو».

دادوهر ئەركادىۆ لە جىيى خۆى راجەنى و خۆى گوردا.

- تف لەو بەخت و شانسە.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به ده‌نگی به‌رز دایه قاقای پیکه‌نین و دادوهری له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی دانیشانده‌وه.

- که‌ر مه‌به، بۆ ئیشی‌کی تر به دواتدا ده‌گه‌پام.

دادوهر ئه‌رکادیۆ دووباره‌ خۆی لیک کیشایه‌وه و چاوی نووقانندن.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «ئیشه‌که‌ت ته‌واو بکه‌و وه‌ره بۆ نووسینگه‌که‌ت، له‌وئ چاوه‌رپیت ده‌که‌م». له‌سه‌ر قادرمه‌یه‌ک دانیشت.

- له‌ کوئ ملی خۆت ده‌شکاند؟

دادوهر گوتی: «هه‌ر له‌م ده‌وروبه‌رانه بووم».

سه‌رۆکی شاره‌وانی که‌یفی به‌ سه‌رتاشه‌که‌ نه‌ده‌هات. پشتریش ئه‌و نووسینه‌ی خۆیندیۆوه: (ده‌مه‌ته‌قێبی سیاسی قه‌ده‌غه‌یه) که‌ به‌ دیواری دا‌کرا‌بوو و به‌ شتیکی ئاسایی هاتبووه به‌رچاو. به‌لام ئه‌مجاره‌یان سه‌رنجی راکیشا.

بانگی کرد: «گواردیۆلا».

سه‌رتاش، مووسه‌که‌ی به‌ پانتۆله‌که‌ی خۆیدا هیناو چاوه‌روان مایه‌وه.

- چیبیه، جه‌نابی مولازم؟

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ په‌نجه، کارتۆنه‌که‌ی سه‌ر دیواری نیشانداو گوتی:

- کی مۆله‌تی ئه‌وه‌ی پیدای تا ئه‌وه‌ به‌ دیوارییه‌وه هه‌لواسی؟

سه‌رتاشه‌که‌ گوتی: «ئه‌زمون».

سه‌رۆکی شاره‌وانی چوارپایه‌کی برده‌ ئه‌و سه‌ری دوکانه‌که‌و له‌ سه‌ری راوه‌ستاو کارتۆنه‌که‌ی له‌ دیواری کرده‌وه.

گوتی: «لیره‌ ته‌نیا که‌سی‌ک که‌ مافی قه‌ده‌غه‌کردنی شتی هه‌یه، ده‌وله‌ته‌ ئیمه‌ له‌ ولاتیکی دیموکراسیدا ده‌ژین».

سه‌رتاشه‌که‌ ده‌ستی به‌ کاره‌که‌ی خۆی کرده‌وه. سه‌رۆکی شاره‌وانی درێژه‌یدا به‌ قسه‌که‌ی: «هیچ که‌س ناتوانیت ریگا له‌ ده‌رپینی رای خه‌لک بگریت» و له‌ هه‌مان کاتیشدا کارتۆنه‌که‌ی پارچه‌ پارچه‌ کردو فریادایه‌ نێو ته‌نه‌که‌ی زبلییه‌وه‌و به‌ره‌و لای ده‌سشۆرییه‌که‌ی رۆیشت تا ده‌ستانی بشواته‌وه.

دادوهر ئه‌رکادیۆ بانگه‌وازی کرد: «گواردیۆلا ده‌بینی؟» خۆ ئیستا تیگه‌یشتی که‌ ئه‌گه‌ر هه‌روا سه‌ره‌غه‌ریان بکه‌ی، چیت به‌سه‌ر دیت؟»

سه‌رۆکی شاره‌وانی له‌ ناوینه‌که‌دا به‌ دوا‌ی سه‌رتاشه‌که‌دا گه‌پاو دیتی که‌ وا خۆی به‌ ئیشکردنه‌وه‌ خه‌ریک کردووه. به‌ده‌م ویشک کردنه‌وه‌ی ده‌ستانیه‌وه، چاوی له‌سه‌ر هه‌لده‌گرت.

گوتی: «جیاوازی ئیستا له‌ گه‌ل جاراندان ئه‌وه‌یه‌ که‌ جاران سیاسه‌توانه‌کان فه‌رمانیان ده‌رده‌کردو به‌لام ئیستا ده‌وله‌ت فه‌رمان ده‌کات».

دادوهر ئه‌رکادیۆ به‌ ده‌موچاوی که‌فاوییه‌وه، دووباره‌ بانگه‌وازی کرد:

- خۆ گوتیت لیبوو «گواردیۆلا».

کاتی‌ک که‌ چوونه‌ ده‌رئ، سه‌رۆکی شاره‌وانی پالی به‌ دادوهر ئه‌رکادیۆوه نا به‌ره‌و لای نووسینگه‌ی کارکردنه‌که‌ی. ته‌ختی شه‌قامه‌که‌ به‌ ئه‌مه‌ی بارانی ده‌توت تازه‌ به‌ سابونی سواغ دراوه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «هه‌میشه‌ له‌ دلێ خۆمدا گوتوومه‌ که‌ ئه‌م دوکانه‌ دیوه‌خانی پیلانگێرانه».

دادوهر ئه‌رکادیۆ گوتی: «هه‌ر قسان ده‌که‌ن و هه‌یچی تر».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «ئاخر هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌مخاته‌ گومانه‌وه. خۆیان زۆر به‌ رام نیشان ده‌ده‌ن».

دادوهر به دهنگی بهرز گوتی: «به درټرای میژوو تهنانهت یهک سهرتاشیشمان نییبه که پیلانگیتر بیت. به لام لهولاشهوه تهنانهت بهرگدروییبه کیشمان نییبه که پیلانگیتر نه بیت.»
سهروکی شارهوانی هه تاکو له سهر کورسییبه گهړوکه کهی نووسینگی کارکردنه کهی دانه نیشانده قولی دادوهر ئه رکادیوی بهرنه دا.

سکرتیره که به خو و به پارچه کاغه زیکي چاپکراو و به دهم باویشک لیدانه وه وهژوور کهوت.
سهروکی شارهوانی گوتی: «نه وه جیتی خو به تی. با خه ریکی ئیشه کهی خو مان بین.» کلاوه سهربازیبه کهی هه لبری و پارچه کاغه زه کهی وه رگرت.

- نه وه چییبه؟

سکرتیره که گوتی: «ئی دادوهره. لیستی ناوی ئه وه که سانه یه که جنیونامه یان له دهرگای مالتی نه دراوه.»

سهروکی شارهوانی به سهرسوورمانه وه ته ماشای دادوهر ئه رکادیوی کرد.

دهنگی هه لبری: «دهک باوکی به نه فرهت بیت! که واته نه توش خو ت تیکه لی ئه و قسه پروپوچانه کردووه؟»

دادوهر به پوزش هینانه وه وه گوتی: «وه کو چیروکه پولیسییبه کانه.»

سهروکی شارهوانی لیستی ناوه کانی خوینده وه.

سکرتیره که بوی روونکرده وه: «ئهم زانیاریبانه به بایه خن. به دلنیا بییبه وه جنیونانه نووس هه ر یه کیکه له مانه. ریی تیناچیت؟»

دادوهر ئه رکادیو کاغه زه کهی له سهروکی شارهوانی وه رگرت وه. گوتی: «به خوا که ره»
ئه وسا رووی له سکرتیره کهی کرد: «نه گهر من جنیونامه نووس بوومایه، یه که م دهرگای که جنیونامه لیده دا، دهرگای ماله کهی خو م ده بوو بو ئه وهی که س گومانم لینه کات.»

پاشان له سهروکی شارهوانی پرسى:

- وا نییبه جه نابی مولازم؟

سهروکی شارهوانی گوتی: «ئهم ئیشه چه په له کاری خه لکه. تهنیا نه وانن که ده توانن ئهم جوړه شتانه پیکه وه شه ته ک بدن. ئیمه بوچی سهری خو مانى پیوه بیشینین؟»
دادوهر ئه رکادیو کاغه زه کهی دراندو گرموله ی کردو فرییدایه نیو حه وشه وه.

- نه لبه ته که وایه.

سهروکی شارهوانی تهنانهت له پیش نه وشدا ئه و باسه ی له بیس چووه که گوتی له وه لامه که بیت و ههردووک له پی ده ستانی له سهر میزه که دانان و گوتی:

- ئی، نه و گرفتاریبه ی که دهمه ویت له کتیه کانتدا بیدوزیبه وه ئه مه یه: له بهرته وهی که لافاو هه ستاو، نه و خه لکانه ی که مالیان له باشووری شاره مالیان تیکناوه و هیناویانه ته نه و پارچه زه وییبه ی پاش قه برستان و له وی فریبانداه که خاوه نی ئه و پارچه زه وییبه منم. ته کلیفی من چییبه؟

دادوهر ئه رکادیو زه ردیکی هاتی.

گوتی: «جاخو بو نه و ئیشه هه ر پیوست نه بوو بیینه نووسینگه. ئه مه ئاسانترین شتی دنیایه. شارهوانی نه و زه وییانه به دانیشستوانه کانی ده به خشیت و ته عوبزه که شی هه رچه ندیک بیت ده داته نه و که سه ی که تا پوی هه یه.»

سهروکی شارهوانی گوتی: «من تا پوم هه یه.»

دادوهر گوتی: «ئی، که واته هیچی تری ناوی. تهنیا نه وه نه یی که هیندیک پسپوری شارهزا بینین بو نه وهی بیخه ملتین و نرخی له سهر دابنین. شارهوانیش پاره کهی ده دات.»

- کی نه و پسپورانه ده هینیت؟

ده توانی بو خو ت نه و کاره بکه ی.

سهروکی شارهوانی به ره و لای دهرگای به ریکه وت و جیگورکیی به ده مانچه کهی قه دی خو ی کرد. دادوهر ئه رکادیو له کاتی رویشتنی سهروکی شارهوانی بوی روانی و له دلای

خۆیدا بیری کردهوه که ژبان جگه له زنجیرهیهک دهرهتی یهک له دواى یهک بۆ مانهوه، هیچ شتیکی تر نییه. بدهم زهردهخه نهوه گوئی: «مهسه له یهکی وا ساده خهفهت خواردنی ناوی».

سهروکی شارهوانی به شیوهیهکی جدیدانه گوئی: «من خهفهتی لیتناخۆم، بهلام مهسه له که ئالۆز و بالۆزه». سکریتیره که خۆی تیههلقورتاند: «ئهلبه ته یه کهم کار که ده بی بیکهی دامه زاندنی جیگرکی کاتییه بۆ خۆت».

سهروکی شارهوانی رووی له دادوهر کرد:

- به راستی وا دهلی؟

دادوهر گوئی: «له بهر باری نااسایی ناتوانی بگوتیت که له سهدا سه د زهرووریه. بهلام ئهلبه ته له بهر ئهوهی که نه زهزا خودی جهانبان خاوهنی ئهوه زهوییه که کیشهی له سه ره، ئه گهر بیت و ئه م ئیشه به جیگر بسپیتری کاره که تان روون و پاکتر ده بیت و قسهی لی پیدا نابیت».

سینیۆر بنیامین بی ئهوهی چاوه له سه ره ئهوه باشووکانهی سه ره شه قامه که هه لگرت که له سه ره پارچه ریخۆله یهک که وتبوونه گیانی یه کتری، لاتیکی هه لگرت و ئهوی دیکهی دانا. ته ماشای جوولهی گرانی ئهوه گیانداره لووت بهرزو به زهحه تانهی ده کرد که وهکو سه مایه کی فولکلۆری ده جوولانه وه له دلی خۆیدا ده ستخۆشانهی له نوواندنی ئهوه پیاوانه ده کرد که له نمایشی یه کشه مه بازاری کونیکا جسیما خۆیان له سه ره شکلی باشوکه رازاندبۆه. ئهوه کورپژگه یه که له بن پیتیانی دانیشتبوو بۆیهی له پیناوه که ی تریشی هه لسوو به و لیدانهی که دووباره له سندوقه بچوکه که ی راکیشایه وه بۆ لاق گوپین ئاگاداری کردهوه. سینیۆر بنیامین که له سه رده می جیحلییدا نانی خۆی به عهریزه نووسی پهیدا ده کرد، قهت له هیچ کاریکدا په لهی نه بوو. زوو تیهه رپوونی زه من له وه دوکانه دا که ئه و شته ی تیدا بوو ورده ورده فرۆشرا بوو و له ژبان خه رج کرابوو و ئیستا ته نیا گالۆنه روئیک و ده سه مه مۆمیکی پیوی تیدا مابوو، شایانی ده رک پیکردن نه بوو. کورپژگه که

گوئی: «له گه ل ئه وه شدا که باران ده باریت، به لام دنیا هه ره گه رمه». سینیۆر بنیامین له گه ل ئه وه رایه دانه بوو. جلیکی سپی بی په لهی له بهر دابوو.

سینیۆر بنیامین گوئی: «گه رما مه سه له یه کی زه نییه، فیله که شی ئه وه یه که بایه خی پینه ده ی».

کورپژگه که هیچ رایه کی دهر نه بری. جارتیکی دیکه له سندوقه که ی راکیشایه وه توژیک له دواى ئه وه کاره که ته واو بوو بوو. سینیۆر بنیامین له دوکانه خه ماوییه که ی خۆیدا، که ره فه کانی به تال ببوون، په سه ته که که ی له بهر کردو کلاوی سه سیری له سه رنا. پاشان بۆ خۆپاراستن له بهر بارانی چه تری له سه ره خۆی هه لداو پانتایی شه قامه که ی ته ی کردو له شووشه ی ماله که ی ئه وه به ریدا.

کچیکی پرچ رهش و لاواز له وه دیو په نجه ره نیوه کراوه که به دیار که وت.

سینیۆر بنیامین گوئی: «به یانیت باش مینا. هیشتا نانی نیوه رۆیه ت نه خواردوه؟»

کیژۆله که گوئی نه خیر و په نجه ره که ی به ته واوی کرده وه. له پیش سه به تیکی گه وه ری پر له پارچه تیل و کاغه زی ره نگا وره نگ دانیشتبوو. گرۆله به نیک و چه ند دانه مقهس و ده سکیک گولی ده سه کردی نیوه چلی له کۆشیدا بوو. گرامافۆنه که ش ده نگی مۆسیقای لیته لده ستا.

سینیۆر بنیامین لیبی پرسی: «ده توانم تکات لیبکه م که هه تا ده گه رپه مه وه چاویکت له دوکانه که م بیت؟»

- زۆرت پیده چی؟

سینیۆر بنیامین زهینی له سه ره ئاهه نگه مۆسیقا که بوو.

گوئی: «ده چه لای دکتۆری دانساز. تا نیو کاترمیتری تر ده گه رپه مه وه».

مینا گوئی: «باشه، که واته برۆقه ی دی ناکات. ئه م ژنه کوپره هه ز ناکات زۆر له بهر په نجه ره دانیشم».

سینیۆر بنیامین ماوه‌به‌ک راوه‌ستاو گوئی بۆ ئەو ئاھەنگە مۆسیقایییە راگرت. گوئی: «لەم سەردەمەمی ئیستاماندا ھەموو ئاوازه‌کان وەکو یەکن». مینا گۆلێکی تەواو کراوی بە دەستەووە گرت کە کاغەزیکی سەوزی لە دەورە پێچرا بوو و لە نێو قامکانیدا ھەلیسوراند و لە لێکۆشەوانەوی گۆل و ئاھەنگە کە ھەستی بە خۆشی کرد.

گوئی: «تۆ دۆژمنی مۆسیقای».

سینیۆر بنیامین لەوی نەما بوو. بە ماتە مات بەرێدا دەریۆ تا باشوکه‌کان ھەلنەفرێنی. مینا بە چاوان ئەو نەندە بە داوای ھەتا کو لە دەرگای عەیادە کە دکتۆری دانسازیدا. ئەوسا خۆی بە گۆلە دەسکرده‌کانەووە خەریک کرد.

دکتۆر لە کاتی دەرگا کردنەو دەدا گوئی: «بە پروای من ھەستیارییەتی ھەریا لە چاوانیدا». جەنابی بنیامین پشتگیری لە قسە کە کرد: «رەنگە و ابیت. مەبەستتان چییە؟»

دکتۆر گوئی: «ھەر ئیستا گویم لە رادیۆ بوو کە دەیگوت ھەریا کوێرەکان رەنگی خۆیان ناگۆرن».

سینیۆر بنیامین دواي ئەو کە چەترە کە لە قوژبەنیک دانا، پەستەک و کلاو کە بە جەلگریکەو ھەلواسین و لە سەر کورسی دانیششت. دانسازە کە لە نێو قاپێکی نایلۆندا خەریکی شیتانی ھەویرێکی پەمەیی رەنگ بوو.

سینیۆر بنیامین گوئی: «خەلک زۆر شت باس دەکەن».

ئەو نەک تەنیا ھەر لەو کاتەدا، بەلکو لە ھەموو کاتەکانی دیکە شدا، ئاوازه‌دەنگێکی شاراوەدی دەدا بە قسەکانی خۆی.

- دەربارەیی ھەریا بە کان؟

- دەربارەیی ھەموو شتێک.

دکتۆر بە خۆی و بە ھەویرە شیتراو کەو لە کورسییە کە نزیک بوو ھەتا قالیی ددانانی بۆ بگریت. سینیۆر بنیامین ددانە بچوو کە دەسکرده‌کە لە زاری خۆی دەرھینا و لە نێو

دەستەسپێکییەو پێچا و لەسەر تاقە شووشەییە کە پەنا کورسییە کە دانا. سەرو سەکوئی بە زاری بی ددان و شان و شەپیلکی رەق و تەقەو، پیاوچا کانی بە بیر مرۆف دینایەو.

دانسازە کە لە پاش ئەو کە ھەویرە کە لە مەلاشوی سینیۆر بنیامیندا، شەویلە کانی لەسەر یەک دانا ھەو.

تەماشای چاوانی کردو گوئی: «ئەو یە کە دەبیینی. من کارێکی ترسنۆکانەم کرد».

سینیۆر بنیامین ھەولێ ئەو یدا تا بابەتیکی گرنگی تیبگە یە نیت، بەلام دکتۆر نە یەشت زاری لێک بکاتەو. بە زاری داخراو ھەو گوئی «نا، ئەو یە نییە». ئەویش وەکو خەلکی دیکە دەیزانی کە دکتۆری دانساز تەنیا کە سێک بوو کە حوکمی لە سێدارە دانی بۆ دەرچوو ھەو بەلام مأل و حالی خۆی بە جینە ھیشتوو. دەرو دیواری مائە کە یان بە فیشەکان دا بێژتوو، بیست و چوار کاتر مێریشیان مۆلت دا بوو یە تا شار بە جی بێت، سەرەرای ھەموو ئەمانەش نە یانتوانی ناچار بە خۆبە دەستەو دەدانی بکەن. عەیادە کە گواستبوو بۆ نێو یە کییک لە ژوو رەکانی ناو ھەو بی ئەو ی بە سەر خۆی بینیت دەمانچە یە کە لە بەر دەستی خۆی دانا بوو و بەو حالە درێژەیی دا بوو بە کارە کە خۆی. تا سەرەنجام ئەو چەند مانگە دوورودرێژانەیی ترس و لەرز بە سەر چوو بوون.

لەو ماو بەدا کە بە قالب گرتنی ددانایییەو بوو، دانساز ھەمان کار دانەو ی جارانی دەدیت کە لەسەر شیبەیی پلەیی جیا جیای خۆخۆری لە چاوەکانی سینیۆر بنیامیندا دیار بوو. بەلام لێنەگەر زاری ھەلپچرێ بۆ ئەو ی ھەویرە کە ویشک بێتەو. ئەوسا قالبە کە لە زاری ھینایە دەری.

سینیۆر بنیامین سەرەنجام خۆی رزگار کرد: «مەبەستم ئەو نەبوو، جینۆنامەکانم دەگوتن».

دکتۆر گوئی: «ئێ ئێ، کەواتە جەنابیشتان سەرتان لەو مەسەلەیدا گەرم بوو».

سینیۆر بنیامین گوئی: «ئەمە نیشانەیی گەندەلێ کۆمەلایەتییی».

سەرله نوێ ددانه دهستكرده كهی له نیو زاری خۆی هاویشه وه به پارێزه وه دهستی كرد به له بهر كردنه وهی پهسته كه كهی.

دكتوری دانساز به لالوتیبیه وه گوتی: «نیشانهی ئه وه یه كه درهنگ یا زوو ئه وهی له بن بهر یه دیته سه ره بهر». له په نجه رپرا ته ماشای ده ریج كرد كه به هه ور دا پو شرا بو و گوتی: «ئه گه ر پیت خۆشه جار ئ وه مینه هه تا باران خۆشی ده كاته وه».

سینیۆر بنیامین چه تره كهی له سه ره قو ئی دانا و گوتی: «دو كانه كه م كه سی لینییه» و چاوی بریبه هه وه ره چرو پره بارانا و بیبه كه. به ك لا و را وه شان دن خوا حافی زی كرد.

له په نا ده رگا گوتی: «ئارلیۆ ئه و فكره له سه ری خۆت ده ركه. هه یج كه س بو ی نییه وا بیر كاته وه كه له بهر ئه وهی تو ددان یكی سه ره و كی شاره وانیت كیشا وه، كار یكی تر سنۆ كانه ت كر دو وه.»

دكتوری دانساز گوتی: «ده كه واته تو زیك را وه ستی».

به ره و لای ده رگا رو یش ت و كاغه ز یكی نو شتا وهی دا به سینیۆر بنیامین.

- بو خۆت بیخو ینه وه و بیده به ئه وانی دیکه ش.

سینیۆر بنیامین بی ئه وهی كاغه زه كه لێك بكاته وه، زانی چی تیدا نووسرا وه، به واقی و پر ما وه وه ته ماشای كرد و گوتی:

- دیسان؟

دكتور به نیشانهی به لێ سه ری بو له قاندو ئه وه نده ش له بن ده رگا ما یه وه هه تا كو سینیۆر بنیامین رو یشه ده ری.

كاتر ژمیر دو از دهی رێك، ژنه كهی بو نان خوار دن بانگی كرد. ئانجیلای ته مه ن بیست سالانی كچی له ژووری نانخوار دنیدا خه ر یكی گو ره وی در و نه وه بو. ژووری نانخوار دن ژوور یكی ساده و هه ژارانه بو، وا دهاته بهر چا و كه كه لو په له كانی نیوی هه ره له ئه وه له وه كو نه بوون. ریزه گول دانیكی سوور كه

گیای پزیشکییان تیدا روویندرا بوو له سه ره نه رده ته خته بیبه كهی رو وه و حه وشه كه دانا بو.

دكتور كاتیک كه له سه ره میزه خه ر كه دانیش ت گوتی: «بنیامینی داما و سه ری خۆی به جنیونامه كانه وه گه رم كر دو وه».

ها و سه ره كهی گوتی: «هه موو خه ل كه كه هه روا یه».

ئانجیلای هاته نیو قسه كانییه وه گوتی: «ژنه كانی توواری وا خه ر یكن شار به جی ده هیلن».

دایكی قاپه كانی هه لگرتن و سووی بو هه مووان تێكرد. گوتی: «خه ر یكن به په له هه موو شته كانیان ده فرۆشن». دكتور له كاتی هه لمژینی بو نی سو په كه وای هه ست كر د كه سه ره له نیگه رانییه كانی ژنه كهی ده ر ناكات».

گوتی: «ده گه ر پینه وه، شه رم فه رامۆشكاره». پێش ئه وهی كه وچه كه بو زاری خۆی بیات فوی لێكردو له هه مان كاتیشدا چا وه روانی راده ر پرینی كچه كهی بو. كچه كهی دكتور وه كو باوكی مرۆ قێكی وشك و جیدی بو، له هه مان كاتیشدا چالا کییه کی سه ری لیده باری. به لام چا وه روانییه كهی باوكی به ئا كام نه گه یاند، چونكه باسی سێرکی كرد. گوتی پیاویكی لێیه ژنه كهی خۆی به مشار دوو له ت ده كات. بسته بالا یه کی لێیه كه سه ری خۆی له زاری شیری داو پت و گۆرانیان ده لێ. یاریزانیكی ته نافیازی لێیه كه له سه ره ته ناف و به سه ره ریزه چه قۆ به كدا هه ره به حه وا وه سی ته قلان لیده دات. دكتور گو ئی بو قسه كانی كچه كهی خۆی را گرت و له بیده نگیدا خۆی به نانخوار دنه وه خه ر یك كرد. دوا ی نانخوار دن به لێ نیدا كه ئه گه ر باران نه بار ئ هه ره ئه و شه وه هه موویان ده چن بو ته ماشا كر دنی سێرک.

له ژووری نووستندا، كاتیک كه خه ر یك بوو جو لانه ی بو خه وی پاش نو ئژان هه لده و اسی، تیگه یش ت كه ئه و به لێ نه ی وی گو پانی به سه ره وهی ژنه كه یدا نه هیتا وه. ئه گه ره ده ر یاره ی وانیش جنیونامه یان بنووسیایه، ئه و ئه و ژنه رازی ده بوو شار به جی بی لیت. دكتور بی ئه وهی سه ری له قسه كانی ژنه كهی سوور بمینیت گوتی: «زۆر شتیكی گالته جار ییه كه نه توانن به فیشه ك خۆیان له دهستی ئیمه رزگار بكن، به لام به وه رزگار یان بییت كه

پارچه کاغەزۆکیکمان لە دەرگای مالتی بدەن». پیتاوەکانی لە پیتی خۆی دانان و بە گۆرەوییەوه چوووە نیو جۆلانەووە هەولیدا تا ژنەکەى هیتور بکاتەوه.

- بەلام مەترسێ، بە هیچ جۆرێک ئەو مەترسییە لە گۆرێ نییە کە دانەیه کیش لە دەرگای مالتی ئیمە بدەن.

ژنە گوتی: «رێز لە هیچ کەسیک ناگرن».

دانساز گوتی: «ئەو هەش دەگەریتەوه سەر ئەو دەى داخۆ لەگەڵ چ کەسیکدا تیکەوتون. ئەوان چاک دەزانن کە ئەگەر بیت و لەگەڵ مندا تیبکەون گرانیان لەسەر دەوستی».

ژنە بە حالەتی ماندووبوونیکى زۆرەوه خۆی لەسەر جیبەکەى درێژ کرد.

- بەو مەرجەى کە جینۆنامەنووس ئەمە بزانییت.

دانساز گوتی: «جینۆنامەنووس چاک ئەمە دەزانیت».

سەرۆکی شارەوانی وا راهاتبوو کە چەند رۆژیکیان بەبێ نانخواردن بەرێ بکات. بەلام لە بییری دەچۆوه. جاری وابوو بە هەلەشەیهکی نۆبەتی ئاساوه کاری دەکردو جاری واش هەبوو بۆ ماوهیهکی زۆر گرفتاری دەستی بیزاری و خەمۆکی دەبوو و بەبێ مەرامی لە شاریدا دەسوڕایهوه، یان بەبێ گوێدان بە تێپەریبونی زەمەن لە ژووی کارکردنیدا خۆی زیندانی دەکرد. هەمیشە تەنیا بوو و هیندیکیش سەرگەردان. حەزی تاییهتی نەبوون. بە بییریدا نەدەهات کە قەت نەریتیکى ریکویتیکی هەبووبیت. بەلام پەلەکردنیکى وای بەسەردا فەرمانیەوا بوو کە لە بەرامبەردا بەرگری نەدەکراو ئەگەری ئەوه هەبوو کە هەر وەختیک بووایه لە نیو میوانخانەکەدا قوت ببیتەوه و هەرچیەکیان بدابایه دەبخوارد.

ئەو رۆژە نانی نیوهرۆی لەگەڵ دادوهر ئەرکادیوڤا خوارد. تەواوی ئەو پاش نیوهرۆیهیان پیتکەوه بەسەر برد تا سەرەنجام وای لیتهات فرۆشتنی ئەو پارچه زەوییە لایەنی یاسایی وەرگرت. پسپۆرەکان ئەرکی خۆبانیان جیبەجێ کرد. جیگر، کە بە شیتوویهکی کاتی دامەزرابوو، بۆ ماوهی دوو کاتژمێر پارێزگاری لە پلەکەى خۆی کرد. کەمیک بەر لە

کاتژمێر چوار، وەختیک کە دووقۆلی چوون بۆ هۆلی بلیارد، وەکو ئەو کەسانە دەچوون کە لە کامی چارەنووسیکى بە نازارەوه گەرابنەوه.

سەرۆکی شارەوانی کە خەریک بوو دەستی خۆی لیک دەخشاندن گوتی: «کەواتە کارەکە بەم شیتوویه ئەنجامدراوه». دادوهر ئەرکادیوڤ گوتی خۆی نەدایه. سەرۆکی شارەوانی چاوی لیتبوو کە لە بەردەم پیشخوانەکە خەریکی بۆن هەلمژبنه و حەبیکى هیتورکەرەوهی دایه.

فەرمانی بە دۆن ریکویتیڤا: «پەرداخیک ناو».

دادوهر قسەکەى بۆ راستکردەوه: «بیرەیهکی سارد».

دادوهر ئەرکادیوڤ پاش خواردنەوهی بیرەکە، بە پەنجە لاسەری خۆی ساوی.

هۆلەکە حالەتی ناھەنگی هەبوو. هەموو بە هەلپەوه چاوهروانی ریتییوانی سیرک بوون. سەرۆکی شارەوانی لە هۆلی بلیاردرا تەماشای ریتییوان و خۆرانانی گروپی سیرکی دەکرد. دەنگی دەهۆل و کەرەنا بە شایی خستبوو. کچیک بە جلی زیوی و بە سواری بەچکە فیلیکی گۆی پانەوه بە پیتش چاوانیدا تیبەری. پاشان یاریزانە تەنافبازەکان بەرپێز تیبەری. دنیا بە تەواوی روون بۆوه و دوایین پرسنگی خۆر، هەواى شۆراوهی پاش نیوهرۆی گەرم دەکرد. کاتیک دەنگی مۆسیقایەکە پچرا تا ئەو کابرایە کە لەسەر دارتیکى درێژ راوهستابوو و خەریک بوو ئاگاداری نامەى سیرک بخوینیتەوه، دەتوت شارەکە لە بیدەنگییهکی موعجیزە ئاسادا لە بن زەوی هاتۆتە دەری.

بابە ئانجیل کە لە پەنجەرەکەى ژووری کارکردنی را تەماشای ریتییوانەکەى دەکرد، بەسەر لەقاندن بۆ مۆسیقایەکەى دەستاندەوه. لە میانی نانخواردنیدا وواتریش هەتاکو بەرەبەری ئیوارێ، هەستی سەردەمی مندالی خۆی لەگەڵدا مایهوه، تاکو ئەو دەمەى کە لە پاش چاودیری کردنی موشتەرییهکانی سینەما، خۆی بە تەنیا لە ژووری نووسینیدا دیتەوه. لە دواى نزاو پارانەوه، ماوهیهک بەسەر مەستی لەسەر کورسییە بێشکەبیهکە دانیشت. نەیزانی داخۆ کەنگی زەنگی کاتژمێر دوازدە لیتداوه و بلندگۆی سینەما بیدەنگ بووه و جیتی خۆی داوه بە دەنگی یەکنەواخنی بۆقیتیک. پاشان چوو پاش میتزەکەى دانیشت و بانگهێشت نامەیهکی بۆ سەرۆکی شارەوانی نووسی.

سه‌رۆکی شاره‌وانی، که به هۆی پیداکردنی زۆری به‌رپه‌ری سێرک یه‌کێک له‌و کورسیبانه‌ی شوێنی تایبه‌تی سێرکه‌که‌ی داگیر کردبوو، به‌نامه‌ی کردنه‌وه‌ی چهند یاربازنیکی ته‌نافبازو ئی تریشی ته‌ماشاکرد. ئەوسا کاساندرا به‌جلی مه‌خمه‌ری ره‌ش و چاوی به‌ستراوه‌وه‌ به‌دیاره‌وت و گوتی که‌ ئاماده‌یه‌ تا دلێ ئاماده‌بووان و بینه‌ران به‌خوینیتته‌وه‌. سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌لات. به‌گۆتیه‌ی ئه‌رکی سه‌رشانی، گه‌شتیکی به‌ نیو شاریدا لێداو کاتژمێر ده‌ چوو بۆ بنکه‌ی پۆلیس. له‌وێ یادداشتیکی باهه‌ ئانجیل که‌ به‌ختیکی زۆر جوان نووسرابوو، چاوه‌پێی ده‌کرد. شیوازی ویشک و ته‌شریفاتێ یادداشته‌که‌، سه‌رۆکی شاره‌وانی نیگه‌ران کرد.

با به‌ ئانجیل خه‌ریکی دانانی جله‌کانی بوو که‌ سه‌رۆکی شاره‌وانی له‌ ده‌رگایدا. کابرای روحانی گوتی: «سه‌یره، وا به‌ زوویی چاوه‌پێم نه‌ده‌کردی». سه‌رۆکی شاره‌وانی پێش نه‌وه‌ی بچیتته‌ ژووری، کلاوه‌که‌ی له‌سه‌ری خۆی دانا.

به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گوتی: «من نامه‌کانی خۆم بێ وه‌لام ناهیتمه‌وه».

پاشان وه‌کو دیسکیکی خولاوه‌ کلاوه‌که‌ی خۆی هه‌لداو که‌وته‌ سه‌ر کورسییه‌ بێشکه‌یه‌که‌. با به‌ ئانجیل چهند شووشه‌ ساردیه‌که‌ی له‌ نیو ئاوێ ه‌اویشتبوون بۆ نه‌وه‌ی سارد ببن و یه‌کیکیانی هه‌لگرت:

– هه‌ز له‌ ساردی ده‌که‌ی؟

سه‌رۆکی شاره‌وانی لێی قبوول کرد.

قه‌شه‌که‌ یه‌کسه‌ر چوو سه‌ر کرۆکی باسه‌که‌.

– ده‌مه‌ هۆی زه‌حمه‌تتان که‌ بلیم پشته‌گۆی خستنی جینونه‌مانه‌کان له‌ لایه‌ن ئیوه‌وه‌ نیگه‌رانم ده‌کات.

قه‌شه‌که‌ به‌ جۆریکی وا قسه‌ی ده‌کردن که‌ ده‌توانرا قسه‌کانی به‌ گالته‌ وه‌ریگیرین.

به‌لام سه‌رۆکی شاره‌وانی مه‌سه‌له‌که‌ی به‌ جیدی وه‌رگرت. نه‌یده‌زانی بۆچی با به‌ ئانجیل تا نه‌و راده‌یه‌ له‌ جینونه‌مانه‌کان نیگه‌ران.

– جینگای سه‌رسوورمانه‌ با به‌، که‌ جه‌نابه‌یشتان فکری خۆتان به‌و شته‌وه‌ خه‌ریک کردوه‌.

با به‌ ئانجیل به‌ده‌م گه‌ران به‌ دوا‌ی کلێله‌ له‌ نیو چه‌کمه‌جه‌ بۆ هه‌لپه‌چرینی ساردیه‌کان گوتی:

– خودی جینونه‌مانه‌کان نین که‌ نیگه‌رانم ده‌کن.

گیژ ببوو و نه‌یده‌زانی چ له‌و شووشه‌ ساردیه‌ بکات که‌ به‌ ده‌ستییه‌وه‌ بوو. هه‌ر به‌و حاله‌وه‌ درێژه‌یدا به‌ قسه‌که‌ی:

– هۆی نیگه‌رانی من نه‌وه‌یه‌ که‌... با نه‌وا بلیم که‌: جۆریک له‌ ناعه‌داله‌تی تێدايه‌.

سه‌رۆکی شاره‌وانی شووشه‌ ساردیه‌که‌ی لێوه‌رگرت و له‌سه‌ر پاژنه‌ی چه‌کمه‌که‌ی خۆی داناو به‌ لێدانێکی وه‌ستایانه‌ که‌ سه‌رنجی با به‌ ئانجیل-ی راکیشا، سه‌ره‌که‌ی هه‌لپه‌چری. نه‌و که‌فه‌ی لسته‌وه‌ که‌ به‌ ده‌وری زالکی شووشه‌که‌دا ده‌رژایه‌ خواری.

«هه‌رکه‌سه‌و بۆ خۆی ژيانیکی شاراه‌ی هه‌یه» و له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌یتوانی ده‌ره‌نجام له‌م قسه‌یه‌ وه‌ریگرت، ئاوا درێژه‌یدا به‌:

– به‌ جیدی وا ده‌لیم با به‌، نازانم ده‌توانیت چی بکرت.

قه‌شه‌که‌ له‌ پشت میزه‌که‌ دانیشته‌ و گوتی: «ده‌بی بزانی، هه‌ر چۆنیکی بێ بۆ تو شتیکی تازه‌ نییه‌». نیگایه‌کی نا به‌جیانه‌ی به‌ ژووره‌که‌دا گێراو ئاوازه‌ ده‌نگی خۆی گۆری:

– مه‌سه‌له‌که‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌بی هه‌تا رۆژی یه‌کشه‌مه‌ کارێک بکرت.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ شێوه‌یه‌کی یه‌کلایه‌که‌ره‌وانه‌ گوتی: «ئه‌مپرو پینج شه‌مه‌یه».

قه‌شه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه‌: «حیسابی رۆژه‌کان ده‌زانم» و بێ ویستی خۆی گوتی:

«به‌لام ره‌نگه‌ ئیستاش دره‌نگ نه‌بوویت بۆ نه‌وه‌ی ئه‌رکی سه‌رشانت جیه‌جی بکه‌ی».

سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌ولێ نه‌وه‌یدا تا سه‌ری شووشه‌که‌ بسوورپێن. با به‌ ئانجیل به‌ چاوان به‌ دوا‌ی سه‌رۆکی شاره‌وانیه‌وه‌ بوو که‌ له‌ ژووریدا ئه‌مه‌سه‌ره‌سه‌ری ده‌کرد. دیتی که‌

پیاویکی به له باریک و جیدییه و هیچ ناسه واریکی پیری له جهستهیدا نییه و ههستی به بوده له یی کرد له خۆیدا.

گوئی: «ههروه کو که ده بیینی، مهسه له یه کی نائاسایی له گۆرپیدا نییه».

دهنگی یازده جار لیدان له زهنگه که (نافوس) هوه بهرزبۆوه. سهروکی شارهوانی راوهستا تا زایه لهی دهنگه که کپ بۆوه. نهوسا ههردووک دهستی خۆی لهسهه میزه که دانان و خۆی بهسهه قهشه که دا نوشتاندهوه. دهموچاوی مشهوهش بوونیکی شاراهوی نیشان ددهاو کاتیکیش که به قسه هات، نهو حالتهی به دهنگیبهوه دیار بوو.

- بابە، به باشی سهرنج له شتییک بده. شار ئارامه و خهریکه خه لک متمانه به حکومهت پهیدا دهکات. له م حالتهدا ههه جوړه گوشار هینانیک پۆسهه خه لکی کاریکی مهترسیداره، نهویش له پیناو کاریکی وابی بایه خدا.

بابه ئانجیل به له قاندنی سهه پشتگیری له قسه که ی کردو ههولیدا بۆی روون بکاتهوه:

- مه بهستی من به شتیه یه کی گشتی، سوودوهه گرته له هیندیک کهرسته و هوکاری دهوله تی. سهروکی شارهوانی بچ نهوهی گۆران بهسهه خۆیدا بهینتی درپژهی به قسه که ی خۆیدا: - به ههه حال، من هه لومه رجی تاییه تی رۆژ له بهرچاوان دهگرم. خۆ بۆ خۆتان دهزانن ئیمه شهش پاسه وانمان هه یه که له نیو پۆلیسه خانه دا به ندمان کردوون و مووچه وهرده گرن و ههچ کاریک ناکهن. تا کو ئیستاش نه متوانیوه که سیکی دیکه یان له جی دابنیم».

بابه ئانجیل گوئی: «بۆ خۆم دهزانم، تۆ پیاویکی که مهترخه م نی».

سهروکی شارهوانی بچ نهوهی گوئی بداته قسه ی قه شه که، به گه رمی درپژهیدا به قسه که ی:

- هه موو دهزانن که لهو پاسه وانانه سی که سیان له تاوانکاره ئاساییه کان بوون که له به ندیخانه ئازادکران و چوونه نیو بهرگی پاسه واناییه وه، بهو گویره یهش که بارودوخه که وا دهروات، من به کاریکی پر مه ترسی دهزانم بۆ راوکردنی خیه که کان بیاننیرمه نیو شه قام و بازاړی.

بابه ئانجیل ههردووک دهستی خۆی لیک بلاوکردن.

یه کلاکه رهوانه پشتگیری لیکرد: «ئه لبه ته، ئه لبه ته، دیاره که وایه پیاو نابی بیر لهو جوړه شتانه بکاتهوه، به لام بۆچی نهو کاره یارمه تی له هاوشارییه دهستپاکه کانمان وهرنه گرین؟»

سهروکی شارهوانی قیت راوهستا، چند قومیتی له شووشه ساردییبه که فرکرد، سینگ و پشتی له ناره قدا شه لال ببوون. گوئی:

- نهو هاوشارییه ریکوپیتکانه ی که دهفه رمووی، خه ریکن به جنیونامه کان ده درپن به پیکه نین.

- هه مو بیان نا.

- جگه له مهش، چ سوودیکی هه یه خه لک له شتییک بترسن که نه گه ر لپی وردیینه وه بایه خیتی نهو تۆی نییه.

به نهرم و نیانی کوتایی به قسه که ی خۆی هیئا:

- قسه ی خۆمان بیت بابه، هه تا کو نه مشه و قهت پیم وانه بوو که وای لیبیت من و تۆ خۆمان بهو قسه پروپووچانه وه خه ریک بکه یین.

بابه ئانجیل قیافیکی دایکانه ی به خۆیه وه گرت و وهلامی دایه وه: «تا شوینیکی دیاریکرو به لئ». پاشان دهستی کرد به روونکردنه وه یه کی ئالۆز و بالۆز و هه ندیک دهسته واژه ی ریکوپیتی نه خلاقی که رۆژی پیشتر له سه رنان خواردنی پیتی ئامۆژگاری بیوه که ی ئاسیس کردبوون.

کاتییک که گه یشته لووتکه ی قسه کانگی گوئی: «ده توارنیت نه م مه سه له یه ئاوا ده ربیردیت، مه سه له که مه سه له ی تیرۆریمی نه خلاقییه».

سهروکی شارهوانی به زرده خه نه یه ک زاری خۆی لیک کرده وه تا راده یه ک قسه ی قه شه که ی بری: «باشه، باشه بابه. به لام مه سه له که نه وه نییه که له سهه نهو کاغهزه

دراوانه فهلسهفه بهۆنینهوه». شوشه ساردییه به نیوه بووهکهی لهسهه میتزهکه داناو قیافیکی رهزامه ندانهی بهخۆ وهرگرت و گوئی:

- ده باشه ئیستا که بابه ته کهم بهو شیویه بو دهخه یه پروو، ده بی بزانه داخۆ چیمان پی ده کرتیت. بابه ئانجیل سوپاسی کرد. سه ره نجام بو خۆی درکاندی که هیچ ههزی نه ده کرد رۆژی یه کشه مه بچیته سهه مینه بهرو به نیگه رانییه وه باسی مه سه له یه کی ئاوا بکات. سه رۆکی شاره وانی بو تیگه یشتن له قسه ی قه شه که هه وللی خۆی دابوو. به لام هه ستیکرد که کاته که درهنگه و چاوه کانی نهو پیاوه ئایینییه وه کو چاوی کونده په پوو له شه ویدا ته پ بوون.

- منیش خەریکم ھەول دەدەم بۆ ئەو ھەی تیبیگەم، بەلام کەس نازانی.

بیتوھە درێژە بە قەسەکی خۆیدا: «ئەلبەتە، لەو ھەتای دنیا دنیایە، قەت فەرمانیکی خۆشی لەگەڵ خۆیدا نەھیناوە».

ئەوسا چیشت لێنەرەکە رویشتەدەری و بەخۆ بە وردەکاریبەکانی فەرمانەکەو گەرایەو. ھەوالکەش بریتی بوو لەو ھەی کە لەو شەو ھەرا یاسای قەدەغە بوونی ھاتووچۆ پیادە دەکریت و ئەو ھەندەش درێژ دەکیشیت تا ھۆکارەکانی دەرچوونی ئەو یاسایە نەمیتن.

وا بریار دراوو کە لە کاتژمێر ھەشتی شەو بیتوھە ھەتا کو پینجی بەیانی کەس لە نیتو شاریدا نەگەرێ، مەگەر بە مۆلەتە ھەسەمی بە مۆر و ئیمزای سەرۆکی شارەوانی.

پیاوانی پۆلیس فەرمانیان پێدراوو کە ھەرکە سێکیان لە نیتو شاردا بینی «دەنگی بەدەن» و ئەگەر ئەو کەسە سەرپینجی نواند بە کەسەر تەقە ی لیکەن. سەرۆکی شارەوانی بە سوود وەرگرتن لە دانیشتوانی شارەکە تیمی پاسەوانانی ئیشکچی پیکدەھینا تا لە چاودیری کردنی شەواندا ھاوکاری پیاوانی پۆلیس بکەن.

بیتوھەکی مۆنتیل بەدەم جوینی نیتوکی خۆبەو ھەسەمی ھۆی دەرچوونی ئەم بریارە بزانی. چیشت لێنەرەکە وەلامی داہەو: «لە فەرمانەکەدا ئامازە بە ھیچ شتیک نەدراوە، بەلام ھەموو کەس دەلی پەبوەندی بە جیتونامەکانەو ھەبە».

بیتوھەنەکە بە ترس و لەرزەو گوتی: «دلم خەبەریدا بوو. مەرگ کەوتۆتە گیانی ئەم شارە». بە شوتن سینۆز کارمییچایلیدا نارد. بە پەپرەوی کردن لە ھیتزکی کۆنترو قوولتر لە بانگەوازی دەروونییەو، فەرمانیدا تا ئەو جانتا چەرمیبە گولمخدارەکی خۆزێ مۆنتیل سالتیک لە پیتش مردنیدا بۆ تاکە گەشتی ژبانی خۆی کربووی، لە عەمبارێرا بیھیننە ژووری نووستنی. چەند دەستە جلیک و ژیر کراس و پیتلوی لە کەنتۆرەکە ھینانە دەری و ھەمووی قەد کردن و لە بنی جانتایەکەدا لەسەری یەکی دانان.

لە میانێ ئەنجامدانی ئەم کارانەیدا، ھەستی بەو ئاسوودەییە ھەبە کرد کە زۆر جارن ناخی بۆ ھەلکیشابوو. ئەو خۆی لە شوپنیکێ زۆر دوور لەو شارەو لە ژووریکدا لە پەنا

بەشی ھەوتەم

دەھۆل بە رمبەرمب و دەنگی زلەو، وەکو تارمایی و خینوی رۆژگارە کۆنەکان، سەرلەنوێ دەرکەوتەو. ھارژنی دەھۆل لە کاتژمێر دەی بەیانیداو لە بەردەم ھۆلی بلیارد، شارەکی لەو ناو ھەندە چەقی قورسایبەیدا لە ھالەتی چاوەروانیدا راگرت، تا وابلیتھات سەرەنجام بە سێ جار لێدانی ئاگادار کردنەو، ھەمدیسەن شەپۆلی ئاارامی و دوودلی بەسەر ویدا سیتبەری کرد.

وشە «مەرگ» بە سەرزاری بیتوھەکی مۆنتیلدا ھات. ئەو کاتیک کە بینی ھەموو دەرگا و پەنجەرەکان خەریکن دەکرینەو ھەلک لە ھەموو لایەکەرا دەرژینە نیتو گۆرەپانەکەو، گوتی: «مەرگ ھاتوو».

پاش یەکەم داچلەکینی لە ترسانی، پەردە بەلکۆنیبەکە لە لاداو تەماشای ھەشامەتی ئەو خەلکەکی کرد کە لە دەوری پاسەوانیک کۆبسونەو ھەو ھەویش خۆی بۆ خوتیندەو ھە فەرمانەکە ئامادە دەکرد. بیدەنگیبەکی دژوارتر لەو ھەی کە بۆ گۆی گرتن لە جارچیبەکە پتیبست بوو، بەلی بەسەر ھەموو جیبەکدا کیشا. بیتوھەکی مۆنتیل لەگەڵ ئەو ھەشدا کە بە چاکی ھەستی راگرت تا گوتی لە دەنگەکە بیت، بەلام تەنیا لە دوو وشە گەبشت. لەو مالاھەدا کەس نەیتوانی پیتی بەلی کە فەرمانەکە دەربارەکی چیبە. فەرمانەکە بە ھەمان سام و ھەبەتی جارنەو ھەو خوتندرایەو، سیستەمیکێ نۆی لەسەر دنیا ببوو فەرمانەرەو ئەو ھیچ کەسیتکی وەگبیر نەدەکەوت کە دەرکی بە ماھیبەتی ئەو سیستەمە کردبیت.

- فەرمانەکە دەربارەکی چی بوو؟

سۆزە ھېتايە پېتىش چاوان، يان لە بالکۆنېيەكى بچووکدا کہ لەوئى گىباي (ئاوشين) (۷)ى پەرورده دەکردو تەنيا ئەو بۆى ھەبوو کہ خۆزئى مۆنتىل و ھېير خۆى بېنېتەو. لەوئى ھېچ خەفەتیکى نەبوو ئەوئەندە نەبى کہ چاوەروانى پاش نىوەرۆى رۆژانى دووشەممە بکات تا نامەى کچەکانى بخوئىتەو.

تەنيا جلە زۆر زەرورېيەکانى ھەلگرتبون. پاشان جاننا چەرميەکەى ھېنا کہ مقەسە گەرەو بچووکەکان و تىپ و شووشىکى گچکەى بۆدو پېوسىتېيەکانى دروومانى تىدا بوو و دوای ئەو کارتۆنىکى پىلاوانى ھېنا کہ تەسبىحەکەى و کتېبەکانى دوکاردى تىدا بوو و ئەوانىشى لە جاننايەکە ھاوشتن. وىژدانى لەو نەرەحەت بوو کہ مەبادا پتر لەوئى ھەلگرتبىت کہ شايانى لىخۆشبوونى خواوند بىت. پاشان پەیکەرە لە گەچ دروستکراوہکەى سان رافائىلى لە نىو گۆرەوييەکەو پىچا و بە دىقەتەو لە نىو جلەکانى ھاوشت و جاننايەکەى داخست.

کاتىک کہ سىنيۆر کارمىچايل گەيشتە جى لە سادەترىن بارودۆخيدا دىت.

کارمىچايل بە پشت بەستن بەو پىشېنېيەى کہ ئەمرو باران نابارى، چەترى لەگەل خۆيدا ھەلنەگرتبوو. بەلام بېوئەنەکە ھەستى بەمە نەکرد، کلېلەکانى مالىيى - بەو پارچە کارتۆنانەو کہ ناوئىشانى ھەراکام لە کلېلەکانيان بە چاپ لەسەر نووسرابوو - لە گىرفانى خۆى ھېتايە دەرى و ھەموو دانى و گوتى:

- ھانى من ئەم دنيايە ئالوودە بە گوناھەى خۆزئى مۆنتىل بە جەنابان دەسپىرم. چى لىدەکەى بىکە.

سىنيۆر کارمىچايل زۆر لەمىژ بوو لە رۆژئىکى ئاوا دەترسا.

بە زەحمەت زارى ھەلئىناو گوتى: «مەبەستتان ئەوئەوئە کہ دەتانەوئىت لەم پشېوئەيدا سەفەر بکەى؟»

(۷) جۆرە گىبايەكى كىتوبلکەى بۆن خۆشەو وەکو نەعنا دەچىت و لەبەر بۆنەکەى لە ماست و دۆى دەکن. وەرگىي

بېوئەنەکە بە دەنگىکى پتەو، بەلام ئاوازە دەنگىکى يەکالا کەرەوانە وەلامى داپەو:

- من بۆ ھەتا ھەتايە لىرە دەپۆم.

سىنيۆر کارمىچايل بى ئەوئى ترسى خۆى بە ديار بخات، راپۆرتىکى کورتىدا.

بارى دارايى خۆزئى مۆنتىل روون نەبوو. بەشىکى زۆرى ئەو سامانەى وى بە شىتوازە کۆنەکان و بەبى ئەنجامدانى تەشريفاتى رەسمى بەدەست ھاتبوو و لە رووى ياساييەو دۆخىکى ناديارى ھەبوو. ئەم سامانە تىکەل و پىکەل و بى سەرورەريە - کہ خۆزئى مۆنتىل بۆ خۆشى لە دوایين سالەکانى ژيانيدا تەنانەت مەزەندەشى نەدەکرد داخۆ چەندە - ھەتا بە لايەکدا نەکەوتايە ديارىکردنى ميرات و ميراتگر نامومکين بوو. کورە گەرەوئەکەى کہ لە ئەلمانيا قۆنسول بوو و دوو کىژەکانىشى کہ شەيداي خۆشگۆزەرانى و رابواردنى سەرسورھىنەرى پارىس بوون، دەبووايە بگەرپنەوئە يان کەسىک بەکەنە وەکىلى خۆيان تا بەشەکان بۆ ديارى بکرىت. تا ئەو کارە نەکرايە ھېچ شتىک نەدەفرۆشرا. و ھېرھاتنەوئە ئەو دالانە پىچاويپچانەى کہ بېوئەکەى مۆنتىل دوو سال بوو تىياندا رىگای گوم کردبوو، ئەمجارەيان کاريان تىنەکرد.

بە تەئکىدکردنەوئە گوتى: «گرنگ نىيە. مندالەکانى من لە ئوروپا بەختەوئەرن. بۆ خۆيان دەلئىن ئىرە مەملەکەتى درندانە و ھەقيان نىيە بەسەرييەو. جەنابى کارمىچايل ئەگەر حەز دەکەى ھەرچىبەکت لەم مالەدا دۆزىيەوئە لە توورەکەى بکەو لە پىش بەرازانى دانى».

سىنيۆر کارمىچايل ئىدى لەگەلئىدا پىدانەچوو. بە بيانوى ئەوئەى کہ بە ھەر حال دەبى ھىندىک شت بکرى بۆ سەفەرەکە، چو دکتۆرى بدۆزىتەوئە.

«ئىستا دەرەکەوئىت کہ نىشتمانپەرورەرى تۆ بايى چەند، گوارديولا». سەرتاشەکەو ئەو پىاوانەى کہ لە سەرتاشخانەکەدا کۆبىوونەوئە قسەيان دەکردن، بەر لە دىتنى سەرۆکى شارەوانى لەبەر دەرکەى دوکانى، ھەستىيان بە بوونى کرد لەوئى. سەرۆکى شارەوانى ئامازەى بە دوو کەس لە گەنجترىن پىاوەکان کردو گوتى: «ئىوئەش ھەروا. ئەمشەو ئەو تەفەنگانەتان دەدەمى کہ ئەوئەندە داواتان دەکردن. بزەنم داخۆ دەوئىرن لوولەکانيان بۆلاى

ئىمە مانان بسووپىن». وشەكانى ھىندە بە مېھرەبانى دەردەبىرېن كە نەدەكرا گومان لە قسەكانىدا بىكرىت.

سەرتاشەكە وەلامى داىيەو: «گەسكە باشترە. بۆ راوكردى جادوگەر ھىچ تەفەنگىك لە گەسكەى كرىكار باشتر نىيە».

سەرتاشەكە تەنەت چاوىشى بۆ لای وى نەسووراندن. خەرىكى چاكردىنى پشتىملى يەكەم موشتەرى بەيانى بوو و قسەكانى سەروكى شارەوانى بە ھەند وەرنەدەگرتن. بەلام كاتىك كە سەروكى شارەوانى دەستى كرد بە پرسىاركردن لەو خەلكەى لەوئى بوون داخۆ چ كەسپىك سەربازى يەدەگەو دەزانىت تەفەنگ بەكارىنىت، سەرتاشەكە لەو تىگەبى كە ھەر بە راستى بۆ خۆى يەكپىكە لەوانەى كە بۆ ئەو كارە ھەلبىتدراون.

پرسىارى كرد: «جەنابى مولاژم ھەر بە راستى برىارى ئەو تەتان داوہ كە ئىمەش بگلىننە نىو ئەو گالته جارىبەوہ؟»

سەروكى شارەوانى گوتى: «تف لەم رۆژگارە! لە ھەموو ژيانى خۆتدا لىرەو لەوئى زۆرەرىت دەكرد كە پىوستم بە تەفەنگە. ئىستاش كە تەفەنگ دەدەنى ناتوانى باوەر بىكەى؟». لە بەردەم سەرتاشەكە راوہستا. لەوئىرا دەيتوانى لە ئاوتىنەكەوہ ھەموو ئەو كەسانە بىخاتە ژىر چاودىرىبەوہ كە لەوئى ئامادە بوون. سام و ھەببەتيدا بە دەنگى خۆى و گوتى:

«بە راستىمە. ئەمۆ پاش نىوەرۆبە كاترمىر شەشى رىك دەبى سەربازە يەدەگە پلە يەكەكان خۆبان بە بىكەى پۆلىس بناسىن». سەرتاشەكە لە ئاوتىنەكەرا تەماشای كرد.

لىبى پرسى: «ئەى ئەگەر تووشى ھەلامەت و نەخۆشى بىم؟»

سەروكى شارەوانى وەلامى داىيەو: «لە بەندىخانەدا چارەسەرت بۆ دەكەين».

گرامافونى ھۆلى بلىارد دەنگى ئاوازىكى بۆلرۆى ھەست بزوينى لىبەرەز دەبوو. نىو ھۆلەكە چۆل بوو، بەلام سەرمىزەكان ھىندىك شووشە و پەرداخىيان لەسەر بوو كە بەرماوہيان تىدا مابوو.

دۆن روکوبى وەختىك لە كاتى ھاتنە ژوورەوہىدا چاوى بە سەروكى شارەوانى كەوت گوتى: «ئىستا ئىدى ھەر بە راستى دۆخەكە ئالۆز بوو. دەبى رىك لە كاترمىر ھەوت پرا دوكانەكەم داخەم». سەروكى شارەوانى يەكراست چووہ كۆتايى ھۆلەكە، كە مىزەكانى قوماركردى ئەوتىش كەسىيان لەسەر دانەنىشتبوو. دەرگای ئاودەستەكەى كردهوہ و سەرى بە عەمبارىكدا كرد، ئەوسا گەراپەوہ بۆ لای بارەكە. لە كاتى تىپەرەبونى بە تەنىشت مىزى بلىارد دا، لە ناو پەردەى مىزەكەى ھەلداپەوہ. گوتى:

- ئىدى گالته بازارى بەسە.

دوو كورپىرگۆكە لە بن مىزەكە ھاتنە دەرى و تەپوتۆزبان لە پانتۆلەكەى خۆبان تەكاند.

يەكبان رەنگى تىكچوو بوو. ئەوتىرىشيان گچكە تر بوو و گوتى سوورھەلگە رابوون.

سەروكى شارەوانى بە ئارامى بەرەو مىزەكانى بەردەم دەرگەى ھاتنە ژوورەوہ پالى پىنوہنان.

- تىگەبىشتن گوتم چى؟ كاترمىر شەشى رىك لە بارەگا.

دۆن روکوبى ھەر لەپاش پىتسخوانەكە ماپەوہ.

گوتى: «بەم باروودۆخە ئالۆز بالۆزەى ئىستا، پىاو وا باشترە بچىتە بىتتە قاچاخچى».

سەروكى شارەوانى گوتى: «ھەر دوو سى رۆژان وا دەبى».

بەرتىوہبەرى سىنەما لەسەر پىچى شەقامەكە خۆى گەياندى و گوتى: «ھەر لە ئەوہمان كەم بوو. ئەوہ دوازە جار لىدانەكەى زەنگ، ئەمەش شەپپور».

سەروكى شارەوانى دەستىكى لە شانىداو درىژەيدا بە رىتى خۆى.

گوتى: «دەمەوئى دەست بەسەر سامانەكە تدا بگرم».

بەرتىوہبەرى سىنەما گوتى: «ناتوانى ئەو كارە بىكەى. سىنەماكان مولكى دەولت نىن».

سەروكى شارەوانى گوتى: «لە باروودۆخى ئاناسا بىيدا، دەتوانرىت تەنەت سىنەماكانىش بە مولكى دەلەت بزمىردىن».

زهردهی له سهه لیبوی خۆی دوورخستهوه. دوو دوو به قادرمه کانی بنکه که دا سهه کهوت و وهختیک که گه یشته قاتی دووم، دهستی لیک بلاوکردن و دووباره پیکه نییهوه.

به دهنگی بهرز گوتی: «تف له م رۆژگار هه تۆش وات لیهات؟».

وهکو سولتانه کانی خۆرهلات، به بی خه م و خه فه تی، به پتیه بهری سپرک له سهه کورسییه ک پالی لیدابۆوه. سه بیلکی ده ریوانی به ده می خۆیه وه نابوو و که یفی به دوو که لکردنه که ی ده هات. ههروه کو که بۆ خۆی خانه خوی بیت، به ناماژ به سه رۆکی شاره وانی گوت دانیشیت.

- جه نابی مولازم وه ره با باسی کارو کاسی بکه یین.

سه رۆکی شاره وانی کورسییه کی راکیشاو هات به رامبه ری دانیشیت. به پتیه بهری سپرک به دهستی کی دا پۆشراو به به ردی ره نگا وره نگ، کلکی سه بیلکه ی بۆ لای وی راداشت و ناماژیه کی ماناداری کرد.

- ده توانین بی پیچ و په نا قسان بکه یین؟

سه رۆکی شاره وانی به سهه وه لامي نه رتی دایه وه.

به پتیه بهری سپرک گوتی: «هه رکه دوینی له کاتی ریشتا شیندا چاوم به جه نابتن کهوت، تیگه ی شستم. بۆ خۆت ده زانی ئیدی، وا راهاتووم که خه لکی بناسم. ده شانم که ئەم هاتووچۆ و قه دهغه کردنه بۆ جه نابتن.....»

سه رۆکی شاره وانی به ده م زهرده به کی نه نقه سته وه چاودیری ده کرد.

به پتیه بهری سپرک درێژه ی دایه: «به لām بۆ بابایه کی وه کو من که ئەم هه موو پارده م له م به زم و ره زمه دا خه رج کردوووه ده بی حه قده کهس و نۆ گیانله بهر نان بده م، به کورتی بۆ خۆی کاره ساته .

- مه به ست؟

به پتیه بهری سپرک وه لامي دایه وه: «من وا پتیشنیار ده که م که ئیوه یاسای قه دهغه بوونی هاتووچۆ له یازده ی شه و پرا سهه پین و نه وه ی له بهرنامه ی شه وی ده ستان کهوت، به نیوه ییمان».

سه رۆکی شاره وانی بی نه وه ی خۆی بجووتینی زهرده که ی هه ره له سهه لیبوان بوو.

گوتی: «ده لئی له م شاره دا له هه ره که سیکت پرسی گوتی من دزم».

به پتیه بهری سپرک به نارده زایی ده ربینه وه گوتی: «جاخۆ ئەمه سه وه دایه کی یاساییه».

نه یزانی که نگه بوو که سه رۆکی شاره وانی حاله تی جیدییانه ی به خۆیه وه گرت.

مولازم به ئاوازه دهنگی کی شاره وه گوتی: «رۆژی دووشه مه له مبارده وه قسه ده که یین».

به پتیه بهری سپرک گوتی: «هه تا رۆژی دووشه مه من که وله که شم به بارمه داناوه. ئیوه خۆ ئاگاتان لیبیه ئیمه چه نده ده سکورتین».

سه رۆکی شاره وانی به ئارامی به ره وه لای قادرمه کانی برده دهستی خسته سهه شانی.

«پتیبست ناکا نه وه به من بلتی. من بۆ خۆم سهه ره له کارو کاسی ده رده چیت».

وهختیک گه یشتنه سهه قادرمه کان، سه رۆکی شاره وانی به ئاوازه دهنگی کی هیورکه ره وانه گوتی:

- ئەمشه وه کاساندرنا بنیره بۆ لام.

به پتیه بهری سپرک هه ولیدا تا رووی خۆی بۆ لای بسوورپتی، به لām نه وه ده سته ی که له سهه شانی دانرابوو به وه پری توانایه وه پالنه په ستۆی خسته بووه سهه .

گوتی: «ئه لبه ته ئەمه شه له سهه ره جیسا به که تان ده نووسم».

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «تۆ بینیره، سهه یینیش پیکه وه قسان ده که یین».

سینیۆر بنیامین به په نجه پالی به ده رگا ته ل هیلکه که وه نا، به لām نه چوووه ژووری.

دهنگی له تووره ییه کی شاره وه به رزبۆوه:

- په نجهره کان، نورا.

نورا خاکوب ژنیکی قه له وی زه لاسه ته مه من مام ناوهندی بوو و به قژیکی کورتی کورانوه له دیوه خانه نیمچه تاریکه که ی خویدا، له بهر پانکه لپی راکشابوو و بو نیوه روزه کردن چاوه رپتی سینیور بنیامین-ی ده کرد. وهختیک دهنگی وی بهرگویی کهوت، به زحمهت له جیتی خوی ههستاو هه چوار په نجهره که ی رووه شه قامی کردنه وه. هالاوی گهرما شالاوی هینایه ژووری، کاشیکارییه که ی ژووری به وینه ی تاوسیکی ناشیرن چهنده ها جار دووباره ببووه پارچه ی گولداریشیان به سهر قه نه فه کانی ژووریدا دابوو- بی سه لیکه بی له بهش به شی رازاندنه وه ی ژووره که ده باری.

ژنه پرسباری کرد: «لهو قسانه ی خه لک ده یانکه ن کامه یان راسته؟»

- خه لک زور شت ده لپن.

نورا خاکوب بو روونکرده وه: «ده باریه ی بیوه که ی مونتیل، هیندیک ده لپن شیت بووه».

سینیور بنیامین گوتی: «من ده لپم زور له میتره که شیت بووه» و به نازادیه کی زیاتره وه گوتی: «ئه مه یه ئیدی، ئه مرۆ به یانی ده یوبست له سهر بالکونیه که را خو فریداته خواری».

له سهر شه قامه که را میتره که به ته واوه تی دیاربوو، دوو کورسی لیک دووریان له هه ردووک سهری میتره که دانابوون. ژنه به لیدانی چه پله یه ک فرمانی نانه پنیانی ده کرد.

سینیور بنیامین گوتی: «له مرۆ به یانییه وه ماله که یان پر بووه له خه لک».

نورا خاکوب گوتی: «ده رفه تیکی باشه بو ئه وه ی مرۆف نیو خانووه که ی ببینیت».

کیژتیکی ره شپیتست به سهری پر له تزقه ی سووره وه به دهم هه لم هه ستان له قاپه که وه، سوپه که ی هینایه سهر میتره که. بوئی مریشک شالاوی هینایه نیو ژووری نانخواردن و گهرما له راده به دهر تینی هینا. سینیور بنیامین ده سماله سفره ییه که ی له بهرۆکی خوی قایم کردو گوتی: «سه لامهت بی». هه ولیدا تا به و که وچکه بخوات که هه لمی لپه لده ستا.

ژنه به بی زهوقییه وه گوتی: «خوت گیل مه که، فوی لیکه. جگه له مهش ده بوایه په سته که که شت دابنایه. ئه م راپاییه ی تو که هه تایه په نجهره کان نه کرینه وه نایه ژووری، له گهرمان ده مانسووتینیت».

پیاوه که گوتی: «به تاییه تی ئه مرۆ له م بارودوخه دا، له هه موو کاتیک زیاتر پیویسته. ئیدی که س ناتوانی بلتی که له ماله که ی تو دا دوور له چاوی خه لکی من کاریکم کردووه».

ژنه به زه رده خه نه یه کی خوار و خپچ و به ماناوه زاری لیک کرده وه پوکه میوگرتووه کانی خوی به دیار خستن. گوتی: «قسه ی قور مه که. چیان ده وی با بیلین، ئه وهش هه لویتستی من».

که وچک که وچک سوپی ده خواردو قسه ی ده کردن.

«راسته، رهنه پیویستی بیت که نیگه رانی ئه وه بم نه وه کو قسه و قسه لوکان بو مؤنیکا هه لده به ستان». مؤنیکا کچه پازده سالانه که ی بوو که له و ده مه یه وه که بو خویندن رویشتبوو، هیشتا بو کاتی پشوودان نه گه رابووه». «به لام سه بارت به خوم، خه لک ئه گهر شتیکی تازه نه زانن، خو ناتوانن هیچ بلین».

سینیور بنیامین ئه و نیگا سهرزه نشتکارانه ی جارانی تینه گرت. له بیده نگیدا پاشماوه ی سوپه که یان خوارد. مه ودای نیوانیان مه تریک و هه شتا سانتیمه ر، واته به قه دهر درپژایی میتره که بوو. سینیور بنیامین ناماده نه بوو تا له بهرچاوی خه لک له وه زیاتر لپی نریک بکه ویتته وه. بیست سال له مه و بهر، ئه و ده مه ی که نورا له قوتابخانه یه کی ده ره وه ی شاردا ده یخویند، سینیور بنیامین نامه ی ویشک و دوورودرپژی بو ده نووسین و کچه ش به وشه ی بلتیه دار وه لامی ده دایه وه. له میانی پشووداندا، روژتیکیان له سهیرانی، نه ستور خاکوب به سهرخوشی بی تاگاییه وه، قژی گرتن و به راکیشان بردییه قوربنیک و بی ئه وه ی ده رفه تی نارپزایی ده رپینی بداتی، پپی گوت: «ئه گهر میتردم پینه که ی به گولله لیت ده دم» و له کوتایی ئه و پشووه دا زه ماوه ندیان کرد. ده سال له دواي ئه وهش لیکجیا بوونه وه.

سینپور بنیامین گوتی: «به هرحال هیچ هویهک نیبیه تا دهرگا و په نجهران داخهین و خه لک له خۆمان به گومان بکهین».

کاتیک قاوه کهی خواردهوه، ههستایه سه ریچ و گوتی: «من دهرۆم. به دنیاییه وه مینا زۆر دلێ سه غلته ده بیت». له پیش دهرکهی کاتیک که کلاوه کهی له سه ری خۆی ده کرد گوتی:

- ئەم خانوو هه ربکه له گه رمان ناگری ده گرت.

- جا خۆ من هه میشه وا ده لیم.

نورا ئه وهنده له بهر په نجهرکهی هه ری ئه وه سه ری راوه ستا تا له کاتی خواحافیزی کردندا بینی. ئه وسا پانکه کهی برده ژووری نووستنی و دهرگایه کهی داخست و جله کانی له بهر خۆی دانان و سه ره نجام، به ده ستووری رۆژان پاش ناخواردن چوو ئاوده ستی و له گه ل نه یینییه کهی خۆیدا به ته نیا مایه وه.

نورا رۆژی چوار جارن نه ستور خاکوبی (کۆنه میردی) له کاتی تیپه ریوونی به ته نیشته ماله کهی خۆیدا ده دیت. هه موو که سیک ده یزانی که نه ستور له گه ل ژنیکی دیکه دا ژیان به سه ره ده بات و چوار مندالی لیتی هه یه وه ده شیازانی که باوکیکی نمونه ییه. له ماوه ی چهند سالی رابردوودا چهندین جار له گه ل منداله کانی به پیش دهرگای مالی نورا دا تیپه ری بوو، به لām له گه ل ئه و ژنه دا که ژبانی له گه لدا به سه ره ده برد، هه رگیز. له و ماوه یه دا نورا شایه دی ئه وه بوو که ئه و له جارن کزتره پیرتره ده بیت و رهنگ و رووی پتر تیک ده چن. وه کو غه ربیه یه ک ده چوو که پروا به وه نه ده کرا رۆژتیک له رۆژان ئه و کارابه خۆمانه بوو بیت. جاری وابوو له کاتی نووستنی پاش نیوه رۆیان و له ته نیاییدا، دلێ به سه ختی بو ئه و پیاوه ی لیده دا: ئه و بوونه وه ره نا که له کاتی تیپه ریوونی به به رده رگای ماله کهی خۆیدا چاوی پیده کهوت، به لکو ئه و پیاوه ی که هه تا پیش له دایکبوونی مۆنیکای کچی، ئه وینه که م و ئاساییه کهی هیشتا له دلێ نه دابوو.

دادوهر ئه رکادیو هه تا نیوه رۆیه نووست. له ئه نجامدا وه ختییک که گه یشته نووسینگه کهی خۆی هیشتا دهرچوونی ئه و فه رمانه ی نه بیستبوو، به لām سه کرتییه کهی له کاتمی هه شتی به یانییه وه که سه رۆکی شاره وانی داوای لیکردبوو به لگه نامه کانی پیویست ئاماده بکات، به و هه وانه ی زانیبوو.

دادوهر ئه رکادیو پاش ئه وه ی له ورده کارییه کان ناگادار بووه گوتی: «ئه وهنده ی ده زانم که زیده رۆیی کراوه، ئه وه هی زه رووری نه بوو».

- ئی باشه، خۆ هه ر له کۆنه وه فه رمانه کان هه ر ئه وا بوون.

دادوهر ئه و قسه یه ی وه رگرت: «به لئی، راسته. به لām ئیستا بارودۆخه که گۆراوه. شیوازی فه رمانه کهش ده بوایه له گه ل جارندا جیاوازی هه بیت. ره نگه خه لک زۆر ترسابن».

وا نه بوو. که مییک دوا ی ئه وه، له کاتی یاری په رتندا له هۆلی بلیارد بۆی دهرکهوت که گرنگترین هه ستی خه لک ترسان نییه، به لکو سه رکهوتنی گشتییه. چونکه خه لک ده یاندیت که ئه و شته ی له دهروونی هه موو که سییکدایه ئیستا وه راست گه راوه: به هیچ جۆرتیک بارودۆخه که نه گۆراوه.

دادوهر ئه رکادیو وه ختییک که له هۆلی بلیارد هاته دهری، نه یوانی قسه کهی خۆی له سه رۆکی شاره وانی بگه یه نیت. پیی گوت: «ده بینی، که واته وا دهرده کهوئ که نووسه ری جتیونامه کان به خۆرایی خۆی زه حمهت داوه. خه لک پیشیان خۆشه».

سه رۆکی شاره وانی قۆلی گرت: «هیچ کارییک له دژی خه لک ئه نجام نه دراوه. ئه مه کاریکی ئاسایی ئیدارییه». دادوهر ئه رکادیو کاتیک که به رتگاوه قسه ی ده کردن بیتچاره ده بوو. سه رۆکی شاره وانی هه میشه هینده به گورجی به رتگادا دهرۆیی که ده تووت کاریکی به په له ی هه یه، به لām پاشان دهرده کهوت که له هیچ شوتنییک ئیشی نییه. سه رۆکی شاره وانی درتیه ی دایه و گوتی: «خۆ ئه م بارودۆخه هه تا هه تایه هه روا ناییت. تاکو رۆژی یه کشه مه ئه و جتیونامه فشه که ره فرتراوه ته نیو زیلدانه وه. نازانم بۆچی به لām به رده وام وام دیتته خه یاله وه که ئه و کاره کاری یه ک ئافره ته».

دادوهر ئەرکادیۆ رایهکی دیکه‌ی هه‌بوو. سه‌ره‌رای ئاسانکاریه‌که‌ی سکرته‌یره‌که‌ی له کوک‌ردنه‌وه‌ی زانیاریدا، دادوهر ئەرکادیۆ گه‌ببوه‌ ده‌ره‌نجامیکی گشتی ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو که نووسینی جنیونامه‌کان کاری تاکه‌ که‌سێک نییه. چونکه‌ وا ده‌هاته‌ به‌رچاو که‌ سه‌بکی جنیونامه‌کان یه‌که‌ده‌ست نییه. له‌م چهند رۆژه‌ی دواییدا شیوازیکی نوێتر به‌کاربرا بوو ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو که‌ له‌گه‌ڵ نووسینی جنیوناکه‌کاندا وینه‌شیان ده‌کیشا.

دادوهر ئەرکادیۆ به‌م شیوه‌یه‌ گه‌یشته‌ ده‌ره‌نجام: «ره‌نگه‌ یه‌ک پیاو، یان یه‌ک ئافره‌ت نه‌بیت. له‌وانه‌یه‌ چهند ژن و پیاویک بن که‌ هه‌ر یه‌کیکیان به‌ شیوه‌ی سه‌ربه‌خۆ کاربکه‌ن».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «دادوهر، به‌ به‌لاش مه‌سه‌له‌که‌ له‌ من ئالۆز مه‌که‌. بۆ خۆشت ده‌زانی که‌ له‌ کاریکی ئاوا قۆردا، ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر ده‌ستی زۆر که‌سیشی تیدا بیت، یه‌کیک هه‌ر هه‌یه‌ که‌ هه‌موو ئۆباله‌کانی له‌ ته‌ستۆدا بیت».

دادوهر ئەرکادیۆ وه‌لامی دایه‌وه: «جه‌نابی مولازم ئه‌ره‌ستۆش وا ده‌لتی» و یه‌کالا که‌ره‌وانه‌ زیاتر گوتی: «به‌ هه‌رحال به‌ بره‌وی من زنده‌رۆیی کراوه. ئه‌وانه‌ی که‌ جنیونامه‌کانیان ده‌نووسین هه‌ر هه‌ینه‌ راده‌ه‌ستن تا یاسای قه‌ده‌غه‌ بوونی هاتوچۆ هه‌لگیریت».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «قه‌یدی ناکا. مه‌به‌ستی ئیمه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ بنه‌ماکانی حکومه‌ت له‌سه‌ر ته‌خت دانیشینین و بیپارێزین».

خه‌لکه‌ بانگه‌شست کراوه‌که‌ ورده‌ ورده‌ له‌ به‌رده‌م باره‌گای بنکه‌ی پۆلیس کۆده‌بوونه‌وه. بنکه‌که‌ حه‌وشیکی بچوکی گل گه‌چی هه‌بوو که‌ خۆینی ویشکه‌وه‌ بوو و جی فیشه‌کی له‌سه‌ر ما‌بوو. م‌رۆف ئه‌و رۆژانه‌ی ده‌هاته‌وه‌ یاد که‌ هه‌ر لیتره‌ گه‌راوه‌کانیان له‌م حه‌وشه‌یه‌ ده‌کرد چونکه‌ ژووره‌کانی به‌ندیخانه‌ هه‌موویان پر بووبوون و جیگا نه‌ما‌بوو.

پاسه‌وانه‌کان له‌و پاش نیسه‌رۆیه‌دا به‌بێ چه‌ک و به‌ تویی بیجامه‌ له‌ راره‌وه‌که‌دا ده‌هاتن و ده‌چوون.

سه‌رۆکی شاره‌وانی له‌به‌ر ده‌رگا‌را ه‌اواریکرد: «رۆی‌را، خواردنه‌وه‌ بده‌ به‌و خه‌لکه‌».

پاسه‌وانه‌که‌ ده‌ستی کرد به‌ له‌به‌رکردنی جله‌کانی.

پرسیاری کرد: «بیره‌؟».

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه‌ بۆ نووسینگه‌ دژ به‌ گولله‌که‌ی خۆ قیژاندی: «هه‌ی بێ ئاقلی گه‌مژه‌، به‌فراو».

ئاماده‌بووان لیرو له‌وئ دانیشتبوون و جگه‌ره‌یان ده‌کیشا.

دادوهر ئەرکادیۆ له‌سه‌ر نه‌رده‌کانی نه‌ومی دووه‌م‌را ته‌ماشای ده‌کردن.

- ئه‌مانه‌ خۆبه‌خشن؟

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «دل‌ت خۆشه‌. ئه‌مانه‌ هه‌موو له‌ بن قه‌ره‌ویلان خۆیان شارده‌بووه. منیش ناچار بووم وه‌کو ره‌ش‌گیری ده‌ریان‌کیشمه‌ ده‌ری».

دادوهر گوتی: «باشه‌، ره‌واله‌تبان وه‌کو نه‌یارانی حکومه‌ت ده‌چیت».

کاتی‌ک ده‌رگا قورسه‌ پۆلایینه‌کانی نووسینگه‌ی سه‌رۆکی شاره‌وانی کرانه‌وه‌، وه‌کو ئه‌وه‌ وابوو که‌ هه‌ناسیکی ساردی لێ هات‌بیتته‌ ده‌ری. سه‌رۆکی شاره‌وانی له‌ دوا‌ی هه‌ل‌کردنی گلۆیه‌که‌ی نیو شوره‌ تاییه‌تییه‌که‌ی خۆی، به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گوتی: «ده‌ باشه‌، ته‌گه‌ر وابێ که‌واته‌ چاک شه‌رێ ده‌که‌ن».

لایه‌کی هۆده‌که‌ قه‌ره‌ویلیکی سه‌ربازی لیبوو که‌ له‌گه‌نیکی له‌ بنه‌وه‌و کورسییه‌که‌ی ته‌نیشتی‌شی گۆزه‌و په‌رداخ‌یکی له‌سه‌ر دانرا‌بوو. چهند تفه‌نگ و ره‌شاشیکی سووکیش به‌ دیواره‌ گل گه‌چییه‌که‌وه‌ هه‌له‌په‌سه‌ردرا بوون. هۆده‌که‌ هیچ شونیتیکی هه‌واگۆزکی نه‌بوو، جگه‌ له‌ چهند کونیتیکی ته‌سک له‌ سه‌رووی هۆده‌که‌دا که‌ ده‌توانرا له‌و کونانه‌را به‌نده‌رگا‌و دوو شه‌قامه‌ سه‌ره‌کییه‌ی شار بیپنریت.

له‌ به‌ره‌که‌ی دیکه‌ی هۆده‌که‌شدا، میتریک له‌ په‌نا قاسه‌که‌ دانرا‌بوو.

سه‌رۆکی شاره‌وانی مه‌سه‌له‌که‌ی ئالۆزتر کرد: «جاری خۆ ئه‌وه‌ هه‌ر هیچ نییه‌، به‌ نیازم تفه‌نگانی‌شیان بده‌می».

پاسه وانه که دوایه دوای نه واندا وه ژور که وت. سه رۆکی شاره وانى چه ند ئه سکیناسیکی پاره ی دایه و گوتی: «یه کی دوو پاکه ت جگه ره شیان بدهیه». کاتیک دووباره ته نیا بوونه وه دیسان رووی کرده وه دادوهر و گوتی:

- رات چیه به رامبه به م ته پوتۆزه؟

دادوهر به خهفه تباری وه لامی دایه وه:

- کاریکی مه ترسیدارو نازه رووریه.

سه رۆکی شاره وانى گوتی: «خه لک واقیان ورمه وه. له سه رۆکی شه وه من پیموایه که نه و دامه وانه نازانن چی له و تهنه گانه بکه ن».

دادوهر قسه که ی پشتراست کرده وه: «به لئ، رهنگه ئه م کاره گیتیان بکات، به لام زۆر ناخایه نیت».

هه ولئ ئه وهیدا تا ههستی زگ به تالبوون له خۆی دوور بخاته وه. فکریکی به میشکیدا هات: «وریا به جه نابی مولازم نه وه که هه موو شتیک به سه ره یه کداده ی».

سه رۆکی شاره وانى به حاله تیکی نهینى ئامیزه وه له ژورپی برده ده ری. به سرکه وه پیی گوت: «دادوهر، نه وه نده بی ناقل مه به، فیشه که کان فیشه کی راسته قینه نین ئی مه شق کردن».

وهختیک که چوونه نیو هه وشه که وه گله په کان هه لکرابوون و نه و خه لکه ش که له وئ ئاماده ببوون له بن شۆقی گله پیکى بیس و چلکندا که میشه که رانه خۆیان پیداده دا ساردیان ده خوارده وه. سه رۆکی شاره وانى له نیو هه وشیدا که گو میلکه کانی ئاویان هه ر تیدا مابو هاتوو چۆی ده کردو ده ئاخاوت. به شیوه به کی باوکانه بو خه لکه که ی روونکرده وه که ئه رکی نه و شه وه یان به م جوړه یه: دوو که س دوو که س له سه ر سووچی شه قامه سه ره کییان داده مه زرین و فه رمانى نه وه یان پییه که ته قه له هه ر که سییک بکه ن، جا ژن بیت یان پیاو، که له دوای نه وه ی دهنگ ده دریت رانه وه ستی. هه روه ها رایسپاردن که نازیه تی له خۆیان نیشان بدن و پیشی گوتن که دوای نیوه شه و خواردنیا ن بو

ده نیردیت و هبوای خواست که به یارمه تی خوا کاره کان بی گرفتاری به ره و پیش بچن و خه لکی شاریش پیزانینی خۆیان بو به ریرسان ده ریرن له به رامبه ره رقه راری نه و ناسایش و سه قامگیریه دا.

بابه ئانجیل خه ریک بو له ته نیشته میزه که هه لده ستایه سه ریخ که دهنگی یه که م لیدانی کاترمیر هه شت له زهنگه که (ناقوس) به رزیوه. گله په که ی هه وشیی هه لکرده. ده رگای کله مداو نیشانه ی خاچی له سه ر کتیه که ی دو عایان کیشا: «به ناوی خوا». له هه وشیکی دووره ده سترا بالنده یه کی بچووک ئاوازی چری. له فینکایه تی هه یوانداو له په نا نه و قه فه سانه ی که پارچه ی رهنگ تاریکیان پیدادرابو، بیوه که ی ناسیس دهنگی دوو مه ی لیدانی زهنگه که ی به رگوتیان که وت و بی نه وه ی چاوانی هه لئینئ، پرسى: «رۆبیرتۆ هیشتا نه گه راوه ته وه؟» کاره که ریکی له به رده رگا هه لئروشکاو گوتی له کاترمیر هه وه ته وه له نیو جیدایه. تۆزیک پیش نه وه نورا خاکوب دهنگی رادیوه که ی کز کردبو و به و مۆسیقایه سه رمه ست ببو که وا مه زه نده ده کرا له شوئینیکی ئارام و باقژه وه دیت. دهنگیکی هینده دوور که پینه ده چوو واقیعی بیت، له ئاسۆدا بانگی ناویکی کردو سه گه کانیش هه په چه بیان ده ست پیکرد.

دکتۆری دانساز هیشتا له گو یگرتن له دهنگوباس نه بو بووه. به بیری هاته وه که ئانجیلا له به ر شۆقی گله پیی هه وشئ و خه ریکی هه لکردنی خسته ی وشه ی یه کتریره. بی نه وه ی ته ماشای بکات، فه رمانى پیداد: «ده رگای داخه و بچۆ له ژورئ ته وای بکه». هه وسه ره که ی به واق ورمووییه وه به خه به ر هات.

رۆبیرتۆ ناسیس، که به راستی له کاترمیر هه وه ته وه چو بووه نیو جیگاوه، هه ستاو له که لئینی په نه ره که وه ته ماشای گوړه پانه که ی کردو ته نیا دار بادام و دوایین شۆقی بالکونی بیوه که ی ناسیسی بینی که کوژایه وه. ژنه که ی گله پیی خه وئی هه لکرده به دهنگیکی کپ رایکی شایه نیو جیگاوه. سه گیکی ته نیا، هه تا پینه مه ی لیدانی زهنگه که، هه ر هه په چه بی ده کرد.

دۆن لالومۆسکۆتیی له ژوورپکی نووستنی گهرم و پر له قوتوو به تال و شووشه ی توژلینیشتوو، رۆژنامهیه کی له سه رگی راخرا بو و به چاویلکیکه وه له سه ر نیوچاوانی، پرخه پرخه ی بوو. ژنه شه پله لیدراوه کی (ئیفلج)، په ریشانه حال له بیره وه ری شه وه کانی تری وه کو ئه مشه و، به په رۆ کۆنیتیک خه ریکی دوورخستنه وه ی میشوولان بو و له زهینی خۆیدا لیدانه کانی کاتژمیره کی ده ژماردن. دوا به دوا ی هاواره دووره دهسته کان و چه په چه پی سه گه ل و پیدزکی و راکه راکه کان، بیده نگه ی فه رمانه و ابوو.

دکتۆر جیرالدۆ ژنه کی خۆی راسپارد: «وربا به با کورامینمان له به رده ستدا بیت».

ژنه کی له پیش ئه وه ی به چیتته نیو جیگا وه، ده رمانه سه ره تاییه زه رووره کانی له نیو جاننا ده هاویشتن. هه ردووکیان بیران له بیوه کی مۆنتیل ده کرده وه که دوا یین لۆمینالی خواردبو و وه کو لاشه یه کی بی جووله لپی که وتبوو. ته نیا دۆن سابس بو که له پاش وتووێژکی دووردریژ له گه ل سینپۆر کارمیچایلدا حیسابی کاتژمیری لی تیکچوو بو و هه ر له نووسینگه کی خۆیدا مابۆه. خه ریکی کیشانی خواردنی سه به یین به یانی بو به ته رازو که ده نگه ی حه وته مین لیدانی زه نگه که هات و ژنه کی به قژی ئالۆزه له ژووری نووستنی هاته ده ر. رووباره که له جووله که وت. که سیک له تاریکیدا چرپاندنی: «شه ویتکی سه به!» هه ر له وه ده مه شدا هه شته مین لیدانکی زه نگه که (ناقوس)، قوول و بی گه رانه وه، لیدراو کۆمه له ده نگیتکی که رکه ر که له پازده خوله ک له مه و پیتشه وه ده ستیان پیکردبو، به ته وای کپ بو نه وه.

دکتۆر جیرالدۆ هه تاکو ئه وه ده می که له دینه وه ی شه بیوری قه ده غه کردنی هاتووچۆ کردنی به رده وام بو، کتیبه کی داخستبو. هاوسه ره کی جاننا یه کی له سه رمیزی په نا قه ره ویله که دانا و رووه دیوار راکشا و گلۆپه کی کوزانده وه.

دکتۆر کتیبه کی لیک کرده وه، به لام نه یخوینده وه. هه ردووکیان به نارپکی هه ناسه یان ده دا. له شارپیکدا که بیده نگیه کی بی پایان، به قه د ژوورپکی نووستن بچووکی کردبووه، به ته نیا بوون.

– بیر له چی ده که یه وه؟

دکتۆر وه لامی دایه وه: «له هیج شتیک».

ئیدی هه تا کاتژمیر یازده که سه ره له نوێ گه رایه وه سه ر ئه و لاپه ره یه ی که له ده ستپیتیکی هه شت جار لیدانه که وه ده ستی به خویندنه وه ی کردبو، زهینی خۆی له سه ر هیج شتیک جیگیر نه کرد. سووچیتکی لاپه ره کی نووشتانده وه و کتیبه کی له سه ر میتزه که دانا. ژنه کی خه وی لیکه وتبوو. جار ان شه وی و ابو هه ردووکیان هه تا به یانی به خه به ر ده بوون تا مه زنده ی ئه وه بکه ن داخۆ ته قه کردنه که له چ شوینتیک و له چ بارودۆ خیکدا بووه. چه ندین جار ده نگه ی تفه نگ و پۆستال گه یشتبووه به رده رکی ماله که یان و دووقۆلی له سه ر قه ره ویله که دانیشتبوون و چاره پیتی ئه وه یان کردبوو که ره نگه هه ر ئیستا ده رکه ی ماله که یان بدریتته به ر ده سپرێژی گولله.

پاش ئه وه ی که فیری جیاوازی جووره ها ترسان بیوون، زۆر شه وان سه ریان کردبووه سه ر سه رینی پر له کاغه زی نه یینی – که ده بووا یه له رۆژانی داها توودا بلاو بکری نه وه – به ربه یانی یه کیک له رۆژه کان گو ییان له ده نگه ی کپ و به ماته مات ببوو که پیتشه کی گۆرانییه کی شه وان بوو. ئه وسا دوا به دوا ی ئه وه ده نگه ی ماندووی سه رۆکی شاره وانی یان به رگۆی که وتبوو که: «ئیره نا، ئه و تیکه ل به و جووره کارانه نییه».

دکتۆر جیرالدۆ گلۆپه کی کوزانده وه هه ولیدا خه وی لیکه ویت. له دوا ی نیوه شه وی، باران بارین ده ستی پیکرد. سه رتاش و یه کیتی تر که له سه ر سووچی شه قامتیک له ته نیشته به نده رگا خۆیان دامه زراندبوو، شوینه کی خۆیان به جیه یشت و چوونه بن گوئ سوانه ی دوکانه کی سینپۆر بنیامین. سه رتاشه که جگه ره یه کی داگیرساندو له به ر رووناکه ده نگه شقارته که چاوی به تفه نگه کی ده ستی خۆیدا گێرا. تفه نگیتکی نوئ بوو. گوئی: «دروستکراوی ئه مه ریکایه».

ئه وه ی که له گه لیدا بوو چه ند ده نگه شقارتیتی ئاگردا بو ئه وه ی مۆدیلی چه که کی خۆی بزانتی، به لام شتیتکی بو نه دۆزرایه وه. چۆرا که له گوئ سوانه کانه وه ده هاته خوارئ و به قۆنداغی تفه نگه که ده که وت و ده نگیتکی کپی دروست ده کرد. به سه ر ده سته ی قۆلی جله کانی ئاوه کی سه رییه وه و گوئی: «چ

شهرمه زارییه که! ئیمه دوو قۆلی لیرهین، هدریه که و تفهنگی کمان پییه و ههردوو کمان ته ریوین».

لهو شهوه ئهنگوسته چاوه دا بیجگه له دهنگی چۆراوکه که له گوئ سوانه کانهوه دههاته خواری هیچ دهنگیکی تر نه ده بیسترا.

سهرتاشه که گوتی: «ئیمه نو که سین و ئهوان به سهروکی شارهوانییه وه ههوت که سن، جگه له مه سنی که سیشیان له بنکهی پۆلیس دهستبه سهرن».

ئهوهی تر گوتی: «که میک پیش ئیستا منیش بیرم له هه مان شت ده کرده».

لایتی سهروکی شارهوانی ههردووکیان رووناک کردهوه. له پهنا دیواری خوێان کروش هه لێنا بوو و هه لێیان ددها چه که کانیان له دلۆپه ئاوی چۆراوکهی سهریان بپاریزن که وهکو ساچمه له سه ر پیتاوه کانیان لێک بلوو ده بوون. کاتیک لایته که کوژایه وه سهروکی شارهوانی هاته کنیان و له بن سه ر په نایه که راوهستا، ناسیان. چاکه تیکی دراوی له بهردابوو و ره شاشیکی به شانی خویدا کردبوو. پاسه وانیکیشی له گه لدا بوو. له دوا ی سه رکردنی کاتژمیته که ی که له دهستی راستی کردبوو، فه رمانی به پاسه وانه که دا:

- برۆ بۆ باره گا بزانه داخۆ خواردنه که چی لیتهاتوو.

پاسه وانه که به هه مان گورج و گو لیبیه ی که له کاتی شه ردا فه رمان جیبه جی ده که ن، له بهر بارانی ون بوو. ئه وسای سه روکی شارهوانی له په نا ئه و دوو تازه سه ربازه له سه ر زهوی دانیشته.

- چ ههیه؟

سهرتاشه که گوتی: «هیچ».

ئهوی دیکه پیش ئهوهی جگه ره داگیرسینی، دانیه کی بۆ سه روکی شارهوانی را داشت که لیتی وهرنه گرت.

- جه نابی مولازم ده تانه وی هه تا که نگی گلما ن بده یه وه؟

سه روکی شارهوانی گوتی: «نازانم. جاری با کاتی فه دهغه بوونی هاتوو چۆ به سه ر بجیت. ئه وسا بزانه داخۆ سه ینی چی روو ده دات».

سهرتاشه که دهنگی خۆی هه لپری: «یانی هه تا کاتژمیتر پیتی به یانی!».

هاورپیه که ی گوتی: «نه خیر قوربان. ئه ویش من که له کاتژمیتر چواری به یانییه وه له سه ریپیان راوه ستام».

له نیو چرپه چرپی باراندا دهنگی شه ره سه گیان هاته بهرگوئ. سه روکی شارهوانی ئه ونده راوه ستا هه تا دهنگه که نه ماو ته نیا دهنگی وه پینی سه گیک نه بی. ئه وسا هه ناسه یه کی قوورسی هه لکیشا و رووی له و پیاوه کردو گوتی:

- پیوست ناکا ئه و نوزه نوزه ی بۆ من بکه ی. من نیوه ی ژیا نی خۆم له نیو ئه و گالته جارپیا نه دا به سه ربردوه. بۆ خۆشم وا خه ریکه له تاو خه وی به لادا ده که وم».

سهرتاشه که گوتی: «له خوړایی و به بی هۆ، نه سه ری هه یه و نه بن وه کو ئیشی پر و پیریژنان».

سه روکی شارهوانی هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «من بۆ خۆشم به ره به ره خه ریکه به و ده ره نجامه ده گهم».

پاسه وانه که گه رایه وه پی راگه یان دن که له بنکه ی پۆلیس چاوه رپی ئه وه ده که ن باران خۆشی بکاته وه ئه و جا خوار دنیان بۆ بنیرن. ئه وسا په یامیکی دیکه ی دانئ: ژنیک به بی مۆله تی هاتوو چۆ کردن قۆلبه ست کراوه له بنکه ی پۆلیس چاوه پروانی سه روکی شارهوانی ده که ن تا بجیت و بریاری له سه ر بدات.

کاساندرای بوو. له سه ر کورسییه ک به ئاسووده یی خه وی لیکه و تیبو و کۆلوانه یه کی نابلونی له خۆیه وه پیتچابوو. له ژوو ریکی بچوو کدا که شوقه کزه مه لوله که ی، بالکۆنیه که ی رووناک ده کرده وه، سه روکی شارهوانی له لووتی هه لقۆلینجاندا. ژنه ناله ی لیبه رز بۆوه له رق هه ستاویان را په ری و چاوی هه لیتان.

گوتی: «خه ریک بوو خه ونم ده دین».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گۆڤی ژووره‌که‌ی هه‌ل‌کرد. ژنه ده‌ستی به چاوی خۆیه‌وه گرتن و جین‌گلی‌گیدا. نینۆکی زیوی و بن هه‌نگلی تاشراوی ژنه‌که، بۆ ساتیک له چاوی سه‌رۆکی شاره‌وانیاندا.

ژنه گوتی: «به راستی ئاقلی. من له کاتژمێر چه‌وته‌وه لێره».

سه‌رۆکی شاره‌وانی به پۆزش هینانه‌وه گوتی: «له مائی چاوه‌رێم ده‌کردی».

- جا ئاخر خۆ من مۆله‌تی هاتووچۆکردم نه‌بوو.

ژنه دوو شه‌وه له‌مه‌وپیش قه‌زه‌کانی زه‌ردیکی پرته‌قالی بوون، به‌لام ئیستا ره‌نگ زیوی بوون.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی: «هه‌ر به‌ ته‌واوی له‌ بیرم چوو‌بووه» و پاش هه‌ل‌واسینی قاپوته‌که‌ی، کورسییه‌کی هینایه‌ په‌نای و دانبشت. گوتی: «هه‌وادارم که وایان نه‌زانیبیت تۆ هه‌مان ئه‌وه که سه‌ی که کاغه‌زان له‌ دار و دیواری ده‌دات».

ژنه هاتبووه سه‌رخۆ.

وه‌لامی دایه‌وه: «بریا وایان زانیایه. من که یفم له‌ هه‌لپه‌ هه‌لپه».

سه‌رۆکی شاره‌وانی له‌ ناکاو له‌ ژووریدا خۆی به‌جێ ته‌کلێف دیته‌وه. له‌ رووی داماویه‌وه قامکی خۆی ته‌قاندن و گوتی: «چاکه‌یه‌کم ده‌ره‌ق بکه». ژنه چاویکی به‌ سه‌رتاپایدا گێرا.

سه‌رۆکی شاره‌وانی درێژه‌ی دایه: «با هه‌ر به‌ینی خۆمان بیت. ته‌ماشاکه داخۆ به‌ په‌ره‌کان نایدۆزییه‌وه ئه‌وه مندالبازاریه‌ کاری کێیه؟»

ژنه ئاوڕپکی دایه‌وه. پاش بێده‌نگییه‌کی کورت گوتی: «زانیم».

سه‌رۆکی شاره‌وانی چه‌لپکی بۆ لێدا: «بۆ خۆت ده‌زانی که من له‌به‌ر خاتری ئێوه و ئه‌وه خه‌لکه‌ وا ده‌که‌م».

ژنه به‌ نیشانه‌ی پشتگیری کردن له‌ قسه‌که‌ی سه‌ری له‌قاند.

- بێ ئه‌وه‌ی جه‌نابتان پێم بلێی، بۆ خۆم ئه‌وه‌ کاره‌م کردووه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی نه‌یتوانی که یف خۆشی خۆی قووت بداته‌وه. کاساندرایه‌ ته‌نی فمایشیکی حیساب بۆ کراوی دا به‌ ده‌نگی و گوتی: «زۆر سه‌یره. نیشانه‌کان هه‌ینه‌ روون بوون که بۆ خۆشم وه‌ختیک له‌سه‌ر می‌زه‌که‌ چاوم پێیان که‌وت له‌ ترسان داچله‌کیم». ته‌نانه‌ت هه‌ناسه‌ هه‌ل‌کیشانیشی ببوه‌ نااسایی.

- کێیه؟

- هه‌م ته‌واوی شاره‌، هه‌م هه‌یج که‌س نییه‌.

به شی هه شته م

بابه ئانجیل چاویکی لید اگرتن و گوتی: «چیرۆکی ئاواته کانی مام که رویشکه». کچه جحیلتره که به چاوی ئەبلقوه په نجهی بۆ لای وی درێژ کردو گوتی: «که واته قه شه کانی ش ریشی خۆیان ده تاشن!» کچه که ی تر به ره و ده رگا پالنه په ستۆیداو گوتی: «ئهی پیت و ابوو چۆنه؟» باوکی روحانی زهر دیککی هاتی و پاشان به شتویه که جدییانه گوتی: «ئیمه ش مرۆقین». ئەوسا به دیتنی ئەو شتانهی که به گۆرێ و هربوون، بۆی ده رکهوت که ئەم جۆره دیاری و به خششانه هه ره له بنه ماله ی ئاسیس ده وه شیتته وه.

به دهنگیککی تا راده بهک وه کو هاوار کردن گوتی: «پییان بلین خوا پاداشتیان بداته وه وه سه لامه تیان بکات».

بابه ئانجیل، پاش چل سال کاری قه شه بی هیتتا هه ره فیر نه بوو بوو که به ره له مه راسیمی گرنه به سه ره شاگه شگه بی خۆیدا زال بیت. بی ئەوه ی ریش تاشینه که ی ته واو بکات، تا قمه ته راشه که ی وه لانا. پاشان دیاری به کانی هه لگرتن و له نیو قه فه زه کانی هاویشتن. به ده م سپینه وه ی ده ستانی به شاقه لی که وایه که ی، چوه ژووری تایبه تی قاپه پیروزه کان. هۆلی کلێسه که جمه ی ده هات له خه لک. برایی ئاسیس له گه ل دایکیان و بووکی بنه ماله که یان دوو ریزی پیشه وه له سه ره ئەو کورسییانه دانیشتبوون که وه ختی خۆی بۆ خۆیان به دیاری بۆ کلێسه یان هینابوون و ناوی هه ره به کیکیشیان له سه ره له وحه ی مسی کورسییه کان هه لکه ندرابوو و هه ره که سه له شوینی خۆی دانیشتبوو.

کاتیک که له دوای چه ندين مانگ بۆ یه که مجار هه موویان پیکه وه گه یشتنه کلێسه ، حاله تیککی وایان هه بوو که ده توت به سواری ئەسپان هاتوون.

گوستۆبال ئاسیسی کوره گه وه ، نیو کاتزمیر پینش له سه ره کاری ناژده لاری را هاتبوو و ده رفه تی بۆ نه ره خسابوو ریشی خۆی بتاشیت و هیتتاش چه کمه و مامزه ی هه ره له پیدای بوو. به دیتنی ئەو دیوه زه لامه ده توانرا باوه ره به و قسه یه ی خه لک بکریت- هه ره چهنده که ئەو قسه یه هه رگیز پشتراست نه کرابۆه- که ده یانگوت سیزار مۆنترۆ له راستیدا کوری ئادالبیرتۆ ئاسیسی پیره.

کوره کانی بیوه که ی ئاسیس رۆژی به کشه مه له رپوره سمی و تارخوینده وه له کلێسه ئاماده بوون. ئەوان بیجگه له رۆبیرتۆ ئاسیس. حه وت که س بوون و هه موویان له قالبیک هیندرابوونه ده ری: هه موویان توندوتیژ و که ته ، سه رقال و لاسار و له به رامبه ره دایکیشیاندا فه رمانبه ردارو رام بوون. رۆبیرتۆ ئاسیس بچوو کترین و تاکه کوری خیزانداری بنه ماله که ، ته نیا له ئیسکی لووتیدا به برایه کانی تری ده چوو. ئەم کوره پاشه به ره یه ، به میزاجیککی کز و خولق و خووبیه کی ئاسایی، هه ره وه کو که بۆ دلخۆشکردنی دۆراویک خه لاتیککی ده ده نی، به نسیب بیوه که ی ئاسیس ببوو و داخی بی کیرتی به دلی ئەو ژنه دا هینابوو.

دوای ئەوه ی که هه ره حه وت برابره که باری ولاخه کانیان داگرتبوو، له ژووری چیتتلیتیناندا، بیوه ژنه که به نیو مریشکه به داره وه کراو و سه وزیجات و قالبه په نیر و که لله قه ندی سوور و بردراو و پارچه گوشته خویکراوه کاندایه هاتوو ده چوو و فه رمانی بکه مه که ی به کاره که ره کان ده دا. پاش ئەوه ی که ژووری چیتتلیتینان خاوتین کرایه وه، فه رمانی پیدان که له هه ره کام له و شتانه باشتینه که ی بۆ بابه ئانجیل وه لانین.

باوکی روحانی خه ریکی ریشتاشین بوو. جار جار له په نجه را ده ستی درێژ ده کرده به ره ناوی بارانی تا چه نه گه ی خۆی پی ته ره بکات. به ره و لیبوونه وه ده چوو که دوو کچی پیخواس به بی له ده رگادان هاتنه ژووری و چه ند ئاناناسیککی گه یوو و باره نگی سوور و که لله قه ند و په نیر و سه به تیک سه وزه و هیلکه یان له به ره پیانی رۆکرد.

بابه ئانجیل له ژووری تایبەت به قاپ و قاچاغه پیرۆزهکاندا رووبه‌پرووی کارێکی ناخۆش هاتهوه: خشله‌کانی تایبەت به رێپۆرەسمی ئایینی له شۆینی خۆیان نەمابوون. جانکۆش (مجیوری کلتیسه) دیتی که‌وا باوکی روحانی نارەحه‌ته و نیو چه‌که‌جه‌ی میزه‌کان دەپشکنی و له به‌رخۆیه‌وه هەر پرته‌پرتییه‌تی.

قه‌شه‌که‌ فه‌رمانی پیتدا: «بانگی ترینیداد بکه و لیتی پیرسه داخۆ بالا پۆشه سپییه قامیشداره‌که‌ی له کوئی داناوه».

به بیری هاته‌وه که ترینیداد له رۆژی شه‌مه‌وه نه‌خۆش که‌وتوه. جانکۆشه‌که له دلێ خۆیدا گوتی رهنگه‌ ئه‌و کێژۆله‌یه هیندیک شتی بۆ چاک کردنه‌وه بردبیته‌وه بۆ مالتی.

بابه ئانجیل به ناچاری خشلی تایبەتی به مه‌راسیمی به خاکسپاردنی به خۆیدا کردن. نه‌یده‌توانی زه‌ینی خۆی کوکاته‌وه. کاتییک که به هه‌ناسه‌پرکی و توورپه‌بیه‌وه پیتی نایه‌ سه‌ر مینبه‌ری و تار خۆینه‌وه، بۆی ده‌رکه‌وت که ئه‌و باسانه‌ی له ماوه‌ی چهند رۆژی رابردوودا له نیو میشکی خۆی پرۆقه‌ی له‌سه‌ر کردوون، ئه‌وه‌نده‌ی که له ژووره‌ چۆله‌که‌ی خۆیدا قه‌ناعه‌ت هینهربووه، ئیستا لیرو له به‌رده‌م ئه‌و هه‌شامه‌ته‌ واه‌رناچیت. ماوه‌ی ده‌ خوله‌ک قسه‌ی کردن. زمانی ته‌لله‌ی ده‌کرد و واق ورم‌ا و له‌وه‌ی که فکر و قسه‌کانی ناکه‌ونه نیو‌قالبی پیتشدا‌یانه‌وه، له نیو کوره‌کانیدا چاوی به بیوه‌که‌ی ئاسیس که‌وت. به‌ جوړیکی وابوو که ده‌توت چهند سه‌ده‌به‌ک دواتر، وینه‌یه‌کی خیزانی ئه‌وانی دیتوو و دووباره ناسیونیه‌وه. له نیو‌شیا‌ندا ته‌نیا ریبکا ئاسیسی به‌ زیندوویی و هاوچه‌رخانه‌ هاته به‌رچاوان که به‌ باوه‌شینیکی داری سه‌نده‌ل خۆی فینک ده‌کرده‌وه. بابه ئانجیل به‌بێ ئه‌وه‌ی که راسته‌وخۆ ئاماژه به‌ جینۆنامه‌کان بدات، کو‌تایی به‌ و تار و ئامۆژگارییه‌کانی خۆی هینا.

بیوه‌که‌ی ئاسیس بۆ ماوه‌ی چهند خوله‌کیک له جیتی خۆی ویشک بوو و کاتییک که سه‌رله‌نوێ سروودی ئایینی ده‌ستی پیکرده‌وه، به‌ توورپه‌یه‌کی قوت دراوه‌وه چهند جارێک ئالقه‌ی بوکینیی له په‌نجه‌ی خۆی ده‌رهینا و تیی کرده‌وه. پاشان خاچیکی له‌سه‌ر جه‌سته‌ی خۆی کیشاو له جیتی خۆی هه‌ستا و به‌ راره‌وی ناوه‌راستی کلتیسه‌دا چوو ده‌ری و کوره‌کانی به‌ گاله‌گال به‌ دوایه‌وه بوون.

به‌یانی ئه‌و رۆژه، دکتۆر جیرالدۆ توانی له بزۆینه‌ره‌ ده‌روونیه‌یه‌کانی خۆکۆشتن تیبگات. باران به‌بێ ده‌نگی ده‌باری، بالنده‌ هه‌نجیرخۆره‌که له ماله‌که‌ی ته‌نیشتی ده‌یخویند، بۆ خۆی ددانی ده‌شوشتن، هاوسه‌ره‌که‌شی قسه‌ی ده‌کردن.

ژنه له کاتی ریکخستنی میتزی قاوه‌لتی کردندا گوتی: «یه‌کشه‌مه‌کان سه‌یرن. وه‌کو ئه‌وه وایه که به‌ داره‌وه هه‌لیانواسیبیت: بۆنی گوشتی کالی لیدیت».

دکتۆر گوتزانی هینا و ده‌ستی کرد به‌ ریش تاشین. چاوه‌کانی شیدار و پیلوه‌کانی‌شی هه‌لاوسابوون. ژنه گوتی: «خه‌وت لیتگۆراوه» و به‌ ئاوازه‌ ده‌نگیکی تال و له‌سه‌رخۆ درێژه‌ی دایه: «وا لیدیت که هه‌ر له یه‌کیک له‌م یه‌کشه‌مانه‌دا له خه‌وێ هه‌لده‌ستی و ده‌بینی که پیربووی». جلیکی هه‌لقراوی نیومالی له به‌رکردبوو و په‌رۆیه‌کی به‌سه‌ری خۆیدا رابه‌ستبوو.

پیاوه‌که گوتی: «لوتفییکم له‌گه‌لدا بکه‌و چیدی مه‌وه‌ره».

ژنه چوو ژووری چیشتلینان و قۆریه‌که‌ی قاوه تیدا لیتانی له‌سه‌ر ئاگری داناو چاوه‌رپتی کرد هه‌تا ده‌کوئ. ماوه‌یه‌ک گوتی بۆ ده‌نگی بالنده‌ هه‌نجیرخۆره‌که و پاشان ده‌نگی ئاو به‌ خۆداکردن گرت. ئه‌وسا چوو ژووری نووستنی بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ختیک که پیاوه‌که له هه‌مامی دیتسه‌ ده‌ری جله‌کانی ئاماده‌ بن. کاتییک خواردنی ده‌هینایه‌ سه‌رمیژه‌که، دیتی که میرده‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌فه‌ره‌و پانتۆله‌ خاکی و کراسه‌ سپۆرته‌که‌ی که‌مییک جحیتلیریان کردۆته‌وه.

له‌ بیده‌نگیدا خۆیان به‌ نانخواردنه‌وه‌ خه‌ریک کرد. که‌میکی ما‌بوو که له‌ نانخواردن بینه‌وه، کابرا به‌ نیگایه‌کی پر له‌ خۆشه‌ویستی له‌ هاوسه‌ره‌که‌ی وردبۆوه. ژنه‌که که سه‌ری خۆی داخستبوو و قاوه‌ی ده‌خوارده‌وه، بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م هه‌ستی به‌ قه‌لسبوون کرد.

کابرا پۆزشی هینایه‌وه که: «خه‌تای نیوزگی منه».

ژنه بێ ئه‌وه‌ی سه‌ری خۆی هه‌لبێری وه‌لامیدایه‌وه: «ده‌نگ دروستکردن شتیکی خراپه‌، پۆزش هینانه‌وه‌ی ناوی».

- رهنه سهرخوش بم. پياو بهم بارانه نيوزگي دهبيت.

ژنه بوي روونكردهوه: «همميشه ههروا دهليتي و هيچيش ناكهي. نهگهر ورياي خوت نهبي كي چارهسههت بو دهكات؟ بو خوت؟»

وا پييدهچوو پرواي به قسهي ژنهكهي كرديت. گوتي: «با مانگي كانووني يهكهم دابيت دوو ههفتان دهچينه قهراغ دهريا». له كهليني نهو پهنجهره داره توژدادراوهرا كه ژووري نووستني له ههوشه جيا دهكردهوه، تهماشاي باراني كرد. له دريژبوونهوهي مانگي تشريني يهكهم دلي گيرا. دريژهي به قسهكهيدا: «نهو كات لاني كهه ههتا ماوهي چوار مانگ يهكشههمكان وهكو نهمرؤ نابن». ژنه قاپ و قاچاغهكاني لهسهر يهكدانان و بردني بوژووري چيستليتبان. كاتيک بوژووري نانخواردن گهرايهوه ديتي كه كلاويكي ههسيري لهسهر ناپوو و خهريكي تامادهكردي جانتاي داودهزمانيبه. پياوهكه گوتي: «كهواته وا بلتي، بيوهكهي تاسيس دووباره سهروگويلاكي له كلتيسهدا قوت بوونهوه».

پيش نهوهي دداناني بشووات نهو بهسهرهاتهي له زماني ژنهكهي خوي بيستبوو، بهلام گوتي خوي نهدابوويه.

- نهمسال نزيكهي سي جار چونهته كلتيسه. رهنهگه شتيكي باشتريان بو خو خافلاندن به دهست نهكهوتبيت.

دكتور ريزي ددانه قائمهكاني خوي به ديار خست.

- دهولههمندكان گيلن.

چهند ئافرهتيك لهسهر رتي گهرايهوههوان لهم كلتيسهوه لايان دابوو كن بيوهكهي مونتييل. له كاتيكدان كه نهو ئافرهتانه له ژووري پيشوازي كردندا دانيشتبوون، دكتور سهلامي ليكردن، له بن قادرمهكانهوه گوتي له دهنكي پييكهنين بوو كه له پشتهوهپرا دههات. وهختيک له دهرايدا، بوي دهركهوت كه تاقمه ژنيكي تربش له ژووري نووستن. دهنكيك هات و پيي گوت كه بيته ژووري.

بيوهكهي مونتييل به سهريكي قژنهوه لهسهر قهروهويلهكه دانيشتبوو. قولينچكيكي چهچهفهكهي له راستي سينگي خوي راگرتبوو و شان و ئاويينيكيشي لهسهر نهژنوي خوي دانابوو.

به دكتور گوت: «سهرهنجام جهنايشتان برياري نهوهتاندا كه تهرريف بينن بو ميوانداريمان». يهكيك له ژنهكان گوتي: «به بوئهي پازده سالي تهمهنييهوه ئاههنگ دهگيري».

بيوهكهي مونتييل بوي راستكردهوه: «همژده سالي» و زردهديهكي خهماوي هاته سهه ليوان و دووباره لهسهر قهروهويلهكه راكشايهوهوه ههتاكو ملي خوي له نيو جيتي هاويشتهوه. به گالته گوتي: «نهلبهته بو نهه ئاههنگه پياو بانگهتشت نهكراون، نهخاسمه نيوه، دكتور. نهو كاره پي و قهدهمي باش نييه».

دكتور كلاوه تهرهكهي خوي به جلگرهكهدا كرد. «دهستت نهريزي». به شادماني قيافهي خهفتهبارانهي بهخويهوه گرت و تهماشايهكي نهخوشهكهي خوي كرد. «نيستا زانيم كه نييره جياگاي من نييه» و روي له تامادهبووان كردو به پوزش هيتانهوهوه گوتي:

- نيستا نهوجار مولهتمان پييدهدهن؟

بيوهكهي مونتييل كاتيک كه لهگهله دكتوردا به تهنيا مايهوه، دووباره رهنهگ و روي به نازاري ژنيكي نهخوشي بهخويهوه گرت. بهلام وا دههاته بهرچاو كه دكتور هينده گوتي نهدهدابه. هينديك شتي له نيو جانتايهكهي دهرييناو لهسهر ميژهكهي پهنا قهروهويلهكهي دادهنا و به ههمان ئاوازه دهنكي شادومانهوه قسهي دهكردن.

بيوهژنهكه به پارانهوهوه گوتي: «تكات ليدهكهه دكتور، چيدي دهريانم لي مهدهه. ههموو لهشم كون كون بووه».

دكتور زردههي هاتي: «دهريزي باشتري شته كه بو بژيوي ژياني دكتوران دوزراوهتهوه». ژنهش زردههي هاتي.

گوئی: «پروا بکه» و له بن چه رچه فه که وه دهستی به رانی خویدا هینا، «ئه م به شهی جهستم هموو وشک بووه، ناتوانم دهستی لیبدهم».

دکتور گوئی: «دهستی لئ مه ده».

ژنه ئه مجاره بیان به پیکه نین زاری خوی لیک کرده وه.

- به جیدی قسان بکه دکتور. هه نه بی یه کسه موان به جیدی له گه لمداد بدوی».

دکتور قوئی هه لکرد تا پاله په ستوی خوی بی بو بگری».

- دکتوره که لیبی قه دهغه کردووم. زبانی بو جگه رم هه به.

له میان کاری گرتنی پاله په ستوی خویندا، بیوه ژنه که وه کو مندالیک بزو له میله کانی پاله په ستوی پیوه که رامابوو. گوئی: «ئه مه سه بیرترین کاترمیره که له ژیان خومدا دیتوومه».

دکتور زهینی هه له سه ر میله کانی پاله په ستوی پیوه که بوو تا سه ره نجام دهستی له په مپدنانی نامیره که هه لگرت.

گوئی: «ئه مه تاکه کاترمیره که به وردی پیتان ده لئ چ کاتیک له خه وه هستی».

کاتیک کاره که ته و او کردو قو لبه ندی نامیره که هه لده ویزنییه وه، ماوهی نزیکه خوله کیک سهیری روخساری نه خو شه که کرد. شووشیک حه بی سپی بو له سه ر میزه که داناو رایسپارد که هه ر دوازه کاترمیره دانه یه ک بخوات. گوئی: «ئه گه ر ده ته وی چیدی ده رزیت لینه ده م باشه، لیت نادم. تو له منیش ساغتری»، بیوه که له رووی بی تاقه تیبیه وه جینگلیکیدا.

بیوه که گوئی: «من له ژیاندا ده رمانم نه خوار دووه».

دکتور وه لای دایه وه: «پروا به قسه که تان ده که م. به لام چی بکه یین ئیدی، ناچار بووین شتیک داهینین تا مو له تی سه ردانانی پی وه رگرین».

بیوه که به بی گویدان به م قسه یه، پرسیری کرد:

- ده بی له نیو جیدا بوئی بکه وم؟

دکتور گوئی: «به پیچه وانه وه، به ته وای لیت قه دهغه ده که م له جیدا بکه وی، بچو بو ژووری پیشوازی. ده بی به خیره اتنی میوانه کانت بکه ی». پاشان به ته وسه وه گوئی: «جگه له مه ش، ده ربارهی زور شت قسه ت پین».

ژنه گوئی: «خوا به دوورمان کات دکتور، پاشه مله هینده قسان بو خه لکی هه لمه به سته. ناکا نه تویی نه و جنیونامانه هه لده واسی».

دکتور جیرالدو که یفی به م بوچوونه هات. کاتیک ده چووه ده ری، له بنه ورا ته ماشایه کی جانتا گولمیتخداره که ی کرد که له قوژنیکی ژووری نووستنی بو سه فه ر دانرابوو. له به ر ده رگا هاواریکرد:

- کاتیک له گه شتی ده وری دنیا گه رایه وه دیاریت له بیرنه چی.

نه خو شه که له ده رفه تیکدا که بوئی ره خسا خوی به داهینانی قزه ئالوزه کانییه وه خه ریک کرد. - به دلنیاییه وه دکتور.

نه چووه خواری بو ژووری پیشوازی. هه تا دوا یین که س که بو سه ردان کردنی هاتسو رویش، هه ر له نیو جیگادا مایه وه. نه وسا جلی له به رکردن. سینییور کارمیچایل له کاتی نانخواردن له بالکونی ماله که ی خویدا چاوی پیتی که وت.

بیوه که به بی نه وهی چا و له سه ر بالکونییه که هه لگرت، سه لامه که ی ستانده وه.

گوئی: «له ناخی دل وه نه و ژنه م خو ش ده ویت. ژنیکی به جه رگه». سینییور کارمیچایلش بو لای مائی بیوه که ی ناسیس-ی روانی که به م کاترمیره یازده به هیش تاش ده رکه و په نجه ره کانی هه ر نه کرابوونه وه.

گوئی: «سروشستی وایه. به و ده روونه ی که هه یه تی و ته نیسا بو پیساوان دروستکراوه، ناتوانریت شتیک تری لئ چاوه پروان بکرت». دووباره رووی له بیوه که ی مو نتیل کرده وه گوئی: «تو ش وه کو سووره گول وای».

وا دههاته بهرچاو که پیکه نینی تهر و تازهی بیوه کهی مؤنتیل ئەم قسه یه ی پشتراست ده کرده وه.

پرسیاری کرد: «هیچ ده زانی» و کاتیک راپایی سینیۆر کارمیچایی دیت، بۆ خۆی له وهلامدانه وه دا پیش دهستی کرد.

- دکتۆر جیرالدۆ دلیابوو له وهی که من شیت بووم.

- به راستی وا ده لئیی؟

بیوه که به له قاندنی سهر وهلامی ئه ریتی دایه وه. گوتی: «ئه گهر سه باره ت به ناردنی من بۆ نه خۆشخانه ی دهروونی قسه ی له گه لدا کردیی، سهرم سوورنامییت».

سینیۆر کارمیچاییل گبژو وپژ ببوو و نهیده زانی چۆن چۆنی خۆی له و تهنگانه یه رزگار بکات. ههر ئه وهنده ی بۆ کرا گوتی: «من ئه مرۆ به یانی له مائی وه درنه که وتووم». خۆی هاویشته سهر کورسییه کی چه رمی ئاسوده که له په نا قهره ویله که دانرابوو.

بیوه که خۆزی مؤنتیلی به بیرهاته وه که ههر له سهر ئه و کورسییه میتشکی وهستاو له دوا ی پازده خوله ک مائاوا یی له ژیان کرد. ئه و بیره وه ریبه تالانه ی له خۆ دوورخستنه وه و گوتی: «که واته، پاش نیوه رۆیه ده توانی سهردانی بکه ی» و ده م به پیکه نین دریزه ی به قسه که ی خۆیداو گوتی:

- له گه ل ساباسی هاو ریتی نازیمدا قسه ت کردوه؟

سینیۆر کارمیچاییل به جووله ی سهر وهلامی ئه ریتی دایه وه.

له راستیدا ئه و دوورپۆژی سهر له بهر، واته هه ینی و یه کشه م، هه ولئی ئه وه ی دابوو تا له ناخی کابرایه کی به تیکوئی وه کو دۆن ساباسی ده ربه یینی داخۆ ئه گهر هات و ملک و مائی خۆزی مؤنتیل هاته سهر فرۆشتن، هه لویستی وی چی ده بییت.

دۆن ساباس- به بۆچوونی کارمیچاییل- به رواله ت دیاربوو که ئاماده یی کرینی تیدایه. بیوه که خۆراگرانه گوئی لیگرت. ئارام و قایم ره زامه ندی خۆی ده رپری که چوارشه مبه ی

داهاتوو یان چواشه مبه ی هه فته ی دواتر، به هه رحال پیش کۆتایی هاتنی مانگی تشرینی یه که م گهره کییه تی شار به جیه یلیت.

سه رۆکی شاره وانی به خۆ راپسکاندن و جووله یه کی ده سه جیه ی دهستی چه په ی ده مانچه که ی هه لکیشا. جهسته ی به هه موو ماسوولکه کانیه وه، سه رتا پا ئاماده ی ته قه کردن بوو، تا وای لیها ت به ته وای به خه بهر هات و دادوهر ئه رکادیۆی ناسی.

- تف، ئه وه تۆی؟

دادوهر ئه رکادیۆ بزمارکوت له شوینی خۆی چه قیبوو.

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «جاریکی تر ئه و ئیشه قۆرانه نه که ی» و ده مانچه که ی وه لاناو خۆی هاویشته سهر کورسی جاو. «کاتیک خه وم لیکه وتوووه گویم باشتتر کارده که ن».

دادوهر ئه رکادیۆ گوتی: «دهرکه له سهر پشت بوو».

سه رۆکی شاره وانی به ره به یانی ئه و رۆژه له بییری چوو بوو ده رکه که دابخات. له ماندویتی یان ههر له سهر کورسییه که خه وی لیکه وتبوو.

- کاتژمییر چه نده؟

دادوهر ئه رکادیۆ گوتی «زۆری نه ماوه بۆ دوا زده».

دهنگی ههر ده له رزی.

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «خه ریکه کوپر ده بم له تاو خه وی».

باویتی شکیکی هاتنی و خۆی لیک کیشایه وه. وای هه ست ده کرد که زه مهن وهستاوه. سه ره رای ئه و هه موو زه حمه ت و شه ونخونییه، جنیونا مه کان ههر درپژه یان هه بوو. ئه و رۆژه به یانییه که ی پارچه کاغه زیکی به سه ر ده رگای ژوو ره که ی خۆیه وه دۆز ببۆوه که ناوه رۆکه که ی ئه و بوو: «جه نابی مولازم، باروت بۆ باشوکه کان به فیرۆ مه ده».

له نیو کۆلان و بازار خه لک به دهنگی بهرز دهیانگوت ئه و کهسانه ی که به شهوئ خهریکی ئیشگرتن، ههر بۆ خویان به مهبهستی خو خافلاندن به شهوئ جنیونامه کان به دهرگا و دیوارانه وه هه لده واسن. سه رۆکی شاره وانی له دلێ خۆیدا بیرى کرده وه که شار خهریکه ده پسی به پیکه نین.

دادوهر ئه رکادیۆ گوتی: «ده واز بینه. ههسته با بروین شتییک بخوین».

به لام سه رۆکی شاره وانی برسی نه بوو. دهیویست ماوه یه کی تر بنوو و له پیش ئه ویدا که بچیته وه ده ری ئاو پیک به خۆیدا بکات. دادوهر ئه رکادیۆ پاک و دلخۆش دهیویست بچیته وه بۆ مائێ نانی نیوه رۆیه بخوات که له کاتی تیپه رینی به بهرده رگای ژووری سه رۆکی شاره وانییدا، له بهر ئه وه ی دهرگا له سه ر پشت بوو، وای به خه پالدا هاتبوو بچیته ژووری و داوای مۆله تی هاتوو چۆکردنی به شهوئ لییکات.

مولازم به بی روپامایی گوتی: «نا» و به شتیه یه کی باوکانه پاساوی هینایه وه:

– له بهر ژه وه ندی خۆتدایه که له مائێ نه یه ده ری و گیانی خۆت بیاریزی.

دادوهر ئه رکادیۆ جگه ریکی داگیرساند. ماوه یه ک له ئاگری دهنگه شقارته که راما.

راوهستا هه تاکو رقه که ی ده نیشتیه وه. به لام هیچی بۆ گوتن نه دۆزییه وه.

سه رۆکی شاره وانی زیاتر گوتی: «دلته نه هیشی. پروام پی بکه ئیره ییت پی ده به م. منیش ئه گهر وه کو تو بووما یه کاتژمیر هه شت ده چومه نیو جیگا وه ههر وه ختییک هه زم لیبوو ابه له خه وئ هه لده ستام».

دادوهر گوتی: «ئه لبه ته» و به ته وسه وه گوتی: «ههر له ئه مه مان که م بوو که له ته مه نی سی و پینج سالییدا که سییک ئامۆژگاری باوکانه مان بکات».

– دادوهر!

دادوهر ئه رکادیۆ رووی تیکردو چاویان برییه چاوی یه کتری «مۆله تی گه رانت ناده می. تیگه یشتی؟»

دادوهر ددانی خۆی له سه ر قونچکی جگه ره که ی داگرتن. خه ریک بوو شتییک بلێ به لام دانی به خۆیدا گرت. سه رۆکی شاره وانی گوتی له دهنگی پیانی بوو که به ئارامی به قادرمه کاندایه چوه خوارئ. له ناکاو خۆی خوار کرده وه هاواریکرد:

– دادوهر!

هیچ وه لامییک نه بوو.

سه رۆکی شاره وانی هاواریکرد: «هیشتاش ههر پیکه وه هاواریین».

دیسان وه لام نه بوو.

ماوه یه ک ههر ئه واه به نووشتاوه یی مایه وه و چاوه پروانی وه لامی دادوهر ئه رکادیۆ ده کرد، تا وای لیته ات دهرگا پیوه درایه وه و ئه ویش له گه ل بیره وه ریبه کانی خۆیدا به ته نیا مایه وه. هه وئێ نه دا خه وی لییکه وئ. به نوژی نیوه رۆیه بی خه وی له که له ی دا بوو. له شار پکی له گیران نه هاتوو و نامۆدا گیری خوارد بوو. ئیستاش ئه وه چه ندین سال بوو که جله وی ده سلاتی ئه و شاره ی گرتبووه ده ست.

له و به ره به یانه دا کاتییک که به په نهانی و ئه و جانتا کارتونییه کۆنه وه دابه زی تا به گویره ی فه رمان به ههر نرخیک بیت شاره که ناچار بکات تا بیته ژیر باربییه وه، ههر ئه وه بوو که له مانای ترسان تیگه یی. ته نیا داره دهستی نامه یه ک بوو که ئاراسته ی یه کییک له و پیاوانه کرابوو که له بنه وه سه ر به ده ولته بوو که بریار و ابوو بۆ رۆژی دواتر به توپی بیجامه یه ک له بهرده م عه مباریکی برنج چاوی پی بکه ویت. به و فه رمانانه ی که پیی درابوون و به یارمه تی ئیراده ی ماندوونه ناسی ئه و سچ پیاوکۆزه به کریگیراوانه ی که له گه لییدا بوون، توانی ئه رکه که ی خۆی جیه جی بکات. پاش نیوه رۆی ئه و رۆزه، بی ناگا له و تاله جال جالۆکه یه نادیاره ی که زه مه ن به ده وه ی ویدا ته نی بووی، ههر ئه وه نده بۆ وی به س بوو که چاوی دانایی خۆی بکاته وه وه له خۆی بیرسیت که داخۆ له راستیدا کن چۆته ژیر باری ئه وی تره وه.

کاتزمیر له چوار لای دابو، به للام نهو هیشتاش ههر له بالکونبیه که دا به چاوی کراوه وه نووقمی خه یالان بوو. نهوسا چوه همام و بهرگی بیابانی له بهر کردو چوو بو میوانخانه بو نهوهی پاروه نانیک بخواهت. پاشان ههروه کو پیشه ی جارانی سه رتیک له بنکه ی پؤلیسداو له ناکاو خوئی له گوشه یه ک دیته وه که دهستی له گیرفانی هاویشتون و راوه ستاوه بو خوئی نازانی چی بکات.

دهمه و نیواره، خاوه نه که ی هؤلی بلیارد نهوی بینی که دهستی له گیرفانی خوئی هاویشتون و خه ربکه بو لای وی دیت. له وسه ری نهو هؤله چؤل و هؤله وه سه لامی لیکرد. سه رۆکی شاره وانی سه لامه که ی نه ستانده وه.

گوتی: «شووشیک ئاوی مه عدن».

به دهستگیران له نیو شووشه کانی نیو به فرگره که دهنگیکی گه وره په یدا بوو.

خاوه ن هؤله که گوتی: «ههر له م رۆژانه دا نه شته رگه ریت بو ده کهن و ده بینن که جه رگت پر له که ف و بلقه».

سه رۆکی شاره وانی سه یری په رداخه که ی کردو قوومیتی لئ خوارده وه. قریبی هاته وه و ماوه یه ک نانیشکی له سه ر پیشخوانه که دانان و چاوی برینه په رداخه که و دووباره قریبی هاته وه. گۆره پانه که چؤل و هؤل بوو.

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «ئی، نهوه چی روویداوه؟»

خاوه ن هؤله که گوتی: «یه کشه ممه به».

- ئی ئی!

سکه به کی پاره ی له سه ر میزه که داناو بی خواحافیزی کردن رویشته. له سوچیکی گۆره پانه که مرؤقیکی وا که دهتوت کلکیکی گه وره به دوا ی خویدا راده کیشتی، به رتگادا دهوئی. شتیکی به سه رۆکی شاره وانی گوت به للام لئی تینه گه یی. توژیک دوا ی نهوه کاتیک به ناگا هاته وه ههر نه ونده تیگه یشته که شتیکی روویداوه و چوو بو بنکه ی پؤلیس. به بی گوتدان به و قه ره بالغیه ی که به ره به ره له پیش ده رگای بنکه ی پؤلیس

زیادی ده کرد، به خیرایی له قادرمه کان وه سه رکه وت. پاسه وانیک رایکرده پیشی و پارچه کاغه زیکی دایه که سه رۆکی شاره وانی به یه ک سه یرکردن ناسیبه وه.

پاسه وانه که گوتی: «له وهرزشگا بلاوی ده کرده وه».

سه رۆکی شاره وانی به راره وه که دا غاریدا و ده رگای یه که م ژووری به ندیخانه ی کرده وه و دهستی له سه ر قوفله که دانا. پاش نهوه ی که چاوی له گه ل تاریکیدا راهاتن، کورپیکی ته مه ن نزیکه ی بیست سالانی به ده موچاویکی ره قه له وه دیت که کلاویکی یاری توپی سه به ته ی له سه ر بوو و ره نگیشی تیکچوو بوو، چاویلکه یه کی له چاواندا بوو که جامه کانی شکابوون.

- ناوت چییه؟

- پیپی.

- پیپی چی؟

- پیپی نامادۆر.

سه رۆکی شاره وانی ماوه یه ک پییدا رووانی و هه ولیدا شتیکی بیته وه یاد. کوره له سه ر سه کۆبه کی چیمه نتۆ- که له جیاتی قه ره ویله بو گیراوه کان دروستکراوو- دانیشتبوو. به که سیکی هیدی و له سه رخۆ ده هاته به رچاو. چاویلکه که ی له چاوی خوئی کرده وه به سه رده سته ی کراسه که ی خاوتنی کرده وه. له بنه ورا ته ماشای سه رۆکی شاره وانی ده کرد.

سه رۆکی شاره وانی لئی پرسی: «پیشتر له کوئی یه کترمان دیتوو؟»

گوتی: «ههر له م ده وره برانه».

سه رۆکی شاره وانی هه نگای نایه نیو ژووری زیندانه که وه. ماوه یه ک به بییرکردنه وه وه ته ماشای گیراوه که ی کرد و پاشان دهستی کرد به داخستنی ده رگایه که.

گوتی: «ئی پیپی، من که پیموایه خۆت به فه وتاندا».

کلیله که ی له نیو دەرگایه که دا سووراندو پاشان دهری هیناو له گیرفانی خۆی هاویشته و چوره ژووری چاوهروانی بو ئه وهی به یاننامه نهینیه که بخوینیه وه دیسان بیخوینیه وه. له ههواى نازادى بالكۆنیه که دا دانیشته و خۆی به میشوولنه کوشتنه وه خه ریک کرد. گلۆپی سهر شه قامه چۆل و هۆله کان هه لکران. ئه و ئاسووده ییه ده مه و ئیواران بو ی ئاشنا بوو. سه رده مانیک بوو که له ئیواره ی ئاوادا، ده سه لاتى له لووتکه دا هه ست پیده کرد. به دهنگیکی بهرز به خۆی گوت: «که واته گه راونه ته وه».

گه را بو نه وه. وه کو جارن کۆپی کرابوون. ئه م جۆره بلاوانامانه به و په له په له ی که به زۆری له نووسینه نهینیه کانداهه یه، ده توانرا له هه موو شوینیک بناسرینه وه.

ماوه یه کی زۆر له بن سیبه ریدا بیرى کرده وه. چه ندین جار ئه و پارچه کاغه زه ی به مه به ستی پریار له سه درانی نووشانده وه و لیکى کرده وه. سه ره نجام کاغه زه که ی خسته وه نیو گیرفانییه وه ده ستی به کلیله که ی ژووری به ندیخانه که وت.

بانگی کرد: «رویرا».

ئه و پیاوه ی که سه ره وکی شاره وانی دهیتوانی متمانه ی پی بکات له نیو تاریکیدا هاته دهری. کلیله که ی به و ی سپاردو گوتی: «له ئیستا به دواوه بهرپرسیاره تی ئه و کوره له ئه ستۆی تۆدایه. هه ولده ناوی ئه و که سانه ی پی ئاشکرا بکه ی که به نهینى ئه و کاغه زانه یان هیناونه نیو شاره وه. ئه گه ر به قسه ی خویش هه ر پۆت نه کرا، له هه ر ریگایه کی دیکه وه که ده توانی به قسه ی بینه».

پاسه وانه که به بیرى هینایه وه که ئه مشه و نۆره ی ئیشکگرتنى شه وانه به تی.

سه ره وکی شاره وانی گوتی: «وازی لیبینه. هه تا بو خۆم پیته نه لیمه وه بیر له هه یج شتیکی تر مه که وه. شتیکی تریش.....» وا پیده چوو که ئیلهامی فکریکی نوئی بو هاتبی. «ئه وانه ی له نیو هه وشه ن بیانیره وه مالى ئه مشه و ئیشکگرتمان نییه».

پاشان ئه و سى که سه ی بانگکرده ژووره کۆنکریت موسه له حه که که ماوه یه ک پیش ئیستا له کار لادرابوون و بهرگی ره سمی پاسه وانانى بو له نیو بو فیه که هینانه دهری تا له بهری

بکه ن. ههروه ها ئه و فیشه که مه شقیانه ی له سه ر میزه که کۆکرده وه که شه وانی پیشتر دابوونی به و خه لکه مه ده نییه ی که ئیشکی شه وانه ی پیده گرتن و کۆمه لیک فیشه کی راسته قینه ی له قاسه که دهره یناو گوتی: «ئه مشه و ئیشکگرتن له ئه ستۆی ئیوه دایه». باشترین تفهنگی جیاکرده وه وه دانی به وان. گوتی: «پیوست ناکا هه یج بکه ن. ئه وه نده نه بی که خه لک بزانیته ئیوه له نیو شاردا ده گه رین. وه ختیکی هه رسیکیان تفهنگیان وه رگرت، فیشه کیشی دانى. له پیشیان راهه ستا و هۆژداریدا: «به لام وربابن. یه که م که س که بی عه قلی بکات به دیواری هه وشه وه گولله باران ده کريت». ماوه یه ک چاوه رپی وه لامی کرد به لام گوپی له هه یج نه بوو.

«تیگه یشتن؟»

سى پیاو- دوویان وه کو سوورپیسته کان ده چوون و سه ره سه کوتیان ئاسایی بوو و ئه وه ی سیتهه میش پیاویکی موزهرده بوو به دوو چاوی شینی دره وشاوه وه- کاتیکی که شانیه تفهنگه کانیان پر ده کرده وه، گوپیان له دوايين وشه کان بوو. له حالته ی ئاماده باشیدا راهه ستان و گوتیان:

- به لى قوربان، تیگه یشتین.

سه ره وکی شاره وانی ئاوازه دهنگی خۆی کرده خۆمانه و گوتی: «شتیکی تریش. ئاسیسه کان له نیو شاری دان. دوور نییه که تووشی یه کیکیان بن و بیین که سه ره خو ش بووه به دواى گتچه لدا ده گه رین. هه ر شتیکی روودات، له بیرتان بی که به هه یج جۆریکی نابن خۆیان تیگه یهنه». ئه مجاره شیان ئه و وه لامه نه گه یشت که چاوه روانی لیده کردن.

«تیگه یشتن؟»

- به لى قوربان، تیگه یشتین.

- ئی، باشه. خۆ له هه موو شتیکی گه یشتن، که واته به باشی وربا بن.

بابه ئانجیل پاش دوعای شه وى، که له بهر یاسای قه ده غه بوونی هاتووچو کاتر میتریکی پیش خستبوو، دهرگای کلیسه که ی داخست و بوگه نیکى وه بهر لووتی که وت. بۆنه

ناخۆشه که زۆر که می خایاند و نازاری نه دا. دواى ماوه یه کی که م کاتیک که بۆ نانی ئیوارى پارچه ی ته نکى مۆزى سه وزى سوور ده کردنه وه و شیری ده کولاند، سه رچاوه ی بۆگه نه که ی دۆزبیه وه: له بهر ئه وه ی له رۆژى شه موه و ترینیداد نه خۆش که وتبوو، مشکه تۆپیه کان فری نه درابوون. گه رایه وه بۆ نیو کلئیسه و ته له مشکه کانى کردنه وه. ئه وسا چوه لای مینا که دوو شه قام له ولاتر ژبانى به سه ر ده برد. توتو قیسبال بۆ خۆى ده رکه ی کرده وه. له و ژووره ته نگ و تاربه که دا هیندیک راخه رى چه رمى ناریک له سه ر زوى راخرا بوون و چه ند وینه یه کی چاپکراو له سه ر دیوارى به رچاو ده که وتن. دایک و داپیره کویره که ی مینا به فنجان شله مه نیبه کی گه رم و بۆن خۆشیان ده خواره وه.

ژنه کویره که گوتی: «با به، ئه وه دوو ههفته ده بیته که له م ماله نه دیوی».

راستی ده کرد. با به ئانجیل هه موو رۆژى به ته نیشت ئه و په نجه ره یه دا تبه پهرى بوو که مینا له به رى داده نیشت و گولئى کاغه زى دروست ده کردن، به لام نه چو بووه ژوورى.

قه شه که گوتی: «رۆژگار به بیده نگى گوزه ره ده کات» و ئه وسا گوتی که به په له یه وه به توتو قیسبالى گوت: «هاتووم تکاتان لیبکه م که له سبه نیتر مینا بیته کلئیسه و ته له مشکه کان به سه ر بکاته وه». ئه و جار ه رووی له مینا کردو بۆی روونکرده وه: «له رۆژى شه موه و ترینیداد نه خۆشه».

توتو قیسبال ره زامه ندی خۆى ده رپرى.

ژنه کویره که هه لیدایه: «هه موو که س گه ره کیبه تی کات به فیره بدات. چیتان پێخۆشه بیلین، چه زتان له چیه بیکه ن. هه ره ئه مسال دنیا کوتایى پى دیت».

دایکی مینا ده ستیکى له سه ر ئه ژنۆی پیرینه که دانا و داواى لیکرد بیده نگ بیته.

ژنه کویره که ده ستى وه لا خست.

قه شه که گوتی: «خواه ند ئه و که سانه سزا ده دات که با وه ریان به خورافیات هه بیته».

ژنه کویره که گوتی: «ئه مه نووسراوه. لافاوى خوین له سه ر شه قامه کان هه لده ستى و هیه چ ده سته لاتیکى مرۆفیش ناتوانى پێشى پى بگریت».

قه شه که له رووی زگ پێسووتانه وه سه یریکى کرد: زۆر پیرو بى نه ندازه رهنگى تیکچوو بوو. وا ده هاته پێش چاو که چاوه مردووه کانى دزه ده که نه نیو قوولایى نه ینى شته کانه وه. مینا به گالته پیکردنه وه گوتی: «له خوتنیدا ون ده بین».

با به ئانجیل ته ماشای کردو دیتی که وا ره شی قژه کانى و زه رد هه لگه راوى رهنگى وه کو ژنه کویره که یه. کیژۆله که له نیو کو مه لیک قردیله و کاغه زى رهنگا وره نگه وه له جیى خۆى هه ستا. ده وره به ره که ی وه کو رازاندنه وه ی شانۆگه رى قوتابخانه کان ده چوو.

قه شه که به رده وام بوو له ته ماشا کردنى. گوتی: «تۆ یه کشه موانیش هه ر ئیشى ده که ی؟»

مینا زه رده خه نه یه کی کرد: «موحتاجى شتیکی پیسه».

له بهر ئه وه ی که باوکى روحانى هه ره به پیوه راوه ستابوو، توتو قیسبال کورسیبه کی هینایه پێشى و دووباره داواى لیکرد دانیشیت. ئه و کابرایه کی لاوازو له بهر شه رمینانیشى مرۆفیکى په شوکا و بوو.

با به ئانجیل گوتی: «زه حمه ت مه کیشن. دره نگم ده بیته. ده ترسم له کاتى قه ده غه بوونى هاتووچۆدا له سه ر شه قام به داویوه بيم». هه ستى به بیده نگى قوولئى شاره که کردو گوتی: «وا دیاره کاتر میتر له هه شتیش لای داوه».

ئه وسا تینگه یی چ باسه: له پاش نزیکه ی سى سالان که ژووره کانى به ندیخانه به تال ببوون، پپی نامادۆر گیرابوو و سى تاوانبار ده ستیان به سه ر شاره که دا گرتبوو. بۆیه هه ره له کاتر میتر شه شی ئیواریرا خه لک ده رگای ماله کانیان داده خست.

با به ئانجیل وه کو بلئى له گه ل خۆیدا قسان بکات گوتی: «زۆر سه یره که کاره که به ئیره گه یشت». توتو قیسبال گوتی: «دره نگ یان زوو ئه مه هه ر رووی ده دا. ته واوى ئه م مه مله که ته به یه ک تاله مووه وه به ستر اوته».

قه شه که بۆ لای ده رگایه که رویشته.

ئیه و بلا و نامه کانتان نه دیتووه؟

بابه ئانجیل به واقی ورمایه وه راهستا .

- دیسان؟

له په نا ماله که ی خۆی گوئی له دهنگی تفهنگ و پۆستال بوو . له کاتیکی تردا، له دواى هاتنی ئەم دهنگانه ته قه دهکرا . به لام ئەمجاره یان پۆستاله کان دوورکه وتنه وه و ماوه یهک دواى ئەوه گهرا نه وه و هه مدیسان به بی ته قه کردن رویشتنه وه .

تۆزیک له دواى ئەوه ، له و ده مه دا که له هیلاکی و له گه رمان له عه زابدا بوو ، ههستی کرد که ماوه یه که که له شیره کان دهستیان کردووه به خویندن .

ژنه کویره که دهنگی به رزیووه : «له نیو قه دی هاوینیدا ، ئەو سێ رۆژه تاریکه دین» .

مینا دهستی درێژکرد تا ئەو گۆله ی بداتی که دهستی به دروستکردنی کردبوو و گوئی : «بیدهنگ به ، به سیه تی» . ژنه کویره که به دهست لیدان ههستی به گۆله که کرد .

قه شه که گوئی : «که واته دووباره گهراونه ته وه» .

توتوقیسبال گوئی : «نزیکه ی ههفته یه که ده بیته . یه کیکیش لیسه بوو . دیار نه بوو کی هیناویه تی . ده زانی شکل و شیوه یان چۆنه ؟»

باوکی روحانی به سه ره له قانندن وه لامی ئەری دایه وه . توتوقیسبال درێژه ی دایه : «نووسیویانه که هه موو شتیکی وه کو جار نه . ده ولته گۆراوه و به لیینی ناشتی زه مانه تیان داوه . رۆژانی سه ره تاش هه موو کهس پروای به وه کردبوو . به لام پیاوانی ده ولته هه ر ئەوانه ی جارن» .

دایکی مینا گوئی : «راست ده کهن . دووباره یاسای قه دهغه کردنی ها تووچۆ پیاده کراوه و هه مان ئەو سێ پیاو کوژه بوونه ته فه رمانه وای سه ر جاده و شه قامه کان» .

توتوقیسبال گوئی : «به لام شتیکی تازه ش هه یه . ده لین ئیستا دووباره هه ر له م ده قه رده ا گرووی چه کدار له دژی ده ولته پیک ده هین» .

ژنه کویره که گوئی : «هه موو ئەم شتانه هه ر له زووه وه نووسراوه» .

باوکی روحانی بیرمه ندانه گوئی : «قسه ی قۆره . ده بی ئەوه مان قبوول بیت که هه ل سوکه وتیان گۆراوه» و قسه که ی خۆی راست کرده وه : «یان لانی که م ئەمشه و گۆرا بوو» .

چه ندین کاتژمییر دواى ئەوه ، قه شه که له بن په رده کولله که به خه بهر بوو و بییری له و نۆزده ساله ده کرده وه که له م ده قه ره کلێسه بیه خزمه تی کردبوو . ئایا گوزه ری زه مه ن واقیعی بوو .

بهشی نۆهه م

له پاش خواحافیزی کردن به ماته مات حهوشه که ی تهی کردو چوه سه شه قام.
شه ونمی سارد پیستی له شی ته کرد. هه ر که گه یشته گۆره پانه که، گویی له
نه ره یه ک بوو.

- نه جوو لیتی!

شه وقی لایته که له چاوانیدا و ئاوری دایه وه.

- ئاخ، تف!

ئه وه دهنگی سه رۆکی شاره وانی بوو که ده موچاوی له پشت شوقی لایته که پرا دیار بوون.

- ته ماشاکه کتیه. دتی یان ده رۆی؟

لایته که ی کوژانده وه و ماتییۆ تاسیس چاوی به سه رۆکی شاره وانی و سی پاسه وانه که ی
یاوه ری که وت. ده موچاوی گه ش و شو را و بوون و ره شاشیکی سوو کیشی به شانی
خویدا کرد بوو.

ماتیۆ تاسیس گوتی: «ئیتستا خه ربکه دیم».

سه رۆکی شاره وانی هه نگاوێک هاته پیشی بو ئه وه ی له بهر شه وقی گلۆپی سه ر
شه قامه که ته ماشای کاتژمیره که ی دهستی خو ی بکات داخۆ بو ته چهند، ده خوله کی مابوو
بو پینج. به ده ست ئامازه ی بو پاسه وانه کان کرد که کاتی قه ده غه بوونی هاتوو چۆ ته و او
بووه. ماوه یه ک چاوه روانی کرد تا شه ی پور لیدان که ئاوازیکی خه ماوی ده خسته نیو
به ره به یانه وه ته و او بییت. پاشان پاسه وانه کانی ئیزن دان و له ته ک ماتییۆ تاسیسدا
پانتایی گۆره پانه که ی ته ی کرد.

- ئه وه شمان له وه. ئاژاوه و سه ره هیشه ی کاغه زه کان ته و او بوو.

دهنگی پتر هیلاکی لیده باری تا ره زامه ندی.

- ئه و که سه ی ئه و کاره ی ده کرد گیراوه؟

ماتیۆ تاسیس هه ولیدا تا له ریگای خویندنی که له شیره کانه وه بزانی داخۆ کاتژمیر چهنده.
سه ره نجام به ته و او ی به خه بهر هات.

- کاتژمیر چهنده؟

ژنه دهستی درێژ کردو کاتژمیری سه رمیژه که ی هه لگرت و پیش ئه وه ی وه لام بداته وه ئه ویش
به ته و او ی به خه بهر هاتبوو.

- چوار و نیوه.

- تف!

ماتیۆ تاسیس له سه ر جیبه که پرا خو ی گوردا، به لام سه ره هیشه خاوی کرده وه.

- زۆری نه مابوو بکه و مه رووناکي.

پیتاوه کانی له پچ کردن. پیاویکی که له گه ت و به خووه بوو.

ژنه گوتی: «ئه گه ر وریای خو ت نه بی قه له و ده بی».

- له بهر خو ش را بوارد نییه.

هه ولیدا نار هه تیه که ی خو ی بشاریته وه. به ده م زه رده خه نه وه گوتی: «رهنگه ئاوس بووبم».

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «هێشتا نا. بەلام دوایین گەشتم لێداوه و دەتوانم لهوه دڵنیاتان بکەمهوه که ئەمڕۆ بۆیه کهمجار، ئیدی تەنانەت پارچه کاغەزێکی دروایش چاوی به رووناکی رۆژێ ناکهوی. چارهسەری هەر ئەوه بوو.»

ماتیۆ ئاسیس کاتیک که گەیشته بن دەرگای سەرەکی مائی خۆبان، چوو پێشی تا سەگەکان بیهستیتەوه. کارەکرەکان تازە وا خەریک بوون له ژووری چێشتلیناندا به جوولەجوول دەکووتن. کاتیک که سەرۆکی شارەوانی چوو ژووری، سەگە زنجیرکراوهکان به وەرینیکی زۆر پیشوازبیاان لیکردو خولهکیک دواي ئەوه دەنگی پێ و هەناسەي ئازەلان به ئارامی جیتی خۆیدا به وەرینی سەگەکان. بێوهکهی ئاسیس ئەوه دەمه چاوی پیکهوتن که لهسەر سەکو بەردینهکهی ژووری چێشتلینان دانیشتبوون و قاوهیان دەخواردوه. قاوهکه کهم رەنگ ببوو.

بێوهکه گوتی: «ئەي لهو پیاوه لەش سووکهی که بهو بهیانیه زوو له خەوی هەستاوه! هاوهمیکی چاک، بەلام میتردیکی خراپ.»

سەرەرای رووخۆشی به رهوالت، بەلام روخساری وای نیشان ددها که شهوپکی بی ئارامی بهسەر بردوه. سەرۆکی شارەوانی وهلامی سهلامهکهی دایهوه. رهشاشهکهی لهسەر زهوی هه‌لگرت و به شانیدا کردوه.

بێوهکهی گوتی: «مولازم، ئەوهندهی هزرت لێیه قاوهی بخۆوه، بەلام تهنهنگ مههینه نیو ماله‌کهی منهوه.»

ماتیۆ ئاسیس بهدهم زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی: «زۆر به پێچه‌وانه‌وه، ده‌بێ لێی قه‌رز بکه‌ی و پێی بچیه‌ کلێسه. ئەوا چۆنه؟»

بێوهکه وهلامی دایهوه: «بۆ پاراستنی خۆم پێویستیم بهو شته قۆزانه نییه. ئیمه لوتفی خوامان له‌گه‌لدایه» و خه‌مبارانه درێژه‌ی دایه: «ئیمه‌ی بنه‌ماله‌ی ئاسیس، له پێش ئەوه‌شدا که هه‌تا چهند فهرسه‌خی ئیره قه‌شه‌ی لیبوویت، خه‌لکانیکی خواناس بوین.»

سەرۆکی شارەوانی مالتاوايي کرد. گوتی: «ده‌بی هه‌ندیک بخه‌وم. ئاخ‌ر ئەمه ژبانی مه‌سیحیه‌کی بروادار نییه.» به نیو ئەو مریشک و مراوی و عه‌لشیشانه‌دا تێپه‌ری که هێرشیان دینایه نیو حه‌وشه‌ی ماله‌که‌وه رۆیشت. بێوهکه‌ی ئاسیس کسه‌ی لهو په‌له‌وه‌رانه کرد. ماتیۆ ئاسیس چوو ژووره‌که‌ی خۆیه‌وه. له پاش خۆشتن، خۆی گۆری و دووباره هاته‌وه ده‌ری تا ئیستره‌که‌ی زین بکات. براهه‌کانی تری به‌یانی زوو رۆیشتبوون. بێوهکه‌ی ئاسیس بۆ لای قه‌فه‌سه‌کان چوو بوو که سه‌روگویی کوره‌که‌ی له حه‌وشیدا قووت بوونه‌وه. به کوره‌که‌ی گوت: «له بېرت نه‌چێ، خۆشگوزه‌رانی به‌جیتی خۆی، به‌لام ده‌بی فێری ئەوه بیی که خه‌لک به‌خۆت فێرنه‌که‌ی.»

ماتیۆ ئاسیس گوتی: «هەر هاتبوو فنجانیك قاوه بخواته‌وه. پیکه‌وه پیاسه‌مان ده‌کردو نازانم چۆن گه‌یشته‌ ئیره.»

له‌وسه‌ری هه‌یوانی راوه‌ستا‌بوو و سه‌یری دایکی ده‌کرد، به‌لام ژنه‌ بی ئەوه‌ی روو بۆ لای وی بسوورپنیت قسه‌ی ده‌کردن، ده‌تگوت له‌گه‌ل‌ بالنده‌کاندا قسان ده‌کات. وه‌لامیدایه‌وه: «با هەر ئەوه‌نده‌ت پێ بلێم، تاوانباران مه‌هینه نیو ماله‌که‌ی منه‌وه.» وه‌ختیک کاری له‌گه‌ل‌ بالنده‌کاندا ته‌واو بوو، به‌ ته‌واوی رووی خۆی کرده‌ کوره‌که‌ی:

- ئی، با بزائم داخۆ تۆ له‌ کۆی بووی؟

به‌یانی ئەو رۆژه‌ دادوهر ئه‌رکادیۆ له‌ دلی خۆیدا بیری کرده‌وه که نیشانه‌کانی نه‌هامه‌تی، له رووداوه‌ بچووکه‌کانی رۆژانه‌دا دۆزیوه‌ته‌وه. نار‌ه‌حه‌تییه‌که‌ی خۆی بۆ ژنه‌که‌ی روونکرده‌وه: «به‌ جۆریکی وایه که مرۆف تووشی ژانه‌ سه‌ر ده‌بیت.»

به‌یانیه‌کی سامال بوو. رووباره‌که له پاش چهند هه‌فتان، شکل و شپوه‌ی هه‌ره‌شه‌ نامیز و بۆنی که‌لاکه‌ رزیوه‌که‌ی خۆی له‌ ده‌ست دا‌بوو. دادوهر ئه‌رکادیۆ چوو بۆ سه‌رتاشخانه‌ سه‌رتاشه‌که به‌م وشانه‌ پیشوازی لیکرد: «دادپه‌روه‌ری شه‌له، به‌لام هه‌میشه‌ سه‌ره‌نجام هه‌ر خۆی ده‌گه‌یه‌نی.» ته‌ختی دوکانه‌که‌ بۆیه‌ کرابوو و سه‌ر ئاوینه‌کانیش به‌ فرجه‌ قورقوشمی سپی تیه‌هه‌لسووا‌بوو. هه‌تا‌کو دادوهر ئه‌رکادیۆ تۆزیک له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ خۆی ئەم دیوه‌دیو کرد، سه‌رتاشه‌که ئاوینه‌کانی به‌ په‌رۆ سپینه‌وه‌ به‌ بریقه‌ی خستن.

دادوهر گوتی: «بریا شتیکیمان نه بووایه به ناوی دووشه مه».

سه رتاشه که دهستی به برینی قژه کانی کردبوو.

گوتی: «هموو خه تای یه کشه مه کانه» و به قوشمه ییه وه گوتی: «ئه گهر یه کشه مه نه بووایه، دووشه مه شی به دوادا نه ده هات».

دادوهر ئه رکادیو چاوی خوئی نووقانندن. ئه و روژه، له پاش ده کاتژمیتر نووستن و رابواردنیکی ناگرین و حه مامکردنیکی دوورودریژ، نه ده کرا یه کشه مه کان سه رزه نشت بکرتین. به لام له و دووشه مه یه دا هه و قورس بوو. کاتیک که کاتژمیتری تاوهره که نو جارن لیبیداو له بری زایه له ی زهنگه که، دهنگی نرمی مه کینه ی جل دروون له ماله که ی ته نیشتیوه هات، نیشانیکی تر جهسته ی دادوهر ئه رکادیوی به له رزه هیتا: بی دهنگی شه قامه کان.

گوتی: «ده لیبی بوته شاری ئه رواج».

سه رتاشه که گوتی: «ئیه بو خوئان ویستوتانه که وا بیت. جارن له به یانی دووشه مواندا هه تا ئیستا به لانی که مه وه پینج سه رم چاک کردبوون. به لام ئه مرۆ یه که م دیاری خواوه ند بو من. جه نابتان».

دادوهر ئه رکادیو بو ساتیک چاوی هه لیبان و له نیو ئاوینه که دا له رووباره که راما. قسه ی سه رتاشه که ی دووباره کرده وه: «ئیه. ئیمه کین؟»

سه رتاشه که گوتی: «ئیه» و راوه ستا. «له پینش ئیه ودا، ئیره شاریکی شه پرتیو بوو، وه کو هه موو شاره کانی تر. به لام ئیستا له هه موو شوینیکی خراپتر بووه».

دادوهر وه لامی دایه وه: «هه ر ئه وه ی که تو ئیستا ئه و قسانه له کن من ده که ی بو خوئی نیشانه ی ئه وه یه که من له وان نیم و کارم نییه به سه ریانه وه» و بی ئه وه ی که ئاوازه دهنگی توند بیت گوتی: «ئه گهر ده ویری ئه و شتانه به مولازم بلتی».

سه رتاشه که دانی به وه دانا که ناویری ئه و کاره بکات.

گوتی: «نازانی یانی چی که هه موو به یانبان وه ختیکی هه لدهستی له خه وی و دلنیابی له وه ی که ئه مرۆ ده تکوژن، به لام ده سالی پی بجیت و هیتا هه ر نه یانکوشتی».

دادوهر ئه رکادیو گوتی: «نازانم و ناشمه وی بزنام».

سه رتاشه که گوتی: «هه وئی ئه وه بده که هه رگیز ئه و فکرت نه چیتته نیو میتشکته وه».

دادوهر سه ری خوئی داخست. له پاش بیده نگیسه کی دریژخایان گوتی: «ده زانی گواردیلا، مولازم هه تا بینه قاقای له م شارهدا روچوووه روژ به روژیش پتر رو ده چی. تامیکی وای که وتوته نیو زارییه وه که ریگی گه رانه وه ی لی بریوه ته وه: «ورده ورده، به بیده نگی خه ریکه ده وه له مند ده بیت». سه رتاشه که له بیده نگیدا گوتی بو راگرتبوو و دادوهر دریژه یدا یه.

- گرهوت له گه لدا ده کم که ئیتر ته نانه ت نه فه ریکیش به دهستی وی نه مریت.

- وای بو ده چی؟

دادوهر ئه رکادیو جه ختی کرده وه: «یه ک و سه د گره و ده کم. له م کاته ی ئیستادا هیج شتیکی به قه د ئارامی و سه قامگیری له به رزه وه ندی ویدا نییه».

سه رتاشه که له چاک کردنی سه ری دادوهر بوو، کورسییه که ی بو دوا یه راکیشاو بی ئه وه ی قسان بکات په رۆبه که ی له ملی کرده وه. کاتیکیش که به قسه هات، دهنگی نیشانه ی نارپه حه تی تیدا بوو.

- بیستنی ئه م قسانه له زاری جه نابتان شتیکی سه یره. ئه ویش له لای من.

دادوهر ئه رکادیو گوتی: «ئه وه جاری یه که م نییه که وا ده لیم».

سه رتاشه که گوتی: «مولازم نزیکترین هاو رپته». دهنگی خوئی نرم و خو مانه لیکر دبوو.

دووباره خوئی به کاره که یه وه خه ریک کرده وه. سه رو سه کوتی وه کو که سیکی وا ده چوو که له گه ل نووسیندا رانه هات بیت و گه ره کی بیت واژوی خوئی بکات.

دادوهر ئەرکادیۆ بە شیوه‌یه‌کی گران و سه‌نگین گوتی: «گواردیلا ده‌پیم بلتی بزانه داخۆ رات چیبه به‌رامبه‌ر به‌من؟»

سه‌رتاشه‌که ده‌ستی به تاشینی ریشی دادوهر کردبوو. ماوه‌یه‌ک که‌وته بیه‌رکردنه‌وه‌وه‌و پاشان گوتی:

– هه‌تا‌کو ئیستا هه‌ر وام ده‌زانی له‌و جوهره‌که‌سانه‌ی که‌ بو‌ خو‌بان ده‌زانن ده‌بی برۆن و هه‌زیش ده‌که‌ن برۆن.

دادوهر به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گوتی: «هه‌ر واشه‌».

خۆی دایه‌ ده‌ست سه‌رتاشه‌که‌ تا ریشه‌که‌ی بو‌ بتاشیت. قیافه‌ی به‌ جو‌زیک‌ی وا چوو بو‌وه پال‌یه‌که‌وه‌ که‌ ده‌تگوت ملی خۆی بو‌ سه‌ربرین داوه‌ته‌ ده‌ستی که‌سیک. هه‌تا ئه‌و ده‌مه‌ی که‌ سه‌رتاشه‌که‌ زاخ و بو‌ده‌ی زه‌ردی له‌ چه‌نه‌گه‌یداو به‌ فرچه‌یه‌کی نه‌رم لیبی ته‌کاند، هه‌روا به‌ چاونووقاوی مایه‌وه‌. سه‌رتاشه‌که‌ له‌و کاته‌دا که‌ په‌رۆیه‌که‌ی له‌ ملی دادوهر ده‌کرده‌وه‌، پارچه‌ کاغه‌زیک‌ی خسته‌ نیو‌ گیرفانییه‌وه‌.

– دادوهر، ته‌نیا یه‌ک شتت لی تیک نه‌چیت. له‌م ولاته‌دا پشیوه‌یه‌کی گه‌وره‌ دروست ده‌بیت.

دادوهر ته‌ماشایه‌کی ئه‌مالاولای خۆی کرد تا دلنیا بیت له‌وه‌ی که‌ له‌ دوکاندا هه‌ر به‌ ته‌نیا. ته‌وژمی گه‌رماو ده‌نگی نزمی مه‌کینه‌ی جل دروون له‌ بیده‌نگی کاتژمیر نو‌و نیودا و ئه‌و دووشه‌مه‌یه‌ی که‌ خۆی لی به‌ دوور نه‌ده‌گیرا، هه‌موو ئه‌مانه‌ بو‌وی نیشانه‌ی شتگه‌لیکی تر بوون. وای هه‌ستکرد که‌ ئه‌و دووه‌ به‌ ته‌نیا له‌و شاره‌دان. ئه‌وسا کاغه‌زه‌که‌ی له‌ گیرفانی خۆی ده‌ره‌ینا و خۆتندییه‌وه‌.

سه‌رتاشه‌که‌ پشتی تیک‌کردبوو و خه‌ریکی ریک‌خستنی سه‌ر تاچه‌که‌ بوو. بی له‌به‌ر گوتی: «دوو سال و تاردان و هه‌مان بارودۆخی نائاسایی و هه‌مان سانسۆر و هه‌مان به‌رپرسیانی جاران».

کاتیکی که‌ له‌ ئاوینه‌که‌وه‌ دیتی که‌ دادوهر ئه‌رکادیۆ هه‌موو بلاونا‌مه‌که‌ی خۆتندۆته‌وه‌، پیتی گوت:

– بیده به‌ خه‌لکی تریش.

دادوهر دووباره‌ کاغه‌زه‌که‌ی خسته‌وه‌ گیرفانییه‌وه‌.

گوتی: «زۆر بو‌ترو به‌ جه‌رگی».

سه‌رتاشه‌که‌ گوتی: «هه‌تا ئیستا سه‌باره‌ت به‌ که‌س به‌ هه‌له‌دا نه‌چوم، ده‌نا چه‌ندین سال له‌مه‌وه‌به‌ر بوو که‌ به‌ گولله‌ کون کون کرابووم». ئه‌وسا به‌ شیوه‌ی جیدیانه‌ گوتی: «شتیکت له‌ یادبی دادوهر. ئه‌مجاره‌یان که‌س هیچی پیناکریت».

دادوهر ئه‌رکادیۆ کاتیکی که‌ له‌ سه‌رتاشخانه‌که‌ رو‌یشته‌ده‌ری، هه‌ستی کرد نیو‌ ده‌می ویشک بووه. له‌ هۆلی بلیارد داوای دوو گلاس مه‌شروبی کرد و پاش ئه‌وه‌ی که‌ به‌ دوای یه‌کدا فری کردن، بۆی ده‌رکه‌وت که‌ هیشتا زۆری کات به‌ ده‌سته‌وه‌ ماوه‌.

دۆن روکویتی چواره‌مین گلاسی بو‌ که‌م ره‌نگتر کردو به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گوتی: «به‌و خیراییه‌ وه‌کو پاله‌وانه‌کانی گابازی له‌سه‌ر شانی خو‌بانت داده‌نین». ئه‌ویش بی ئه‌وه‌ی لیوانی لیک بکاته‌وه‌ زه‌رده‌ی هاتی. به‌لام چاوی هیشتاش هه‌ر ته‌پیبوون. نیو کاتژمیر له‌ دوای ئه‌وه‌ چوو بو‌ ئاوده‌ست و میزی کرد. بلاونا‌مه‌ نه‌پینییه‌که‌ی فریاده‌ نیو ئاوده‌سته‌که‌وه‌و سیفۆنه‌که‌ی راکیشا.

کاتیکی گه‌راپه‌وه‌ بو‌ نیو بار، چاوی به‌ شووشیک مه‌شروب له‌ په‌نا گلاسه‌که‌ که‌وت. هه‌تا‌کو ئاستی مه‌شروبه‌که‌، شووشه‌که‌ به‌ مه‌ره‌که‌ب خه‌تی پیندا کیشراوو.

دۆن روکویتی له‌ کاتیکدا که‌ خه‌ریکی باوه‌شین کردنی خۆی بوو، گوتی: «هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ بو‌جه‌نابان». ئه‌و دووانه‌ له‌ نیو هۆله‌که‌دا به‌ ته‌نیا بوون. دادوهر ئه‌رکادیۆ گلاسه‌که‌ی نیوه‌ کرد له‌ مه‌شروب و به‌ ئارامی ده‌ستی کرد به‌ خواردنه‌وه‌ی. پرسیری کرد: «ئاگات لیبه‌؟» و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ سه‌ر و سه‌کویتی دۆن روکویتی شتیکی وای نیشان نه‌ده‌دا، هه‌ر بو‌ خۆی وه‌لامی خۆی دایه‌وه‌.

- پشپویه کی گهوره بهرتویه.

دۆن ساباس قاوه لئیبیه چۆله کانه کهی خۆی به تهراز و دهکیشا که پیمان راگه یاند دووباره سینپور کارمیچایل هاتوتتوهه بۆ سهردانی. به سرکه به ژنه کهی خۆی گوت: «پیتی بلتی من نوستوم». له راستیشدا له دواي ده خوله کان خهوی لیکهوت. کاتیک که وهخه بهر هات ههوا وهکو جاران ویشک و هه موو خه لکی نیو ماله که له گهرمان ئیفلیج بیون. کاترمیتر له دوازه لای دابوو.

هاوسه ره کهی لپی پرسی: «خهونت به چیبیه وه ده دیت؟»

- به هیچه وه.

ژنه ماوهیه که به دیار له خه وهستانی میرده که یه وه دانیشتبوو. که میک دواي ئه وه سرنجه کهی له ئاوی گهرمدا کۆلاندو دۆن ساباس هه ر بۆ خۆی ئه نسۆلینی له رانی خۆیدا. ژنه کهی به دلگه رانی و ئارامی گوتی: «ئه وه سی ساله هیچ خه ونیک نابینی».

دۆن ساباس به سه ریدا قیژاند: «شه یتان به له عنهت بی، کچی چیت له گیانی من دهوی؟ خهون دیتن خۆ به زۆری نییه».

سالانییک له مه وه بهر، له نیوه رۆیه کدا، دۆن ساباس داربه روه یه کی هاتبوه خهوی که له جیاتی گول موسی ریشتاشینی گرتبسون، ژنه که شی خه ونه کهی بۆ لیکدا بۆوه له یانه سیبیکدا شتیکی بۆ ده رچوو بوو.

ژنه گوتی: «ئه مرۆش نه بی، سبه ینی».

دۆن ساباس به بی تاقه تی گوتی: «نه ئه مرۆ و نه سبه ینی. هه ر بریار وا نییه که من خهون ببینم هه تا تو بی ئاقلیبان بکهی».

دووباره له سه ر قه ره و پله کهی راکشایه وه وه ژنه که شی دهستی کرد به هه لوه ژارتنی ژووره که. هه موو ئه و شتانه ی تیژو بهر بهون له و ژووره بهر دابوونه ده ری.

دۆن ساباس له ماوه ی نیو کاترمیتریکدا چهند جار خهوی لیکهوت و به خه بهر هات. هه ولتی ئه وه ی ده دا تا خۆی به هه لپه نه خات. سه ره نجام دهستی به جل له بهر کردن کرد.

ئه وسا پرسی: «ئنی، کارمیچایل چی ده گوت؟»

- گوتی دوايه دیتته وه.

هه تا ئه و کاته ی که له سه ر میزه دانیشتن، ئیدی قسه یان نه کرد. دۆن ساباس له بهر نه خۆشیانی خوار دنیکی سووکی له پیش بوو و به ره به ره لپی ده خوارد. ژنه که خوار دنیکی ته وای بۆ خۆی راکیشا که له یه کهم نیگادا خۆی بۆ ئه و جهسته به چوک و ره قه له یه به زۆر ده نواند. دواي ماوه یه ک راریبی و دوو دلی قیروسیای لیکردو پرسیاری کرد:

- کارمیچایل چی ده ویت؟

دۆن ساباس بی ئه وه ی سه ر به رزکاته وه گوتی:

- ئنی دیاره، پاره ی ده وی.

ژنه ئاخیکی هه لکیشا: «مه زنده م کردبوو» و دل سۆزانه درێژه یدا یه: «کارمیچایی داماو، ئه و هه موو سالانه به لیشاو پاره ی به سه ردا ده باری که چی ئیستا ده بی به سوال و سه ده قه ژیان بباته سه ر». له میانه ی قسه کردنی دا ئیشتیای خوار دنیی مرد.

به ده م پارانه وه وه گوتی: «سابیتاس بیده یه. خوا بۆت پر ده کاته».

چه قۆ و چه نگاله که ی له سه ر یه کدانان و گوتی: «پتویستی به چه نده؟»

دۆن ساباس بی خۆتیکدان گوتی: «دووسه د پیزۆ».

- دووسه د پیزۆ!

- ده بینی؟

به پیچه وانه ی یه کشه موان که پر ئیشترین رۆژی دۆن ساباس بوو، پاش نیوه رۆیه کانی دووشه موان بی ئیش بوو. له نووسینگه که ی خۆیدا چه ندین کاترمیتر له بهر پانکه ویتزینگه

دەبردن، ھەر لەو کاتەشدا لە نیو کێلگە کە پەیدا جەلەبە مانگایە کە ی رووی لە زیادبوون دەکردو قەلە و دەبوون و زاوژییان دەکرد. بەلام لە پاش نیوەرۆی ئەو رۆژەدا نەیدەتوانی بۆ ساتیک و چان بدات.

ژنە گوتی: «لە گەرمانە».

دۆن ساباس تروسکە ی رقیکی لە چاوە بێ تاقەتەکانی خۆیدا بزات. لەو نووسینگە بچوو کە کارکردندا، بە میزیکە بچووکی دار و چوار کورسی ئاسوودە ی چەرمی و پەردە کرکپە ی دادراو و ئەو ریشمانە ی کە لە قوژبنیک لە سەر بەک کەلە کە کرابوون، ھەوا گەرم و قورس بوو.

گوتی: «دەکرێ بلیین کە قەت مانگی تشرینی یە کەم ئەو ئەندە گەرم نەبوو».

ژنە کە ی گوتی: «بە بیرت دێ کە پازدە سال لە مەو بەر کاتیک وەکو ئیستا گەرما بوو، بومە لەرزە ھات؟»

دۆن ساباس بە پەریشان حالییە و گوتی: «بە بیرم نایە. خۆ تۆ بۆ خۆت دەزانی من قەت شتم لە بیر نامیتێ» و بە گرژ و مۆنییە و زیاتر گوتی: «جگە لە مەش، ئەمڕۆ پاش نوێژی تاقەتەم نییە باسی نە ھامەتی و بەدبەختییەکان بەکەم».

چاوی خۆی نووقاندن و دەستی لە سەر زگی خۆی دانان و خۆی خستە حالەتی نووستنە وە. لە بەر خۆبە و گوتی: «ئەگەر کارمیچایل ھاتە وە پیتی بلتی من لیرە نیم». دەموچاوی ژنە کە ی حالەتی گریبە وزاری بە خۆبە و گرت.

گوتی: «دەنگ و دۆرت زۆر ناخۆش بوو».

دۆن ساباس ئیدی قسە ی نە کرد. ژنە بە بێ بچوو کترین دەنگ دەرگا تۆرپیە کە ی پێوە داو لە نووسینگە کە ی کارکردن ھاتە دەری. دەمە و ئیوارێ و لە دوا ی نووستن، دۆن ساباس چاوی ھەلینان و وەکو پاشماو ی خەونیک، سەرۆکی شارەوانی لە بەردەمی خۆیدا بینی کە بە دیار بە خەبەر ھانتییە وە دانیشتبوو.

مولازم بە دەم زەردە خەنە وە گوتی: «کە سیکە وەکو تۆ نابێ بە بێ دەرگا داخستن بنووی».

دۆن ساباس جوولە پیەکی وای نە کرد کە نەرەحە تیپە کە ی دەرکە وێ. گوتی: «دەرگای مالی من ھەمیشە لە سەر پشته بۆ جەنابت». دەستی درێژ کرد تا زەنگ لیبدات، بەلام سەرۆکی شارەوانی بە یەک ئامازە نە پھیتشت.

دۆن ساباس لینی پرسی: «قاوہی ناخۆبە وە؟»

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «جاری نا». چاوتیک بە دەور و بەری ئەو ژوورەدا کە ھیندیک بیرە وەری تیدا زیندوو دە کردە وە گێرا. گوتی: «کاتیک نوستبووی ئیرەم پێخۆشبوو. وەک ئەو وە وابوو کە پیاو لە شارێکی دیکەدا بیت.

دۆن ساباس بە پشتی دەستانی چاوی خۆی ھەلگۆزفین.

- کاتژمێر چەندە؟

سەرۆکی شارەوانی تەماشای کاتژمێرە کە ی خۆی کرد. گوتی: «چی وای نە ماوہ بۆ پینج». ئەوسا لە سەر کورسییە کە ھیندیک خۆی ھینا و بردو بە نەرمی چووہ سەر باسە کە.

- دەتوانین قسان بەکەین؟

- وا دیارە چارە پیەکی ترم نییە.

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «قسە نە کردن خراپترە. ھەر چۆنیک بیت ئیدی ھەموو کەس زانیو بە تی» و ئاسوودە و ئارام، بێ ئەو ی گوشار بخاتە سەر جوولە ی خۆی یان وشەکانی گوتی:

- دۆن ساباس پیم بلتی بزەم داخۆ لە و دەمە پیە وە کە پیو کە ی مۆنتیل پینشیاری گاگە لە کە ی خۆی خستۆتە بەردەمت، چەند سەرت لی دزیون و داخی خۆت لی داون؟

دۆن ساباس شانی خۆی ھەلگۆزفین.

- بە ھیچ جۆرێک نازام.

- بۆ خۆت دەزانی کە ئەم جۆرە کارانە ناوی ھە پیە.

دۆن ساباس به ديقه ته وه وشه كهى خۆى هه لئژارد: «مانگا دزين».

سه رۆكى شاره وانى گوتى به لئى و به هه مان ئاوازه دهنك زياتر گوتى: «به لئى، بۆ نمونه با وای دانئين كه لهم سى رۆژهدا دووسهد سهرت دزيوه».

- خۆزگه واييت.

- وای دانئين دووسهد سهر. نرخه كهى خۆ ده زانى: ههر سه رهى په نجا پيژۆ بۆ باجى شاره وانى.

- چل.

- په نجا.

دۆن ساباس به نيشانهى ملكه چ كردن هه لوه سته به كهى كرد. پالى دابۆوه به كورسيبه كه وه و ئهنگوستيله نه قيمه ره شه كهى له قامكى خۆيدا ده سوړاندو چاوى برييووه شه تره نجيكي خه يالى.

سه رۆكى شاره وانى بچ به زه بيانه و به ديقه ته وه ته ماشاى ده كرد. دريژهدا به قسه كهى: «به لام ئه مجاره يان كار كه ههر به وه نده كو تا يى پچ نايه. له ئيستا به دواوه گاهه له كهى خۆزى مونتيل له ههر شونينيك بيت، له بن چه ترى پاراستنى شاره وانيدايه». ماوه يه ك چاوه رپى كاردانه وهى دۆن ساباسى كرد كه بى سوود بوو.

ئه وه بوو كه زياتر بۆى روونكرده وه:

- ههروه كو كه ده زانى، ئه و ژنه داماو به يه كجارى شپت بووه.

- باشه، ئهى كارمىچايل؟

سه رۆكى شاره وانى گوتى: «كارمىچايل دوو كاتزمير ده بچ گيراوه».

دۆن ساباس به سهر و سه كو تىكي ئه و تۆوه ته ماشاى سه رۆكى شاره وانى كرد كه ههم ده يتوانى نيشانهى سه رسوورمان و ده ستخوشانه بيت، ههم گيلى و نه فامى. ئه وه هه يكه له هيزه ئاساو قه به يه، به هۆى ته قيه نه وه يه كهى له ناكاوى قاقايه كهى نه ويستراو، له سه ر كورسيبه كه به جووله جوول كه وت.

- جه نايى مولازم ئه مه چ موعجيزه به كه! له وانه به ته واوى ئه و رووداوه بۆ جه نابتان وه كو خه ون واييت!

ده مه و ئيوارى، دكتور جيرا لئدۆ به دلنيا بييه وه هه ستى ده كرد كه له جاران زۆر باشته ر. دار يايه وه كان دووباره له گۆزه پانه كه دا تۆز و خۆلاوى ببوون. زستانىكي ديكه به سه ر ده چوو، به لام جى پييه بچو كه كانى ئاسه وار تىكي به رجه سته يان له سه ر زه ينى به جیده هيشت. با به ئانجیل كاتىك كه له پياسه كردنى پاش نيوه رۆيانرا ده گه رايه وه، چاوى به دكتور كه وت كه خه ربك بوو كليله ي ده خسته نيو قوفله وه.

به دم زه رده خه وه گوتى: «جه نايى دكتور ده بينى كه ته نانه ت بۆ كردنه وهى ده رگايه كيش پتيوستيتان به كۆمه كى خوا هه به».

دكتوريش زه رده ي هاتى: «يان ته نيا ههر پتيوست به لايته».

كليله ي له نيو قوفله كه دا باداو ئه وسا به ته واى رووى كرده با به ئانجیل، با به ئانجیلی له و ئيواره يه دا به بوونه وه رىكي خه مبار و تيره وتار هاته پيش چاوان. قۆلى گرت و پيى گوت: «راوه سته بزانه با به. وا پييده چى كه دۆخى جگه رت زۆر باش نه بچ».

- وای بۆ ده چى؟

دكتور گلتۆپى سه ر ده رگايه كهى هه لكرده به ديقه تىكي پتر دۆستانه تا پيشه يى، ته ماشاى ده موچاوى قه شه كهى كرد. ئه وسا ده رگا تۆرپيه كهى كرده وه گلتۆپى ژوورى عه ياده كهى هه لكرده.

گوتى قه بدى نيه به با به، پينج خوله كانيش بۆ له شى خۆت ته رخان بكه. با پاله په ستۆى خوينت بۆ بگرم».

با به ئانجیل به په له بوو. به لام به پيدا گرى دكتور چوه ژوورى عه ياده و قۆلى خۆى هه لكرده تا پاله په ستۆى خوينى بۆ بگريت.

گوتى: «له سه رده مى ئيمه دا ئه و جوژه شتانه نه بوون».

دکتور جیرالدو کورسیبه کی هیئایه پیشی و دانیشتا تا نامیره که له قوئی قایم بکات. به زرده خه نه وه گوتی: «سه رده می ئیوه ئیستایه، بابه. جهسته تان هیشتاش لیتنا گه پری له م دنیا به هه لیتی».

ئه وه ده مه ی که دکتور له گه ل نامیری پاله په ستو پیوه که دا خه ریک بو، بابه نانجیل به وه ههسته گیلانه وه که به زوری له عه یاده کاندایه توشی مرؤف ده بیت، چاوی به ژوره که دا گپرا. به دیواره که وه پروانامه به کی رهنگ کالوه بووی دکتورو وینه به کی چاپکراوی کیژیک که لایه کی روخساره سووره که ی کال ببووه و چوو بووه سه رهنگی شین و وینه به کی کیشراوی پزیشکی که له سه ر بالینی نافره تیکی روتی له گه ل مه رگدا ده جهنگا، به رچا و ده که وت. له پاش قه ره و لیتی ئاسنی سپیبه وه، قه فه زه به کی لیبوو که پر بو له شووشی کاغه ز لیدراو. نامیره کانی تریش له نیو قه فه زه به کی جامخانه داری په نا په نجه ره که دانرابوون، دوو قه فه زه ی دیکه ش پر بوون له کتیب. ته نیا بوئیکیش که مرؤف بوئی ده ناسرایه وه، بوئی ئیسپر توئی پزیشکی بو.

کاتیک که دکتور له گرنتی پاله په ستوی خوینی بووه، روخساری شتیکی وای تیدا نه ده خوینرایه وه.

بابه نانجیل له بهر خو به وه گوتی: «ئیوه له م ژوره دا پیوستیتان به وینه یه کی که له پیاوچاکان هه یه».

دکتور چاویکی به دیواره کاندایه گپراو گوتی: «نه که ته نیا هه ر ئیره، به لکو ته وای شار پیوستیان به پیاوچاک هه یه». نامیره که ی له نیو به رگیکی چه رمی هاویشته وه و زنجیره که ی به تووندی راکیشاو دابخست.

بابه پیوسته شتیکی بزانی. پاله په ستوی خوینه که ت باشه.

باوکی روحانی گوتی: «مه زنده م ده کرد» و ئه وسا به سه رسوورماوی و بن تا قه تیبه وه گوتی: «قه ت له مانگی تشرینی یه که مدا وه کو ئیستا باش نه بووم».

به ئارامی قوئه که ی خوی دادایه وه. له و سته دا به که وایه کی قه راغ دراو و پیلایوکی شو دهستی قلیش قلیش و نینوکی وه کو شاخه وه، بارودوخی واقیعی قه شه که به دیارکه وتبوو: پیاویکی له راده به ده ر هه ژار بوو.

دکتور وه لامیدایه وه: «له گه ل هه موو ئه مانه شدا، من نیگه رانی حالی ئیوه م. ده بی ئه وه بزانی که له تشرینی یه که میکی وه کو ئه مسالدا، به رنامه ی رۆژانه ی خوتان زور به قورسی گرتوه».

قه شه که گوتی: «خواه ند داوا ده کات».

دکتور پشتی تیکرد تا له په نجه ره وه ته ماشای رووباره رهنگ تاریکه که بکات.

گوتی: «هه تا کوئی؟ پیناچی ئه وه کاری خوا بیت که مرؤف ئه وه هه موو سالانه هه ول بدات تا کو زری به بهر غه ریزه ی خه لکدا بکات و له کو تاییشدا بو خوی چاک بزانی که له بنه وه دا هه موو شتیکی وه کو جارن دریشه ی هه یه» و له پاش بیده نگیسه کی زور پرسیری کرد:

هیچ هه ستت به وه کردوه که له م چند رۆژه دا خه ریکه ده ره نجامی هه موو ئه وه هه ول ته قه لایانه له بهر یه که هه لده وه شیتته وه؟

بابه نانجیل گوتی: «له ته وای ژیا مندا هه مان ئه وه هه ستتم هه بووه و هه ر له بهر ئه وه ش بووه که زانیومه ده بی رۆژی دواتر هه ولتیکی زیاتر بده م».

له جیبی خوی هه ستا: «کاتژمیر و خه ریکه ده بیت به شه ش» و ئاماده بوو بو چونه دهر له عه یاده که. دکتور به بی ئه وه ی که له په نجه ره که دوورکه ویتته وه جوله به کی کرد که ده توت به دهستی پیشی پیگرتوه. گوتی: «بابه، له یه کی که له م شه وانده دا ده ست له سه ر دلای خوت دانئ و له خوت بیرسه داخو هه وله کانت ته نیا برین پیچ کردنی ئه خلاقیات نه بووه».

بابه نانجیل نه ییده توانی هه ناسه سواری دهروونی خوی بشاریته وه. گوتی: «دکتور، له سه ره مه رگدا بو خوت هه ست به قورسایه ئه و وشانه ده که ی». مالتا وایی کردو به ئه سپایی دهرگای پیوه دایه وه.

له نوپژتیدا نه بده توانی فكري خوی جیگیر بکات. کاتیک ده رگای کلپسه ی داخست، مینا هاته لای و گوتی که له ماوهی دوو رۆژاندا ته نیا یهک مشک به ته له وه بووه. وای ههست ده کرد که به هوی نه بوونی تر بنیداده وه له و، مشکه کان ته وه نده زاوژی ده کن که کلپسه که له بنه و پرا هه لده که نن. ته له به ته ته وهی ده زانی که مینا ته له که ی ناونه وه و په نیره کانیشی ژهراوی کردوون و جی پیتی مشکه گه نجه کانی دۆزیوه ته وه و کونی ته و مشکانه شی قیرپه ست کردووه که پیکه وه دۆزیبوو یانه وه.

به کیژۆله که ی گوتی: «به که میک پرا بوون له کاره که دا، به چاوی خۆت ده بیینی که مشکه کان وه کو ریوی به پیتی خۆیان به ته له وه ده بن».

ماوه یهک له سه ر دۆشه کی بی چهرچه ف جینگلیدان هه تا خه وی لیکه وت. کاتیک که به خه بهر هات، له و ساته ی خوماریدا، ده رکی به و ههسته که ی شکست هیتانه کرد که دکتۆر له دلیدا چاندبووی. ته و بیقه رارییه و سوپای مشکان له کلپسه داو ته و په کخستنه توقتینه ره ی یاسای قه ده غه بوونی هاتوچۆی شه وانه، ته مانه هه موویان له یه کتریدا متوربه ببوون و وه کو هیتزیک کی کوپتر به ره ولای سامناکترین بیره وه ریبه کانی ژیانیان راده کیشا.

تازه گه یشتبووه نیو شار که له نیوه شه و یکدا له خه ویان هه ستاند و بردیانه سه ر بالینی نورا خاکوب که له گیانه لاو دابوو تا داوای لیخو شبوونی بو بکات. دانپیانانیک کی داچله کین به لام به ده نگیک کی نارامی بیست. به بی ته مسه ر و سه ر کردن، هه موو ورده کاریبه کان گوتران. ته و جیبه ی که که سیک تیددا له گیانه لاو دا بوو ته نیا خاچیک کی به پشت قه ره ویتله که وه و چه ند کورسیبه به تالیک کی به په نا دیواره که یه وه بوو. ته و ژنه بو ی ئاشکرا کرد که ته و کچه ی نیستا بوویه تی، له نه ستور خاکویی میردی نیبه. بابه ئانجیل پیتی گوتبوو که ته نیا به و مهرجه گونا هه کانی ده به خشرین که ته و دانپیانانه له به رده می میترده که ییدا دووباره بکاته وه هه ر له ویش تۆبه بکات.

بەشى دەھەم

بە فەرمانە بەك لە دوای بەكەكانى بەرپۆهەبەرى سىرك، ئەندامانى گروپەكە كۆلەكەكانيان ھەلەكەندى و بەو دارمانە بەسامەى خپۆتەكەو بەو وژەوژەى كە وەكو دەنگى با پىچ لە نىو دارو درەختاندا دەچوو، كۆتايى بە نمايشەكانى سىرك ھات. ھەتا كاتى بەرەبەيان خپۆتەكەيان پىچاڤووە ژن و مندالەكانىش لە نىو سندوق و جانتاياندا خەرىكى قاوھلتى كردن بوون. پىاوەكانىش ھاوژەمان گيانلەبەرە درىدەكانيان سواری بەلەمان دەكردن. كاتىك كە بەلەمەكان يەكەمىن فيكەى بە رىكەوتنىيان لىدا، ئەوھى كە لە قوبە ئاگرەكان لەسەر ئەو پارچە زەوييە بە جىما، تاكە شتىك بوو كە تىپەرپوونى گياندارىكى پىش مېژووى بە ناوھراستى شاردا نىشان دەدا.

سەرۆكى شارەوانى بە درىژايى ئەو شەوھە خەوى لىنەكەوت. دوای ئەوھى كە لە بالەكۆنى مالى خۆپرا تەماشاي باركردنى كەلوپەلەكانى سىركى لە بەلەمەكان كرد، ئەويش چوو لەگەل ھەشاماتى دەوروبەرى بەندەرگا كەوت. ھىشتاش بەرگى بىابانى لەبەردابوو. لە تاو خەوى چاوى دەبرژانەووە دەموچاويشى بە رىشى دوو رۆژ نەتاشراووە وشك ھەلاتبوو. بەرپۆهەبەرى سىرك لەسەر مېچى بەلەمەكەرا چاوى پىي كەوت.

ھاوارىكرد: «سەلام مولازم، ئەم ئىمپراتۆرىيە با پىشكەش بە خۆتان بىت».

جلىكى شرو فەراحي لەبەردابوو و بەو دەموچاوە خپۆهەو وەكو قەشەكانى لىھاتبوو، قامچىيەكىشى لە مەچەكى خۆى ئالاند بوو.

سەرۆكى شارەوانى چوو سەر رۆخى ئىسكەكەو دەستى لىك بلاوكردن و لە وەلامىدا بە گالته پىكردنەو گوتى: «بىسورە ژەنەرال. ھىوادارم كاتىك كە ھوى رۆشستىيان لىرە لىپرسى، راستىيەكەيان پى بلىتى». رووى لە خەلكەكە كردو بە دەنگى بەرز گوتى:

– مۆلەتى كاركردنەكەيم ھەلەشاندەو، چونكە ئامادە نەبوو بە خۆرايى بەرنامەيەكى تايبەت بە مندالان نمايش بكات.

وہلامى بەرپۆهەبەرى سىرك لە نىو دوايىن فيكە و بزويەرى بەلەمەكاندا ون بوو. ئاوەكە ھەناسەى ھەلكىشاو قور و لىتەى دەرهاويشت. بەرپۆهەبەرى سىرك راوھستا ھەتاكو بەلەمەكان لە ناوھراستى رووبارەكەدا سوورانەو ئەوسا خۆى بەسەر نەردەكاندا شۆر كردهو و ھەكو ھۆرنەى ئۆتۆمبىل ھەردووك دەستى بە زارى خۆيەو گرتن و تا ئەو جىيەى كە بزويەرىكانى ھەناسەى تاقتەيان تىدا بوو ھاوارىكرد:

– خوا حافىز پۆلىسى داىك سەگ.

سەرۆكى شارەوانى بە سەرخۆى نەھىناو دەستى لە گىرفانان ھاويشتن و ماوھىك چاوپىي كرد تا دەنگى بزويەرىكان كپ بىتەو. ئەوسا زەردە لەسەر لىوان بە نىو خەلكەكەدا رەت بوو و چوو دوكانى موساى سورىايى.

كاتژمىر خۆى لە ھەشت دەدا. دوكاندارە سورىايەكە خەرىكى ھەلگرتنەوھى ئەو شتە بوو كە لە تەنىشت دەرگا لە سەربەكى ھەلچنى بوو.

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «كەواتە تۆش خەرىكى رۆشستى».

كابراى سورىايى گوتى: «لەم رۆژانەدا دەرۆم» و پاشان سەبرى ئاسمانى كردو گوتى: «وا ديارە خەرىكە باران بيارىت».

سەرۆكى شارەوانى راي خۆى دەرپرى: «چوارشەموان باران نابارى».

ئانىشىكى خۆى لەسەر پىشخوانەكە دانان و ماوھىك لەو ھەورە پرانە راما كە خۆيان بەسەر شارىدا كىشاوو. كابراى سورىايى سەرەنجام لە كۆكردنەوھى شتومەكەكانى بۆو بە ژنەكەى خۆى گوت قاوھيان بۆ بىنىت.

ئاخچىكى ھەلگىشاو دەتوت لەگەل خۆيدا قسان دەكات گوتى: «بەو خىرايىبەى كە خەلگ دەروات، ناچار دەبين لە شارەكانى تر خەلگ قەرز بکەين».

سەرۆكى شارەوانى بە قومی پچر پچر قاوھەكەى خواردەوھ. سى خىزانى تىرش شارىيان بە جىھىشتىبوو و بە گوپرەى لىكدانەوھەكانى موساى سورىايى لەو ھەفتەيەدا بەوانەوھ پىنج خىزان ئەو شارەيان بە جىھىشتىبوو.

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «دەنگ يا زوو ھەر دەگەرپنەوھ». چاوى برىبە خەت و كوزى مەتەل ئاسايى بن پىالە قاوھەكو بەبى تاقەتى گوتى: «بۆ ھەر جىبەك بچن وھىبىريان دىتەوھ كە لەم شارەدا نىوكيان پرداوه».

بە پىچەوانەى پىشگۆيىبەكەى خۆى، ناچار بوو ماوھەك لەو دوكانەدا چاوهپى بكات ھەتا ئەو بارانە بە لىزمەبە خۆشى كەردەوھ كە ماوھى چەند خولەكىك بەسەر شاردە بارى. ئەوسا چووه بنكەى پۆلىس و لە ھەوشەكەدا چاوى بە سىنيۆر كارمىچايل كەوت كە لەبەر رىژنەى بارانى ھەموو لەشى لە ئاوى ھەلگشاوو.

ھىچ گوتى نەدايە وى. لە پاش بىستنى راپۆرتى پاسەوانى ئىشكگر، فەرمانىدا تا دەرگای ژوورەكەى پىچى ئامادۆر بکەنەوھ. ئەو كورە روومەتى خۆى لەسەر تەختى لە خستەى ژوورەكە دانابوو و وا دەھاتە بەرچاوكە لە خەوتكى قوولدايە. نوکە پىبەكەى گەياندى و ھەلگىرايەوھ بۆ ساتىك بە بەزەبىبەكى شاراوھ تەماشای ئەو روخسارەى كرد كە لە بن مست و پىتلاقەدا خوار و خىچ ببوو.

پرسىارى كرد: «لە مېژە ھىچى نەخواردووھ؟».

- لە پىرى شەوتوھ.

فەرمانىدا راستى كەنەوھ. سى پاسەوان چوونە بن بالى و لەسەر سەكۆبە چىمەنتۆبىبەكەيان دانىشانە كە تۆزىك لە نىو مەتر بلندتر بوو. سىبەرېكى شىدار لەو شوپنە بە جىما بوو كە پىشتر جەستەى ئامادۆرى لەسەر كەوتبوو.

دوو پاسەوان دايان نىشانەو ئى سىبەمىش بە گرتنى قژەكانى، سەرى بەرزكردەوھ. ئەگەر لەبەر ھەناسە ھەلگىشانە نارىك و حالەتە ھىلاكىبەكەى لە رادەبەدەرى لىوھەكانى نەبووايە، دەتوانرا بە مردوو لە قەلەم بدرىت.

وھختىك پاسەوانەكان دەستيان لىبەردا، پىچى ئامادۆر چاوى ھەلئىنان و بە دەست كوتان روخى سەكۆبەكەى دىتەوھ. ئەوسا بە لرخەلرخ نالاندى و لەسەر سەكۆبەكە راکشا.

سەرۆكى شارەوانى بە دەرگای ژوورى زىندانەكەدا چووه دەرى و فەرمانى پىدان تا شتىكى دەرخوارد بەن. گوتى: «پاشان سەرلەنوئى ئىشى لەسەر بکەنەوھ تا ئەوھى كە دەيزانى بىدركىنى. پىم وا نىبە لەوھ زىاتر بتوانى خۆراگرى بكات».

لە بالگۆنىبەكەوھ سىنيۆر كارمىچايل دىت كە لە نىو ھەوشىدا سەرى خۆى لە نىو دەستان گرتووهو لەسەر چوارپايەك خۆى كروش ھەلئىناوو.

بانگى كرد: «روپرا، بچۆ بۆ مالى كارمىچايل و بە ژنەكەى بلتى با پىخەف و جلوپەرگى بۆ بنىرى». ئەوسا بە شىوھەكى فەرماندەرانە گوتى: «پاشان بىھىنە بۆ نووسىنگەكەم».

بەسەر مېژەكەدا خەرىك بوو خەوى لىبەكەوئى كە لە دەرگاياندا. سىنيۆر كارمىچايل بوو كە جلىكى سپى و وشكى لەبەر كردبوو، بەلام پىتلاوھەكانى وەكو مرۆقى نغرو بوو، نەرم و ھەلامسابوون. سەرۆكى شارەوانى بەر لەوھى خەرىكى ئىشى وى بىت فەرمانىدا بە پاسەوانىك تا بچىت پىتلاوانىشى بۆ بىنىت.

سىنيۆر كارمىچايل دەستى لىتەلئەكاندو گوتى: «پىتلاوھەكانم عەبىيان نىبە» و بە گران و سەنگىنىبەوھو بە شىوھەكى وشك گوتى: «ھەر ئەو جووتەم ھەيە».

سەرۆكى شارەوانى پىى گوت دانىشىت. بىست و چوار كاتژمىر لەمەوھەر كارمىچايليان ھىنابووھ نووسىنگە دژە گوللەكەى سەرۆكى شارەوانى و لىكۆلئىنەوھەكەى چروپريان دەربارەى ملك و مالى مۆنتىل لەگەلدا كردبوو و ئەوئىش بە تىروتەسەلى بۆى روونكردبوونەوھ. سەرەنجام كاتىك كە سەرۆكى شارەوانى دركاندبووى كە گەرەكىبەتى ئەو ملك و مالە بەو نرخە بكرىت كە پسىپوران ديارى

دهكهن، ئەو پيئي راگه يانديبون كه به هيچ جزيريك به بي ئاگاداري ميراتگران ناتواني مؤلته به و كاره بدات.

پاش نيوهرۆي ئەو رۆژه، له دوای دوو رۆژ برسيتي و راگرتن له بهر باراني، وهلامه كه ي ههر وهلامی جارن بوو.

سه رۆكي شاره وانی گوتي: «كارميچايل تو كابرايه كي زور كهري. هه تا چاوهر وانی ره زامه ندي ميراتگران ده كه ي، ئەو كابرايه دزه خوئرييه، دۆن ساباسي ده ليم، هه موو گاگه له كه ي مؤنتيل به مۆري خۆي داخ دهكات».

سينيۆر كارميچايل شانی هه لته كاندن.

سه رۆكي شاره وانی پاش هه لوهسته يه كي دريژخاياني گوتي: «با وای، ئيمه هه موومان ده زانين كه ئە تو پياويكي شه ريفي. به لام وا چاكه شتيكت له بيير نه چيت: پينج سال له مه و پيش دۆن ساباس ليستيكي كاملي ئەو كه سانه ي كه په يوهندييان به گروهه چه كداره كانی نه ياري دهوله ته وه هه بوو دا به خۆي مؤنتيل. ههر له بهر ئە وه شه كه له نيو هه موو ربه ره نه ياره كاندا ئەو ته نيا كه سيك بوو كه تواني له نيو شاردن بمينيته وه».

سينيۆر كارميچايل به تانوت ليدانه وه گوتي: «يه كيكي تريبش له شاردن مايه وه، ئە وپيش دكتوری دانساز بوو».

سه رۆكي شاره وانی قسه كه ي وي به هه ند وهر نه گرت.

– پيت وایه كه پياويكي وه كو وي، كه ده توانيت هه موو هاوړيكانی خۆي بفرۆشي ههر به خه ياليشيدا ديت كه ئە تو ماوه ي شه و رۆژيک له بهر باران و تيشكي خۆر راگيرتي.

سينيۆر كارميچايل سه ري داخست و ته ماشای نينو كه كانی خۆي كرد.

سه رۆكي شاره وانی له سه ر ميژه كه دانيشت.

سه ره نجام شيوازي قسه كردنی خۆي نه رم كردو گوتي: «جگه له مه ش، فكرتيك له مال و منداله كه ت بكه وه».

سينيۆر كارميچايل گوتي: «خه مي ئە وانت نه بي. ده زانن چۆن ورياي خۆيان بن». سه ري خۆي هه لته به ري هه تاكو گوتي له دهنگي پيئي سه رۆكي شاره وانی نه بوو كه له ژوو ريدا ده هات و ده چوو. ئە و سا ناخيكي هه لكيشاو گوتي: «جه نايي مولازم، ئيوه ريگا چاره يه كي تريبستان له به رده ستدايه» و به ر له وه ي قسه كه ي خۆي ته واو بكات، به نارامي تيي هه لرواني:

– گولله بارانم بكن.

وه لامتيكي نه درايه وه. له پاش ماوه يه كي كورت سه رۆكي شاره وانی له ژوو ره كه ي خۆيدا چوو بووه خه ويكي قووله وه و سينيۆر كارميچايليش گه رابوو هه سه ر چوارپايه كه ي نيو هه وشيوه.

دوو شه قام له ولاتري بنكه ي پۆليس، سكرتيري دادگاي سزادانی ليوو. به يانی ئەو رۆژه له نووسينگه كه داو به دهم ويژينگ بردنه وه و بي ئە وه ي چاوي له سه ر هه لگريت، به رووتي چاوي به ريبكا تاسيس كه وتبوو كه وه كو هه وه ره تريبشه ي نيوهرۆيان له پريتكدن ده رگاي حه مام كرايه وه و له كاتيكدن كه ئەو ژنه ته نيا خاوييه كي له سه ري خۆيه وه پيچابوو ها ته ده ري. هاوارتيكي كپي كردو به توندي په نجه ره كه ي پيوه دا.

سكرتيره كه ماوه ي نيو كاتژميتريك له نووسينگه نيوه رووناكه كه دا، له گه ل باري گرانی ئەو ديمه نه خه يال رفين و ده روون سووتينه دا هه لي كرد. كاتژميتر نزيكه ي دوازه ده رگاي داخست و رويشت هه تا ئەو بي ره وه ريبه له ميشكي دا ههر به زيندوويي بمينيته وه.

كاتتيك كه به ته نيشت ته لگرافخانه كه دا تيده په ري، سه رۆكي ئيداره ي پۆسته و گه ياندن بانگي كردو گوتي: «قه شه يه كي نويمان بو ده نيرن. بيوه كه ي تاسيس نامه يه كي بو جيگري ئوسقوف ناردوو». سكرتيره كه ده ستتيكي به نيشانه ي خواحافيزي هه لته كاندو گوتي:

– به رزترين پله بو مرۆف پاراستني نه يتييه.

له سووچیکې گۆره پانه که تووشی سینیۆر بنیامین بوو که گیری خواردبوو و نه بده زانی چون له گۆماوه کانی به رده رکی دوکانه کهی خوی بیهر پته وه. سکر تیره که دهستی پیکرد: «جه نابی بنیامین، نه گهر ده ترانی...»

سینیۆر بنیامین لیتی پرسى: «چ شتی کم ده زانی؟»

سکر تیره که گوتی: «هیچ. نه نهی نییه له گه ل خۆما ده به مه ژیر گل».

سینیۆر بنیامین شانی هه لته کاندن. سکر تیره که وه کو کوره جحیلان نه ونده به چاپوکی به سه ر گۆماوه کاندان بازیدا که سینیۆر بنیامینیش قیروسیای لیکردو په ریبه وه. له و ماوه به دا که سینیۆر بنیامین له وئ نه بوو، نه فهریک سینییه ک خواردنی به سئ به شی لیک جیا- قاپ، که وچکی زیوین و سفر تکی قه دکراو-ی بو له پاش دوکانه کهی دانا بوو. سینیۆر بنیامین سفره کهی راخست و شته کانی دیکه شی له سه ر ریزکرد. هه موو کار تکی به دیقته و ریکو پیکي نه نجام ددها. به که مجار نه و سوپه زرده ی هه لقراند که په له روئی له سه ر ده اتن و ده چون و ئیسقی تکیشی تیدابوو. پاشان له قاپ تکی دیکه دا برنجی سپی و گوشتی برژاو و پارچه مۆزی سه وزی سووره وه کراوی خوارد. پله ی گهر ما له به رزبون نه وه دا بوو به لام سینیۆر بنیامین گوئی پینه ده دا. کاتیک که له نان خواردن بووه، قاپه کهی له سه ر به ک دانا نه وه به ریکو پیکي هه ر به که وه له شوتینی خوی له سه ر سینییه کهی دانا نه وه. پاشان په ردا خیک ناوی خوارده وه خه ربک بوو خوی بو هه لواسینی جو لانه ناماده ده کرد که گوئی له دنگی پیتی که سیک بوو که دهاته نیه دوکانه وه.

دهنگی کهی خه والو پرساری کرد:

- سینیۆر بنیامین له ماله؟

ملی خوی درتژ کردو ئافره تیکي ره شووشی دیت که خا ولیبه کی له سه ری خۆبه وه پیتچابوو و پیستی له شی له رنگی خۆله میش بوو. دایکی پیتی نامادۆر بوو.

سینیۆر بنیامین گوتی: «من له مالتی نیم».

ژنه گوتی: «ئه ی نه وه نییه بو خوتی».

گوتی: «ده زانم. به لام وه کو نه وه وایه که له مالتی نه بم، چونکه ده زانم بوچی به دوامدا ده گه رتی».

ژنه له بهر ده رکه بچو که کهی نه وسه ری دوکانه که هه لوه سته به کی کرد. سینیۆر بنیامین له هه لواسینی جو لانه کهی بووه وه. له گه ل هه ر هه ناسه دانیتکدا سینیگی نه و ژنه سیکه سیکی لیده هات.

سینیۆر بنیامین به تووره بیبه وه گوتی: «له وئ رامه وه سته، یان برۆ یان وه ره ژووری».

ژنه له سه ر کورسییه کهی په نا میزه که دانیشته و به بیده نگی دهستی کرد به گریان.

سینیۆر بنیامین گوتی: «بسوره، خو بو خوت ده بی بزانی که نه گهر له وئ له پیش چاوی خه لک راهه سته، قسه و قسه لۆکم بو دروست ده کهن».

دایکی پیتی نامادۆر خا ولیبه کهی له سه ری خوی کرده وه و چاوی خوی پیتی سپینه وه.

سینیۆر بنیامین دوا ی نه وه ی که له جو لانه هه لواسین بووه، هه روه کو پیشه ی هه میشه یی، هیتی گورسه کهی تاقی کرده وه. نه وسا ته ماشای ئافره ته کهی کرد.

- که واته ده ته وئ عه ریزته بو بنووسم.

ژنه به نیشانه ی نه ری سه ری له قاند.

سینیۆر بنیامین درتژه ی دایه: «به لئ وایه. تۆش له و که سانه ی که بروایان به عه ریزه هه یه». دهنگی خوی نرم کرد و بوئی روون کرده وه: «له روژگاری ئیستاماندا عه داله ت په یوه ست نییه به عه ریزه وه. به لکو په یوه ندی به گولله وه هه یه».

ژنه وه لامی دایه وه: «هه موو کهس هه روا ده لئ به لام ته نیا کوره کهی من له زیندان دایه». به دهم قسه کردنه وه گرتی نه و ده سته سه ری کرده وه که تاکو نه و دمه له نیو مشتی خۆیدا گرتبوو و چه ند نه سکیناسیکی ئاره قاوی لیه تینایه ده ری و بو سینیۆر بنیامینی راداشت.

- هه موو پارهی من نه ونده یه.

سینیۆر بنیامین له پاره‌که‌ی وردبۆوه. شانی هه‌لته‌کاندن، پاره‌که‌ی لێوه‌رگرت و له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانا. گوتی: «ده‌زانم بێ سووده، به‌لام ئه‌و کاره‌ت بۆ ده‌که‌م، ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی به‌ خوای بسه‌لمیتم که‌ مرۆقیکی لاسار نیم». ژنه‌ به‌بێ دهنگی سوپاسی کردو سه‌ره‌له‌نوێ ده‌ستی کرده‌وه به‌ گریان. سینیۆر بنیامین نامۆژگاری کرد: «به‌ هه‌رحال هه‌ولێ ئه‌وه‌ بده سه‌رۆکی شاره‌وانی رینگات پێ بدات کوره‌که‌ت ببینی. قه‌ناعه‌تیش به‌ کوره‌که‌ت بکه‌ که‌ ئه‌وه‌ی ده‌یزانی بیدرکینێ. دهنه‌ گه‌ر وا نه‌که‌ی وه‌کو ئه‌وه‌ وایه‌ عه‌ریزه‌که‌ت فری دابیتته پیش به‌رازی».

ژنه‌ لووتی خۆی به‌ خاوییه‌که‌ سه‌ری. دووباره‌ خاوییه‌که‌ی له‌ سه‌ری خۆی ئالانده‌وه‌و بێ ئاوردانه‌وه‌ له‌ دوکانه‌که‌ چوه‌ ده‌ری.

سینیۆر بنیامین خه‌وه‌که‌ی پاش نیوه‌رۆیه‌ی کردو کاتژمیڕ چوار به‌ خه‌به‌ر هات. کاتییک که‌ بۆ ده‌موچاو شتن چوو بۆ نیو هه‌وشی، دنیا سامال و پر بیوو له‌ میرووله‌ی بالدار. له‌ پاش خۆگۆڕین و به‌ شانه‌کردنی ئه‌و چه‌ند تاله‌مووه‌ی که‌ بۆی مابوونه‌وه‌، چوه‌ ته‌لگرافخانه‌ تا کاغه‌زی پولدار بکری.

به‌ره‌و لای دوکان ده‌گه‌رایه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی عه‌ریزه‌که‌ بنووسی که‌ هه‌ستیکرد شتییک له‌ شاردرا رووبداوه. له‌ دووره‌وه‌ گوێی له‌ دهنگی هاواریک بوو. له‌و کۆمه‌له‌ منداڵه‌ی که‌ به‌غار به‌ په‌نایدا تێپه‌رین پرسی چ شتییک قه‌وماوه‌ ئه‌وانیش به‌ بێ راوه‌ستان وه‌لامیان دایه‌وه‌.

- پتیوستم پتی نه‌ماوه. پتی ئامادۆریان کوشت.

سه‌رۆکی شاره‌وانی هیشتا خه‌والوبی به‌ری نه‌دابوو. به‌ ده‌ستییک فیشه‌کدانه‌که‌ی گرتیوو و به‌ ده‌سته‌که‌ی تریشی قۆپچه‌ی کراسه‌که‌ی که‌ هه‌تا بن قووڕگی ده‌هاتن داده‌خست. له‌ ژوووری نووستن هاته‌ده‌رو دوو دوو به‌ قادرمه‌کاندا غاری دایه‌ خواری.

شۆقی ده‌ری گێژی کردو حیسابی کاتژمیڕی لێ تیکچوو. پیش ئه‌وه‌ی بزانی داخۆ چی قه‌وماوه‌، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی زانی که‌ ده‌بی بجیتته‌ بنکه‌ی پۆلیس. کاتییک که‌ به‌ به‌رمالاندا

تیده‌په‌ری په‌نجه‌ره‌کان داده‌خران. ئافه‌رتییک به‌ ده‌ستی لێک بلاوکراره‌وه‌ هاته‌ ناوه‌راستی شه‌قام و به‌ ئاراسته‌ی پیچه‌وانه‌دا ده‌ستی کرد به‌ غاردان. میرووله‌ بالداره‌کان له‌ هه‌وای سامالدا خه‌ریکی فرین بوون. سه‌رۆکی شاره‌وانی هیشتاش نه‌یده‌زانی داخۆ چی رووبداوه‌، به‌لام ده‌مانچه‌که‌ی له‌ کیفه‌که‌ی ده‌ره‌یناو ده‌ستی به‌ غاردان کرد.

کۆمه‌له‌ ژنییک هه‌ولیان ده‌دا تا به‌ زۆری ده‌رگایه‌که‌ بکه‌نه‌وه‌و بچه‌ ژوووری بنکه‌ی پۆلیس. به‌لام چه‌ند پیاوێک له‌گه‌لیاندا ده‌ست به‌ یه‌خه‌ ببوون. سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ لیدان ژنه‌کانی دوورخسته‌وه‌. پشت له‌ ده‌رگا و روو له‌وان راوه‌ستا و گوتی:

- ئه‌وه‌ی هه‌نگاوێک هه‌لبینیته‌وه‌ له‌گه‌ل زه‌وی ته‌ختی ده‌که‌م.

ئهو پاسه‌وانه‌ی که‌ ده‌رگایه‌که‌ی له‌ ژوویری گرتیوو، ده‌رگایه‌که‌ی کرده‌وه‌. تفه‌نگه‌که‌شی له‌ سه‌ریی بوو. فیتوکی لیدا. دوو پاسه‌وانی تر رایانکرده‌ سه‌ر بالکۆنییه‌که‌ و هیندییک ته‌قه‌ی هه‌واییان کردو خه‌لکه‌که‌ هه‌تا لای گۆشه‌کانی گۆره‌پانه‌که‌ کشانه‌وه‌ بۆ دوواوه‌. هه‌ر له‌و وه‌خته‌دا له‌ سوچیکی گۆره‌پانه‌که‌وه‌ ژنییک به‌ دیارکه‌وت که‌ وه‌کو سه‌گ ده‌یلوران. سه‌رۆکی شاره‌وانی دایکی پیتی ئامادۆری ناسییه‌وه‌. بازی دایه‌ نیو بنکه‌که‌ و له‌ ناوه‌راستی قادرمه‌کانرا فه‌رمانی به‌ پاسه‌وانه‌کاندا:

- ئه‌و ژنه‌ بگرن.

له‌ نیو بنکه‌ی پۆلیسدا بیده‌نگی ته‌واو فه‌رمانه‌وا بوو. سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌ر به‌ راستی نه‌یزانیبوو چی رووبداوه‌. ئهو پاسه‌وانانه‌ی وه‌لاخست که‌ له‌ به‌ر ده‌رگای ژوووری گه‌راوه‌که‌ راوه‌ستا بوون و چاوی به‌ پیتی ئامادۆر که‌وت که‌ له‌و گۆره‌ی که‌وتیوو، خۆی گرمۆله‌ کردیوو و ده‌ستی خستبوونه‌ نیو رانانییه‌وه‌. ره‌نگی بزرا بوو به‌لام ئاسه‌واری خۆین به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت.

سه‌رۆکی شاره‌وانی دواي دلتیابوون له‌وه‌ی که‌ خۆنییک نه‌رژاوه‌، ته‌رمه‌که‌ی خسته‌ سه‌ر پشتی و قولینچکی کراسه‌که‌ی له‌ نیو پانتۆله‌که‌ی هاویشته‌وه‌و قۆپچه‌ی پانتۆله‌که‌ی داخستنه‌وه‌و قایشی پشتینه‌که‌شی تووند کرده‌وه‌.

کاتیکی ههستا به سهر پێ هیتور بپۆوه، بهلام له کاتی تهماشاکردنی پاسهوانهکاندا
حاله تییکی وای دا به قیافه ی که دهسپیکردنی ماندویتی دهگه یاند.

- کاری کێ بوو.

زه به لاهه قژ زه ده که گوتی: «هه موومان. ده یویست رابکات».

سه رۆکی شاره وانی ته ماشای کرد. بۆ ماوه ی چهند چرکه یه ک ده توانرا وا مه زنده بکریت
که هه یچ نالی. سه ره نجام گوتی: «کهس بر وا به م چیرۆکه ناکات». دهستی درێژ کردو به ره و
لای زه به لاهه قژ زه ده که رویشت.

- بینه ده مانچه که ت.

پاسه وانه که قیاشی ده مانچه که ی ترازاندو دایه. سه رۆکی شاره وانی دوو فیشه که ی
خستنه وه شوپنی ئه و دوو فیشه که ی که ته قیندرابوون و قواوه به تاله کانی خستنه
گیرفانی به وه. ئه وسا ده مانچه که ی دا به پاسه وانیکی دیکه. زه به لاهه قژ زه ده که - ته گهر
که سیک له نزیکه وه سه یری بکر دایه وای ده هاته پيش چاو که سه ر و سه کو تییکی
مندالانه ی هه یه - ریگای پیدان ببه نه ژوره که ی تره وه. له وێ به ته وای خۆی رووت
کرده وه جله کانی دان به سه رۆکی شاره وانی. وه کو کاروباری ته شریفاتی، هه موو ئیشیک
به کاوه خۆ ته نجام دراو هه ر که سه چاک ده یزانی ده بی چی بکات.

سه ره نجام سه رۆکی شاره وانی بۆ خۆی ده رگای ژووری کوژراوه که ی داخست و چووه
بالکونی هه وشه که. سینیۆر کارمیچایل هیشتا هه ر له سه ر چوارپایه دانیشتیوو. کاتیکی
هینایانه ژووری نووسینگه که و داوایان لیکرد تا دانیشیت، دانه نیشت و له به رده م میزه که
راوه ستا. جله کانی هه مدیسان ته رپسوونه وه کاتیکی که سه رۆکی شاره وانی لیبی پرسى
داخۆ ئاگای له و رووداوه هه یه، ئه و نه ده ی سه ر بۆ نه له قاند.

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «ئاوا، من هیشتا پیم نه کراوه بیه ره که مه وه داخۆ ده بی
چی بکه م. هه ر نازانم داخۆ ده بی کاریک بکریت یان نا. به لام هه ر کاریک که بیکه م،
ئه و ته له بیر نه چیت، که به ته وێ یان نه ته وێ توش تیوه گلاوی».

سینیۆر کارمیچایل به بی جووله له به رده م میزه که راوه ستابوو. جله ته ره کانی به
له شیبه وه نووسابوون و ورده ورده هه ستی ده کرد که پیتستی له شی ئاوساوه. وه کو
مرۆقیکی وابوو که سی شه و له مه و به ره وه نو قمی بن ئاو بووبی و هیشتا ئاو لاشه که ی
فری نه دایسته وشکایی. سه رۆکی شاره وانی چاوه رپیی ئاسه واری ئومیدیکی لیده کرد.
به لام بی سوود بوو.

- که واته به باشی هه موو لایه نه کانی کاره که هه لسه نگینه. ئیستا من و تو ها وپشکین.
سه رۆکی شاره وانی دهنگی خۆی کردبووه جیدی و به سام و نمایشی. به لام ده تووت
میشکی سینیۆر کارمیچایل هه یچ شتیک تو مار ناکات و هه ر ئاوا به بی جووله له به رده م
میزه که راوه ستابوو. له شی هه لام سابوو و حاله تییکی خه ماوی هه بوو. ته نانه ت ئه و کاته ی
که ده رگای ژووره دژه گولله که شیان له سه ر داخست، هه ر له جیبی خۆی نه جوولا.

له به رده م بنکه ی پۆلیس دوو پاسه وان توند مه چه کی دایکی پیبی ئامادۆریان گرتبوو.
ده تووت پیکه اتوون. ژنه به ریکی و له سه رخۆ هه ناسه ی هه لده کیشاو چاوی وشک
ببوونه وه. به لام کاتیکی که سه رۆکی شاره وانی له نیو ده رگادا به دیار که وت، ژنه به
دهنگیکی نووساوه وه قیزاندى و وای خۆ راپسکاند که یه کیک له پاسه وانه کان به ناچاری
دهستی به ره لا کردو ئه وى دیکه ناچار بوو وه کو زۆر نابازان به زه ویبه وه بزمار کوتی بکات.

سه رۆکی شاره وانی هه ر ته ماشاشی نه کرد. له ته ک پاسه وانه یا وه ره که یدا رووبه پرووی
ئه و هه شاماته بپوه که له سوچیکه وه شایه دی ئه و بگه ره به رده یه بوون. راسته وه خۆ رووی
له کهس نه کرد.

- ته گه ر ده تانه وێ کاره که له وه ئالۆزتر نه بییت، با یه کیک له ئیوه ئه م ژنه بیاته وه
مالی. له گه ل پاسه وانه یا وه ره کانیدا، درى به خه لکه که داو گه یشته بینایه ی دادگا.
به لام که سی لینه بوو. چوو بۆ مالی دادوهر ئه رکادیۆ و به بی له ده رگادان به پالپیتو نه نان
ده رگایه که ی کرده وه.

- دادوهر.

هاوسه ره که ی دادوهر که سک پری پرزه ی لیبری بوو، له نیو سیبه رانرا وه لامی دایه وه.

- لیتره نیبیه .

سه‌رۆکی شاره‌وانی له بهر دهرگا نه‌جوولا .

- چۆته کوی؟

- ده‌ته‌وی بۆ کوی چووبی، به دواى خوێربایه‌تی که‌وتوو .

سه‌رۆکی شاره‌وانی ئاماژه‌یدا به پاسه‌وانه‌کان که بچنه ژووری. بی ئه‌وه‌ی ته‌ماشای ژنه‌که‌ی دادوهر بکه‌ن به په‌نایدا تپه‌ه‌رین. له دواى ژیر و ژوورکردنی هۆده‌ی نووستنی بۆیان دهرکه‌وت که هیچ شتیکی پیاوانه‌ی تیدا نیبیه. پاشان گه‌رانه‌وه بۆ ژووری دانیشن.

سه‌رۆکی شاره‌وانی پرسباری کرد: «که‌نگی رۆیشت؟»

ژنه‌گوتی: «دوو شه‌و له‌مه‌و پیتش» .

سه‌رۆکی شاره‌وانی پیتیستی به کاتیکی زۆر هه‌بوو تا بیر بکاته‌وه .

له پریکدا هاواری کرد: «ئهو دایک سه‌گه ئه‌گه‌ر سه‌د مه‌تریش، بچیتته ژیر زه‌وییه‌وه و خوی بشاریته‌وه، یان بگه‌ریتته‌وه بۆ نیسو زگی دایکه بۆگه‌نه‌که‌شی، به زیندوویی بی یان به مردوویی هه‌ر دهری ده‌کیشینه‌ه‌ری. ده‌وله‌ت ده‌ستی درێژه» .

ژنه ئاخیکی هه‌لکیشا .

- خوا له زارت بروانی جه‌نابی مولازم .

دنیا خه‌ریک بوو تاریک داده‌هات. هیش‌تاش کۆمه‌له‌ خه‌لکیکی هه‌ر لیمابوو که پاسه‌وانه‌کان نه‌یان‌ده‌هیش‌ت له سووچی بنکه‌ی پۆلیس واوه‌تر بیتن. به‌لام دایکی پیتی ئاما‌دۆریان برده‌بووه‌وه بۆ مایتی و شار ئارام ده‌هاته به‌رچاو .

سه‌رۆکی شاره‌وانی یه‌که‌راست چوه ژووری کوژراوه‌که‌وه . داواى کرد تا پارچه خامیک بیتن و به هاوکاری پاسه‌وانیک، کلاویک و چاویلکه‌یه‌کی له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ داناو پارچه خامه‌که‌یان تپه‌پیتچاو پاشان لیتره‌وه له‌وی له‌ ده‌وره‌به‌ری بنکه‌ی پۆلیس پارچه تیل و په‌تیان کۆکرده‌وه له سه‌ریرا هه‌تا لاقانی به ماریپچ ته‌رمه‌که‌یان پیتچا . وه‌ختیک کاره‌که‌ی

ته‌واو کرد ئاره‌قی کردبوو . به‌لام سه‌ر و سه‌کوتی نیشان ده‌دا که ئاسوده‌ بووه . وه‌کو ئه‌وه و ابوو که له بن قورسایى راسته‌قینه‌ی ته‌رمه‌که‌ رزگاری بوویت .

پاشان گله‌ویی ژووری به‌ندیخانه‌که‌ی هه‌لکرد . فه‌رمانیدا به پاسه‌وانیک: «پاچ و بیتل و فانۆس بیتنه و بانگی گۆزالیسیش بکه با بچیتته ئه‌وسه‌ری هه‌وشه‌که و له‌و پشته‌وه‌یه چالیکى قوول هه‌لکه‌نی. با له جیگایه‌کی وشک بیت» . به جۆریکی وا قسه‌ی ده‌کرد که ده‌تووت وشه به وشه بییری لیکردۆته‌وه .

- له بیربشت بی که هه‌له‌یه‌ک و کاریکی قۆر به‌ نرخى ته‌واوی ژبانته‌وه ده‌بیت . ئه‌م کوره به هیچ جۆریک نه‌مردوه .

له پاش دوو کاتژمیر هیش‌تا هه‌لکه‌ندنی قه‌بره‌که‌یان ته‌واو نه‌کردبوو . سه‌رۆکی شاره‌وانی له بالکۆنییه‌که‌وه دیتی که سه‌ر شه‌قامه‌که‌ چۆل بوو و جگه له یه‌کێک له پیاوه‌کانی خۆی که خه‌ریکی ئیش‌کگرتن بوو به ئه‌سپایی له‌م قوژین بۆ ئه‌و قوژین هه‌نگاوی هه‌لدینا‌یه‌وه، که‌سی تر به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت . گله‌ویی سه‌ر قادرمه‌کانی هه‌لکردو چوه تاریکترین قوژینی ژووری چاوه‌روانی بۆ ئه‌وه‌ی که‌میک بحه‌سیتته‌وه . ته‌نیا ده‌نگیک که به به‌رگویی ده‌که‌وت، چرینی ئاوازیکی پچرپچری بالنده‌یه‌کی کتیی بوو که له دووریه‌وه ده‌هات .

ده‌نگی باهه ئانجیل و ئیژینگه‌ی پچراند . له پیتشدا ئه‌و ده‌مه‌ گوتی له ده‌نگی بوو که له‌گه‌ل پاسه‌وانی ئیش‌کگرده‌ قسه‌ی ده‌کرد، پاشان ده‌نگی ئه‌و که‌سه‌ی که له‌گه‌ل خۆیدا هینابووی و سه‌ره‌نجام ده‌نگی ویشی ناسی . خۆی به‌سه‌ر کورسییه‌که‌دا شوێر کردبووه هه‌ر له‌و حالته‌دا مایه‌وه هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که دیسان گوتی له ده‌نگیان بووه‌وه . ئیستا هاتبوونه نیسو باره‌گاکه‌وه . ده‌نگی یه‌که‌م هه‌نگاوانی له‌سه‌ر قادرمه‌کان به‌رگویی که‌وت . ئه‌وسا له تاریکیدا ده‌ستی برد و تفه‌نگه‌ لووله‌ کورته‌که‌ی تاو‌دا‌یه .

باهه ئانجیل کاتیک به دیارکه‌وتنی سه‌رۆکی شاره‌وانی له بالکۆنییه‌که‌دا بینی، راوه‌ستا . دکتۆر جیرالدۆ به‌ خۆ و به‌ جانتا و په‌سته‌کی سپۆرتی سپییه‌وه له ناوه‌راستی قادرمه‌کاندا راوه‌ستا‌بوو . ددانه تیره‌کانی خۆی به دیارخستن .

به گالته پیکردنه وه گوتی: «جه نابی مولازم سه رم له ئیوه سورماوه، ته وای ئه م پاش نیوه پویه چاوه روانم ده کرد تا به مه بهستی پشکنینی پزیشکی به دوامدا بنیری».

بابه ئانجیل چاوه ئارام و دره وشاوه کانی خوی پریبوه دکتور و پاشان ههستی به سه رۆکی شاره وانیش کرد. سه رۆکی شاره وانیش زهردهی هاتی.

گوتی: «پشکنینیک له گۆزیدا نییه چونکه تهرمیک له ئارادا نییه».

قه شه که گوتی: «دهمانه وی چاومان به پیی ئامادۆر بکه وی».

سه رۆکی شاره وانی لوله ی تهنه که ی نه وی کردو روهی کرده دکتور گوتی: «منیش ده مه وی چاوم پیی بکه ویت. به لام هیچ کاریکمان له دهست نایه». ئه وسه زهردهی له سه ر لیه کانی خوی دوورخسته وه و گوتی:

- رایکرد.

بابه ئانجیل ههنگاوێکی دیکه ی بو پیشه وه هه لئینا. سه رۆکی شاره وانی لوله کورته که ی تهنه که ی تیکرد و ئاگاداری کرده وه: «له شوینی خۆت راوهسته، بابه». دکتور شه قاوێک چوه پیشی.

گوتی: «گوێ بگره مولازم». هیشتا هه ر زهردهی له سه ر زاری بو. «شت شارده وه له م شارده دا کاریکی مه حاله. له کاتژمیر چواری پاش نیوه پویه هه موو خه لکی شار ده زانن که له گه ل ئه و کوره دا ئه و کاره کراوه که دۆن ساباس له گه ل ئه و ولاخانه دا کرد که فرۆشتبوونی».

- رایکرد.

زهینی هه ر له لای دکتور بوو که بابه ئانجیل دهستی خوی هه لئینا و دوو ههنگاو هاته پیشه وه. سه رۆکی شاره وانی ده مه و دهست خوی خسته حاله تی ئاماده باشیه وه. به یه ک لیدان زامنی تهنه که ی کرده وه هاواریکرد: «له جیی خۆت نه جوئی».

دکتور قۆلی که واکه ی قه شه که ی گرت. بابه ئانجیل به کوخه کوخ که وت.

دکتور گوتی: «مولازم، با کاره کافانم به پاکه بکه یین». زۆر له میژ بوو که دهنگی ئاوا جیدی نه بوو بوو. «ده بی له سه دا سه د تهرمه که پشکنینی پزیشکی بو بکریت. پیویسته نهییتی ئه و دلّه کپیی و بوورانه ویه ئاشکرا بکه یین که له م به ندیخانه یه دا گیراوه کان تووشی ده بن».

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «دکتور، هه ر له شوینی خۆت بجوئی ته قهت لیده که م». به تیله ی چاوی ته ماشای قه شه که ی کردو گوتی: «تۆش هه روا، بابه».

بو ماوه یه ک هه رسیکیان له شوینی خویان به بی جو له راوه ستان.

سه رۆکی شاره وانی روهی له قه شه که کردو گوتی: «بابه جگه له مه ش، ده بی پیشستان خۆشبییت. ئه و کوره هه مان ئه و که سه بوو که جینونامه کانی ده نووسین».

بابه ئانجیل گوتی: «بو خاتری خوا.....»

کوخه نه یه هیشت قسه که ی ته و او بکات. سه رۆکی شاره وانی چاوه پیتی کرد هه تا کوخه کوخه که نه ما. پیی گوتن: «ئیسنا چاک گوێ بو ئه م قسه پریبوو چانه ی من بگرن. هه تاکو سی ده ژمیرم. پاشان به چاوی نووقاوه وه ته قه له و ده رگایه ده که م. له بیرتان نه چییت و له ئیسناوه خه ریکی ژماردن ده بم». به راشکاوی به دکتوری گوت: «گالته بچووه که کان ته و او بوون ئیمه ئیسنا له حاله تی شه رداین، دکتور».

دکتور قۆلی بابه ئانجیلی گرت و رایکیشایه خواری. بی ئه وه ی ته ماشای سه رۆکی شاره وانی بکات به قادرمه کاندای شوپزوه و له ناکاو به دهنگی به رز دایه قاقای پیکه نین.

گوتی: «ئاوام پیخۆشه، ژهنه رال. ئیسنا و خه ریکه هه ر به راستی له زمانی یه کدی حالی ده بین».

سه رۆکی شاره وانی دهستی کرد به ژماردن: «یه ک».

ئه وان ئیدی گوپیان له ژماره ی دواتر نه بوو. کاتیک که له سوچیکی بنکه ی پولیس خه ریکی لیکجیابوونه وه بوون، بابه ئانجیل شکستی هینابوو و ناچار بوو ئاوریداته وه، چونکه چاوی ته ر ببوون، دکتور جیرالدۆ بی ئه وه ی که زهرده له سه ر لیه کانی

دووربخاتوه، دهستیکی له شانی قهشه که داو گوتی: «پیت سهیر نه بی، بابه. ژیان هر نه وهیه». وهختیک له سهر پیچی شه قامه که تپه پری و گه یشته وه مائی خوی، له بهر رووناکي گلۆپی سهر شه قامه که ته ماشای کاتژمیره که ی کرد: چاره کی دهویست بۆ ههشت.

بابه ئانجیل هیچی بۆ نه خورا. له پاش لیدانی شه پیپوری یاسای قه دهغه بوونی هاتووچۆ کردن، دانیش بۆ نه وهی نامه یه ک بنووسیت. هه تاکو دواي نیوه شه وی هه ناوا خوی به سهرمیزه که دا نووشتان دبووه و بارانی وردیش جیهانی ده ورو بهری وی ده شوو شته وه له ناوی ده برد. به بی ئارامی دهینوسی. حاله تی توورپیی ده دا به وشه کانیش. نه وهنده بی ئاگا ببوو که جاری و ابوو قه له مه که ی مه ره که بی لی ده براو ههستی پینه ده کردو بی نه وهی قه له مه که ی له مه ره که ب هه لکیشیتته وه دهینوسی و جاری و ابوو به نووکی وشکه وه دوو وشه ی له سهر کاغه زه که ده روشاند بی نه وهی که وشه کان به دیار بکه ون.

بۆ روژی دوايي له پاش رپوره سمی نویت کردن، هه چه نده هه تاکو روژی ههینی نامه کانیا کۆ نه ده کرده وه به لام نامه که ی له سندوقی پۆسته هاویشته. نه و روژه به یانیه که ی دنیا هه ورو هه وای شیداریبو، به لام ده ورو بهری نیوه روژه دنیا روون بووه. بالنده یه ک رتی هه تله کردبوو و نزیکه ی نیو کاتژمیریک له هه وشیدا بیرو به ویدا باله فیهی ده کردو له نیو گو له عه شقه کانیدا به سهر بردو به ره به ره دنگی نزم ده بووه هه تا وای لیتهات دنگی نه ماو هه ده توانرا مه زه نده بکری که دنگیک دیت. له بولیلی ئیواریدا، نه و ده مه ی که وه کو پیشه ی هه میشه ی پیاسه ی ده کرد، دلنیا بوو له وهی که ته وای نه و پاش نیوه روژه بوئی خو شی عه تری پاییزی به دوايه وه بووه. له میانه ی باسیکی خه ماویدا له مائی ترینیداد سه بارهت به خراپیه کانی مانگی تشرینی یه که م ههستی کرد نه و بو نه ی وه بهر لووتی که وتوو که شه ویکیان له نووسینگه ی کارکردنیدا له گه ل هه ناسه ی ریکا ئاسیس هاتوته ده ری.

له کاتی گه رانه وهیدا چاوی به خانه واده ی سینپور کارمیچایل که وت. هاوسه ر و کچه گه وره که ی په ریشان بوون. هه ر جاره ی که ناوی زیندانییه که یان ده هینایه سهر زمان، دنگیان کپ ده بوو. به لام منداله بچوو که کان به دوور له سهر سه ختی باوکیان دلیان

خو شبوو و هه ولیان ده دا تا نه و جووته که رویشکه ی که بیوه که ی مۆنتیل بۆی نار دبوون ناچار به ناو خواردنه وه له په رداختیکدا بکه ن. بابه ئانجیل له نا کاو باسه که ی پچراند و وینه ی نیشانه یه کی له هه وادا کیشاو گوتی:

- تیگه یه شتم، بوئی گوئی خه ربه ق^(۸) بوو.

به لام بوئی گو له خه ربه ق نه بوو.

ئیدی که س باسی جینونامه کانی نه ده کرد. له گیرمه و کیشه ی روودا وه کانی نه م دوا ییه دا، جینونامه کان نه و گرنگیه ی جارانیان نه ما بوو و ببوونه نوکته یه کی کۆن- له میانه ی پیاسه کردنی پاش نیوه روژیان و دواي نویت کردن نه م مه سه له یه بۆ بابه ئانجیل سه لمیندرا: نه و وه خته ی که له نووسینگه ی کارکردنی خویدا له گه ل چه ند نه ندامیکی نه نجوومه نی خانمانی کاتولیک باس و خواسی ده کرد.

کاتیک ته نیا مایه وه برسی بوو. چه ند پارچه مۆزیکه ی سه وزی بۆ خوی سوور کرده وه له گه ل شیر و قاوه دا خواردی، هیندیک په نیریشی لی زیاد کرد. ره زامه ندی ورگ بووه هوی نه وهی که بو نه که فه رامۆش بکات. وهختیک که جلی داده نان بۆ نه وهی بچیتته نیو جیگا وه و پاشانیش له بن په رده کولله که و له کاتی راوکردنی نه و میشوولانه ی که له چنگی میشووله کوژه که رزگاریان ببوو، چه ند قریکی هاته وه. زاری ترش بوو، به لام روحی له ئاسووده یی دابوو.

وه کو پیواوچاکیک لیتی نووست. له بیده نگی کاته کانی قه دهغه بوونی هاتووچۆدا چه ند سووزیکه شاعیرانه ی به رگوئیان که وت. دنگی قورمیش کردنی گیتاریکی بیست که سه رمای به ره به یان تاله کانی خا وکردبووه. سه ره نجامیش ئاوازیکی له روژگاریکی دیکه به گوئییه کانی خوی بیست. ده خوله کی ما بوو بۆ کاتژمیر پینج که بۆی ده رکه وت زیندوووه. به زه حمهت و له شگرانی دانیشته، چاوی خوی به په نجه هه لگۆفین و بیری کرده وه: ههینی ۲۱ تشرینی یه که م. نه وسا به دنگی به رز هینایه وه یاد: «هیلاری (قدیس)»

(۸) گوئییکه له ره گه زی هه لاله یه و پینج په ره یه و ره نگی سوودیکی کاله. کوردیه که م نه زانی. وه رگی

بئ دەموچا و شتن و دو عاکردن جلی له بهرکردن. ماوهیه کی زۆر به قۆیچه کانی که وایه وه خهریک بوو که به ههله دایخستبوون و چاکی کردنه وه، ئەو چه کمه هه لقه لشاوانه ی له پێ کردن که بنه که شیان خهریک بوو لیبیتته وه له رۆژانی ئاساییدا له پێی ده کردن. کاتیک ده رگایه که ی رووه گو له عه شقه کانی کرده وه، گۆرانییه کی هاته وه یاد: «هه تاکو سه ره مهرگ له خه ونه کانتدا ده بم». ئاخى هه لکیشا.

ههر له و کاته دا که یه که م ده نگى له زه نگه که هینا، مینا ده رگای کلێسه ی کرده وه هاته ژوورئ. چوو ه ژوورئ پاکژگه و دیتی که په نیره کان ده ستیان نه کراوه تی و ته له کانیش ههر له جیتی خۆبانن. بابە ئانجیل ده رگای رووه و گۆره پانه که ی کرده وه.

مینا گوتی: «بۆمان نه هات» و کارتۆنه به تاله که ی راوه شانن. «ئه مپۆ یه ک مشکیش به ته له وه نه بوو».

به لام بابە ئانجیل گوتی پینه دا. رۆژیکى دره وشاوه به هه وایه کی بئ خه وش و پاقره وه درى به تاریکی ده دا و رایده گه یاند که له و ساله شدا، سه ره رای هه موو شتیک، مانگی کانوونى یه که م له کاتی خۆیدا ده گاته جئ. خامۆشی قه شه جحیله که، قه ت ئەوه نده بۆ وى روون و ئاشکرا نه بوو.

گوتی: «شه وى رابردو و گۆرانییه کیان ده گوت».

مینا قسه که ی پشتراست کرده وه: «گۆرانی قورقوشم. هه تا ماوه یه ک له مه و پێشیش ته قه کردن ههر به رده وام بوو.

قه شه که بۆ یه که مجار ته ماشای کرد. ئەویش به رهنگی بزپکاوه وه وه کو داپیره کویره که ی، شالیکی ئاسایی رهنگ شینی له پشتی خۆی به ستبوو. به لام به پێچه وانه ی ترینیداد که سه ر و سه کوتیکی پیاوانه ی هه بوو، له بوونی مینادا ژنیکی کامل خۆی ده وانن.

– له کوئ؟

مینا گوتی: «له هه موو شوپتییک. وه کو شیتان له هه موو جیتییک به دوای بلا و نامه ی نه یینیدا ده گه ران. ده لێن به ریکه وت ته ختی ژوورئ سه رتاشخانه که یان هه لگرتووه و

تفه نگیان تیدا دۆزیونه وه. به ندیخانه که پر بووه. به لام ده لێن پیاوه کان چوونه ته نیو دارستانه وه تا ره گه ل گرویه چه کداره کانی نه یاری ده ولت بکه ون».

بابه ئانجیل ئاخى هه لکیشا.

گوتی: «من هه ستم به هیچ شتیک نه کردووه».

به ره و لای پشتی کلێسه که رۆیی. مینا به بئ ده نگى هه تاکو لای میحرابی سه ره کی به دوای که وت.

پاشان گوتی: «جگه له مه ش! ئەوه ههر هیچ نییه. دوینی شه وئ سه ره رای قه ده غه بوونی هاتوو چۆکردن و وێرای هه موو ئەم تفه نگ و ته ق و تۆقانه.....»

بابه ئانجیل راوه ستا. چاوه شینه بئ تاقت و بئ گونا هه کانی خۆی بۆ لای مینا سوورانن. میناش راوه ستا. کارتۆنه که ی له بن هه نگلی بوو. به نیوه چلی وازی له رسته که هینا و زه رده خه نه یه کی شیتاو به ئارامی نیشته سه ر لیوه کانی.